

Barcode - 2020120000036

Title - Abraham Lincoln

Subject -

Author - G.Harisarvottama Rao

Language - telugu

Pages - 244

Publication Year - 1907

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

2 020120 000036

Vijnanachandrika Series 1.

Edited by K. V. LAKSHMANA RAO, M.A.,

Editor: Moropant's Karna Parva (Maharati),

Author: Life of Sivaji (Telugu),

Dewan of Munagala (Kristna).

ABRAHAM LINCOLN

IN TELUGU

BY

G. HARISARVOTTAMA RAO, B. A.

Madras :

THE VAIJAYANTI PRESS,

32, Mount Road.

1907.

Registered Copy-right.

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల. ౧.

అమెరికా దేశాధ్యక్షుఁడగు

ఆ బ్ర హ్ ము లిం క ను చ రి త్ర .

ఇయ్యది

గాడిచెర్ల - హరిసర్వోత్తమరావు, బీ. ఏ.,

గారిచే రచియింపబడి

కృష్ణామండలములోని మునగాల పరగణాకు దివాన్,
మహారాష్ట్రంబున మోరోపంతకృతమగు కర్ణ పర్వంబునకు సంపాదకుండును,

టీకాకారుండును, తెలుఁగున శ్రీశివాజిచరిత్రకుఁ గర్తయు నగు

కొమఱ్ఱాజు - వేంకటలక్ష్మణరావు, ఎం. ఏ.,

గారిచే సంకలితమయ్యె.

చె న్న పు రి :

వైజయంతీముద్రాశాల న్దుద్రింపఁబడియె.

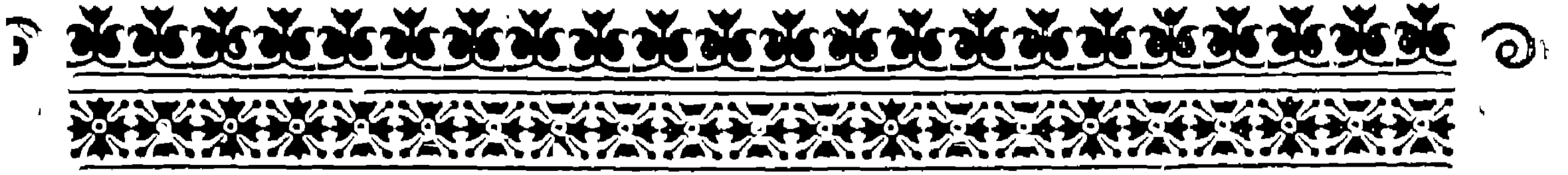
1907.

Registered Copyright.

ఆ బ్రహ్మము లింకను.

Abraham Lincoln

అంకితము.

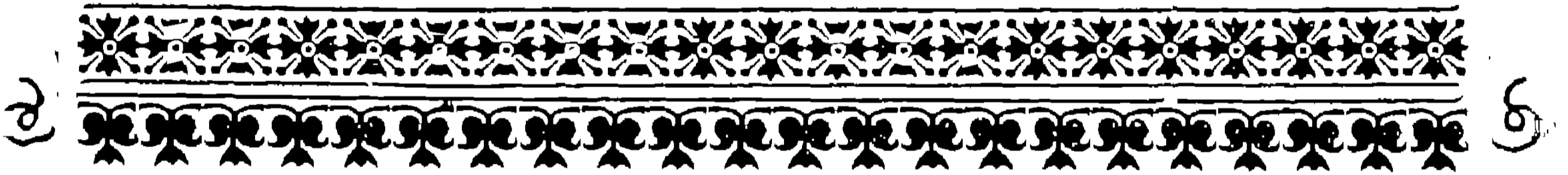

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధికై తమశక్తికొలది పాటుపడు

సకలమహానీయులకు

నీగ్రంథంబు

గృతజ్ఞతాపూర్వముగ సమర్పింపబడియె.

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల.

VISWANATHAN TEKUMMALA

FLAT 501, 'PRASANIH TOWERS'

MUSHIRABAD MAIN ROAD,

HYDERABAD-50

ఆంధ్రజనుల కొకవిన్నపము,

దేశాభివృద్ధికి భాషాభివృద్ధి యొక్క అత్యంత అవసరము (అపర్యవేదిక) దెలిసినవిషయమే ఇంగ్లీషువారి యభివృద్ధికి వేటుకారణంబు లనేకములున్నను నందుకు వారిభాషాభివృద్ధి యొక ముఖ్యకారణ మని విద్వాంసుల యభిప్రాయమై యున్నది. ఇంగ్లండుదేశంబునఁ బ్రస్తుత మున్న గ్రంథ సంగ్రహంబును వార్తాపత్రికలును నేదో యొక దైవికకారణముచే నేఁడు లేకుండ నయ్యెనేని ఆదేశము తన యాదిమయుగములోని యనాగరికతకుఁ దిగు నని చెప్పుట యతిశయోక్తి గానేరదు. ఇంగ్లండులోని వార్తాపత్రిక లాదేశమునకు మేలుగాని కీడుగాని కలుగఁజేయు సామర్థ్యము గల యొక స్వతంత్రసామ్రాజ్యముగ నెంచఁబడుచున్నవి. ఇంగ్లీషు పత్రికారాజ మగు 'లండన్ టయిమ్స్' పత్రికయొక్క యనుగ్రహమును, జర్మనీ-చక్రవర్తియు, నమెరికా దేశాధ్యక్షుఁడును గోరుచుండెద రని మనము వినుచున్నాము. ఇట్టి మహిమ యాపత్రికకుఁ గల్గుటకుఁ గారణం బేమి? ఆపత్రిక చేయుచున్న భాషాభివృద్ధియుఁ దన్నూలకముగా లోకులలోఁ బ్రసరించుచున్న జ్ఞానాభివృద్ధియు నిందుకుఁ గారణము లని వేటుగఁ జెప్పవలెనా? 'భాషాభివృద్ధి', 'జ్ఞానాభివృద్ధి', 'దేశాభివృద్ధి' యనుశబ్దములు పర్యాయ పదము లని చెప్పనగు. వాఙ్మయంబు (Literature) నఁ దగిన గ్రంథములు లేనిభాష శిశువుల వచ్చిరాని పలుకులవంటిది. బాలుని యస్పష్టపదములు తొన్నిదినములకు స్పష్టములయినఁగాని యెటుల వ్యవహారమునకుఁ బనికి రావో యటులనే భాషయం దన్నివిషయములను గుఱించిన గ్రంథసంగ్రహ మున్నఁగాని యది జ్ఞానాభివృద్ధికిని, అందుమూలకముగా దేశాభివృద్ధికిని నుపయోగపడనేరదు. అట్లు గ్రంథసంగ్రహము లేనిభాషయే తమమాతృ భాషగాఁ గలజనులు శిశువులను బోలి యజ్ఞానమునం దుండవలసివచ్చును. కాన దేశభాషల నభివృద్ధిచేయుట దేశాభిమానుల ప్రథమకర్తవ్యము.

హిందూ దేశములోని నూతాటు దేశభాషలలోఁ బ్రతిభాషను నభివృద్ధి చేయు శ్రమకంటె నిదివఱకే యభివృద్ధిఁ జెందియున్న యింగ్లీషు భాషనుగాని, హిందూ దేశమున కంతటికిని సామాన్యమైన సంస్కృతభాషనుగాని జనులకు విద్యాదానము చేయఁగూడదా యని కొందఱు వాదించుచున్నారు. కాని దేశభాష యగు సంస్కృతంబును, రాజభాష యగు సింగ్లీషును మన దేశములో నెంత విస్తారముగా వ్యాపించినను, అవి యెన్నటికిని దేశభాషలు కానేరవు. పండితుల మనిపించుకొనఁ గోరువారు కొందఱుమాత్రము సంస్కృతము నభ్యసించుదురు; రాజకీయోద్యోగముల కాశపడువారు మఱి కొందఱుమాత్ర మింగ్లీషు నేర్చెదరు. సర్వజనుల కీభాషలు సాధ్యములు కావు. కాని జనసామాన్యమును, ముఖ్యముగ స్త్రీలును, విజ్ఞానము గల వారయినం గాని దేశము నాగరికదేశముగా నెంచఁబడుటకు వీలులేదు. ఉన్నతస్థితియం దుండు కొందఱు జనులుమాత్రము సాక్షురు లయి యితర జను లందఱు నిరక్షురు లయి యున్న దేశము పైన రంగుబూయఁబడి లోపలఁ బేడతో నిండియుండు కొండపల్లి బొమ్మవంటిది. అట్టిదేశ మున్నతస్థితి కెన్నఁడును రాజాలదు. అందుల జనుల నందఱిని విద్యావంతులఁ జేయుటయే యిందుకు మందు. పైనఁ జెప్పఁబడిన కారణములవలన సింగ్లీషు సంస్కృతాదిపరభాషలలో సర్వజనులను విద్వాంసులఁ జేయుట మిక్కిలి కష్టసాధ్యము. ఆసంభవ మనియు చెప్పవచ్చును. కాబట్టి సర్వజనులకు జ్ఞానాభివృద్ధి కలుగవలెనన్నచో వారివారి దేశభాషలమూలముననే గలుగవలెను.

ఇదియుఁ గాక యింగ్లీషు సంస్కృతము చదువుకొన నిచ్చయు సామర్థ్యంబును గలవారికిఁగూడ నేదియేని విషయము పరభాషలో నేర్చికొనుట కంటె స్వభాషలో నేర్చికొనుట సులభముగదా? జనులకు మొదట నొక క్రొత్తభాష నభ్యసించుటకే యెంతో కాలము వట్టును. పిదపఁ గదా యా భాషలో నితరవిషయముల నేర్చుట. ఉదాహరణార్థము, సంస్కృతంబున గణితము నభ్యసించవలెనన్న, మొదట సంస్కృతమును బాగుగ నభ్యసించి,

యందు వ్యుత్పత్తిజ్ఞానము సంపాదించి పిదపగదా గణితము చదువుటకుఁ బ్రారంభించవలెను. ఇంగ్లీషున నితరశాస్త్రముల నభ్యసించవలయు ననినను మన మింత పరిశ్రమ చేయవలసి యున్నది. ఇంత ద్రావిడప్రాణాయామ మేల? ఎవరి మాతృభాషలో వానికి జ్ఞానదానము చేయఁగూడదా? అటులఁ జేయక బ్రస్తుతము మనవారు శాస్త్రములన్నియు నింగ్లీషులోఁ జదువుచున్నందున నెంతయో యొక్కడుకాలమును, ఎక్కడు పరిశ్రమ యు, నెక్కడు ధనమును వ్యయ మగుచున్న వని యనేకవిద్వాంసుల యభిప్రాయ మై యున్నది. ప్రవేశపరీక్షకుఁ బైపరీక్షలకుఁ జదువు విద్యార్థులకు నిబ్బంది లేకపోయినను, బ్రవేశపరీక్షకుఁ గ్రిందితరగతులలోఁ జదువుపిల్లలు, భూగోళము (Geography), భూమితి (Geometry), పదార్థవిజ్ఞాన శాస్త్రము (Physics), రసాయనశాస్త్రము (Chemistry) మొదలయిన శాస్త్రముల నభ్యసించునపుడు నర్థము తెలియనందునను, లేక తెలిసిన దాని నింగ్లీషులో మరల చెప్పఁ జేతకానందునను బుస్తకముల గ్రుడ్డిపాఠముచేసి పరీక్షలలోఁ గృతార్థు లగుట మనము చూచుచున్నాము. ఈ శాస్త్రము లన్నియు వారివారి మాతృభాషలలో నేర్పినయెడల నాశాస్త్రములఁ జదువుటకుఁ బ్రస్తుతము పడుచున్నంతశ్రమ పడ నక్కఱలేదు. ఇట్లు సమస్త విద్యలను దేశభాషలలో నేర్పి యొక యింగ్లీషుభాషమాత్రము ద్వితీయభాష (Second Language) గా బోధించినయెడలఁ, బ్రస్తుతము ప్రవేశపరీక్షకుఁ బోవు విద్యార్థులకుఁ గల జ్ఞానమంతయుఁ బ్రస్తుతము వట్టుచున్న కాలములో సేగముకాలములోనే గడింపవచ్చునని మహారాష్ట్రీయులు సిద్ధాంతీకరించి యట్టిపాఠశాలల నేర్పఱచుచున్నారు. ఈ పాఠశాలలలో నిండియా, ఇంగ్లండ్, గ్రీస్, రోమ్ ఈదేశముల చరిత్రములును, అంకగణితము (Arithmetic), బీజగణితము (Algebra), రేఖాగణితము (Geometry), ఈగణితములును, భూగోళము (Geography), పదార్థవిజ్ఞానము (Physics), రసాయనశాస్త్రము (Chemistry) మొదలయిన శాస్త్రములను నభ్యసించుచున్నప్పుడు నర్థము తెలియనందునను, లేక తెలిసిన దాని నింగ్లీషులో మరల చెప్పఁ జేతకానందునను బుస్తకముల గ్రుడ్డిపాఠముచేసి పరీక్షలలోఁ గృతార్థు లగుట మనము చూచుచున్నాము. ఈ శాస్త్రము లన్నియు వారివారి మాతృభాషలలో నేర్పినయెడల నాశాస్త్రములఁ జదువుటకుఁ బ్రస్తుతము పడుచున్నంతశ్రమ పడ నక్కఱలేదు. ఇట్లు సమస్త విద్యలను దేశభాషలలో నేర్పి యొక యింగ్లీషుభాషమాత్రము ద్వితీయభాష (Second Language) గా బోధించినయెడలఁ, బ్రస్తుతము ప్రవేశపరీక్షకుఁ బోవు విద్యార్థులకుఁ గల జ్ఞానమంతయుఁ బ్రస్తుతము వట్టుచున్న కాలములో సేగముకాలములోనే గడింపవచ్చునని మహారాష్ట్రీయులు సిద్ధాంతీకరించి యట్టిపాఠశాలల నేర్పఱచుచున్నారు. ఈ పాఠశాలలలో నిండియా, ఇంగ్లండ్, గ్రీస్, రోమ్ ఈదేశముల చరిత్రములును, అంకగణితము (Arithmetic), బీజగణితము (Algebra), రేఖాగణితము (Geometry), ఈగణితములును, భూగోళము (Geography), పదార్థవిజ్ఞానము (Physics), రసాయనశాస్త్రము (Chemistry) మొదలయిన శాస్త్రములను నభ్యసించుచున్నప్పుడు నర్థము తెలియనందునను, లేక తెలిసిన దాని నింగ్లీషులో మరల చెప్పఁ జేతకానందునను బుస్తకముల గ్రుడ్డిపాఠముచేసి పరీక్షలలోఁ గృతార్థు లగుట మనము చూచుచున్నాము.

యనశాస్త్రము (Chemistry) మొదలయిన శాస్త్రములు దేశభాషలో నేర్పబడును. ఇంగ్లీషు ద్వితీయభాషగా నేర్పబడును. ప్రస్తుతము హిందూదేశమందు రాష్ట్రీయశిక్షణము (National Education), రాష్ట్రీయవిశ్వవిద్యాలయము (National University) ను గుఱించి జరుగుచున్న ప్రయత్నములలో దేశభాషలలో జనులకు జ్ఞాన మొసంగుట యొక ముఖ్యంశమై యున్నది. కాని యిట్లు దేశభాషలయందు వివిధవిద్యల జనులకు బోధించుటకుఁ బ్రారంభించుటకుఁ బూర్వము నాభాషలలో నన్నివిషయములను గుఱించిన గ్రంథముల నిర్ణయవలయును.

ఈయంశముల నాలోచించియే హిందూదేశములోని బంగాళము, మహారాష్ట్రము, హిందూస్థానము (యునైటెడ్ ప్రావిన్స్ సెస్) మొదలగు దేశములలోని జనులు తమతమ దేశభాషల యభివృద్ధికై పాటుపడుచున్నారు.

బంగాలీభాషయందు ప్రాచీనము, యింగ్లీషు భాషలలోని యుత్తమ కల్పితకథలను బోలిన కథలును, దేశచరిత్రంబులును (Histories), వ్యక్తిచరిత్రంబులును (Biographies), శాస్త్రీయ (Scientific) గ్రంథంబులును, విజ్ఞాన (Philosophical) గ్రంథంబులును, ఇంగ్లీషు పత్రికలఁబోలు నత్యుత్తమమాసపత్రికలును, దేశాభిమానపూరితంబు లగు నాటకములును అనేకములు గలవు. ఇంతియ కాదు. వారు భాషాభివృద్ధిఁ జేసిచేసి ప్రస్తుతమాభాషయందు నొక ప్రచండమైన విశ్వకోశమును (Encyclopædia) గూడ నిర్ణయించియున్నారు. విశ్వకోశము నిర్ణయించుటకు భాష యెంత యభివృద్ధిఁ జెంది యుండవలయునో పండితులకు వేఱుగఁ జెప్ప నక్కఱలేదు.

బంగాలీభాషలో సమానముగా మన దేశములో నభివృద్ధిఁ జెందుచున్న రెండవభాష మహారాష్ట్రము. మీ కేదేశచరిత్రము కావలసినను నీభాషయందు దొరకఁగలదు. ప్రకృతిశాస్త్రంబు అనేకములు వ్రాయఁబడినవి. ప్రఖ్యాతిఁ గాంచిన యింగ్లీషు గ్రంథంబు అనేకము లీభాషయందు భాషాంత

T. Achyuta Rao

ix

Bhuvanagiri

రీకరింపబడినవి. జాన్ స్ట్యూఆర్ట్ మిల్, హార్బర్ట్ స్పెన్సర్, సర్ జాన్ లబ్క్ మొదలయిన యింగ్లీషు గ్రంథకారు లనేకులు మహారాష్ట్ర వేషముల వేసియున్నారు. ఇట్టిరూపాంతరీభూతగ్రంథంబులు గాక స్వతంత్రగ్రంథంబు లనేకములు ప్రతిసంవత్సరమును నాభాషయందు వెలువడుచున్నవి. ఇట్టి శాస్త్రచరిత్రవిజ్ఞానవిషయిక నూతనగ్రంథంబులఁ బ్రచురించుటకు నాభాష యందు రెండువందలపుటల మాసపత్రిక యొకటి 'గ్రంథమాల' యను నది గలదు. దీని సంపాదకుఁడు (Editor) విష్ణు గోవిందవిజాపురకర్, ఎం. ఏ., అను విద్వాంసుఁడు. మహారాష్ట్ర దేశచరిత్రకుఁ గావలసినసాధనంబుల నేకరించి 'మరాఠ్యాంశ్యా ఇతిహాసాచీ సాధనే' (మహారాష్ట్ర)లచరిత్రకు సాధనములు) అను పేరిటఁ బ్రచురించుటయే తనకర్తవ్యముగా నెంచు స్వార్థత్యాగియైన మహానుభావుఁ డొకఁడు మహారాష్ట్ర దేశమునఁ గలఁడు. ఈమహాపురుషుని నామము విశ్వనాథ కాశీనాథ రాజవాడే, బీ. ఏ. ఈయన గొప్పవిద్వాంసుఁ డైనను ఇతర యుద్యోగముల కాశింపక నెలకు నిరువది రూపాయలు వచ్చు పూర్వార్జిత మైనసొత్తుతోనే జీవనము గడపుచు, వివాహముఁ జేసికొనక, మంచి త్రోవలైనను లేని పల్లెలకుఁ గూడఁ జరిత్రసాధనంబు లున్నవని తెలసిన నడచి వెళ్లి నెలలకొలఁది యచ్చట నుండి, వంట తానే చేసికొనుచు, నెన్నియో యితరకష్టముల కొర్చి దొరికినసాధనములకుఁ బ్రతులు వ్రాసికొని ప్రచురించుచుండును. ఇట్లు స్వదేశచరిత్రమునందే దృష్టి నిలిపిన యీయోగి యిదివఱకు నెనిమిదిసంపుటములఁ బ్రచురించెను. ఇంక నెన్ని యో సంపుటములకు సరిపోవు నన్ని సాధనముల నేకరించియున్నాఁడు. అందు వలన నిప్పుడు మహారాష్ట్రీయుల చరిత్రసంబంధ మైన విశ్వాసార్థము లగు సాధనములు, మూలప్రతులు మొదలయినవి, వెలువడి పరదేశీయులు వ్రాసిన చరిత్రములలోని యసత్యాంశముల బయలుపఱచుచున్నవి.

ఇట్లు మన యిరుగుపొరుగువారు తమతమ దేశభాషల నభివృద్ధి చేసి కొన నవిశ్రాంతముగా స్వార్థమునందును దృష్టియించక పాటుపడుచుండ

మన తెలుగుసీమవారుమాత్ర మితర యన్నివిషయములందువలె భాషాభివృద్ధివిషయమునను గాఢనిద్ర పోవుచున్నారు. ఇది మిక్కిలి శోచనీయము. ఇట్లనుటచే నిదివఱకు నాంధ్రభాషాభివృద్ధికై పాటుపడిన వారిని మే మెఱుంగ మని గాని, వారు మనభాష కొనర్చిన మహోపకారమునకై మేము కృతజ్ఞతఁ జూపనెల్ల మని గాని చదువరులు తలఁపవలదు.

భాషాభివృద్ధికి గద్యగ్రంథంబు లత్యంతావశ్యకంబు లని మొట్టమొదటఁ గనిపెట్టినది చిన్నయనూరి. తెనుఁగులోని గద్యగ్రంథంబుల కా తఁడు నన్నయభట్టు. ఇట్లు చిన్నయనూరిచేఁ బ్రారంభింపఁబడిన వచనకావ్యపద్ధతిని మిక్కిలి ప్రబలఁజేసి, విద్వాంసులకును, జనసామాన్యమునకును, స్త్రీలకును గావలయు గ్రంథరాజంబు లనేకంబులు నిర్మించి, గ్రంథసంఖ్యాబాహుళ్యంబుచేతను, సకలజనాదరణీయంబును సకలజనానుకరణీయంబును నగు శైలిని నిర్మించుటచేతను, గద్యతిక్కన యని చెప్పుటకు నర్హులు రావుబహదరు కందుకూరి వీరేశలింగముపంతులవారు. పంతులవారి యితరమతము (Opinions) లను గుఱించి యెవ రేమనుకొన్నను, వారు మనభాషను నభివృద్ధిచేయుటకై చేసినకృషికి వారి నభినవించునెడ విజ్ఞానము గల యాంధ్రులందఱును నేకీభవింపక తప్పదు.

వీరుగాక యనేకులు పూర్వతరమువారును, మనతరమువారును దమ గద్యగ్రంథంబులచేఁ దెలుఁగుబాసను నలంకరించిరి. వారిలోమ-రా-రాశ్రీలు, కొక్కొండ వేంకటరత్నముపంతులవారును, శతఘంటము వేంకటరంగశాస్త్రి గారును, పూండ్ల రామకృష్ణయ్యపంతులు గారును, వేదము వేంకటరాయ శాస్త్రి గారును, శేషగిరిశాస్త్రి గారును, పనప్పాకము శ్రీనివాసాచార్యులు వీ. వీ. ఎల్ గారును, నాటకములకు నూతనమార్గము చూపినందుకు ధర్మవరము కృష్ణమాచార్యులు గారును, కల్పితకథలు వ్రాయుటలోఁ జిలక మర్తి లక్ష్మీనరసింహము గారును, స్త్రీల కుబయుక్త గ్రంథములు వ్రాయుట యందుఁ గీర్తి శేషురా లగు భండారు అచ్చమాంబ గారును, శ్రీమతి కొటికల

పూడి సీతమ్మగారును భాషాభివృద్ధికై మిక్కిలి పాటుపడియున్నారు. వీరు గాక పూర్వ మొకప్పు డుండిన పురుషార్థప్రదాయిని, ఆంధ్రభాషాసంజీవని, మందారమంజరి, చింతామణి, శ్రీవైజయంతి మొదలయిన మాసపత్రికలును, బ్రస్తుత మున్న సరస్వతి, మంజువాణి, మనోరమ, సువర్ణలేఖ, సావిత్రి, హిందూఘండరి, జనానాపత్రిక మొదలయిన మాసపత్రికలును, ఆంధ్రప్రకాశిక, శశిలేఖ, కృష్ణాపత్రిక, ఆర్యమతబోధిని, సత్యవాది, రవి మొదలైన వార్తాపత్రికలును, తెనుఁగునం దొకవిభ మైన యుపయోగకరంబగు వాఙ్మయంబును బుట్టించినవి, బుట్టించుచున్నవి. వీరివ్రాతలలో వ్యక్తి (individual) విషయికనిందాపూరితంబు లగునవి కొన్ని తప్ప కడమవన్నియు నేమతమును బోధించునవియైనను నుపయోగకరంబులే. కాన నేతద్ద్రంధకర్తలందఱును మనకు వంద్యులు. మే మిచ్చటఁ బేర్కొనినవారు గాక యనేకభాషాభిమానులు లాంధ్రవాఙ్మయాభివృద్ధి (Improvement of Telugu Literature) కై పాటుపడుచున్నారు. వారును మాకు గౌరవనీయులే. వారి యందఱినామము లిచ్చట నుదాహరించుటకు మాస్థరణశక్తియుఁ జోటును జాలవు గాన వారు మమ్ము మన్నించుదురుగాత.

ఇట్లందఱు పాటుపడుచుండఁగా 'మన తెలుఁగువారు నిద్రపోవుచున్నార' ని మేము వ్రాయుట చనువరులకు వింతగ నుండు నేమో. కాని తెలుఁగుభాష యొక నాగరికభాష యనిపించుకొనుటకు మనము చేయవలసినప్రయత్నములో నిప్పుడు జరిగియున్నప్రయత్న మొక సహస్రాంశ మైనను కాదని తెలిసికొనిన మనము నిద్రపోవుచున్నది మేల్కొంచినది తెలియఁగలదు. మనభాషయం దేగ్రంథములు లేవో మనము విచారించిన మనము ముందు చేయవలసిన కార్యముయొక్కచాయ కనుపడఁగలదు. ఇండియా, ఇంగ్లండ్, గ్రీస్, రోమ్, అమెరికా, ఫ్రాన్స్ ఈదేశములచరిత్రలు మనభాషయందు లేవు. హిందూదేశచరిత్ర మనుపేరిట నొకటి రెండు చిన్నపొత్తములు గలవు. కాని వానిలో వర్ణింపఁబడినవిషయములు బహు

స్వల్పము లయినందున నవి 'చరిత్ర' యను నామమున కంతగాఁ దగినవి కావు. ప్రకృతిశాస్త్రము లన్ననో మనవారికిఁ గలలోనివార్తలు. పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రము (Physics), రసాయనశాస్త్రము (Chemistry), వృక్ష శాస్త్రము (Botony), పశుశాస్త్రము (Zoology), జీవశాస్త్రము లేక చేతనశాస్త్రము (Biology), భూగర్భశాస్త్రము (Geology) మొదలయిన ముఖ్యశాస్త్రములనుగుఱించి యొకచిన్నపుస్తకమయినను మనభాషలో లేదు. ఇంకను బ్రకృతిశాస్త్రంబు లనేకము లున్నవి గాని వానిలో ముఖ్యమైన వానిఁ జేర్కొంటిమి. ఈశాస్త్రములలో సెక్స్-కొక్కదానిపై నింగ్లీషు నందు వందలకొలది గ్రంథంబులు న్రాయఁబడియున్నవి. అంకగణితము (Arithmetic), బీజగణితము (Algebra), రేఖాగణితము (Euclid) క్షేత్రగణితము (Mensuration), త్రికోణమితి (Trigonometry) మొదలయినగణితములనుగుఱించియుఁ జేర్కొనఁ దగినగ్రంథం బొకటియుఁ గాన రాదు. ఇంగ్లీషు కథలతోఁ బోల్పఁదగు కల్పితకథ యొకటియు లేదు. ఉన్న వానిలో మ-రా-రా-శ్రీ, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారిచే రచింపఁబడిన కథ లుత్తమములు. అవి కొంతవఱకు నింగ్లీషుకథలను బోలియుండును. కాని యవియన్నియుఁ జిన్నవి. గాన వానిని లఘుకల్పితకథ (Novelettes) లన వలయునేకాని కల్పితకథ (Novels) లనుటకు వీలులేదు. కనుక మన కిట్టి కథలు కావలసియే యున్నవి. నాటకములనుగుఱించి విచారించినను, సింగి సింగని సంవాదము వినియు, నలునికొఱకు సంగీతమున నేడ్చెడిదమయంతిన్ని జూచియు, మదనతాపమునఁ బొర్లాడుచున్న శకుంతలను గాంచియు మన మిప్పుడు సంతసింపవలసినదేగాని వివిధమానవస్వభావములఁ గనుపఱచెడి, సంసారమునకు సరియైన ప్రతిబింబ మగు నాటక మాండ్రంబున సెండ్డైనఁ గలదే? జ్ఞానవిషయము లసంఖ్యంబులు. అం దేవిషయమునుగుఱించి విచారించినను మనభాషలోఁ దగినగ్రంథంబులు లేవు. ఈగ్రంథంబుల నన్నిటిని

నిర్మించుటకు నూర్గురుపండితు లెడతెగక నూలుసంవత్సరములు పరిశ్రమ చేసినను చాలు నని తోచెను. కానఁ దనశక్తికొలదిని తెలుఁగుభాస నభివృద్ధి చేయుటకు విద్యాగ్రంథ మించుకయినను గల ప్రతియాంధ్రుఁడును బ్రయత్నింపవలయును. నాచేత నేమగు నని యధైర్య పడరాదు. ఇతరులను నిందించుటయే తనపనిగఁ బెట్టుకొనక భాషాసేవయే పరమోద్దేశముగ నెంచుకొని యేదో యొక విషయమును జక్కఁగ నభ్యసించి యందున గుఱించి గ్రంథము వ్రాసిన నది గ్రాహ్యంబే యగు; భాషాభివృద్ధికి సహకారియు నగు.

ఇట్లు తలఁచి 'యుడుతభక్తి' చందంబుగఁ మా యల్పశక్తికొలది నాంధ్రమాతృభాషాసేవఁ జేయఁ బ్రయత్నింపవలయు ననెడి యిచ్చ గల వార మయి 'విజ్ఞానచంద్రికామండలి' యను పేరిట నొక భాషాభివృద్ధి సంఘం బేర్పఱచినారము. ఈ 'మండలి' వారు 'విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథ మాల' యను పేరిట గ్రంథంబులఁ బ్రచురించెదరు. జ్ఞానవిషయము లసంఖ్యంబులు గాన నన్నింటినిగుఱించిన గ్రంథంబులు నిర్మించుట యేరికిని సాధ్యంబు గాదు. కానఁ గొన్నివిషయములకు సంబంధించిన గ్రంథములనే వ్రాయఁ దలఁచినారము. పద్యకావ్యములు, నాటకములు, కల్పితకథలు, భాషా (Language) విషయక చర్చలు, వాఙ్మయ (Literature) విషయక చర్చలు భాషాభివృద్ధికి నత్యంతావశ్యకంబు లయినను ఈవిషయకగ్రంథములు మేము ప్రస్తుతము వ్రాయను, వ్రాయించను దలఁచుకొనలేదు. 1. దేశచరిత్ర (History), 2. వ్యక్తిచరిత్ర (Biography), 3. ప్రకృతి లేక భౌతికశాస్త్రములు (Physical Sciences), 4. [Mill's Liberty, Subjection of Women, Spencer's Education, Smile's Self help, Character, Thrift, Duty, Lubbock's Pleasures of Life,] మొదలైన యింగ్లీషు లాని సర్వోపయోగకరములగు గ్రంథంబుల భాషాంతరీకరణము, ఈ నాల్గు విషయములను గుఱించినగ్రంథంబులు మాత్రము ప్రచురింపఁ దలఁచినారము.

కొందఱు మిత్రుల సూచన ననుసరించి, చరిత్రానుసారు (Historical) లగు కల్పితకథల (Novels) నెవ్వరైన వ్రాసిరేని వానిని బ్రచురింప నియ్యకొంటిమి. మాకార్యక్రమమునకు మే మీయెల్ల లేర్పఱచుకున్నారము.

మొట్టమొదట మేము 'విజ్ఞానచంద్రిక' యనుమాసపత్రిక నొకదానిని బ్రారంభించి యందు నీగ్రంథంబులఁ బ్రచురపఱుపఁ దలఁచితిమి. కాని నాలు గసంపూర్ణగ్రంథంబులు నెలనెలకుఁ దునుకలుతునుకలుగా సంవత్సర మంతయు నిచ్చుచుండుటకంటె నొక్కొకతటి నొక్కొక సంపూర్ణగ్రంథంబు చదువరుల కిచ్చుట మేలని పిదప నిశ్చయించితిమి. 'విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల' యను పేరిట సంవత్సరమునకు మొత్తముమీఁద నెనిమిదివందలపుటలకు మించకుండ నాలుగుగ్రంథంబులఁ బ్రచురింపఁగలము. ఈ గ్రంథములకు నెవ్వరును ముందు చందా యియ్యనక్కఱలేదు. గ్రంథము సిద్ధముకాఁగానే యది మాచందాదారులకు వాల్యూపేబిల్ ద్వారా పంపఁగలము. 'విజ్ఞానచంద్రికామండలి' వారు ప్రచురించెడుగ్రంథములకుఁ జందాదారుఁడ నగుదు ననియు, గ్రంథములు సిద్ధమగునప్పుడెల్లఁ దనపేర నాగ్రంథములు వాల్యూపేబిల్ ద్వారా పంపవలసిన దనియు, 'మండలి' కార్యదర్శియగు మ-రా-రాశ్రీ, రావిచెట్టి - రంగారావుగారు, రెసిడెన్ సీ. బాబారు, హైదరాబాద్ (డెక్కన్) పేర వ్రాసినఁ జాలును. ఇట్లు వ్రాసిన వారి పేర్లు మాచందాదారులపట్టికలోఁ జేర్చికొందుము. ఇట్టి చందాదారులకు మే మచ్చువేయుగ్రంథంబు లన్నియు బహుస్వల్ప మైనవెలకు నియ్యఁ దలఁచితిమి. శ్రేష్ఠ మైన (Superior) నున్నని (Glazed) కాగితముమీఁద నచ్చువేసినగ్రంథము, లంచెకూలి మొదలయినవి మేమే భరించి, నూఱుపుటలకు రూ. 0-4-0 చొప్పున నిచ్చెదము. అనఁగా నొకగ్రంథము నూఱుపుటలే యగునేని యందు కగు నంచెకూలి రూ. 0-0-6 వాల్యూపేబిల్ కర్చురూ. 0-1-0 పోఁగా మిగిలిన రూ. 0-2-6 మాత్రము పుస్తకభృతి యగును. పదునైదువందల శాశ్వతపుచందాదారులు సమకూరుదురేని గ్రంథ

ములవెల నింకను తగ్గింపఁగలము. చందాదారులు కానివారికి మాగ్రంథములు, అంచెకూలిగాక నూలుపుటలకు రూ. 0-6-0 చొప్పున నియ్యఁబడును.

మామండలిలోని సభాసదులందఱును బ్రస్తుతము ప్రతిఫల మేమియఁగోరకయే యీపనికిఁ బూనియున్నారు. ఇంతియకాదు ; నష్టమువచ్చినను గొంతవఱకు భరించుటకు మాలోని గొందఱు సిద్ధముగ నున్నారు. అయినను నాంధ్రవాచకప్రపంచముయొక్క (Telugu Reading Public) సహాయములేనిదే యిట్టిప్రయత్నములు కొనసాగనేరవు.

తెలుఁగుసీమలోని జమీదారులును, ఇతర లక్ష్మీపుత్రులును ఇట్టికార్యముల నవలంబించినవారికి ధనరూప మైన కేలూఁత యొసఁగి, రాజనరేంద్రమనుమసిద్ధి కృష్ణరాయలచరిత్రమహిమ యిన్నివందల సంవత్సరములవఱకుఁ గూడ నాంధ్రదేశంబున నున్నదని వెల్లడి చేయుదురు గాక. ఇది ధనాధికులకుఁ గర్తవ్యము.

ఇఁక విద్యాధికులు మాకును మావలె గ్రంథంబులఁ బ్రచురించు నితరులకును మూడుతెరంగుల సాయ మొనర్పవలెను. గ్రంథంబుల వ్రాయుటయు, నితరులు వ్రాసినగ్రంథంబులఁ గొనుటయు, నాగ్రంథంబులలోని విషయముల జనసామాన్యమునకుఁ బెల్పుటయు. ఇది యింగ్లీషు నేర్చినవారు మాకుఁ జేయవలసిన త్రివిధసహాయము. ఇందు మొదటిది గ్రంథనిర్మాణంబు. ప్రకృతి శాస్త్రములు మొదలయినవి యింగ్లీషు నేర్చిన విద్వాంసులే వ్రాయవలయును. ఇందునగుఱించి రావుబహదరు కందుకూరివీరేశలంగముపంతులు గారొకచోట నిట్లు వ్రాయుచున్నారు :—

“ఇట్టిపుస్తకములను రచించుట యింగ్లీషునందు మంచిపాండిత్యముగలిగి బహుశ్రుతు లయి సంస్కృతాంధ్రభాషలయందు తగినంతజ్ఞానము కలవారికే సాధ్యమగును గాని కేవలసంస్కృతపండితులకును కేవలాంధ్రపండితులకును సాధ్యము కాదు. కాఁబట్టి యీపనిని నిర్వహించి దేశభాష

అను వృద్ధిచేయవలసినభార మింగ్లీషుభాష నభ్యసించిన ప్రతివారు తమ
 :మీదఁ బడిన యీకార్యభారమును వహించి దేశభాషాభివృద్ధికి తోడు
 పడనిపక్షమున దేశముయొక్క హీనదశకు నా రుత్తరవాదులుగా నుందురు.
 కాబట్టి యిక్కనైన సర్వకలాశాలలయందుఁ బట్టపరీక్షల నిచ్చి మెప్పాం
 దినవారు తాము తాక్యాధికారములయందుఁ బ్రవేశించి భార్యాపుత్రాదుల
 కాభరణములు చేయించిపెట్టుటతోడనే కృతార్థుల మయితి మను కోక
 దేశభాషావధూటికిఁ గూడ సద్గ్రంథాభరణములను వృద్ధిపఱుపఁ బ్రయత్నిం
 తురని నమ్ముచున్నాము.” ఇంగ్లీషు విద్యావిభూషితు లందఱు నీవాక్యంబుల
 మఱవకుందురు గాక. రమేశచంద్రదత్తు వంటి యింగ్లీషుగ్రంథముల వ్రాసి
 క్షీర్ణిఁ గన్నవాఁడుగూడఁ దనమాతృభాషయగు బెంగాలీలో గ్రంథములు
 వ్రాయుట తనకుఁ బరమకర్తవ్యముగ నెంచుచున్నాఁడు. ఇంగ్లీషునఁ బండి
 మని విఱ్ఱివీగి తెనుఁగును దిరస్కరించెడు మనవారి నేమనవలె?

ఏశాస్త్ర మెవ్వ రభ్యసించిరో యాశాస్త్రము వారిచేతనే వ్రాయించ
 నిశ్చయించితిమి గాన నెవ్వరి యభిమానశాస్త్రంబున వారు పోత్రంబులు
 వ్రాసి మాగ్రంథమాలలోఁ గూర్చుదు రని కోరుచున్నాము.

ప్రకృతిశాస్త్రములు వ్రాయునపుడు ఆయాశాస్త్రంబులలోని పారి
 భాషికపదములు (Nomenclature) దేశభాషలలో లేనందున గ్రంథకర్తలు
 త్రొక్కులాడవలసి వచ్చుచున్నది. ఇందుకుఁ గాళీలోని ‘నాగరీప్రచారిణీ
 సభ’వారు విద్వాంసులయొక్క సంఘము నేర్పఱచి భౌతికశాస్త్రము (Physi-
 cal Sciences) లలోని పారిభాషికపదముల నిర్ణయించి యున్నారు. ఈ
 పరిభాష సంస్కృతపదభూయిష్ట మయినందున నీపరిభాషనే గ్రహించు
 టకు మేము నిశ్చయించినాము. ఇట్లు నిశ్చితమైన పరిభాషను వాడక,
 యెవరికి వారే క్రొత్తపరిభాష కల్పించుకొనుచు గ్రంథములు వ్రాసినచో
 నవి యెవ్వరికిఁ దెలియక ‘మూఁగ చెవిటివారి ముచ్చటరయ’యగు నను
 టకు సందేహము లేదు. కాన మొదట నెంత పిచ్చిగఁ గానవచ్చినను ఒక

పరిభాషనే యందఱును వాడవలయు. ఎప్పుడు నుపయోగించుచుండిన నా-
 క్రొత్తపరిభాషకే గహనార్థంబు సమకూరు. ఇంగ్లీషువారును నిటులనే చేయు
 చున్నారు. యూరపుపండితులచే నిర్ణితంబగు శాస్త్రీయపరిభాష యెంత
 కర్ణకఠోరం బయినను ఇంగ్లీషు గ్రంథకారులు దానినే వాడుచున్నారు.
 ఇందువలన శాస్త్రాభివృద్ధికిని, భాషాంతరీకరణంబునకును మిక్కిలి సహాయము
 కలుగుచున్నది. మనమును అటులనే నాగరీప్రచారిణీ సభవారిపరి
 భాష గ్రహింతము. ఇక మనవా రిదివఱకు మనభాషయందు నిర్ణించిన
 కొన్నిపారిభాషికపదములగతి యేమని కొందఱు అడుగవచ్చును. మనపద
 ములు నాగరీప్రచారిణీ సభవారిపదములకు నవిరుద్ధము లయినయెడల రెండును
 పర్యాయములు గా వాడుకొనవచ్చును. 'ఆక్సిజన్' అనువాయువును వారు
 'అమ్లజన' మనిరి; మనవారు 'ప్రాణవాయు' వనిరి. వీనిని బర్యాయ
 పదములు గా వాడవచ్చును. మనపదము వారిపదమునకు విరుద్ధముగా
 నున్నపుడు మనము మనపదమును విడువవలెను. ఇందుకుఁ దార్కాణము,
 మనవారు 'ఆసిడ్' (Acid) అనఁగా 'క్షర' మనిరి. సభవారు 'ఆసిడ్' (Acid)
 అనఁగా 'అమ్ల' మనిరి. 'క్షర' శబ్దము ఆల్కలీ (Alkali) కి
 సమానార్థక మనిరి. కాన మనము మనపరిభాషను మార్చుకొనవలెను. ఈ
 నిబంధనానుసారముగా మాగ్రంథమాలలోని ప్రకృతిశాస్త్రములు వ్రాయఁ
 బడును. ఇతరగ్రంథకారులును నీపరిభాషనే వాడినయెడల మనభాష
 యందు శాస్త్రీయపరిభాష స్థిరపడఁగలదు.

మేముగాని మావలె నితరప్రకాశకులు (Publishers) గాని ప్రచు-
 రించుగ్రంథంబులఁ గొనుట యింగ్లీషు నేర్చినవారు చేయవలసిన రెండవపని.
 మే మింగ్లీషులో నన్నియుఁ జదివెదము, మాకుఁ దెలుఁగుపొత్తంబు లేల
 యని కొందఱు అడుగుదురు. కాని యింగ్లీషు వచ్చినంతమాత్రమున వీరన్ని
 గ్రంథంబుల నాభాషయందుఁ జదువుచున్నారనుటయు, నాభాషలోని
 యన్నిశాస్త్రీయగ్రంథంబులు వీరి కర్ణమగు ననుటయు నిజము గాదు.

చరిత్ర (History) విషయమునందును, తత్వజ్ఞాన (Philosophy) విషయమునందును బట్టపరీక్షలలోఁ గృతార్థులయి, Geology (భూగర్భశాస్త్రము), Biology (జీవశాస్త్రము లేక చేతనశాస్త్రము), Zoology (ప్రాణిశాస్త్రము లేక జంతుశాస్త్రము) అను ప్రకృతిశాస్త్రములపేళ్లైనను విన నట్టి వీ. ఏ., ఎం. ఏ., పదవి నందినవారల మన మెందటిని జూచుట లేదు? ఇట్టివారి శాస్త్రముల నితరగ్రంథములఁ దెలుఁగున నేల చదువఁగూడదు? ప్రవేశపరీక్ష మొదలయినపరీక్షలకుఁ జదివినవారికి నిట్టిగ్రంథము లర్థమే కానేరవు. కాన వీ రిట్టిగ్రంథంబులు తెలుఁగున నేల చదువఁగూడదు?

తా మన్ని విషయములలో నిధులయి తమ కిట్టిపుస్తకములతోఁ బ్రయోజనము లేకపోయినను ఇంగ్లీషు విద్యావిశారదు లిట్టియాండ్రగ్రంథంబులఁ గొని, యిట్టిగ్రంథంబు లెక్కుడుగ వెలువడునటులఁ జేయుట వారికి పరమ ధర్మము. ఎందు కన నిట్టిపరిశ్రమను నభినందించు విజ్ఞానము వారికిఁ గలదు. విజ్ఞానము గలవా రజ్ఞానులవలెఁ బ్రవర్తించుట పాడియె?

ఇదియుఁ గాక మేము వ్రాయుగ్రంథములు జనసామాన్యంబుకొఱకై నను నేఁడు జనసామాన్యం బీగ్రంథంబుల గౌరవముఁ దెలిసికొనలేనందున నింగ్లీషు నేర్చినయుభయభాషావిదులే యిట్టిగ్రంథంబులఁ గొని ప్రచురించు వారిఁ బ్రోత్సాహపఱచుచు, జనసామాన్యంబుల కాగ్రంథంబులలోని విషయములఁ దెలుపుచు, నాగ్రంథంబులు జనులకుఁ బ్రయంబు లగునటులఁ జేసి వారికి మార్గదర్శకు లగుచుండవలెను. అటులఁ జేయకునికి మాతృభాషా ప్రదోహ మనిపించుకొనును.

కేవల సంస్కృతమునందుఁగాని, కేవల లాండ్రంబునందుఁగాని పాండిత్యము గలవారుగూడ మాకు సాయ మొనర్పవలసి యున్నది. క్రొత్త యింగ్లీషుపదములకు సమానార్థకములయిన సంస్కృతపదములుగాని, ఆండ్రపదములఁగాని నేకరించి యియ్య గల్గుశక్తి వీరిక కలదు. నూతనకల్పనల (New Ideas) మనము వారికిఁ దెల్పిన వారు సాగునైన యాండ్రపదముల

నిర్దిష్టరంగాలను. ఇందుకుఁ దాఱ్ఱాణంబుగ మ-రా-రా-శ్రీ, కొక్కొండ-
 వేంకటరత్నముపంతులు గారిచే రచియింపఁబడిన 'శ్రీ ఫ్రీన్స్ ఫువేల్సు హిందూ
 స్థానసందర్శన మ'ను గ్రంథముఁ జూడనగు. అందు 'నాంగ్లరాజనీతి' (Bri-
 tish Coustitution) యొక్క సంగ్రహవర్ణనయు, బేకన్, పేక్స్ పియర్
 మొదలయిన యాంగ్లవిద్వత్కవులయొక్క వాక్యంబులకు సరియైన తెలుం
 గును, దేశాటనమువలనఁ గల్గులాభములవర్ణనయుఁ జూచిన, మన పూర్వ
 పండితులు కొందఱు నిజముగ శబ్దసృష్టికి నీశ్వరు లని చెప్పవలసియున్నది.
 కాన నింగ్లీషు విద్యావిభూషితు లిట్టి పూర్వపండితుల సామర్థ్యంబును
 వ్యర్థముగ పోనీయక తమగ్రంథనిర్మాణంబునకు వారి సహాయంబుఁ గొనుదురు
 గాక. పూర్వపండితులును మావంటి యింగ్లీషు నేర్చినవారు వ్రాసెడి
 నూతనాంధ్రగ్రంథంబుల నసూయతోఁ జూడక యందలిలోపములఁ జూపి
 యిట్లు దిద్దుకొనుఁడని తెలిపి మార్గదర్శకు లగుటకుఁ బ్రార్థితులు. ఇట్లు
 పౌర్వాత్యపాశ్చాత్యపాండిత్యసమ్మేళనమువలన మనభాషకు నుభయవిద్యల
 లోని చక్కఁదనము రాఁగలదు. ఇట్లు

సకలయాంధ్రజనులకు విన్నవించు

విజ్ఞానచంద్రికాసభాసదులు

బుధవిధేయులు,

నాయని వెంకటరంగారావు,

మునగాల జమీన్దారు.

రావిచెట్టి రంగారావు,

మన్ సబ్బారు, హైదరాబాదు.

కే. వి. లక్ష్మణారావు, ఎం. ఏ,

మునగాల దివాను.

జి. హరిసర్వోత్తమరావు, బీ. ఏ.,

అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు, బీ. ఏ. బీ. ఎల్.

అమెరికా దేశాధ్యక్షుడగు

ఆ బ్రహ్మము లింకను చరిత్ర.

(ఛాయాపుటమును, 220 పుటలును గలది)

శాశ్వతపుచందాదారులకు అంచెకూలితో అణాలు 8.

ఇతరులకు అంచెకూలి కాక అణాలు 12.

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాలలోఁ బ్రచురింపఁబడు గ్రంథములన్నియుఁ గొనుటకు నెప్పుకొనువారు శాశ్వతపుచందాదారులుగ నెంచఁబడుదురు. వారి కీమాలలోని గ్రంథములన్నియు నంచెకూలితో నూలుపుటములకు రూ. 0-4-0 చొ॥ నివ్వబడును. అట్లు చందాదారులు కాఁ దలఁచినవారు ప్రవేశపురుసుము క్రింద రూ. 0-2-0 ల చీట్లు పంపుచు నీ క్రిందిప్రకారము విజ్ఞానచంద్రికామండలికార్యదర్శి గారికి నుత్తరము వ్రాసికొనవలయును.

మ-రా-రా-శ్రీ, రావిచెట్టి - రంగారావుగారికి,

రెసిడెన్ సీ బాబారు, హైదరాబాద్ (డెక్కన్).

అయ్యా,

విజ్ఞానచంద్రికామండలి ప్రచురించు పుస్తకములు కొనఁ గోరుచున్నాను. కావున నన్ను దమశాశ్వతపుచందాదారుల నెక్కనిగఁ గొని ప్రతిగ్రంథమును వి. పి. మూలమునఁ బంపుచుండవలెనని ప్రార్థించుచున్నాను. ప్రవేశపురుసుముక్రింద నిందుతో రెండణాలచీట్లు పంపినాను.

పేరు.....

గ్రామము.....

తపాలాపీసు.....

జిల్లా.....

ఈ గ్రంథమాలలోఁ బ్రచురించిన గ్రంథములను గుఱించి తమయభిప్రాయముఁ దెల్పఁ గోరువారును, మాలలోఁ బ్రచురించుటకు గ్రంథముల వ్రాయఁ దలఁచినవారును మాలా సంపాదకులలో నెక్కరగు జి. హరి సర్వోత్తమరావు, బీ. ఏ., ట్రెయినింగ్ కాలేజీ, రాజమండ్రి యనుపేరిట నుత్తరప్రత్యుత్తరంబులు సలుపవలెను.

పీఠిక.

ఈ గ్రంథమాల యుద్దేశము లిదివఱకే వ్రాయఁబడి యెను. కావున నీజీవితము ప్రచురణకారణము విదితమ. జన్మముచే హీనుఁ డయినను స్వప్రయత్నముచే మహాన్నత్యస్థితికి రాఁగలిగిన యొకమహనీయుఁడు మనకథానాయకుఁడు. ఈ చరిత్ర చదివి పురుషకారమువల్ల నెంత పనియైన సాధ్యమగు ననియు సాధ్యముసేయుటకు దైవ మెల్లప్పుడు సిద్ధముగ నుండు ననియు మనము ప్రథమమున గ్రహింపవలెను. దానంజేసి యీ మహాపురుషుజీవితము మాకును మాచదువరులకును శక్తిశ్రేయస్సుల నొసంగెడుఁ గాత.

ఈచరిత్ర వ్రాయుటయందు నాంక్లేయభాషలో ధేయ ర్చనుగ్రంథకర్త కృతమగు నాబ్రహాము లింకను జీవితము ముఖ్యముగఁ దోడ్పడినది. కాన నే నతనికి మిక్కిలి కృతజ్ఞుఁడ.

అనుభవలోపంబున నగుదోషము లిం దేవేని గాన్పించినఁ బండితజను లవ్వాని నాకుఁ జూపట్టి మన్నింతురు గాతమని ప్రార్థించువాఁడ.

• వైజయంతి ముద్రాక్షరశాలాధికారులు మా తొందరకు నాగి యెంతయు శ్రద్ధతోఁ జక్కగ గ్రంథమును ద్వారలో ముద్రించి యిచ్చినందుకు వారిని మిక్కిలి కొనియాడవలసి యున్నది.

గాడిచెర్ల - హరిసర్వోత్తమరావు.

విషయసూచిక.

పుట.

ఉపోదాతము	...	...	...	1
ప్రకరణము 1.	ఆబ్రహాము లింకను తల్లిదండ్రులు	జన		
	నము, శైశవము	...	...	11
,,	2. బాల్యము	...	...	22
,,	3. నూతననివాసస్థలనిర్మాణము	...	...	35
,,	4. దుఃఖదినములు	...	...	45
,,	5. ఉల్లాసతరదినములు	...	...	59
,,	6. క్రొత్తతల్లి, క్రొత్తవిద్యాలయములు	...	...	65
,,	7. కృషి, సంపాదనలు	...	...	72
,,	8. ప్రవృద్ధి, ప్రకాశములు...	...	...	78
,,	9. తేప్పవైబ్రయాణము	...	...	84
,,	10. కొన్ని విషయములు, ఇల్లినాయిసేరుట.			91
,,	11. న్యూ ఆర్లియన్సుకు రెండవయాత్ర...			98
,,	12. క్రొత్తయంగడిగుమాస్తా...	...	...	105
,,	13. యుద్ధమునకుబోవుట	...	...	113
,,	14. అయాచిత గౌరవప్రాప్తి	...	...	121

ప్రకరణము 15.	న్యాయవాదిత్వము	...	...	134
„	16.	గౌరవాధిక్యతంజెందుట	...	148
„	17.	“సితగృహం” లంకరణము	...	162
„	18.	యుద్ధభటులయందనురాగము	...	174
„	19.	బానిసలకైపడినపాట్లు	...	190
„	20.	ద్వితీయనిర్వచనము, యుద్ధసమాప్తి	...	203
„	21.	ఘోరహత్య, అంత్యము	...	210

ఉ పో దా త ము.

మనభూమి గుండ్రముగా నుండుట యెల్లరకుఁ దెలిసినదే. ఈగోళమును రెండుభాగములుగా విభజించి పూర్వార్ధగోళము, పశ్చిమార్ధగోళ మని భూగోళశాస్త్రజ్ఞులు నామము లిచ్చి యున్నారు. పూర్వార్ధగోళమునందలిభూప్రదేశము శతశతాబ్దములుగ ననేకజాతులచే నాక్రమింపఁబడి యనారతము ప్రజల వ్యాపారములచే నిండియున్నది. పశ్చిమార్ధము గొందఱుడవి జాతులవారిచేమాత్ర మచ్చటచ్చట నుపయోగించుకొనఁబడు చుండి యైదాఱునూర్లసంవత్సరములకుముందుఁ గొలంబసు యాత్రవలన సభ్యరాష్ట్రములకంటఁబడినది. నాఁటినుండి నేఁటివర కీనూతనఖండమున జరిగినమాంధు లత్యద్భుతములు. అం దుత్తరభాగమున వెలుఁగు యునైటెడ్ స్టేట్సు సంయుక్త రాష్ట్రపుఁ బ్రవృద్ధి వచించినఁ దీరదు. లోకమునందు మహా న్నత్యము గాంచి వాణిజ్యంబున నెల్లదేశములఁ గెలిచి సంపత్సమృద్ధికై యగ్రతాంబూలంబు స్వీకరించుటే గాక యీ రాష్ట్రము ప్రజాపరిపాలనంబునఁ గూడ లోకమున కుపదేశ మియ్యఁ గలిగి యున్నది. కావున నీరాష్ట్రపుఁబుట్టుక ప్రవృద్ధులగుటచే సంతోషముగఁ దెలిసికొనుట యత్యవశ్యకము

పదునాఱవశతాబ్దమున నింగ్లాండున మతవిషయికచర్చ
 లతివిస్తరముగ జరుగుచుండెను. ప్రభుత్వమువా రొకమతం
 బవలంబించి యితరమతస్తులఁ బీడించుచు నచ్చిరి. మతముపేరు
 పెట్టి ప్రాణములు గొనుటయు సర్వసాధారణ మాయెను.
 అనేకులు చిత్రవధకైనను వెనుడియక తమమనస్సాక్షికి సమ్మత
 మగుమతమును వదల రైరి. మఱికొందఱు స్వేచ్ఛానుసార
 ముగా దేవపూజ లొనర్చుకొనుటకై విదేశములకు వెడల
 సాగిరి. అట్లు వెడలినవారిలో నొకగుంపు మొట్టమొదట
 యునైటెడ్ స్టేట్సు విత్తు నాటినవారు. న్యూ యింగ్లాం దను
 ప్రదేశమున దిగి నివాస మేర్పఱచుకొని మొదట పల్లియలుగఁ
 దరువాతఁ బట్టణములుగఁ జేరిరి. వారియభివృద్ధిం గాంచి
 యితరులును రా నారంభించిరి. ఆంగ్లేయప్రభుత్వమువా రిట్లు
 దేశాంతరగతులైన తమవారికి సాయ మొసంగుచుఁ దమ
 యధికారముగ్రింద నవీనమండలము లేర్పఱప నుత్తరువు
 లిచ్చిరి. జనులు వర్తకసంఘములుగఁ జేరి రాజునాజ్ఞామీఁద నమేరి
 కాలోఁ గ్రొత్తగ్రొత్తసీమల నాక్రమించుకొని యేల మొదలిడిరి.
 కావున నీసంఘములప్రతినిధులే యధికారము వహించి పరిపా
 లించుచుండిరి. మున్నును వచ్చి యుత్తరభాగమునఁ జేరిన
 పజలు దమప్రతినిధులచే రాజ్యభారనిర్వహణము సేయించు
 చుండ దక్షిణమున వర్తకసంఘములయధికారులే రాజు లైరి.

దీనివలన నుత్తరభాగమున జనులెల్ల నొక్కరీతిగఁ బరిగణింపఁ బడుచు రాజకీయవిషయములఁ బ్రతినిధులద్వారా స్వానుకూల విధులనే యంగీకరించుచుండ దక్షిణమున దర్జాభేదము లెక్కువ యై కాయకష్టము హేయముగ నెంచఁబడి బానిసవ్యాపారము గడుపెంపు నొందుటకు మార్గము లేర్పడెను. అయిన నాంగ్లేయులకు స్వాతంత్ర్య మనినను బ్రాణ మనివను నొక్కటియ. కాబట్టి దక్షిణ భాగమునందలి వారుగూడఁ దమ దమ ప్రజా ప్రతినిధిసంఘముల వృద్ధికై పాటుపడుచుఁ బరిపాలనా భాగము విశేషము దమచేత నుంచుకొనుచు వచ్చిరి.

ఇట్లగుట నిప్పుడు యునైటెడ్ స్టేట్సును ప్రదేశమున మొదట మొదట నింగ్లాండునకు లోబడి కొన్ని పరిపాలనా స్వాతంత్ర్యముగల పట్టణములును, సీమలును, మఱికొన్ని యగ్రస్వాతంత్ర్యముగల సీమలు నుండెను.

ఇవన్నియుఁ గాలానుగుణముగఁ బోయినపోక లనేకములు గలవు. ఇట విస్తరమనవసరము. ప్రథమముననుండి ఈపట్టణములవారును సీమలవారును నేకీభావమున మెలఁగుచుందురు. తమలో నెవ్వరికేయాపద వచ్చినను అందఱుఁ జేరి దాని నివారింపఁ జూచుచుందురు. 1770-వ సంవత్సర ప్రాంతముల నాంగ్లేయ ప్రభుత్వమువారు దమదేశీయుల లాభమునకై యమెరికా యందలిసీమలపై గొంతపన్ను విధింపఁజొచ్చిరి. తమలో

నొకరిపైఁ బన్ను విధించు నధికార మాండ్లయుల కిచ్చినచో నందఱ కాకీడెప్పటికో యొకనాఁటికిఁ దప్పదని తెలిసికొని, యాండ్లయులు భేదోపాయము ప్రయోగింపఁ జూచినను, నాసీమ తెల్ల నొకకట్టుగ వారి నెదిర్చినిలచెను. ఆండ్లయు తెన్నియుపాయములు సేసినను సాగనందున యుద్ధమునకు సమకట్టిరి. ఆ సీమలవారును వెనుదీయక సమర మొనర్చిరి. తండ్రోపతండములు సైన్యములుగొని యిరువాగులవారును దిక్కులు పిక్కటిల్లఁ జేయు భేరీ రవంబులతోడను నాయుధమనిన గజగజ నడుఁకు పిరికినైన సంపూర్ణోత్సుకుఁ జేయు సింహానాదంబులతోడను గదలి మాటిమాటి కొండొరులతో నొరసికొని జయాపజయంబులఁ గొనుచుఁ, బట్టణముల ముట్టడింపుచు, విడిపించుచు, దేశము నాక్రమించుచు, నాక్రమణఁ దేర్చుచుఁ బలువిధముల బహుకాలము పెనఁగిరి. ఈపోరాటమున నాండ్లయు లే యెక్కుడు దుర్బలఁ గుడిచి తుట్టతుద కమెరికాజనుల దాడికోర్వలేక కొంతవఱకు వారిచేఁ బట్టువడి తమయధికారము నంతయుఁ గోలుపైఱి.

ఇట్లాండ్లయుల యధికారము నుండి దప్పించుకొని యీ సీమల వారు దామైకమత్యము గలిగి యేకరాష్ట్రముగఁ జేరఁ కుండిన నితరులనొర్కుట గష్టమనకు మనసునకు దెచ్చుకొని సంయుక్త రాష్ట్ర మొప్పుచుపఁ జూనితి సంయుక్త రాష్ట్రము

శక్తిబంధములు మొదట మొదట నామమాత్రములే యైయుండెను. ఏసీమ వారాసీమ మేలుకీడుల యెడనె మెలఁకువగలిగి సంయుక్తరాష్ట్రపుఁ జట్టదిట్టముల లెక్కకుఁ గొనకుండుట దట్టస్థించుచుండెను. సీమలెక్కడ మరల వేరుపడి పోవునో యను భయముగూడ మెండుగ నుండెను. అయిన రానురాను జను లొకరితో నొకరుగలిసి వివాహవ్యాపారాదులవలన దగ్గర చేరుటచే సంయోగపు ఫలములు దెల్లమగుచు వచ్చెను. జాతీయతగౌరవ మిట్టిదిగదా యనుట వారికిఁ గ్రమేణ స్ఫురించెను. జాతీయతప్రవృద్ధి తోడనే సంయుక్తరాష్ట్రతయుఁ బ్రవృద్ధిఁ జెందెను. అప్పుడు 'సీమ' జనులు దమమేలును సంయుక్తరాష్ట్రపు మేలును నొక్కటియే యనియుఁ దాము సంయోగమున భాగస్తులు గావున సంయుక్త ప్రభుత్వమునకు లోఁబడుట యితరులకు లోఁబడుటగాక తమ నిబంధనల గారవించుకొనుట యనియు సంయుక్తరాష్ట్రపు నొన్నత్యమునకే 'సీమ' లకుఁ గొంత నష్టము వచ్చినను నష్టముగా గణింపఁ బడగూడదనియుఁ దలంపఁదొడఁగిరి.

- దక్షిణపు సీమలయందు బానిస మెక్కుడుగ నుండెనని నుడువఁబడినది. వానిని 'బద్ధసీమ' లని పిలిచెదము. ఈ బద్ధ సీమలఁ గూలిపని యను మాటయే యరుదు. ఏకాకార్యమునకుఁ జూచినను 'దాసు'లనే యుపయోగించుచుందురు.

దాసులకుఁ బెట్టునది పిడికెడు కూడు, తొడిగించున దొక
ముతుకగుడ్డ, కట్టిపెట్టున దొక రాతిగొంది, యనుభవింపఁ
జేయునది సంకెళ్ల మోతయు, కొరడా దెబ్బలరుచియు. ఇవన్నియు
యజమానికి వ్యయములేక దొరకుచుండును. పశువుల
కర్చుకంటె బానిసలకర్చు తక్కు వగుట బానిస వ్యాపా
రము రానురాను మిక్కిలి యధికమాయెను. ఎచ్చటి జనులను
దారిద్ర్యించి శరణరాహిత్యులఁజేసి దొంగిలించుకొనివచ్చి యీ
సీమల నమ్ముచుంట సాధారణమయ్యెను. ఇట్టి యమానుషపుఁ
గృత్యముల మొదలంట నశింపఁజేయ నుద్యమించి యుత్తర
సీమలవారు ప్రయత్నములు సేయనారంభించిరి. కొన్ని దక్షిణ
సీమలు దమ పూర్వ ఘోరాచారముల వదలి “ముక్తసీమ”
లగుచు వచ్చెను. మఱికొన్ని సంయోగమునుండి దొలఁగిపోవ
సిద్ధపడెను. బానిస వ్యాపారమున కడ్డుపడకూడదని మహా
యల్లకల్లాలములు జరిపెను. అయినఁ దుట్టతుదకు మానవునం
దడఁగియుండు దైవికాంశము పైకి లేచి యయ్యాసురప్రవర్తనఁ
దుదముట్టింప సమకట్టి యుత్తరదక్షిణసీమలకు యుద్ధమువెట్టి
దక్షిణసీమలఁ బరాజితులఁజేసితనపనిఁ దీర్చుకొనెను. ఇది సులభ
సాధ్యము కాదాయెను. అనేకులు మహాత్ము లీపనికై, దమ
యుసురులఁ దొరగవలసవచ్చెను. అయినను “ధర్మోజయతి”
యనువాక్యం బెప్పటికైనఁ గల్గ యగునే. ఎంత ప్రబలుఁడైనను

ఖలుఁడు బహుకాలము నిలువఁడుగదా! బానిసంబున కంత్య
కాల మాసన్నమే మన కథానాయకునిఁ దనతోడనణ్ణాని పర
లోకమున కరిగెను. అంతటితో యున్నెఱ్ఱేట్టు సంయుక్త
రాష్ట్రిత శిలాశాశ్వత మాయెను.

ఈసంయుక్తరాష్ట్రపు సార్వభౌమత్వము మూడుపట్ల నివ
సించెడిని.

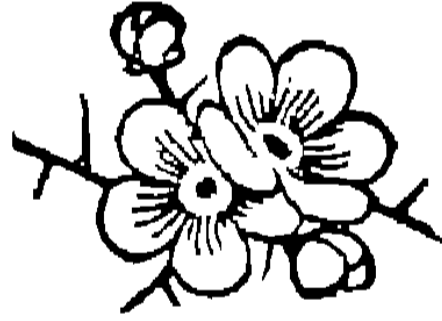
- i. సీమ ప్రతినిధి సభ :—ఆఱుసంవత్సరముల కొకమారు ప్రతి
సీమయందలి చట్టనిర్మాణ సభవా రాప్రదేశ మందలి ప్రా
ముఖ్యు లిద్దఱి నేర్చి యీ సభకుఁ బంపుచుందురు. వీరు
30 సంవత్సరములకుఁ పైఁబడి లోకానుభవము గలవారుగా
నుందురు. వీరి యభిప్రాయములు జనసామాన్యుల మేలు
ననుసరించి స్వబుద్ధిజనితము లై యుండును.
- ii. ప్రజాప్రతినిధి సభ :—సీమచట్ట నిర్మాణ సభకుఁ బ్రతి
నిధుల నేర్పఱచువారే వీరిని నిర్వచింతురు. సంయుక్త
రాష్ట్రపుఁ జట్టదిట్టము లన్నియు నీరెండు సభల మూల
ముననే యేర్పడవలెను.
- iii. దేశాధ్యక్షుఁడు :—ఆ చట్టదిట్టముల చెల్లించు సర్వాధి
కారము దేశాధ్యక్షునికే గలదు. అతఁడు చట్టదిట్టములు
నిర్దింపఁ బడుతరి వానికంగీకరింప వలెను. అతని యంగీ
కారము లేనియెడల నావిషయము మఱల పైసభల

యందుఁ జర్చింపఁబడి మూఁట రెండువళ్లు సమ్మతులఁ
 బడసిననేకాని రాష్ట్రమునఁ జెల్లదు. దేశాధ్యక్షుఁడు
 నాలుగుసంవత్సరముల కొకమారు జనసామాన్యులచేఁ
 బేర్కొనఁబడు నిర్వాచకుల సమ్మతుల వలన నేమింపఁ
 బడును. అతఁడా రాష్ట్రమున జననమంది యుండవలయును.
 ముప్పదియైదు సంవత్సరములకు లోపుగా నుండఁగూడదు.
 ఒక్క మతమునకుఁ జేరియుండవలెనను నిర్బంధము లేదు.
 తా నధికారమున నుండునంతకాలము స్వచ్ఛందవృత్తి
 రాజ్యభారము నిర్వహింప వచ్చును. విదేశీయులతో
 యుద్ధము, సంధిమొదలుగాఁ గల్గువిషయముల నిర్ధారణ
 సేసికొనుటయందును దేశమునందలి యుత్తమస్థానముల
 కితరుల నేర్పఱచుటయందును మాత్రమ యతఁడు సీమ
 ప్రతినిధి సభకుఁ లోఁబడి యుండవలయును. ఈ పదవిని
 గుఱించి యుపన్యసించుచు బ్రైసను మహాచరిత్రకారుఁడు
 లోకమున నెల్ల మహా మతాచార్యుల స్థానమునకుఁ గుడి
 యెఱి కెడమహస్తముఁ బోలు మహాత్కృష్టపద విది
 దక్క వేరొండులేదని నుడివియున్నాఁడు. ఆంగలోదేశపు
 రాజును హిందూదేశపుఁ జక్రవర్తియు నగు నా మహా పురు
 షుఁడును తసియా యైరోపాఖండముల మత్తతభాగమం
 తయుఁ దనస్వాధీనమున నుంచుకొని ప్రజల గడగడవడంకఁ

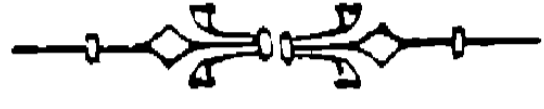
జేయు నాసార్యభాముండగు జారును ప్రపంచమున నిఁక
 నేరాప్తాధిపతియు నమేరికా దేశాధ్యక్షుని శక్తి గారవం
 బులఁ గానఁ డనుట కెంతమాత్రము సందియంబందఁ బని
 లేదు. ఇట్టి లోకోత్కృష్ట పదవి నందిన వారిలో ననేకు
 లతిహీన జన్ములు గలరు. స్వకాయకష్టంబునను, స్వబుద్ధి
 విశేషంబునను ఈరెంటికన్న మిన్నయగు స్వగుణశీలంబు
 నను వీరు దేశోద్ధారణ కార్యధురంధరులై యాచంద్రతార
 కంబగుఁ గీర్తిసామ్రాజ్యంబున సర్వాధికారంబు వహించి
 తాము పరిపాలించిన యా యునైటెడ్ స్టేటునకు వన్నె
 వెట్టుచు క్షణభంగురం బగుస్థూలకాయంబు వదలి సూక్ష్మ
 స్వరూపంబునఁ బ్రపంచము నెల్ల లేవదీయఁ జూచు
 చున్నారు. ఆబ్రహాములింకనం దగ్రగణ్యుఁడు. అతని
 చరిత్ర నిచ్చట సంగ్రహముగ వ్రాయఁ బూనితిమి. చాని
 జాగ్రతతోఁ జదివి పరిశీలించినచో దేవుఁడెంత కరుణా
 భుఁడో మనుజునకు వృద్ధిఁబొంద నెంతశక్తి స్వాతంత్ర్యము
 లిచ్చియున్నాఁడో, మనదేశమునం దీశక్తి స్వాతంత్ర్యము
 లుపయోగించు కొనకనొ, యుపయోగించు కొనుటకు
 వీలులేకనొ కష్టతమములగు పురాతన సాంఘిక పద్ధతు
 లకు లోబడియుఁ బరదేశీయుల యవచ్చిన్న సార్యభా
 మత్వపుఁ జల్లని నీడనుండి సంతసింపవలసి వచ్చియు మన

హీనజన్మత్తందేంద్ర తాబ్రహ్మములింగను లదుగంటి పోయిరో
 చదువరుల చర్చింపఁ గలుగుదురు.

V SWANATHAN TEKUMALA
FLAT 501, 'PRASANTH TOWERS'
MUSHIRABAD MAIN ROAD,
HYDERABAD-500048. (A.P.)

ఆబ్రహాము లింకను.

మొదటి ప్రకరణము.

ఆబ్రహాము లింకను తల్లిదండ్రులు, జననము, శైశవము.

రమ్మారమి యొకటిరెండు శతాబ్దములకుఁబూర్వ మమె
రికాఖండ మిప్పటివలె ధనసంపత్తిచే నొప్పి, గొప్ప పట్టణము
లనేకములచే నలంకరింపఁబడి లోకమందెల్లర కన్నుల మిఱు
మిట్లు గొలుపుచుండుట లేదు. ఎచ్చటఁ జూచిన నడవులు
విస్తారమై ఎఱ్ఱ యిందియనులను మోటుఁజాతివారితో నిండి
యితరులకుఁ జొర భయము గల్పించుచుండు. అప్పుడప్పుడ
తెల్లవారనేకు లితరఖండముల నాక్రమించుకొనిన తెఱంగుననే
యీ ఖండము నాక్రమించుకొనఁ బ్రయత్నించుచుండిరి. వా
శ్చాత్యులఁ దమదమ దేశముల జీవనోపాయము లేనివారు
మనదేశమునందు వలె నాకలములఁ దినియో బిచ్చ మెత్తికొని
యో పొట్టఁబోసికొనుటచేదు. ఇతర దేశములకుఁ దఱలి
మొదటమొదట కష్టములపాలయ్యు రానురాను స్వశక్తిప్రయో
గమునఁ బ్రవృద్ధిఁగాంచి యిప్పటి యమెరికనువలె సుఖం

బుందుకు. అయిన నెంతసాహసవంతు లయినను దారిద్ర్యమున
మునిగి తేలువారే యిట్టిపనికే బ్రహ్మభమున సమకట్టుచుం
దును. ఆమెరికాయందు నూకుసంవత్సరములకుము న్నుత్తర
పశ్చిమభాగములయందలి ఎక్కు యిండియనులు చెల్లవారసిన
బట్టవెరముఁ బూనియుందును. ఆభాగముల వసించు యూరో

పియనులందఱును వేళలఁ దుపాకి సాయము గొనక యిలువెడ
లుట లేకుండెను. అంత జాగ్రత్తతో బయలుదేరినను వారు
తమ ప్రాణములఁ బిడికిటఁ బట్టుకొని ఎక్కు యిండియను లెప్పు
డేమార్చి పైబడుదురో గదాయని జంకుచు నటునిటుఁజూచుచు
మెలఁగు చుందును. మహోత్పాతముల కాలవాలమగు

నిట్టితరుణమున నాబ్రహాము లింకను తాత పూర్వ ప్రజేశ
మగు వర్జినియా యందుండి యచట జనబాహుళ్య మగుట
గాంచి కెంటకీస్మీమ సారవంతమనివిని పశ్చిమభాగమై దుఃఖభాజ
నంబగుటఁ గూడ లెక్కగొనక యచటికి 1780 సంవత్సరమునఁ

బ్రయాణమై పోయెను. అప్పటికి లింకను దండ్రీయగు ధానును
రెండుసంవత్సరములవాఁడు. అతనిని మఱియిద్దఱు కుమారు
లను, ఇద్దఱు కూతులను వెంటఁబెట్టుకొని యూయాసములకు
వెనుదీయక లింకను తాత కెంటకీ స్మీమజొచ్చి యొక నివాస

ముల మేర్పఱచుకొని పాలుగుసంవత్సరములు గడపెను. ఆ
నివాస నొకనాఁ డతఁడు దన పెద్దకుమారులఁ బ్రక్కపాలములఁ

బనిచేయఁ బంచి ధామసును దగ్గర నునుచుకొని తానొక
 చేని కావరణము గట్టుచుండెను. ఆ కార్యమున మగ్నుడై
 యుండఁ దటాలున నొక్కగుండుదెబ్బ యతనిని నేలఁగూల్చె.
 ధామసు దిగ్భ్రమఁ జెందె. అతని యన్న మార్డికే సాహ
 య్యార్థము ప్రక్కపల్లియకుఱికె. మఱియొకయన్న జోషియా
 దమకుటీరముఁ జేరుకొని గోడకన్నముల నుండి శత్రువులఁ బరి
 శీలింపఁదొడఁగె. వారు దమ దాగుడుభూమి వదలి యేతెంచి
 తండ్రి భూమివ్రాల దిగ్భ్రమఁజెంది నిలుచున్న ధామసుగాంచి
 యతని నెత్తుకొనిపోవఁ బ్రయత్నించిరి. అయిన జోషియా
 సూటిగఁ జూచి ధామసు నెత్త నుద్యమించుచుండిన యింది
 యనును యమనిలయంబున కతిథిఁ జేసె. మార్డికే సబలుడై
 యారంగముపైఁ జూపట్టె. ధామసును దిగవిడిచి యింది
 యనులు రయమునఁ దొలఁగి చనిరి.

కటకటా! కడుపుకక్కురితిఁ దనకును దనబిడ్డలకును భోజ
 నము సమృద్ధిగ దొరకును గదా యనుపేరాసచే లింకను
 తాత యిట్లు చిచ్చుటికి ప్రాణములుఁ గోలుపోయెఁగా! ఇక
 కుటుంబమునకు జీవనాధారమేమిగలదు. చేతికష్టము
 చేసి వారిని దొందరలపాలుసేయక రక్షించుచుండిన యా
 సత్సంపన్నుని కళేబర మింటికిఁ దెచ్చినపు డావిపన్ను లెంత
 గొలిరో మనముఁ హింపఁగల్గుదుమే?

భర పరలోక గతుండగుటయు ధామసుతల్లి యూప్రదే
 శము విడిచి చనెను. ధామసు పెద్దవాండ్రైనంతనే యతఁడు
 స్వపరిశ్రమమున సంపాదించుకొని బ్రతుకవలసి వచ్చెను.
 అతఁడంతగ నొడలువంచి పనిసేయువాఁడు గాఁడు. ఒకయూరి
 నుండి మఱియొకయూరికిని ఒకవ్యాపారమునుండి మఱియొక
 వ్యాపారమునకును దిగుగు స్వభావ మతనికిఁ బట్టువడి యుం
 డెను. సోమరితనమునఁ బర్యటనము సలుపుచుండుటవలన
 నతని కొక్క చిన్నలాభము గలిగెను. అక్కడక్కడ పనుచుఁ
 గనుచు వచ్చిన విశేషము లనేకము లతనిశిరోపేటికఁజేరి భావి
 కాలమున నితరులకుఁ బ్రదర్శింపఁ బడుచుండుటఁ జేసి యతని
 కత్యాదర గౌరవములఁ దెచ్చిపెట్టుచుండెను.

త్రిమూర్తియై బహుకాలము చుట్టిచుట్టి కట్టకడపట నేదేని
 యొక వృత్తి ప్రవేశింతుముగాకయని యిచ్చయొడమి యతఁ
 డెలిజబెత్ లవునునందుఁ బ్రబలుఁ డగు జోసెఫ్ హాంక్సును నొక
 యొడ్లంగివద్ద పని నేర్చుకొనఁ దీర్తానము చేసికొని యతని
 గృహమునకుఁ బోయెను. అచ్చట నితఁడొక్క దెబ్బన రెండు
 పిట్టలఁ గొట్టినట్లు విద్యాభార్యల రెంటిని గడించెను. వృత్తియొం
 దతని కంతచొరవ యలవడదాయెను. సర్వసాధారణ వస్తు
 వుల నిర్మించుటయందు మాత్ర మతనికి శక్తిగలిగెను. నైపుణ్యము
 నుపాపి చక్కని పనివాడని పేరువడయుట కతఁ డనవచ్చుట

డయ్యెను. కావున నిందుఁ గళత్రసంపాదనమె యతని కెక్కుడు
లాభకారియాయెను.

ఆలాభము వృంది ధామసు ఎలిజబెత్ టవునులో
నెక గుడిసెకుక్కియందుఁ దనగృహిణితోఁ గొంతకాలము
వసించి యచటినుండి నొలికొవరి దరియం దంతకం టెఁగొంచె
ముత్కృష్ట మగు నొక కొయ్యగుడిసె నిర్మించుకొని యచ
టికిఁ జనియెను. అది గవాక్షద్వార శూన్యంబై, సమప్రదేశ వర్జి
తంబై, నిర్జన భూమధ్యస్థాపితంబై, పేదరికమున కిదె ముద్ర
వెట్టుచున్నదాన నని చాటుచుండెను. అయిన నాప్రక్క
శిలలమధ్యము నుండి బుడబుడ ధ్వనులచే వీనుల విందు
సేయుచు స్వచ్ఛోదకంబుల కన్నుల కానందమొసఁగుచు నెల్ల
కాల మల్లనల్లన ప్రవహించు నొక చిన్న జలాశయమొం
డాచండకర్కశరంగంబునకు వన్నె వెట్టుచుండెను.

ధామసాకుటీరమున కన్న మిన్నయగు గేహంబు నిర్మించు
కొన నశక్తుం డగుట నద్దానిన తన యునికి సేసికొని యుం
డెను. ఇట్లు దురవస్థ పాలగువాఁ డతఁ డొక్కఁడె గాఁడు.
అతని తెగవారెల్లరును విద్యాగంధము లేక యెప్పటి కప్పుడు
క్షుత్పిశాచంబుఁ బోఁద్రోలు నంతటి సామర్థ్య మైనను లేని
వారై దారిద్ర్యమున మునిగి తేలుచుందురు.

ధామసెప్పుడునుఁ బాతశాల ముఖము సూచినపాఁడు

గాఁడు. నాలుగక్షరము చేర్చి చదువుటకుఁగాని రెండక్షరములుకూర్చి వ్రాయుటకుఁ గాని యతఁ డెఱుఁగజు. అయిన నతనిభార్య ధారాళముగఁ జదువఁ గల్గును. వ్రాయుటయందంత సమర్థురాలు గాదు. తనపేరు వ్రాసికొనునంత మాత్రము పరిశ్రమ గలది. ఇట్లుగుట వివాహానంతర మామె దనభర్తఁ గాంచి విద్యాభ్యసనమునకుఁ గాలాతిక్రమణ మొప్పటికిని లేదు. మీ రిప్పటికైనఁ బనిఁబూని యక్కార్య మొనర్పవచ్చుననియె. ధామసువదియెనిమిది సంవత్సరములవాఁడై సౌలభ్యమునందే దృష్టికలవాఁ డగుట ముసలిముప్పుకుఁ దొలిసమర్త యన్నట్లూ వయసున నక్షరమాలఁ బ్రారంభించుట దుర్లుట మని జడ సెను. అయిన నాంసి యతని సందియంబులఁ దీర్చి స్వహస్తమున పేరు లిఖింపఁ గల్గినను గుర్తువేసి కాలము గడుపుటకన్న సనేక మడుంగులు లెస్స యగుననితెల్పి దాఁ దనభర్త నంత వానిగఁ జేయ సమకట్టెను. తుట్టతుద కాసాత్వికుఁడు దన సతీతిలకము గురువుగాఁ జేకొని మిక్కిలి శ్రద్ధఁజేసి బుద్ధి కుశలతఁ కవగాహన మగువిధమున సంతక మొనర్చునంతటి ప్రవీణుఁడై ఈ య గుర్తువేయు విద్యావిహీనుల తరగతి నుండి తప్పించుకొనఁ గల్గెను.

ధామసుఁ నాంసి వీరిరువురును క్రైస్తవ మతస్థులై యిప్పటి బాప్తిస్టు తెగకుఁ జేరినవారు. ఆ కాలమున నీ క్రైస్తవారే

సుగుణసంపదకుఁ బేరెక్కి యుండిరి. కావున వా రెల్లపుడును స్వమత ధర్తములఁ దప్పక పాటింపఁ బ్రయత్నించుచుందురు. ధామసుభార్య యాతనికన్న నెక్కుడు కైస్తవభక్తి గలదియు నెక్కుడు మనశ్శక్తియుతయు. “ఆమె సన్న నై యంత రక్తుష్టిలేక చుఱుకుఁదనము గల్గి, సాహ సౌదార్య స్వభావముచే నొప్పి తనవారల మొఱకుదనమునకు వగచుచుండె” నని డాక్టరు హాలండు చెప్పుచున్నాఁడు. “ఆమె కుటుంబమువా రామెబుద్ధిచాతుర్యము లనన్యసామాన్యము లని తలంచు చుండి” రని లేమను వక్కాణించుచున్నాఁడు. నిశ్చయముగా నామె గుణగణ్య యై బుద్ధి కుశలత గలిగి యొప్పుచుండెను. ఆమెయందు ధామసున కధిక గౌరవమును గౌరవముచే నాదరణానురాగములును బలము నొందెను. అందువలన నాతఁ డామె సుబోధలచే సంపూర్ణఫలము వడసెను.

నిరుపేద లగు నిట్టితలిదండ్రులవలన నిదివఱకు వర్ణింపఁ బడిన మహామందిరమున 1809 - వ సం॥ ము ఫిబ్రవరి 10 - వ తేది ఆబ్రహాము లింకను భూమియందవతరించెను. నాలుగుసంవత్సరములకుఁ దరువాత నతనితండ్రి నాబుచరియదరికి వెడలెను. అచట నతఁడు నూటముప్పది యొకరములభూమి గడించుట మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమై తోచుచున్నది. రెండవసంవత్సరమే యందు నూరెకరము లమ్మివేయఁబడి యె ననుట యీ యాశ్చర్య

మును గొంత నివారించుచున్నది. అయినను దక్కీన ముప్పదియెని
 మిది యొకరములైనఁ గొని పైరుపెట్టుట ఈబీద లింకనున కెట్లు
 సాధ్యమాయె ననుసందియము గలుగక మానదు. నాంసీని జేపట్టి
 నది మొదలు ధామ సేదో యొకవిధమున వృద్ధి పైందుచువచ్చె
 ననుట నిర్వివాదాంశము. అతని పూర్వాచారములును పూర్వ
 గుణవిశేషంబులును మెల్లమెల్లగ నాతని విడిచిపెట్టసాగెను.

ధామసు లింకను కథలు సెప్పుటయం దతిసమర్థుఁడు.
 తమ పూర్వీకుల చరిత్రము నంతయు మిక్కిలి యుత్సాహము
 తో జెప్పుచుండును. ఇదివఱకు వ్రాయఁబడిన విషయముల
 కేతఁడు మఱియొక యంశమును వీరరసోత్పాదకంబును జేర్చి
 తన కుమారుని మనము రంజిలఁజేయుచుండెనట. ధామసు
 ఆబ్రహామును గుఱించి “అబ్బీ! మీతాత నాకుఁ జెప్పుచుండిన
 విషయము లన్నియు విశదీకరింపఁ దొడఁగితినేని దినములు
 గదు వారము లైనను జాలకపోవును. అతఁ డీ దేశమునకు
 వచ్చిన 2780-వ సంవత్సరముననే ఎఱ్ఱ యిందియనులు గుంపులు
 గుంపులుగఁ జేరి తెల్లవారిపై దండెత్తివచ్చి ముట్టడెంచిరి.
 అప్పుడు మనవా తెల్లరును సైనికులు గావలసివచ్చెను. దేవు
 యతో బూ సను మహావో విశాఁడు సేనానాయకులు నొకఁ
 డుగ నీయమింపఁబడెను. జనరత్న క్షార్కు సర్వసేనాధిపత్యము
 వహించి తోయకుబ్బులొప్పుదగ్గర శత్రువుల సమరంబున వెడి

రౌచ్యము. అతిఘోరయుద్ధ మొకటి ప్రారంభ మాయెను. ఇందియనులు తెల్లవారిని బరాజితులఁజేసి పలుతెఱంగుల వేధింపఁజొచ్చిరి. బూను కుమారుఁడు గాయము లనేకములు తగిలి యతకలిత శరీరుఁ డాయెను. అతనితఁడ్రి యాతని నెత్తికొని పలాయితుఁ డగుటకుఁ బ్రయత్నించెను. తదగ్ధ మతఁడు పుత్రుని వీపున మోసికొని ప్రక్కనుండు హ్రాదంబున దుమికి యీదుకొని పోవ నారంభించెను. ఎదురుగట్టు చేరునంతన ఆ బాలుఁ డుసురులు దొరఁగెను. అచట నిలిచి తిరిగిచూడ నిందియనులు వెన్నంటి ప్రవాహజలంబులఁ దేలుకొని వచ్చుచుంట విశద మాయెను. తనప్రాణములఁ గాపాడికొనుటకై యతఁడు దిట్టతనము వహించి దనపట్టిక ఖేబరంబు నట్టె దిగవైచి పరువిడవలసివచ్చెను. అట్లు పలువిడి సురక్షితముగ నతఁడు బ్రయంతు ష్టేషను జేరెను. ఈ మధ్యకాలమున నిందియనులు ముగ్గురు పడుచులఁ జెర బట్టి గొంపోయిరి. అం దొక్కతె బూను కొమార్తె. ముగ్గురును బూనుబరో గ్రామమునకుఁ జేరినవారు. వారు కెంటకీ నదియందొక చిన్న యొడ్డపై విహరింపుచుండి దూర తటంబు వీరిసి యొడ్డుతాకిరి. అప్పుడు సామీప్యకుంజపుంజంబుల నుండి తటాలున నిందియనులు వెలువడుటఁ గాంచి యా మూడుబిడ్డలు మృత్యుసాన్నిధ్యంబున కీడ్వఁబడినతెఱంగున భయవిహ్వలమానసలై ఘనస్వనంబున మొట్టోయని కేకవైచి

యాకోట యందలిజనుల చెవు లవియఁ జేసిరి. మనవారును
 ద్వరితగతి సాయమొనర్ప వెలువడిరి గాని వా రాయోడ చేరు
 నప్పటి కిందియనులు పిల్లలఁగొని కడుదవ్వన కఱగి యుండిరి.
 రాత్రి యొనందున వారిని దఱుముకొని పోవుట యసాధ్య
 మయ్యెను. కావున బలములఁ జేర్చుకొని మనవారిందియనులఁ
 బారికొల్పి తమబిడ్డలఁ గంపాడుకొను నుద్యమమున వేకువ
 జామున బయలుదేరిరి. వారు నలుబదిమైళ్లు వెదకివెదకి కట్ట
 కడపట లోకభాంధవుఁడు పశ్చిమాంబుధిఁజేరఁ నాతనికై
 వగచు జంతుసంతానంపు దుఃఖపుంజంబు వ్యాపించుచున్న
 దో యనుతెఱంగున తిమిరంబులు దట్టము లగుసమయంబున
 రాత్రిభోజనంబున కై పచనకార్యంబు లొనరించుకొన దండు
 విడిచిన యిందియనులఁ గాంచిరి. కాంచి తా మచట నుండుట
 కనిన నిందియను లాపడుచుల ప్రాణములు గొండు రేమో
 యనివెఱచి వారి కట్టి కార్య మొనర్చుటకుఁ గాల మొసంగక
 హఠాత్తుగ నొక దెబ్బన బిడ్డలఁ దాకకుండ గురిపెట్టి జడివాన
 యందలి వడగండ్ల తెఱంగున తుపాకి గుండ్ల కోలాహలంబుగఁ
 బఱపిరి. ఇందియనులలో నొక్కని గుండుదెబ్బ చెండాడుటయు
 వా రెల్లరు సీ మహోత్పాతంబునకు నిలువఁజాలక చెల్లా
 చెదరై పడుచుల విడనాడి దిక్కు కొక్కఁడుగ పాటిపోయిరి.”
 అని యావిధమున నుప్పొంగుచుఁ జెప్పఁచుండును.

ఇట్టి కష్టతరానుభవంబుల విషయము లాబ్రహ్మమునం దేలాటి యూహ లొడమఁజేసినదియుఁ జెప్ప నలవిగాదు. అయినఁ దన పూర్వీకుల స్థితికంటె దనస్థితి పెక్కు మడుంగు లనుభవ నీయ మనుట మాత్ర మాతనికే దప్పక విశద మై యుండును.

నాబుచరియ గృహమునందే అబ్రహ్మము లింకను చేపలు పట్టుట మొద లగు నాటల నేర్చెను. మిక్కిలి చిన్నవాఁడుగ నుండునపుడే యతఁ డసామాన్య శక్తిఁ జూపుచుండెను. ఆరు సంవత్సరములనాఁడే యతఁ డేదుబందుల వేటాడుచుండెను. మఱియుఁ జెట్టు కొమ్మలఁ బట్టుకొని జలాశయంబులపై నూగు చుండు టాతని కత్యానందదాయి. అతఁ డొకనాఁ డీ కార్య మున నుండ నకస్తాత్తుగఁ బట్టువదలి గభీలునఁ తటాకంబునఁ బడియెను. అతని తోడిబాలుఁ డగు బిల్లి మనస్థైర్యంబు నూపి, జాగ్రతపడి, సత్వరమున నతని సేవింపకున్న ధామసు లింకను దన పుత్రరత్నంబును, యున్నెఱెడఁ స్టేట్టు దన దేశా ధ్యక్ష శిరోమణిని నాఁడు గోలుపోయి యుండును.

అనేకవిధంబుల నాబ్రహ్మము తన బుద్ధిచాతుర్యంబులను, శక్తి సాహసంబులను బిల్లతనమునందే చూపి తనసాటి బాలుర కంటె మిక్కిలి సమర్థుఁ డగుట వెల్లడి చేసెను. అతని తల్లి దండ్రు లీ విషయమును గ్రహించి సంతసింపక పోలేదు. రాఁ

బోవు ప్రకరణమున నాబ్రహాము లింక నింకొక విషయమునఁ జదువరుల మనంబుల కాహ్లాద మొసఁగెడునుగాత.

రెండవ ప్రకరణము.

బాల్యము.

ఆబ్రహాము తల్లిదండ్రులు నివసించుచుండిన దేశస్థితిని గుఱించి యిదివఱకే వ్రాసియుంటిమి. అప్పుడు దేశమునకుఁ దగిన విద్యాశాలలును, విద్యాశాలలకుఁ దగిన యుపాధ్యాయులును అరుదు. మన దేశమునఁగూడ గ్రామముల నేకములయందు బళ్లు లేకుండుటయును, ఉన్నచో నైన తగుపాఠశాలవా రుండకపోవుట దట్టస్థించుటయు సర్వసాధారణము. పూర్వ నాగిరికు లగుప్రజలును నవనాగరికాగ్రగణ్యు లగు ప్రభువులునుఁ గల సొందూ దేశమే యిరువదియవశతాబ్దంబున నిట్టి దుర్దశయే దుండ నిప్పటి నొక శతాబ్దమునకు మున్నప్పడప్పడ గన్నులు దెబ్బచుచుండిన యా కెంటకీ సీమయందు విద్యాసాధనము లితి యరు దనిన నేమివొంద. అందున లక్షీప్రసాదములేని యుద్మత్త హీనులకు సరస్వతి చెలిమి కష్టసాధ్యము. ధామసు తింకను కొట్టెముక్కకంటె నెక్కు డాశించనివారి డయ్యునుఁ దప్పిండ్ల జరివియఁ బ్రయాసపడుచుండును. మొట్టమొదట

ఆబ్రహాము లింకను ప్రవేశించిన పల్లెకూటము రైని యను నుపాధ్యాయునిచే నుంచబడి యుండెను. అతఁ డచటికిఁ గ్రొత్తగ వచ్చినవాఁడు. ఉపదేశమునకు వలయు సామగ్రి యెంతమాత్రమును గలవాఁడు గాఁడు. తన శిష్యులకు వాచకముమాత్రము నేర్పఁ గలవాఁడు. వ్రాత గలపుట కాతనికిఁ జాతుర్యము చాలదు. మిక్కిలి బీదవాఁ డగుట నాతఁడు దన కొద్ది రాబడి కేదో మఱికోంతఁ జేర్చి జీవనోపాయ మేర్పఱచు కొన నీపనికిఁ బూనెను. అతనికంటె సమర్థుఁ డిం కొకరుఁడు దొరకనందునఁ దలిదండ్రు లాతని శిక్షకై తమ బిడ్డల ననుపనియ్యకొనిరి. ఇట్టి గురువుకడ నాబ్రహాము లింకను తలిదండ్రు లతనికి విద్య యెంతెంత చేకూరిన నంతంత లాభకారి యగునని నమ్మి యతనిని అతనిసోదరి సారాను విద్యాభ్యసనమునకుఁ బంపిరి. అచ్చటి పుస్తక భాండాగారమున శిథిల మైన డిల్ వర్తు వర్ణక్రమ పుస్తక మొండుమాత్ర మొప్పుచుండును. అద్దానినే బహు జాగరూకతతో వారు నంపూర్ణ ఫలాపేక్షచే నుపయోగించిరి. బుద్ధిమంతు లెట్టి స్వల్పసాహాయ్యంబు నైన స్వీవృద్ధి కుపయోగించుకొందురుగాదే!

కట్లుపాధ్యాయులకడ నాబ్రహాము వాచకము నేర్చుకొనెను. అయిన నా విద్యాలయము చాలకాలము నిలచినది కాదు. అయిదారు వారములలోపల దాని యాయు వృద్ధిఁ

గెను. బోధకుల పాండిత్య మెండగొలెఁ గాబోలు. శిష్యులఁ గొందఁ అతనికంటె నెక్కు డక్షరజ్ఞు లయిరనిన నంత యన్పఱ తముగా నుండదు. అది యెట్లుండిన నేమి. ఆబి (ఆబ్రహాము) సారా రైనిగారి నుండి సెలవు పుచ్చుకొని మరొండు బడికిఁ దఱలిరి.

అయ్యది హేజల్ అను నతఁ డుంచినది. అతఁడు రైని కంటె పెక్కు మడుంగు లెక్కుడు నేర్చినవాఁడు. తన శిష్య బృందమునకు వాచక లేఖనములు రెండును సాధారణముగ నేర్ప సమర్థుఁడు. మొత్తముమీద నతఁ డాబికిఁ బ్రారంభదశ యం దుచితవిధమున నుపదేశ మొసఁగఁ గలిగియుండెను. అయిన నతని పల్లెకూట మాబ్రాహా మింటికి నాలుగుమైళ్ల దూరము నుండెను. నాంసీ డామసు లీవిషయమును లెక్కకుఁ గొన రైరి. ఎక్కువ వ్రయమునకుఁ గూడ వెనుదీయ రైరి. తమ గడించినదాని నతిమితముగ నుపయోగించుకొని బిడ్డలకు విద్యాసంపత్తి లభించినఁ జాలు నని యనేక కష్టముల కోర్వ నిశ్చయించిరి. నాటినుండి ఆబిసారాలి రిరువురును ప్రతిదిన మును మధ్యాహ్న భోజనమునకు రొట్టెతునుక మోసికొని నాలుగుమైళ్లు నడచి విద్యార్థు లై వెడల నారంభించిరి. అప్పుడ యాబ్రహాము విద్యా సంపత్తికిఁ బ్రారంభము. అట నాతఁడు లేఖనము నభ్యసించెను. దాన నంత ప్రావీణ్య ముల

వడకుండినను అక్షరములఁ గూర్చునంతటి సమర్థతనొంది యుత్సాహకలితుఁ డయ్యెను. వాచకమునమాత్ర మత్యద్భుత శక్తి సంపాదించెను. ఇంతేల. ఎనిమిది పది వారములఁ దన యుపాధ్యాయు నంతటివాఁ డాబ్రహా మాయెనని నొడివిన నతని బుద్ధివిశేషము బయలుపడఁ గలదు. ఈ విషయము గురువగు హేజల్ గమనించినట్లు నిదర్శనము లున్నవి.

ఆకాలమున నా ప్రాంతమున మత ప్రసంగమున కెడము లేకుండెను. దేవాలయములును, మతవిషయిక సభలును మిక్కిలి యుండు. ఆప్రదేశమున కప్పుడప్పు డొక మతాచార్యుఁడు వచ్చుచుండును. దైవికజ్ఞాన మంత గలవాఁడు గాకున్నను పురోహితన్యూనతఁ జేసియు, సర్వజనప్రియత్వంబునఁ జేసియు, నతఁడె స్వాగతం బనుభవించుచుండును. అతఁడును నెడనెడ లింకనుల కుటీరమున నుపన్యసించి తన త్రోవఁ దాఁ బోవును. కావున నాధారణార్చనలును బైబిలు పఠనమును వారు దమంతకుఁ దామ నెరవేర్చుకొనుచుండురు. ఆబ్రహాము లింకను దల్లి యక్షరజ్ఞురాలు. భాను వాసరంబులను మఱి యితరదినములను దమకుఁ గల పుస్తక రాజంబొక్కటి బైబిలును పలుమారు చదువుచుండును. దాని వినుట యందును నద్దాని యందలి కథలకుఁ జెవి యిచ్చుటయందును నాబికి మిక్కిలి యాసక్తి. పుస్తకము చదువ నేర్చుకొనుటకు

మున్నె యతఁడు బైబిలునం దెక్కుడుభాగము నెఱింగికొనెను. విద్యాభ్యసనము చేసినతరువాత నాయన కొదవిన ప్రథమ గ్రంథము నదియె. గొప్పవాఁడై లోక వ్యవహారములఁ జే రొందునప్పటికిఁ గ్రైస్తవుఁడు గా కున్నను అతఁడు బైబిలును మాత్రము మరవలేదు. తఱుచుగ నా గ్రంథస్థిత విషయముల నట్టే ప్రయోగించుచుండె ననుట కనేకదృష్టాంతము లున్న యవి. ఆ యుత్కృష్ట గ్రంథపఠనం బాబ్రహామునందు నమ్రత, సత్యము మొదలగుసద్గుణముల యంకురములను నాటి యతని పురోభివృద్ధికిఁ దోడ్పడెననుట నిర్వివాదాంశము.

కెంటకీ సీమ 'బానిససీమ' యగుటఁ దత్ప్రాంతమున నేదేని యొక 'ముక్తసీమ' గలిగిన నటకు వెడలుదముగా కని లింకనులు వేచియుండిరి. వా రిట్టిప్రయత్నమున నుండుటకుఁ గారణము మఱి యొకటిగలదు. కెంటకీ సీమయందు క్షేత్ర స్వామ్య మస్థిర మగుచుండెను. అనేక సంవత్సరము లెండ యనక, గాలి యనక కష్టించి భూమి వృద్ధిఁ జేసికొని యనుభ వింజము గదా యని యుండ నొటికివచ్చినకడి జారిపడె నను విధమున భూ స్వాతంత్ర్యం బగోచరం బగుచుంట కటస్థిం చుచు వచ్చెను. అనేకులు దమ పూర్వీకులు గడించిన స్థితి నంతయుఁ గోలుపోయి క్రొత్తాస్తు అయిరి. ఇట్లు నష్టప్రమా నము నొటిల్లుచుఁబుఁ జూచి ప్రతి భూ స్వామియుఁ దన ప

కొప్పుడు నిరర్థకం బగునో యని జడియుచుండును. ఈ భయము లింకనులకుఁ గూడ కలిగెను. ఈ రెండు కారణములకును ధామసు పర్యటనేచ్చ ప్రోద్బలం బొసంగుచుండును. ఇట్టి సందర్భముల 'నిందియానా' ముక్తసీమ గాఁగలదా యను విమర్శ జరుగుచుండుట విని యా విషయమున ధామసు నాంసీ లిరువురును మగ్ను లైరి.

1816-వ సంవత్సరము ఆకురాల కాలమున 'ఇందియానా' ముక్త సీమ యొ యునైటెడ్ స్టేట్సు సంఘ రాష్ట్రమునఁ జేరె ననువార్త బయలువెడలెను. సీమాంతరముల నుండి యచటికి జనులు గుంపులు గుంపులుగఁ దరలుచుండి రనుటయు విశద మాయెను. లింకనులకుఁ గ్రొత్తసీమఁజొర దత్తరం బొడమొ తమస్థితి నమ్ముకొనఁ గలిగినతోడనే ప్రయాణం బగుట కాయత్త బడిరి. అమ్ముట కియ్యకొనినఁ గొనువా రొకరు వలయునే యను చింత వారిని బీడింపఁ దొడఁగె. దేశ కాల గతులను బట్టి యచటఁ గొనువారే గరువైరి. వేచివేచి తుట్టతుదకు 1816-వ సంవత్సరము అక్టోబరునెల మధ్యదినములఁ దమ కుటీర ద్వార మున నొక నూతన విగ్రహమును కోల్పినిఁ గాంచిరి. అతఁడ వీరితో బేర మాడ నేతెంచినవాఁడు. కొద్ది భూస్థితి సంపా దింప నిష్ఠము గలవాఁ డగుటఁ గోల్పి లింకనుల చేసులఁ గొన కుద్యమింపెను. కాని వాని వెల నొసంగుట కతనికడ ద్రవ్యము

లేదాయెను. వ్యాసారమునకుఁగాను చేర్చిపెట్టిన సారాయి మాత్రము దగినంత యుండెను. * 'లింకను తనభార్య సలహా యడిగి మఱి వేరు మార్గము గానక సారాయి చేయుట నెఱు గని 'ఇందియానా' జనుల కడ్డానిఁ నమ్ముకొనిన ద్రవ్యము గడింప వచ్చునని తలఁచి కొల్చి చెప్పిన మార్గము నవలంబింప నియ్యకొనియెను. †

బేరము ముగిసినతోడనే ధామసు దన నవీన నివాస స్థలమునకుఁ దరల నాయత్తము కావలసి వచ్చెను. కొంత భాగము ధనముగను విశేషభాగము సారాయిగను దన గృహా దికముల విలువగఁ జేకొని యా సరకు నొకతెప్పపై నిడుకొని యుపక్రమ ప్రయత్నములఁ జేయఁ దా నొకఁడ వెడలి చనెను. త్రోవన దురదృష్ట మొకం డతనిఁ గలంచె. తనసొత్తున కపాయ మేమిలేక దరిచేరు సమయము సమీపించెగా యను సంతస మున నతం డుండఁ, దటాలున నాతెప్ప పల్లటిలి సారాయి

---

* ఆకాలమున నాదేశమున సారాయి యప్పుటగాని కొద్దిగ స్వీకరించుటగాని తప్పుగ గణింపబడుట లేదు. తాగుబోతుతనముమాత్రము ధూష్య మై యుండె.

† నాణ్యము లింత ప్రబలినకాలమున నొక్కఁడు దన గృహమును సారాయి కమ్ముకొనె ననిన నతిచిత్రముగ నుండునని యొక యాంగిలేయ పుస్తక కారుఁడు నుడువుచున్నాఁడు. మనదేశమున నిది యొక వింత యని తోచనేర దని చెప్ప నొప్పును. దరిద్రు లై ద్రవ్యార్జన విశేషముగ లేక ధాన్యమున కనేక వస్తువుల గొనుపారు మనవారనేకులు.

త్రిత్తులు జలంబులఁ బొరల నారంభించె. ధామసు సొమ్ము దక్కించుకొను సంభ్రమమున నాతెప్ప నెక్కిపట్టుట కెదురువైపునకు పరుగిడియెఁ గాని సారాయిబరువుచే నాతెప్ప దలక్రిందులాయెను. తిత్తులతోఁగూడ దాను నీట మునుఁగవలసి వచ్చుట గాంచి యతఁడు బ్రయత్నించి యాతెప్ప పట్టు వదలక తన ప్రాణములఁ గాపాడుకొన సన్నద్ధుం డాయెను. అప్పుడ “అధైర్యపడకు మధైర్యపడకుము. మే మిదె యొక్కనిమేషంబున వచ్చితి” మను శబ్దము విననాయెను. అందుల కానందం బంది ధామసు దత్తరపాటున “శీఘ్రంబు నను రక్షింపుఁడే” యని కేకవైచెను. కొందఱు దనుఁ బై కెత్తుచుండు టతనికి విశదమాయెను. ప్రక్కనఁ దమకార్యముల మెలంగుచుండిన యొడవారతన్నీపై జాలిఁగొని రక్షింప వచ్చియుండిరి. వారతనిఁ దమపడవపై నెక్కించుకొని యతని సామగ్రి నెత్తియిచ్చుటకుఁ బూనిరి. ఓహియోనదియం దిట్టి యుత్పాతము లాదినములలో బహుమెండు. తన్ని వారణాసుకూలు లగుసహాయులు పెక్కండుండురు. వారితరుల కష్టములఁ దీర్చుటకుఁ గంకణముఁ గట్టి యుండురు. సోదరభావంబును నైకమత్యంబును నెల్లెడలఁ గనుపఱచిగాదే పశ్చిమదేశము లతివినుతిఁ జెందినవి.

ఇట్లా ధామసు రక్షింపఁబడి దనరక్షకు లెత్తి యియ్యఁగల్గిన సొమ్మును మరల దన తెప్పపై నెక్కించుకొని వారు

సూచించిన చారిని యుద్దేశితస్థానముచేరి లంగరు వైచెను. అటనుండి పదునెనిమిది మెళ్లు లోపలికి సారాయితోఁగూడ తన్నుఁ గొంపోయి విడుచుటకు పోసీ యను మాగ్గదర్మకుని నియమించుకొనియెను. అతని కుంకువగఁ దనతెప్ప నియ్యనంగీ కరించెను. పోసీ యొక కాడియెద్దులు గలవాఁడు. తెప్పనొకదాని నెచ్చటనైనఁ గొనవేచియుండెను. ధామసునకుఁ దెప్పతోఁ దరు వాతఁ బనిలేకుండెను. కావున వీరిద్దఱికిని నీ బేరము పొసఁగెను.

పయన మై కదలుటకుమున్న దేశస్థితి చక్కగ గుర్తెఱిఁ గినవాఁడు గాన పోసి “ ఈ ప్రాంతముల మంచి బాటలు లేవు. మన మడవి ఛేదించుకొని వెడలవలసియుండు ” నని నొడివెను. ధామసద్దానికిఁ గుండి “ నివసించు జనులైన నిందున్నారా ” యనియెను. “ అచ్చటచ్చట నలువురు నలువురున్నారు. మిముఁ జూచినవా రత్యానంద మొందెదరుగాక. వెడలుదము రం డ ” ని పోసీ దన కాడిగట్టి దానిపై తిత్తుల నెక్కించి తన యజమానునిఁ దోడ్కొని దారిబట్టెను. కడుదవ్వరుగకమున్నెఁ దట్టం బగు గహనప్రదేశ మాసన్న మాయెను. గొడ్డలితోఁ జెట్లుచేమల నటకి తోవచేసికొని ప్రయాణము జరప నారం బించిరి ఎంతదూర మిట్లు ప్రయాస పడవలె నని విచారించ వడియెల్లయు నడవియే యనియు భాట కేర్పటచున్నను కష్ట తర మనియు విశద మాయెను. అయినను దుస్సాధ్యం బని

వెలవక వా రనేకాయాసముల కోర్చి దినములు గడపి పదు
 నెనిమిదిమైళ్ల ప్రయాణము సలిపిరి. అ కాక ననంబున నటనట
 వసించు జనులు నూతనాగతులఁ జూచినఁ బ్రేమాదరణంబులఁ
 గనుపఱచుచుందురు. క్రొత్తగ వచ్చినవారికి వలయుసాయ
 మొనర్చుటకుఁ దమచే నైనంత పాటుపడుచుందురు. వారి కాధి
 ధ్యం బొసంగి తమ శక్తికొలఁది గారవించుచుందురు. నియమిత
 స్థానముఁ జేరుటకు రెండుమూడుమైళ్ల దూరమున నొకగృహ
 స్థుఁడు ధామసు పోస్తీల కమితానందంబున స్వాగత మిచ్చి యాతి
 ధ్యంబు సలిపెను. తనకు దేవుఁ డిచ్చినదాన వారి సంతృప్తులఁ
 జేసి తద్దేశస్థితు లెఱిగించి వారి వెంబడిచని ధామసునకు
 నివాసయోగ్య మగుప్రదేశంబుఁ జూపెను. ప్రయాణము
 ముగిసినందుకు మిక్కిలి యలరి దన నవమిత్రుఁడు 'ఉడ్డు'
 దెల్పిన భూమి నివాసార్హం బని నిశ్చయించి పోస్తీ ననిపి తన
 వస్తువుల 'నుడ్డు' స్వాధీనమున నుంచి ధామసు దన పూర్వ
 గృహమునకు నడవ నారంభించెను. చక్కని బాట యైన
 నిందియానా నుండి కెంటికి కొకవంద మైళ్లదూరము. ధామసు
 లింకను దీసిన త్రోవ యంతకంటె నిరువదియైదు మైళ్లైక్కుడు.
 వేసరక నడచినడచి తుట్టతుద కతఁ డిల్లుచేరెను. పుత్రకళ
 త్రము లతని నతినంతోషమున లోఁ గొనిరి. ఆబ్రహ్మము దన
 తండ్రి యనుభవముల నచ్చేరువున వినియెను.

ప్రయాణ ప్రయత్నములు త్వరితగతి నొనర్పఁ బడియెను. రెం డశ్వముల నద్దెకుఁ దీసికొని వానిపై గృహాపకరణం బుల నెక్కించిరి. నాంసీ, ఆబ్రహాము, సారా కొంత దూరము నడచుచు నప్పుడప్పుడు గుఱ్ఱములపై నెక్కుచుఁ బ్రయాణము సాగింప నారంభించిరి. ఈ విధిఁ దరలి రాత్రులు తారాపథంబు కప్పుగ గొంగళులు హంసతూలికాతల్పంబులుగఁ గడపి యేడు దినపంబులు దారినడచిరి.

వారి కదియెల్ల నూతనానుభవంబె. ఆయనుభవంబును ననే కావాయకారణకలితంబు. అయిన వారికి భీతి లేశంబును గాన రా దయ్యె. ఆ దేశమున నాదినముల నెట్టికష్టములు వచ్చినను స్త్రీపురుషు లందఱు జంకు కళంకు లేక ప్రవర్తించుచుందురు.

ఆప్పటి స్త్రీ లిప్పటివారివలె బెదరుపోతులు గారు. వారొక్కొక్కతటిఁ జూపిన ధైర్యసాహసంబులు మహాద్భుతములు. ఆపదశ్రేణులకుఁ దల లొగ్గవలసి యుండుట వా రెట్టి కష్టముల నైన దిట్టడితనంబున వహింపనేర్చి కీడు జంకించిన ధైర్యం బవలంబించి నష్టముల గణింపక రానురాను సుగణపుంజంబుల కిక్క లగుచు దేవుఁడు దమకు నిర్ణయించిన కార్యము నెరవేర్చుచుందురు.

ఈవిషయము నుదాహరించుట కనేక చరిత్రాంశముల నాయవచ్చును. ఆబ్రహాము తాత కెంటకసీమ చొచ్చిన కొద్ది

దినములకు విచిత్రవిషయ మొండు జరిగెను. డేవిసను నొక తెల్లవాఁడు కార్యార్థి యై యిలు వెడలిపోయి యుండెను. అతని భార్యపుత్రులునూత్ర మట నుండిరి. దీనిం గాంచి యొక యిందియ నతనియిల్లు కొల్లకొట్టి యాలుబిడ్డలఁ జెర గొనిపోవ నిశ్చయించుకొని తుపాకి చేతఁబూని డేవీసుగృహము సొచ్చెను. డేవిసుభార్య వానిఁజూచి గుండెనీరు విడువక మన స్థైర్యమున నా హతకుని నాతిధ్య మంగీకరింపు మనివేడుచు సారాయి సీసా నొకదానిఁదీసి బల్లపై నిడి వాని నద్దాని స్వీక రింపు మనిప్రార్థించెను. వాఁ డట్లుచేయ నిచ్చగించి సీసానుండి సారాయి పోసికొనుఁ బ్రయత్నమునఁ దన తుపాకి బల్లపయి నిడియె. అంత నా నారీమణి దాని చివుక్కున లాగుకొని వాని శిరంబునకు దానిమూతి నిడి 'నీవు నా కధీనుఁ డవు గాకున్న నీ యుసురుల నీ క్షణంబునఁ దీసెద' నని వెఱపించెను. ఆ యిందియను దనచేత నున్న బుడ్డి దిగవిడిచి 'నను కాల్యకున్న నే నీకేమియుఁ గీడు చేయ'నని పలికి కదలమెదలలేక కూర్చొని యుండెను. ఈతీగున వానిఁ దన పెనిమిటి యిలుసేరువఱకు నా రమణీలలామ పట్టునఁబట్టి యుండెను!

అదేసమయమున నద్భుత తరం బగు సాహసప్రవర్తనంబు మఱొండు రామాకులవతంసంబు గనుపఱచె. ఒకనాఁటి నిశేధ మునఁ గొంద టిందియనూలు మొగి... ..

యతఁడు కవాటముదరికి వచ్చునప్పటికిఁ బ్రాణావశేషునిఁ జేసి
 గేహముఁ జొర యత్నము సేసిరి. అతని భార్యయుఁ గూతు
 రును దలుపుమూసి బంధించి వారి నడ్డగించిరి. వా రద్దానికిని
 వెనుదీయక ద్వారంబున బిలంబానర్చి యొక్కఁడొక్కఁడుఁడ
 ప్రవేశింప నమకట్టిరి. బిడ్డల యాక్రందనంబును మేరిలు
 దురవస్థయు నసహ్యము లయ్యె. అయినను వానినిఁ గణిం
 పక మెరిలుసతి గండ్రగొడ్డలి చేతఁగొని మొదటివాఁడు గన్న
 మున దూరినతోడనె వానితల నట్టై కత్తిరించి మొండెం
 బును లోని కీడ్చివెచ్చెను. ఈవిధమున నలువురు జము నిల్లు
 చేరుటయు నిందియనులు మేల్కొంచి గవాక్షము నుండి యిద్ద
 లుగఁ బ్రవేశించి యామె రూపుమాప నుద్యమించిరి. స్త్రీ
 లకు బుద్ధికౌశల్యం బెక్కుడుగదా? ఆ వనిత చక్కగ యో
 చించి తనబిడ్డం బిలిచి రాజుచుండిన ప్రొయ్యిలోఁ దమ పకుపు
 దూదిం గ్రుమ్మరించు మనియెను. అ దట్లుచేయుటయు నెక్కి
 వచ్చు మంటలలోఁ బొగలలోఁబడి యూపిరి యాడక విఫల
 మనోరథులై యిందియనులు ప్రాణము లున్నవౌ లేవౌ
 యనుస్థితియందు నేలఁ గూలిరి. మెరిలు మహాప్రయత్నమున
 వారిం బరిమార్చె. స్వారమున నెక్క యిందియను మాత్ర
 ము మిగిలియుండెను. వాఁడును మెరిలుసతిదెబ్బకు నిలువలేక
 వాటిపోయెను

ఇట్టి యుదాహరణములచే గ్రంథంబుల నింపవచ్చును. అయిన నీరెండును నాకాలపు స్త్రీలకుఁ గల ధైర్యస్థైర్యంబుల నిరూపింప లిఖింపఁబడియెను. వారిగుణములచే నలంకృత యగు ఆబ్రహాము తల్లి నిర్భయమానన యై యెల్లగర్జనంబులనెల్ల తొందరల నొర్రెను.

ఏడుదివసములు త్రోవ నడచిరని చెప్పితిమిగదా. అట్లు నడచి తమనిర్ణీతస్థానమునకు రెండు మైళ్లదూరమున నీలను పొరుగువారి గుడిసె చేరిరి. వారును లింకనుల మిక్కిలి యాదరించి మఱునాఁడు గృహనిర్మాణంబునఁ దోడ్పడఁ బూనిరి.

ఈయనుభవవిషయములెల్లఁ బెంచివ్రాయుట కొకకారణమున్నది. ఇ వెల్లయు నాబ్రహామునందు ధైర్యస్థైర్యసాహసాదిగుణంబుల వృద్ధికి హేతుభూతంబు లాయె ననుటకు సందియంబు లేదు.

మూడవ ప్రకరణము.

నూతన నివాసస్థల నిర్మాణము.

ఆకాలమున 'దేశసంపాదన మార్గదర్శకు' లగు వారలకు ముఖ్యసాధనము గొడ్డలి. దాని నుపయోగించుటయందుఁ బ్రావీణ్యము సంపాదింపఁ బ్రారంభించుట యాబ్రహామునకు

నూతననివాసస్థలము సేరినతరువాతఁ దటస్థించెను. అతఁడు దనతండ్రికి సాయ మొనర్చుచు నెనిమిదినంవత్సరములవాఁడైన దాదిగ మిక్కిలి దేహపరిశ్రమ చేయఁ దొడంగెను. తదను సరణముగ నతనికాయపుష్టి నానాఁటికిఁ జెన్ను వహించెను. దేశాధ్యక్షత వహించినతరువాత నొకానొక యంతర్వ్యుద్ధా నంతరంబున నొకవైద్యశాలయం దుండిన మూడువేలయ్యుద్ధభటు లను జూచి వచ్చుట కతఁడు వెడలెను. అచట నందఱ డేమ లాభము లడిగికొని వారికిఁ జేయియిచ్చి గౌరవింపచుండెను. పుజిను అతనిహస్తము నొచ్చునేమో యని జడసిరి. దానికిఁ బ్రత్యుత్తరముగ నతఁడు 'నాకష్టములు ననుఁ దిట్టడిఁ జేసిన' వని నుడువుచుఁ బని తీరినమీఁదటఁ బౌర్వమునఁ బడియున్న గొడ్డలి నొకదాని నందుకొని పదిపదునైదునిమిషము లొక్క ముడి పెద్దమొద్దును దుత్తునియలుగ నఱకి యాగొడ్డలి నైతి కరముతో నొక్కరేఖగ నుండు తెఱంగున నిలిపెను. వఱకుడు గొంచవేనియు లేక నెట్టన వ్యాపించిన చేయిఁ బొడ గాంచి చూపను అత్యద్భుతం. బందిరి. ఎట్టి యనువభళాలి యగు వ్యక్తజేదికిఁ గాని యిట్లొనర్చుట గష్టసాధ్యం బనిన నా బ్ర హాము బలము వ్యక్తం బగును.

కొత్తయునికి చేరినతోడనే ధామసునకు గృహనిర్మాణము ప్రారంభమాయెను. అతఁడు తత్కాలమున నొక పందిరి వేసెను.

కొని క్రమేణ యిల్లు గట్టుకొన నిశ్చయించుకొనెను. కావునఁ గొంతకాలము వారు ముప్పొక్కలమాత్ర మావరణమును నాలవప్రక్క మార్తాండవాయువుల రాకపోకల కనుకూలం బగు బయలును గలగేహంబున నివసింపవలసి వచ్చెను. అతి శీతలదేశమున నిట్టిబ్రతు కెంతకష్టమో యూహింపవలసినదే గాని వర్ణింప నలవిగాదు. వర్షాతపములకు నొద్దుట వారి కంతటి దుస్సాధ్యములోనిది కాదు. వా రట్టికష్టములకు వెను దీసి యుండినచో నభివృద్ధి యెచ్చటనో దాగియుండును.

ఆబ్రహాము దండ్రు 1817-వ సంవత్సరము శిశిరఋతువు నందు సామగ్రియంతయు సమకూర్చుకొని వసంతంబున విత్తు నాటినపిదప నిల్లు కట్టుకొన మొదలిడెను. ఉపకరణముల నాయత్తపఱచుటయం దతనిపుత్రుండు రంపముపట్టుట కొయ్యల నఱకుట మొదలగుపనులు నేయుచు వచ్చెను. ఆకుటీరము సప్పుడప్పుడు చూచుచుండినవా రొకరు దాని నీప్రకారము వర్ణించి యున్నారు.

“అది 18 అడుగుల పొడవును 16 అడుగుల వెడలుపును గలది. నడునేల పూతలేమియు వేక యొక్కడుదిగుడు లగు భూప్రదేశము. ఇంటిగోడలు సూచితీరే ! ఒకటిపై నొకటిగ బంధింపబడిన దుక్కలు. వానిని మూలలఁ జక్కగ జటించి నెయ్యినుట్టితోఁ గప్పివైచి యుందురు. దానికప్పు వసారా

కప్పుంబోలి ప్రమాకుపలకలచే నిర్దిత మై యుండు. ఇల్లంతయు నెక్కగదియ. కప్పునకును గోడలకును మధ్య పలకలువేసి యొక వెలిసెగట్టుకొని యాభవనంబుఁ జేరుట కొక గోడమూలనఁ గన్నములు మేకులు నిలిపియుందురు. ఆగది కొక్కద్వారంబును మఱొండు కిటికీయుఁ గలవు. ఈ రెండవదానివిషయము గొంచము ముచ్చటించుట యుక్తము. ధామసు కిటికీదట్టము కొకదాని నాలుగద్దపుబిళ్లల నుంచులాగున పన్నెను. పన్నిదానినిండుగ నొక సూకరవు క్రొవ్వుపై నుండు పొరఁ గప్పివేసెను. పొరయద్దమునకుఁ దగిన ప్రత్యామ్నాయవస్తువుయ్యె.” ఇట్టియూహావిశేషంబుఁ గనుపఱచిన వానిబుద్ధియే బుద్ధిగదా!

తే. గీ. దేవుఁ డిచ్చినదానిచేఁ దృప్తి నొంది
యాతఁ డిచ్చిన ధీశక్తి నలరఁజేసి
తనను కొంచమ సంపద యనుచుఁ బొంగి
బ్రతుకు మనుజునిదేపొమ్ము బ్రతుకుధరను.

గృహనిర్మాణం బైనమీఁదట గృహాపక రణనిర్మాణంబు గావలసి యుండెను. తద్విషయమునఁ దండ్రుకుమాళ్ల కిట్లు సంభాషణ జరిగెను.

“ఆబి. ఆ పోగరకొల్ల త్రాడును నిటు తీసికొనిరమ్ము. పరుండ మంచమొక్కటి నిర్మింపవలయు.”

ఆ రెండుసాధనములఁ దెచ్చుచు నాబి “నాయనా ! నేన పోగరవట్టి రంధ్రములు సేయఁ గలుగుదు.”

“అబ్బీ! నీవాకార్య మొనర్పఁజాలవు. ఈ పెద్దమొద్దుల రెండంగుళములు దొలుచుట గష్టము. నీవు వెడలి కోడున కుగా నొక్కకొయ్యయు బానిపై నుంచుటకు రెండుపట్టెలను సంపాదించవలసినది.”

“అంతమాత్రమ చాలునా?”

“అంతే. అదిగో! యామూలన దాని నిర్మించెదను. రెండుప్రక్కల గోడమొద్దులు పట్టెలవలె నుండనే యున్నవి. రెండురంధ్రములుమాత్రము వానియందుఁ జేయవలసి యుండును. ఒకకోడుమాత్రమే నిలుపవలసి యుండును. మఱి రెండుపట్టె లారెండుకన్నముల నుండి యాకోడు పైకిఁదెచ్చి యద్దానిపై బిగించినఁ జాలును. ఈ పనియంతయు నొక గంట కాలమునకంటె నెక్కుడు పట్టదు.”

ఇంట నొక వైపున పరుండ స్థానము నియమించుకొనుటఁజేసి పని యంత విశేష ముండదాయెను. పైనఁ జెప్పినవిధమున గోడ మొద్దులఁ బొడవున నెనిమి దడుగులమీఁదను వెడలుపున నాలుగున్నరయడుగులమీఁదను రెండురంధ్రములు సేసి రెండు పట్టెల వానిలోఁదూర్చి యొకకోడు మీఁదికిఁ దెచ్చి బంధించి వేసెను. ఇట్టిది ముగిసిసినతోడనే ధామసు :

“ఆబి! ఇంక నవారున కేగ్పాటు సేయవలయును. శయ్య వేయుట కేదైన నొక యాధారము గావలయునే” యని హేళనముగ ననియెను.

తండ్రి యర్థము స్ఫురింపక యాబ్రహాము “ప్రమానిపలకలు వేయుదు రని యెంచియుంటి” ననియెను.

“మతేవిధమైన నవారును గానరాదు. ఆపలక నిటు లందిమ్ము.”

ఇంటికప్పున కుపయోగింపఁబడిన జాతిపలకలన యుపయోగించి మంచ మేర్పఱచుకొనిరి. ఇదేవిధమున బుద్ధికౌశలము సూపి యొకబల్ల, కుర్చీ వీని రెంటిఁ జేసికొనిరి.

ఆకాలమున వారికి ధాన్యము విసరుకొని పిండి చేసుకొనక భుజించు మార్గములు దెలియవు. తిరుగలులు మన రాతితిరుగలివంటివి వా రెఱుఁగరు. పది పండ్రెండు మైళ్ల దూరము వ్రాయి వాయువే ముఖ్యాధారముగాఁ గల యొక యల్లమునఁ దమ ధాన్యమును విసరుకొని వచ్చుచుందురు. దీనిచే గాలనష్ట మధిక మగుచుంటఁగాంచి ధామసు బుద్ధికౌశ్యలము గలివాఁడు గనుక తన కుమారుని సాహాయ్యముఁ జేసికొని వెద్దముద్దు నొకఁడాని మద్యఁగాల్చి మనరోజుఁబోలె నొక సాధనంబును నొక రోకలిని దాని ముపయోగింప మఱి యొక సాధనంబును జేసి యా రోజుఁక మాస్పకొనియెను.

ఈవిధమున గృహపాపకరణముల నన్నిటిని రెండు దినములలోపలఁ జేసికొనిరి. ఆబ్రహాము విద్యాభ్యసనంబు నకును నిద్రకును స్థాన మింటియందలి వెలిసెయ్యె. ఆస్థలమున రాత్రుల నొక గొంగళి పఱచుకొని సుఖనిద్ర యనుభవించుచు ననేక సంవత్సరములు గడపెను. అదియ యతనికి మహా హర్షభవనంబులలోని హంసతూలికాతల్పంబునకు సమానంబుగ నుండెను. అంతకంటె సౌఖ్యకర మగువస్తు ప్రపంచ మతఁ డప్పుడు కని యెఱుంగఁడు ; తరువాతఁ గందు నను తలంపు నతనికి లేదు.

1817-వ సంవత్సరము ఆకురాలుకాలము వచ్చులోపల లింకనులు దమ నూతన నివాసస్థలమున స్థిరపడి యుండిరి. అప్పటికి ఆబి కర్తవ్యాంశముల నెల్లఁ జక్కగ గ్రహించి యుండెను. వాచక లేఖనములఁగూడ మిక్కిలి పరిశ్రమ చేసి యుండెను. వారి పుస్తకభాండాగరములోని మూడుగ్రంథములు నతనికి నుపయోగకాకు లై యుండె.

ఆ దేశమున శిశిరఋతువునందుఁ జలి దుర్భరము కావున నక్కడ నివసించువా రా దివసముల మంటలు వేసుకొని రాత్రులు పుచ్చుచుందును. ఈ యగునుల వెలుఁగుదప్ప వారి గృహముల నితర వెలుంగులు గానరాకుండును. పేదరికమున కాలవాలమైన నా మార్గదర్శకులకు క్రొవ్వువత్తులు, కెరుసిను

నూనెలు, విద్యుచ్ఛక్తి యేడినుండివచ్చు? దేహప్రాణములఁ గాపాడికొన నుపయుక్త మగు సానుగ్రహిణి మఱొండు వారి కలవడ నలవిలేకుండెను. దేవుఁ డిచ్చిన మహాటవి దమపొంత నె యుండ వారికిఁ గట్టియలకుఁ గరవుగాదు. ఎంతమంట గావలయు నంతమంట ప్రజ్వరిల్లఁ జేయ వారి కుపకరణము లుండును. కావున నీజ్వాలలప్రకాశంబె వారిపనులకెల్లఁ జాలియుండును.

ఇట్టి దీవియ ముంగలఁ గూరుచుండి మన కథానాయక రత్నము చదువును. చెట్టపట్టలమీఁదను పలకబండలమీఁదను బాగ్యతో వ్రాయుచుండును. శీతకాలమున మంచు గురియు వేళల దానిపై నొక కాష్టముతోఁ దననామము లిఱుంచును. వేసవికాలమునఁ దోఁటలోనికిఁబోయి యిసుకనేలన నభ్యసించును. ఈవిధమున శ్రద్ధఁజేసి వ్రాతపనియం దెంతో ప్రావీణ్యము నొందెను. గొప్పవారి కెంతటి కష్టతమము లగుస్థితులును నాటంకములు గాఁజాలవు. చూచితిరే!

థామసు లింకను మంచి వేటకాఁడు. అతని నివాసస్థలమును వేటకుఁ దగినదియే. చుట్టుప్రక్కల దట్ట మైన యడవి యుండుటఁజేసి యతఁ డనేక మృగములఁ బక్షులఁగొట్టి భోజనమునకు వస్తువుల జేర్చుఁగల్గెను.

అతనిగృహ మొక్కవిషయమునఁ దక్క నెల్లవిషయంబుల చింతనముగ నుండెను. జలశూన్యం బొండు వారిఁగష్టములఁ

బెట్టు ఆబ్రహాము సారాలు ప్రతిదినము నెక మైలుదూరమున నుండు బుగ్గకుఁబోయి పాసీయంబు గొనివచ్చుచుండెరి. ఈ లోపము దరువాత నేదో యొక తెఱంగునఁ దీసివేయఁబడియెను.

ఇక నా సీమయందలి జనులస్థితిఁ జూచితిమేని యందనేకులు సురకుదాసులు. సుర యన నమృత మని యర్థము సేయువారును, సురాపానము పూర్వాచారమునకు వ్యతిరేకము గాదని వాదించువారును, బౌషధతుల్యముగఁ గొంచెము గ్రహించిన నేమిగాఁగల దనువారును, మన దౌర్భాగ్యమున కాన వాలుగ నిప్పుడు దేలుచున్నారు. జీర్ణకోశము మాడ్చివేసి పలు కోగములకుఁ బాలుచేసి నడయాడు శవంబులఁ జేయు ద్రవాకారం బగు దుష్టభుజంగమవిష మల్లనల్లన దేహమునఁ బ్రసరించుట నెఱుంగనేరని మతిభ్రమణుల నా కోలాహలహారణుండగు నీశ్వరుండ మరల్చుగాక. ఓ మహాసీయులారా! ఆబ్రహాము తల్లి స్నేహితదోషము దన కుమారు నంటునేమో యను భయంబున నతని కప్పుడవుడు చెప్పిననీతి వినుఁడు. ఆ ఘనుఁడు లోకమునఁ బేరుఁగాంచి వెలుఁగుతఱి మత్తు పచార్థములఁ దాకకూడ దను ప్రతిన నడవునెడ “మనుష్యులు ద్రాగుట కారంభింతురు గానఁ ద్రాగుబోతు లగుదురు. ఎప్పటికినిఁ ద్రాగకుండువాఁ డెన్న టికినిఁ ద్రాగుబోతు గాఁజాలఁడు” అని నాతల్లి నాకు బోధించెనని చెప్పును.

బొత్తుగఁ ద్రాగనివారిని, ద్రాగకుండుట యను ప్రతిప
వట్టినవారిని నామె యెన్నడుఁ గనివిని యుండలేదు. అయినను
నెద్ది యీరోగమునకు దివ్యోషధంబో యెద్ది యీరావణునకు
రామాస్త్రంబో నద్దాని నామె గుర్తించి కుమారునకుఁ దెల్పుట
యామె సూక్ష్మదృష్టియు నామె దోషాదోషవివేచనజ్ఞానంబును
వేనొళ్ల వెల్లడి చేయుచున్నది.

ఈవిషయమును మఱియొక యంశము దెలుపుడు చేయు
చున్నది. ఓహియోలో నష్టమైన సారాయివిషయ మొకరోజు
నాంసీ థామసులు చర్చించుచుండిరి. వారిచర్చఁ గొంచెము
పరిశీలించినఁ జాలు. “ కొంతసారాయి నా నదీగతంబు సేసి
దైవము మనకుఁ దోడ్పడియెను. ఎందఱో పిల్ల లాదుష్టవస్తువు
దగ్గరఁదీసి కుటుంబనాశన మొనరించి యున్నారు. ఎల్లరకు
మేలుగోరు దైవము మనకెప్పుడు సాయమొనర్చు. అట్టి వస్తు
వింట నుండుటయె హానికరంబు. ఉన్న కొంచెము నమ్మివేసి
తిమి. వగపిక పనిలేదు.” అని సంతసించిరి.

అంత-వ సంవత్సరపు వేసవి సనియె. లింకనుల యొంటికి
తన ముడుప వారి స్నేహితులు స్పాగోలు అచట నివసించు
నే తొంచె. స్పాగోగారి భార్య నాంసిపెంపుడుతల్లి. వారు
పచ్చినతోడనే లింకనుల మొదటిగృహ మగు పందిలియందు
అక్కడనే స్పాగోగారి భార్య బెట్టి వెన్నినో హాంకును బెంచు

చుండెను. కావున నతఁడును వారివెంబడి వచ్చిచేరెను. అతని రాక యాబ్రాహామునకు మిక్కిలి యానందమియ్య నెకరికొకకు మిత్రులయి యన్యోన్యముగ మెలఁగుచుండిరి.

నాలవ ప్రకరణము.

దుఃఖ దినములు.

తమ మందిరమున నున్న పుస్తక త్రయములును జదివి చదివి క్రొత్త పుస్తకముల వాసనఁ గొనక ఆబ్రహాము వేసారెను. ఉన్న వాతనికిఁ గంఠోక్తిగ వచ్చిపోయెను. నూతన గ్రంథములు చిక్కునా యను చింత యతని హత్తియుండెను. ఇట్టితరుణమున నాతని దృష్టి మరల్చు విషయ మొకటి కడుదుఃఖకరం బగునది సంభవించెను. ఇరుగుపొరుగుల 'స్తన్యరోగ' మను ఋజుయొండు ప్రబల నారభించెను. మనుష్యులును పశువులును నద్దాని వాతఁబడి మరణ మొందిరి. సమీపించి సమీపించి స్పారోల భార్యాభర్తల నది తాఁకెను. లింకను లడలిపోయిరి. వైద్యు లనేక మైళ్లు గడచినంగాని కానవచ్చుట లేదు. కావున నీ 'మార్గదర్శకుల' యందు స్త్రీలు రోగుల మేలుకీర్తనరసి వారికిఁ దగుసాయ మొనర్చుచుండురు. నాంస్తీకిఁ దల్లిదండ్రులం బోలు స్పారోలు రోగపీడితులగుట చూచి యామె చాల దుఃఖించి వానిని దమ కుటీరమునకుఁ దీసికొనివచ్చి పరిచర్య లొనర్చు

చుండెను. అయినను దైవానుగ్రహము దప్పినందునఁ గొంత కాలమునకు వారిరువురును లోకాంతరగతు లైరి. శోకము లింకనుల హృదయముల నాక్రమించెను. ఆప్రాంతపు జను లెల్లరు నప్పుడప్పుడు స్పారోల స్థితిగతులఁ దెలిసికొనుచుండి వారంతమొందిరనుట వినినతోడ నేతెంచి యనంతర కార్యముల నడపిరి. ధామసునకుఁ దప్ప మఱేరికిని శవము నుంచుటకుఁ బెట్టెనేయుటకు రాదు. కావున నతఁడె దనశక్తికొలఁది దాని నొనర్చెను. స్పారోల నద్దానియం దుంచి యందఱును. నశ్రుధారలఁ దమప్రేమఁ గనుబఱచుచు నుచితవిధమున వారికి సమాధి యొనర్చిరి. ఆబ్రహాము డెన్నిసుల కిదియ మిక్కిలి దుఃఖకరం బగు వార్తగ నుండెను.

తగిలిన కాలె తగులును ; నెగిలినకొంపె నొగులుననుట యన్యతముగాదు. దుఃఖము లొక్కటిమీఁద నొకటి తరంగంబుల తెఱంగున పైఁ బడుచుండును. స్పారోల మరణముచే నుద్భవిల్లిన సంతాపాగ్నిజ్వాల లింకనుల మనోవీధిఁ బ్రచండంబుగ రేఁగుచుండఁ బ్రళయ కాలవహ్నింబోలు మఱియొక వహ్నియటఁ జేరె. స్పారోలు నాకలొకంబునకుఁ జన్నచాదిగఁ గొన్ని దినములకు స్తన్యరోగము నొప్పీనె యంటె. ప్రాతఃకాలము మూడుగంటలసమయమున నాబ్రహాము నిద్రనుండి లేవదీయఁబడియెను. సమాచారము వినినతోడనె యామె

యవస్థఁ జూచి యొర్చుట యసాధ్య మాయెను. ఋజుబౌధఁ
 మిక్కిలి యెక్కుడాయెను. ఆప్రాంతములనుండు నబలలెల్ల
 రామెకు సాయ మొనర్ప నేతెంచిరి దిగులంది సహాయార్థము
 ఉడ్డుగారింటి యాడువారిఁ గొనిరాఁ బరుగిడియెను. వారిలోఁ
 గొందఁ అనుభవముచే రోగులఁ గాపాడుటయందు సమర్థు లుం
 దురు. అయిన దైవసాహాయ్యము లేనియెడ మనుజుసాహాయ్య
 మెంతయుండిన నేమిఫలము? తగిలిన యైదుదినములలోపల
 నాంసీ పరలోకప్రాప్తిఁ జెందెను. అచటిదనుల దుఃఖి మంతింత
 యని నుడువఁజాలము. లింకనులకుఁ గలిగిన నష్ట మపార
 మయ్యెను. వారి మనములు నిండి దుఃఖిము వెల్లివిటియఁ
 జొచ్చెను. నిర్తానుష్యాటవికల్పమగు నాసీమయం దడఁగి
 సద్గుణోపేతుండగు నాబ్రహ్మమున కాసుశీలయగుతల్లి దనువాసి
 పరమపదం బందిన నెంత మనోవైకల్యంబు సంభవించెనో
 నుడివినఁ దీరదు. చదువరుల యూహింతురుగాక. ఇట్టి కట్టడి
 విధి సంప్రాప్త మైన వారి యెక్కటికము దుర్వహామై తోచక
 మానదు. ఆబ్రహ్మము మాటలాడ నోరాడక తనతల్లివిషయ
 మెత్తుటయే మాని దిగ్భ్రమఁ జెందినవానివలె ముఖవర్చస్సుఁ
 గోలుపోయి తిరుగుచుండెను.

ఆమెకు సమాధి యొనర్చుట కేర్పాటులు సేయఁబడియెను.

థామసు దనచేతన భార్య కళేబరం బుంచుట కొకపెట్టె

నేసెను. స్పాకోల ప్రక్కన నొక గోరి దీసి యద్దాన నా శవంబు నునిచిరి. ఆసీమయందలి 'మార్గదర్శిక' కుటుంబము లెల్లయు నచటి కేతెంచి యార్తహృదయకమలములును నార్ద్రచక్షురుత్పలములను నామె కర్పించి దమప్రేమ సూపిరి.

సతి మరణానంతరము గొన్నిమాసములమీఁదట నొక సాయంకాలమునలింకను "ఆబి! పార్సో ఎల్కిన్ను (పురోహితుఁడు) గారికి నీ వ్రెక యుత్తరము వ్రాయవలెను. నీ విప్పుడు చక్కగ వ్రాయఁ గలుగుదువుగదా" యనియెను. ఆబ్రహాము పదిసంవత్సరములు దాటి యుండెను.

"ఏమి వ్రాయవలయునో నొడివిన నే వ్రాసెదఁగాక" యని యాకుఱ్ఱఁడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

తరువాత ధామసు దనభార్య యారోగ్యము దప్పినది మొదలుగఁ బరమపద మందినవఱకు వ్రాయించి యాపార్సో దమ కుటీరమునకు విచ్చేసి యథావిధిగ నాంసీ జ్ఞాపకార్థముపన్నుసించి పోవలసినదని వేఁడెను. ఆబ్రహాము దమ నూతన నివాసస్థలపు వర్ణనయుఁ దా మటకేతెంచుటయుఁ దమ యుత్తరాపేక్షలును ఆ పత్రమున లిఖించెను.

వ్రాసినజాబు కుమారుఁడు చదువుచుండ ధామసు సుపూర్ణార్తహృదయంబున వినుచుండెను. అంత పసివాఁడ నవపుత్రుఁడై మింతకార్య మొనర్చువాఁ డాయ నను మోద మాయ

నకు మొండామెను. తమ కుటుంబమున నేరును వ్రాయునం
తటి ఘనకార్య మొనర్చి యుండలేదు. అతని కదియ వింత
యై తోచెను.

తండ్రి వ్రాతనేర్పరితనపుఁ బ్రయోజనములఁ బొగడుచుం
డెను. ఆబ్రహామున కవెల్లఁ గడుసామాన్యముగఁ దోచుచుం
డును. ఒకకమారు దీనివిశేష మేమియను. మఱొండుతటి నే
నింతకంటె బాగుగ నేర్చెన ననిసంతసించు.

జాబు ముగిసినతోడనె యతనిదృష్టి వేరువిధమునఁ బాఱ
నారంభించెను. తాఁ బంపిన కమ్మ పార్శ్వాగారి కెప్పుడందునొ
యతఁ డెన్నడు విచ్చేయునో యెఱుఁగఁగోరి తండ్రిని బ్రశ్నిం
చెను. అతని కాలెక్కలు దెలియవు. ఉత్తరము పోయి చేరు
ననిమాత్రము వినియుండును. కావున 'నదంతయు నేనెఱుఁగ.
జాపుపోయి చేరును. చేరిన పార్శ్వా రావచ్చు' ననియెను.

ఆయుత్తరము మెల్లమెల్లగ మార్గము వట్టెను. దాని ఫల
మరయ నాబ్రహాము మనసు తొందర పడుచుండును. మొత్త
ముమీఁద నీకార్య మతని బాల్యమున నొకముఖ్యాంశ మను
టకు సందియములేదు. అది పార్శ్వాకుఁ జేరునా యనుశంక
యతనివట్టుట స్వాభావికము. దాని వ్రాసినదిమొదల తనికీఁ
బ్రఖ్యాతిం దెచ్చి యితరుల మేలున కతనిఁ బురికొల్పె ననుట
యుఁ జిత్రముగాదు.

లింకనుతండ్రి దన పుత్రుని యాచరణను గుఱించి యితరులకుఁ బొంగిపొంగి చెప్పుచుండును. వారును సంతసంబున నతనిఁ బొగడుచుండురు. ఆ ప్రదేశమునకు నిరుగుపొరుగునఁ జాలదూరమువఱకుఁ గల పెద్దవారలలో నొక పాతికమందికిఁ గూడ వ్రాయు నేర్పులేదు. కావున నాబాలకున కంతపని చేయు శక్తిగల్గుట మహాద్భుతముగ నుండెను. ఆవార్త చుట్టు ప్రక్కల వ్యాపింపఁ దత్ఫలముగ ననేకు లాబ్రహాము లింకను కడకఱిగి తమ ఉత్తరముల వ్రాసి యియ్యమని ప్రార్థింప మొదలిడిరి. అతఁడను శైశవము నుండి తనవల్ల నగు మేలితరులకు లే దనువాడు గాఁడు. ఇతరుల కోరికలఁ దన శక్తికొలఁది నెరవేర్ప నెప్పుడుఁ బ్రయత్నించుచుండును. అట్లగుట బహుకాలము దమ బంధుమిత్రుల క్షేమసమాచారములు వినని దూరదేశీయు లెల్ల నాబ్రహాము వ్రాయఁగలిగినందున నెడనెడఁ దమవారినుండి పత్రికల నందుకొను భాగ్య మనుభవింపఁ గనిరి. ఉత్తరముల వ్రాసియిచ్చు టతనికొక బరువుగఁ దోఁచుట మాని యాహ్లాదకరముగఁ బొడగట్టుచుండెను.

అతని ప్రథమపత్రము చేరి మూడుమాసములమీఁదట ఘోషాగా రేగుదెంచిరి. అప్పు డాబి యింటికి మూడు మెళ్లదూరమున మెలఁగుచుండి యా పురోజ్ఞునిఁ గాంచి సంతసించి "అయ్యా! నా కష్ట మొకందెనే" యని తనమనసున నింది

యున్న విషయమునే మొదట నడిగెను. జాబు చేరిన దనుటకు లక్ష్యము దనకండ్ల కగుపడుచుండినను దాఁ జేసిన కార్యము ఫలించిన దనునిశ్చయ మెఱుఁగ నతఁడు దడబడుచుండెను.

“నీ యుత్తరమా? మీ తండ్రిగారిది నాకుఁ జేరె.” తండ్రి నామ మిడి వ్రాసిన విషయము స్మరించుట కాబ్రహ్మణమున కవకాశము లేకపోయెను.

“నేను వ్రాసితిని.”

“నీవా వ్రాసితివి?”

“అవును తండ్రిగారు వ్రాయలేరుగా.”

“అవునవును. నా కిప్పుడు స్మరణకు వచ్చినది. నీతండ్రి వ్రాయలేరు. కావున నీవే వ్రాసితివే? బాలురలో నీతెఱంగున ననేకులు వ్రాయఁజాలరు సుమా.”

“అదియ నా ప్రథమ ప్రయత్నము.”

“ఓహూ! కడులెస్స. నీ మొదటి కవ్వుయా యిది? నీవద్దాన లోపము లున్నవని జంక నవశ్యములేదు.”

• ఈవిధమున సల్లాపము లాడుచు వారు లింకనుల గుడిసె సమీపించుచుండిరి. ఆబ్రహ్మణము గుఱ్ఱముప్రక్కనఁ బరుగిడుచుండెను పార్శ్వ అతనిపైఁ గరుణావలోకంబుల సారించి భ్రాసించుచు సవారిసేయుచుండెను. ఇలు గానించినతోడ నె

యాబి చేచాయనె చూపి “అల్లదె మాగృహము. మే మట నివసించు” మనియెను.

“ఓ! కాపురముండుట కది రమ్యముగ నున్నది. మీ తండ్రిగా రట నుందురు?”

“అదె యతఁడె. మీముఁ జూడఁ గుతూహలుఁడై యున్నాఁడు.”

“నాకును నతనిఁ జూడఁ గొప్పవాంఛ గలదు.”

ఈలోపుగ వారు ధామసుంజేరిరి. అతఁడు పార్సీ రాక కుప్పొంగి మనఃప్రీతిగ స్వాగత మిచ్చెను. వారిద్దఱకును గొంత సుభాషణ జరగినపిదప నెల్కిన్సు పార్సీ గా రుపన్యాసము నా మరుసటి భానువాసరమున నాంసీ సమాధికడ నిచ్చునట్లు నిర్ధారణ చేసికొనిరి. పదిపదునైదు మైళ్ల లోఁగల ‘మాగ్గదర్శక’ గృహముల కెల్ల నీవార్త పంపఁబడియెను. ఈ పవిత్ర కార్యమునకు వలయు సన్నాహము లన్నియు నాయత్తపఱుపఁబడెను.

మధ్యకాలమున నా పురోహితుఁ డిరుగుపొరుగులనుండు జనులనెల్లఱ దర్శించి దైవికవిషయముల వారికి బోధించుచుండెను. ఆబీయొక్క బాలప్రౌఢిమకు మెచ్చి యతనికిఁగూడఁ గొంత యుపదేశ మొనర్చెను.

ఆదిత్యవారము సమీపించెను. నాంసీ చనిపోయి యాటు మాసము లై యుండినను నాపె జ్ఞాపకార్థ ముపన్యాసమనిన

నెల్లరును మూగ నారభించిరి. ఏరికిని నామెపైఁ బ్రీతియె. ఇట్టియుపన్యాసములు వారి కెండకాలపు వానలుగాన ననేకుల కిది పండుగఁ బోలియుండెను. అందున నాంసీ స్థరణార్థము గాన మహాత్కృష్ట మయ్యెను. పదిమొళ్లనక పదునైదు మొళ్లనక, శైశవ మనక ముదుసలితనమనక గొందఱు శకటముల మీఁదఁ గొందఱుశ్వములపైని గొందఱు నడచుచుఁ గొందఱు పఱచుచు పలువిధముల జనులు పలువిధ యానములతో గుంపులుగుంపు తేతెంచిరి. ఆప్రాంతముల కుటుంబములన్నియు నట నుండెను.

పార్సనెల్కిన్సు మనఃపూర్వకముగఁ బనిసేయువాఁడు. అక్కార్య గౌరవం బాతని కౌత్సుక్యం బొసంగె. లింకనులు దక్క నతని యుపన్యాసము లదివఱ కెవ్వరును వినియుండరైరి. అతని వాక్కుధారసంబుఁ గ్రోలి యందఱు నానందం బొందిరి. నాంసీ గుణసంపద నతఁడు వర్ణించుటలో న్యాయ వ్యతిరేకము తేదని యామోదించుచుటేగాని “యెంత వర్ణించినను నామె గుణసంపదకు నావర్ణన చాల” దనిరి.

• ఆ యుపన్యాసమున నాబ్రహ్మము మగ్నుఁ డయ్యెను. తల్లి ప్రేమయుఁ గనికరంబును మరల నతని నావరించిన ట్లుండెను. రెండవమా రాపె యుత్తరక్రియలఁ బరికించులాగు గనుపించెను. ఆమెసమాధి తనకుఁ గొంతదవ్వున నుండెను;

ఆమె సుగణపుంజంబు దన మనమున నివసించి యామెను సంపూర్ణముగ గోచరింపఁ జేయుచుండెను.

ఉపన్యాసస్థితభావముల ననేకముల నతఁడు చక్కగ గ్రహించెను. తనంతటఁ దా యోచించువాఁడు గాన నతని కిది యపూర్వము గాదు. కొన్ని సంవత్సరములకుఁ దరువాత నిట్టి యుపన్యాసకుల యభిప్రాయముల ఖండించుచు వినువారల నానందింపఁ జేయుచుండును. ఒకొక్కవేళ వారు చేసిన సిద్ధాంతములఁ బూర్వపక్షము నేయుచుండును. అతని బాల్యప్రౌఢిమ యీవిధమున బయలుపడుచుండెను. పైఁజెప్పిన నాంసీ జ్ఞాపకార్థకోపన్యాసము నందలి భావములు మాత్ర మతని మనః శిలపైఁ జెరపరాని స్ఫుటాక్షరముల లిఖితము లయ్యెను.

బాల్యమున నాబి యిరుగుపొరుగువారి సంభాషణముల తఱచుగ శ్రద్ధతో వినును. జ్ఞానశూన్య లగుగొందఱు మాటలాడునెడ వారి యర్థములేని పిచ్చిమాటలకు విసుగును. అతని తిట్లుబుద్ధియొక్క విషయమున జ్ఞాన మలవడిన నట నిలుచునదిగాదు. ప్రతిసంగతియు గ్రహింప నిచ్చగలిగి చలించుచుండును. కావున నప్పుడప్పుడు జ్ఞానహీనుల ప్రగల్భములకు నతఁడు గోషించుకొనుచు గూఢం గలడు.

నూతన పుస్తకము అతనికి దొరకినచో వానిఁ జదివి నానివిషయముల విమర్శించి తన యభిప్రాయముల నిరంకు

శంబుగ నిచ్చుచుండును. పైరుచుల పచరించు బాలురకును నతనికిని ఇదియ భేదము. వారు చదువుదురు; అచ్చటన వారి పని ముగియును. వారావిషయమున శ్రద్ధజేయుట లేదు. చెప్పబడినవిషయ మేల చెప్పబడియె? దీని మూలకారణ మెద్ది? యను చర్చ వా రెన్నఁడు జేయుట లేదు. కావునఁ జదివినవిషయముల జాతివిడుచునలవాటు పట్టవడును. తమకుఁ దామ యోచించుకొనుట వా రెఱుగరు. ఇతరులు నంది యనిన వారికి నంది; పంది యనిన వారికిఁ బందియె యగు. వా 'రిట్లు జరగుచున్న' దని తెలిసికొనినఁ జాలునని సంతసిం తురు. ఏల జరగుననుసంశయముతో వారికిఁ బనిలేదు. ఆబ్రహా మట్టివాఁడు గాఁడు. తాన యోచించు. స్వబుద్ధిచేఁ బరిశీలించు. ఇదియ యాతనిమనఃశక్తి నత్యద్భుతముగ వృద్ధిసేయఁ గల్గెను.

ఈ మార్గదర్శిక 'పురోహితుల' విషయముఁ జదువరు. లిఁకఁ గొంచెము వినవలయును. అందుఁ గొందఱు మహాశక్తి యుతు లుండినను సాధారణముగ వారు విశేషము విద్య గడించినవారు గారు. కళాశాలలును విద్యాలయములును వా రెఱుంగరు. అయిన దైవికజ్ఞాన మితరులకుఁ గలుగఁజేయ వారు తుక్కులయి యుందురు. ఈశ్వరుం డట్టికార్యము ధమకు విధించెనని వారు గట్టిగ నమ్మి నిర్లహృదయు లై పనిఁ జూతుచుండురు. ఒక యశ్వమునుఁ బుస్తుకముల సంచియు

వారికి విడువని మిత్రులు. పల్లెనుండి పల్లెకు సంవత్సరారంభము నుండి సంవత్సరాంతమువఱకుఁ దిరిగి యుపన్యసించుట వారి పని. తమ యుపన్యాసముల మార్గమున సిద్ధపఱచుకొనుచుందురు. ఎచ్చట సాయంతన మగు నటన వారికి విడిది. ఒక్కొక్క సమయమున మనుష్యనంచారభూమికి నెన్నియో మెళ్లదూరమున నాకసము గప్పుగ భూమిశయ్యగ వారు నిద్రింతురు. వారికి జీతమిచ్చువా రొక్కరు నుండరైరి. అందుఁ బలువురు కట్టుటకు మంచిబట్టలును, దినుటకు రుచ్యమగు నన్నమును గోరక దైవభక్తిచే లోకమున కుపకార మొనరించుచుందురు. అం దొక్కరివిషయము వినుఁడు.

ఒక పురోహితుఁడు నిరుపేద దనస్థితికి వగవక ప్రయాస పడి తిరుగుచు నితరులకు జ్ఞానప్రదానము సేయుచుండెను. అతని దైవభక్తికిని, నైర్మల్యంబునకును మెచ్చి యొక భర్తుఁడు భూస్వామి యతనికి 320 యెకరముల క్షేత్రము దాన మిచ్చి దానపత్రము వ్రాసి చేతి కిచ్చెనట. అతఁడు సంతసించి దానిఁ దీసికొని కృతజ్ఞత సూచించి వెలువడిపోయెను. పోయి మూడు మాసములకు మఱలివచ్చి దానపత్రమును దిరిగి భూదాత కియ్యబోయెను. ఆ భూస్వామి యాశ్చర్యమును భయమును వెనగొన్న,

“ అం దేమైన లోప మున్నదా ” యన

నతఁడు “లేద”నియెను.

“మంచిభూమి కాదా?”

“ఈ సీమ నంత సుక్షేత్రము లేదు.”

“అయిన రోగముల కిక్కయా?”

“ఆరోగ్యవాయియే.”

“నేదానము మనస్ఫూర్తిగఁ జేయలేదని శంకించెదరో?”

“మీ త్యాగమున లోప మున్నదని నే నెన్నటి కను
వాడఁ గాను.”

“అయిన మీరేల యీ చేనుల విడిచెదరు?”

“ఒకటి వినుఁడు. నేను కీర్తనలు పాడుటయం దాస్త్రీగల
వాడ నని మీకుఁ దెలియునుగదా? అట్టికీర్తనల నొక్కటి నా
ప్రాణ మున్నంతదాక నానందం బొసంగునది యిదే వినుఁడు:

సీ. క్షేత్రాధిపతిఁగాక చెలఁగుచుండుటఁజేసి

ధన్యుండ నైతి నే ధరణియందు;

గమానభూముల నైన గృహ మొండు లేకుంట

సంసార దుఃఖంబు సడలెనాకు;

స్వేచ్ఛా విహారంబు సెడకుండ సల్పుచు

నీశ్వరు భజియింతు శాశ్వతముగ;

నిమిషమాత్రము నన నిర్ముల మందెడు

పటకుటీరము దీనిఁ బొసి చనఁగ,

నాకు హర్ష్యంబు గలుగు నా నాకమందు

నదియ సౌభాగ్య గరిమంబు లందఁజేయు ;

నదియ నా మన మానందమందు ముంచు ;

నదియ యెల్లప్పు డగు నాకు సభవుగృహము.

మీ కడ దానము గొన్నది మొదలీ క్షీరన నే మనస్సంతోష
మునఁ బాడ లేకున్నాడను. మీ భూమి మీకు గొనుఁడి. నా
కమెరికాఖండ మంతయు నిచ్చిన నే నెల్ల. నా క్షీరన నేఁ బాడు
కొనియెడ" ననియెను.

ఇట్టివారితో సాంగత్య మప్పుడప్పుడే ఆ బ్రహ్మమునకుఁ
దటస్థించుచుండెను. వారు చెప్పినవిషయములును వారి చరిత్ర
విశేషములును అతని మనమున నాటి యాతని యుత్కృష్ట
పదవికి దారిజూపెను. నిర్మల మనస్కులై నిజ మరయుచుఁ
బై పూతలఁ దిరస్కరించి సగ్గుణముల నలరారు పురోహితులు
లోకమున కెంత మేలు గలుగఁజేయనేరరు?

చమవరులారా! మన కిప్పు డిట్టి యాచార్యులు గావల
యును. లోకమును మోసపుచ్చు పై వేషములఁ జూచి భ్రమ
యఁబోకుఁడి. మనోనై ర్మల్యంబును గార్యధురంధరత్వమును
దేశ క్షేమము పై దృష్టియుఁ గల మహనీయులకు జన్మబలంబు

గాని ద్రవ్యబలంబుగాని మిథ్యాశాస్త్రబలంబుగాని యనవ
శ్యంబు. కావున నీ బహిఃపటాటోపము చూపు దాంబికుల నిర

సించి నిత్యు, నిర్తలుఁ గరుణాసముద్రు, ననన్యసామాన్యు, సర్వే
శ్వరు మనోవాక్కాయకర్తంబులచేఁ దెల్పు గురుజనంబుల
నరయఁ బ్రయత్నింపుఁడి.

విదవ ప్రకరణము.

ఉల్లాసతరదినములు.

మృత్యువురాక గృహంబునఁ గలుగఁజేసిన మార్పులకు
వగచి యాబ్రహాము బహుకాలము దైన్యావలోకనములఁ
బ్రసరింపఁజేయుచు ఖన్నవదనుం డై యుండెను. మధ్యకాల
మున మిక్కిలి యానందదాయి యగు విషయ మొక్కటి తట
స్థింపకున్న నతఁ డా స్థితియంద యుండియుండునేమో యని
తోఁచుచున్నది. అతనితండ్రి యిరువదిమైళ్ల దవ్వన నుండు
నెకానెక స్నేహితునింట 'పిల్లిముప్పోగ్రెస్స'ను నొక పుస్తక
కముఁ గని దానిఁ దనకొమరున కియ్యఁదెచ్చెను. ఆబ్రహా
మా గ్రంథము గాన్పించినతోడనే చాల సంతసించి తండ్రి
కద్దానిపేరును జదివి చెప్పెను. తండ్రియు నాపుస్తకపువిషయ
మేన్నఁడో వినియున్నవాఁడు గానఁ దనపుత్రునకు సుగ్రంథ
మలవడె నని పొంగి 'అబ్బాయీ! నీ వా పుస్తకమును
జక్కఁగఁ జదువుము. అందలి విషయము మంచిది. నీకు మే
లగు'నని కొడుకుచేతి కిచ్చెను.

సామాన్య బాలురకు మంచిభోజన మనిన నెంతప్రీతియో యాబ్రహామునకు మంచి పుస్తక మన్న నంత ప్రీతి. బహు కాలము దన మూడుపుస్తకములె చదువుచుండు నితని కీ పుస్తక మొక నూతన సంతోష మొసంగెను. పట్టినది విడువక దాని నొక్కమారు చదివి రెండవమారు చదువునప్పటికి మఱొండు గ్రంథ మతనికిఁ బ్రాప్తించెను. అది 'ఈసాఫ్స్ ఫేబిల్స్'ను. నీతిక థామంజరి. దీని నతఁడు పలుమారు చదివెను. చదివిన యనేకభాగము లతని శిరోపేటికయం దట్టె నిలిచి పోయెను. కథలఁ జదివి నీతుల స్మరించుటయం దతని మనము సంపూర్ణముగ మునింగి యుండెను. ఆ నీతుల నతఁడు ప్రాణమున్నంతకాలము జ్ఞాపక ముంచుకొని తదనుగుణముగఁ బ్రవర్తించుచుండెను.

ఇంతయానంద మిచ్చు పుస్తకద్వయంబు చేదొరకినఁ బని పాటలమీఁద నతనికి దృష్టి గొంచము దక్కు వాయె ననిన నేమి వింత. తెలియనివా రీ లోపమును సోమరితన మని తలఁతురు. ఆప్రకారము యతని తండ్రి తలఁచి యతని పై గోపము నూపుచు వచ్చెను. విద్యావంతులు గాక విద్యవలని ప్రయోజనముల సంపూర్ణముగ నెఱుంగని మోటువారి కిది సహజము నదా. మన దేశమున నిక్కాలమున ననేకులు దలిదండ్రులు దమ పుత్రులకుఁ బుత్రులకుః జదువనవసర మనియుఁ జదువ

నారంభించినవారు సోమరు లగుదురనియు నెన్నుచుండును. ఇ
 దెల్లయు దురభిప్రాయము. విద్య గడించుట యొకపనియనియు,
 దాన బుద్ధి సారజేసి పాటుపడెడువారు సోమరులుగాక మహా
 గొప్పవా రనియు మనము నమ్మవలెను. విద్యయొక్క యావ
 శ్యకత నిట వ్రాయుటకు వీలుగాదు. ఆబ్రహాము లింక నె
 దీనికిఁ దార్కాణ మగుఁగాక. విద్యాధికత హీనజన్తుల ననేకుల
 కలనడి యున్నది. అలవడఁగలదు. సమర్థతకును జన్తమునకును
 సంబంధము లేదు. ఎవ్వఁడు వాటపడునె వాఁడు గొప్పవాఁడు
 గాఁగలఁడు. పరమేశ్వరుఁడు నిష్పక్షపాతి. తన సృజించిన
 జనులందఱును అతని కొక్కటియ. ఎవఁడు గట్టించి నుగుణసంపత్తిఁ
 జేర్చుకొని తన పాదారవిందములఁ గాంచు నతఁడ దనకుఁ
 బ్రియపుత్రుఁ డని దైవము ప్రసన్నుఁ డగును.

తండ్రిగోపము సూచించినను ఆబ్రహాము వినయమున 'నిదె
 వచ్చితిని. త్వరితగతిఁ బ్రయత్నించి యెంతపని యున్నను దీర్చె
 దను. త్రుటికాలమున నా చదువు ముగించి వచ్చెద' నని
 తండ్రిని కొంత యోదార్చుచుండును. తండ్రి దన గుమారుఁడు
 విద్యాపేక్షచేఁ దన యుత్తరువుల నెరవేర్చుటయం దలసత
 సూపుచుండె నని తెలిసికొనలేక యాగ్రహము పూనినను
 బ్రేమాతిశయంబున నా యాగ్రహ మంత వెలువడఁ జేయు
 చుంట లేదు. ఆబ్రహా మింటితలువులమీఁదను గోడలమీఁ

దను వ్రాయుచుండెను. తండ్రి దీనిఁ జూచి కొంత కనలెను. అయినఁ గుమారు సామర్థ్యమువల్ల నగు సంతోష మాకో పము నణఁచివేయుచుండెను.

కొన్ని దినములమీఁదట నొక పొలమున నాబియు నతని తండ్రియు దున్నుచుండ నచటి కొక స్నేహితుఁ డేతెంచెను. ఏతెంచి మట్టిలోఁ జెక్కిన కొన్ని యక్షరములఁ గాంచి యవి యెవరు వ్రాసిరని యడిగెను. ఆబ్రహాము చిటునగవున నూర కుండెను. అతని తండ్రి 'యాబి కార్యమై యుండును, మరే మున్న' దనియెను. అట వచ్చినమిత్రుఁడు 'ఆబి వ్రాయలేదు గాఁబోలు' నని శంకించుచుండ నాబ్రహాము 'నేన వ్రాసితిని. కట్టదీసికొని యక్షరములఁ దీర్చితిని. ఆబి నాసంతకము' అని నుడువుచు నొకకట్టఁ దీసికొని మరల వ్రాయనారంభించెను. చదువుట విని వ్రాయుట కని యాగతుఁడు చాల ముదమంది 'ఆబి! చక్కగ వ్రాసితివి శబ్దా స'ని యాబ్రహామును బుజ్జగించెను.

ఇందియానా నేలన ఆబ్రహాము నాఁడు వ్రాసినది చూడ ముందు నాతఁడు యునైటెడ్ స్టేట్స్ చరిత్రములోఁ జెలుపరాని దివ్యాక్షరములఁ దన నామము లిఖించుననుటకు నూచనక సుండె నని మనకు గోచరింపక మానదు.

ఈ ప్రకారము పుస్తక పఠనము వై ద్యుష్టినిలిపి యాబ్ర హాము గ్రొత్త పుస్తకములు దనవేళి కచ్చినవి ఒహా జాగ

రూకతతోఁ జదువుచు వచ్చెను. నీతికథామంజరి యతనికి దొరకిన రెండుసంవత్సరములలోపల మరి రెండుపుస్తకములు లభించెను.

అం దొకటి 'వాషింగ్టను' జీవితము. అతఁడు యునైటెడ్ స్టేట్సు మొదటి దేశాధ్యక్షుఁడు. స్వాతంత్ర్యార్థ యర్థమం దతఁడు ప్రధాన సేనానాయకుఁడుగ నుండెను. అతఁడు 'యునైటెడ్ స్టేట్స్ తండ్రి' యని ప్రసిద్ధిఁగాంచెను. అతని చరిత్రము మా చదువరులు శీఘ్ర కాలములో నె చదువఁ గలుగుదురుగాక. ఆబ్రహాములింకను బాలుఁడుగ నుండగ నా జీవితమును మాటిమాటికిఁ జదువుచుండెను. దాని ప్రతులు సంపాదించుటకై యాబ్రహాము పడినపాట్లనేకములు గలవు. వీ మనునతఁడు వ్రాసిన చరిత్ర మొకటి యా ప్రాంతముల జోషియా వద్ద నున్నదని విని యతని దర్శించి దానిఁ గొనితేబోయెను. పుస్తకము లెరవుగొనువారు వాని మరల నియ్య కుండుట పలుమారు తటస్థించుచుండును. ఇచ్చినను విరూప మొందఁజేసి యుండుట సర్వసాధారణము. ఇతరుల సొత్తుఁ దమసొత్తుంబోలె చూచుకొని జాగ్రత్త పుచ్చుకొనకుండుట యిద్దానికిఁ గారణ మగుచున్నది. ఇట్టి యజాగ్రత్తవలన ననేకవిద్యాశాలలును, బుస్తక భాండాగారములును, అనేకగ్రంథములఁ గోలుపోయినవి. అయిన నాబ్రహాము మేనురుపాటునకు లోబడు

వాఁడు గాఁడు. తన ప్రాణములఁ గాపాడుకొను తెఱంగునఁ
 బుస్తుకములఁ గాపాడుకొనుచుండును. కావున నతఁడు జోషి
 యాకు “ అయ్యా ! మీ గ్రంథము నుపేక్ష సేయక దాచి మంచి
 స్థితియందుఁ గొద్దిదినములలోఁ దెచ్చియిచ్చెద ” నని చెప్పి చాల
 సంతసమున నాపుస్తుకముం దీసికొని పోయెను. తనపని యం
 తయు నైనపిదపఁ బ్రతి సాయంకాలమును సంపూర్ణ మగ్న
 తతో నా గ్రంథము చదువుచు వచ్చెను. మధ్యకాలమున నెప్పు
 డొక నిమిష మవకాశమున్న నాపుస్తుక మవలోకించుటయంద
 దానిఁ గడపుచుండెను. ఒకనాఁడు గాలివాన విశేష మైయుండి
 పని లేనందున దినమంతయుఁ జదువుచునే యుండెను. పరుండఁ
 బోవు సమయమునఁ దాఁ జదువుపోతమును రెండు మొద్దుల
 మధ్యభాగమున దాచెను. రాత్రియందు గాలి ప్రబలి జల్లు
 గొట్టి యా పుస్తుక మంతయుఁ దడిసిపోయెను. తెల్లవారి
 లేచి తన ప్రియవస్తు వా స్థితి నుండుటకుఁ జాల చిం
 తిల్లి జోషి యాకు మొగముసూప సి గ్గగుఁ గదాయని దుః
 ఖించి యతఁ డేమిపని యడిగిన నాపనిచేసి యతని సంతోష
 పెట్టుద మని నిశ్చయించుకొని యతనిఁ జూడ వెడలెను.
 జోషి యా యీవార్త వినినతోడనే మండిపడఁ జొచ్చెను. మధు
 పానపు మత్తు సహజ హృదయకాఠిన్యమునకు సహకారి యా
 యెను. అయిన నా బ్రహామునుండి పనిదీసికొను నాశ యతనిఁ

గొంత శాంతపఱచెను. తుట్టతుద కా పుస్తుకపు వెలగ నాబ్రహ్మము జోషియా పంటఁ గోయవలసి వచ్చెను. అనేక యకరముల విరివిగలిగి మనుష్యు నెత్తుగఁ బెఱిగిన పైరు గోయుట కాబ్రహ్మ మియ్యకొని సాధారణముగ నొక మనుష్యుఁ డైదు దినములలోఁ జేయఁగలుగునంత పనిని మూడురోజులలో సంపూర్తి నేసి పెట్టెను. “ ఇంతకష్టపడినఁ బడితిని గాక. నా కొక క్రొత్త గ్రంథ మబ్బెనే ” యని యతఁ డెల్లపుడు హర్ష మొందుచుండెను.

ఆటవ ప్రకరణము.

క్రొత్త తల్లి, క్రొత్త విద్యాలయములు.

1819-వ సంవత్సరమువఱకు ధామసు ద్వితీయ వివాహ ప్రయత్నములు నేయలేదు. ఈ మధ్యకాలముననంత సారాగృహకృత్యముల నెరవేర్చుచుండెను. ఆబ్రహ్మము దన సోదరికి సాయ మొనర్ప నియమింపఁబడి యుండెను. గొప్పవాఁ డెచ్చటను గొప్పవాఁడె గదా. ఇంటి పనుల నెరవేర్చుటయందతఁడు ప్రవీణుఁ డాయెను. తరువాత నిరుగుపొరుగువారి గేహముల నతఁడు పనిసేయుచున్నెడ మిక్కిలి మెప్పు వడయు కిదియే కారణ మాయెను.

స్త్రీయూజమాన్యములేని గృహము శ్రీ దక్కియందు ననుటకు సందియము వలదు. బిడ్డల యుడుపులు చినిగి వ్రేలాడుటకుఁ బ్రారంభించెను. ఇంట వస్తువులుచూడ నింపులు గురిపించువిధమున నుండుట దూర మాయెను. పూరిగుడిసెనైనను వెకుంఠము చేయఁగల్గు నారీరత్నము లేమిఁజేసి యిల్లయడవి యాయెను. కావున థామసులింకను భార్యావ్యవస్థాధికము వెడలెను. కెంటకీ సీమసొచ్చి పూర్వము దన్ను వరించుటకు మారుగ జాన్సన్ అను నతని వరించి విధవ యై యుండిన “సాలీబుష్” అను నామెను వివాహ మాడెను. ఆమె కప్పటికి ముగ్గురు బిడ్డలు: జాన్, సారా, మటిల్దా. ఆ కాలమున కామె ధనవంతురాలు. మూడుకొండఁగట్టి యామె సామాను, ఆటు కుర్చీలు, ఒకబీరువ, కొన్ని పెట్టెలు, బల్లలు, పరుపులు మొదలగునవి, ఇందియానాకు సాగింపబడెను. ఆబ్రహామున కివన్నియు నద్భుతము గలుగఁజేసెను. అదివఱకెన్నడు నంత సామాను దాఁ జూచియెఱుఁగడు. మాటుదల్లిపై నతని కప్పుడ ప్రేమాంకురంబులు చూపఁబట్టెను.

“సాలీ”, “నాంసీ” కంటె విశేషము విద్యాపరిశ్రమ గలది. దేహము గృహము మిక్కిలి యింపుగను శుభ్రము గను డెంచుకొనఁ బ్రయత్నించుచుండెను. కావునదా లింకను కులీరము నేరినవెంట నె దానిఁ దిక్క బెట్ట మొదలిచెను. నడు

భూమి చదును చేసి కవాటములును గవాక్షములును దీయించి కుర్చీలు బల్లలు దగువిధముగ నిలిపి యాగృహమునకుఁ గ్రొత్త వన్నె దెచ్చెను. కొద్దిదినములలోపల నామె తెచ్చిన కాంతిఁ జూచిన నామె సమర్థతయు, కార్య నిర్వాహకత్వమును దేట పడియెను.

ఇంతటిబుద్ధికౌశల్యమును, విద్యాసంపత్తియు, గల మాఱుఁ దల్లి యింటి నలంకరించిన దిన మాబ్రహ్మణమునకు మహా సుదినము. ఆమె రాక యతనికిఁ దల్లి మరణ మాదిగ నెప్పుడు తేని హర్ష మొసఁగెను. ఆమెను, ఆమె బిడ్డలను సంతోషముతోఁ జేర్చుకొని వారిని మిక్కిలి యాదరణ ప్రేమతోఁ స్వంతతల్లి సోదరుల తెఱఁగుననే గణింప దొడఁగెను. మొదట వచ్చినప్పు డా బిడ్డల యుడుపులు ముద్దుగ నుండెను. ఆబ్రహ్మణముడుపులును మాఱుఁదల్లి రాకచే నాప్రకారమ సవరింపఁ బడెను. ఆ బిడ్డ లాబ్రహ్మణమునకు సంపూర్ణ సోదరభావము చూపుటయేగాక యతని ప్రోధిమ కద్దుత మంది యతని గౌరవిచుచుండురు.

• “సాలీ” యాబ్రహ్మణముపై మిక్కిలి దయగల్గి ప్రేమతోఁ బెంచుచుండెను. అతని విద్యాభ్యాసమున కామె మిక్కిలి తోడ్పడెను. అతఁడును జీవించినంత కాల మామెయం దను రాగము గనుపఱచుచుండును. ఆపె బిడ్డలును ఆబియఁ గలసి

మొలసి చదువుచుండును. లింకనుగూడ దగువిధమున విద్య గఱపిన నాబి గొప్పవారి డగునని గుర్తింప నారంభించెను.

1819-20 వ సంవత్సరమునందుఁ బ్రాప్తించిన గొప్పలాభ మాబికి మాఱుఁదల్లిరాక యొక్క టియగాదు. క్రొత్తబడి యొకటి దమ కుటీరమునకుఁ జెండుమైళ్ల దూరమున నుంచబడెను. తల్లిదండ్రు లిద్దఱు నాబీని నచటికిఁ జూప నిశ్చయించిరి.

జనులు విశేషముగ వచ్చి చేరియుండిరి. వారి బిడ్డల కొక విద్యాలయము గావలసివచ్చెను. కావున వా కొక పూరి గుడిసె నిర్మించి యుంచిరి. చక్కగ మనుష్యుఁడు నిలిచిన నాగుడిసె కప్పు దలఁదాకుచుండును. గోడ కన్నములే గవాక్షము లాయెను. మంట సేసికొనుట కొక ప్రక్కన ప్రాయి యొకటి సిద్ధముగ నుండెను. ఇట్టి సరస్వతీ సదనమున నాబ్రహాము గణితము నేర్చుకొనుటకుఁ బంపబడెను. అతనితండ్రి వెదకివెదకి యొక ప్రాత గణిత పుస్తకము నొకదానిని దెచ్చి యిచ్చెను. తల్లి క్రొత్త యుడువులఁ గుట్టి యా బ్రహామునకుఁ దొడగ నిచ్చెను.

అచట నాబి గణితమునఁ బ్రవీణుఁ డాయెను. వర్ణక్రమమున నద్భుతశక్తి సంపాదించెను. అయిన నప్పుట విద్యాలయము లన్నిటివలె నదియును గొన్ని వారములలోపల నగోచరమాయెను.

ఆబ్రహామిక్ రెండుతరుణముల మాత్రమే పాఠశాలల ముఖము సూచెను. మొత్తముమీఁద నతఁడు విద్యాలయము లలోనుండినకాల మొక సంవత్సరమునకు మించదు. ఏ బడికిఁ బోయినను, ఏయుపాధ్యాయునివద్ద నభ్యసించినను, ఆబ్రహామచ్చట గల్గువిద్య నంతయు సంగ్రహింపక మరలినది లేదు. గురువుకుఁ బ్రయత్న మింత పెనచినవారునులేరు. అతని గుణాధిక్యము వెల్లడిసేయు నంశములు గొన్ని యిట వివరించెదము.

ఆబి క్రాభాష్ట గారి బడిలోఁ జదువుచుండెను. అచట నొక గోడకు బంధింపఁబడిన దుప్పికొ మ్మొకనాఁడు విఱిగిపడి యుండెను. పంతులవా రదిచూచి బాలురలో నొక్కరుఁ డా పని సేసియుండనోవు నని తలంచి మఱునాఁడు వా రందఱు చేరినతరువాత 'ఎవ రీకొమ్ము విఱచి' రని యడిగెను. దానికిఁ బ్రత్యుత్తరముగ నాబ్రహామము "అయ్యా! నే విఱచితిని. తెలియక దానిఁ బట్టి యూఁగితిని. అది విరిగె. నే తప్పుసేయ నెంచ నైతి" నని నిజము పలికి యుపాధ్యాయుని మెప్పు వడసెను. అతఁ డెప్పు డనృత మాడినది లేదు. తన త ప్పితరుల షై నీడఁ జూచినది లేదు.

కూర్మముఁ బట్టి వేధించుట యా బడిపిల్లలకు సర్వసాధా రణము. దాని నణఁచివేయ నాబ్రహామొన్నొ ప్రయత్నములు చేసెను. ఉపన్యాసములు వ్రాయుట యాపాఠశాలయం దాచా

రము గొకున్నను 'జంతుహింస' ఖండించుచుఁ జిన్న వాక్యములు మొదటమొదట వ్రాసి తరువాత నొక పెద్ద యుపన్యాసము వ్రాసి చదివెను. అతని జ్ఞాపకశక్తియు ననన్య సామాన్యము. చదివినభాగము అనేకము లొక్కవిధమునఁ గథనము సేయుచుండును. అతనివాగ్ధోరణియు నపారముగ వృద్ధిబొంద దొడఁగెను. కవిత్వమునఁగూడ నతఁడు గొంచెముగొంచెము పరిశ్రమ సేయుచుండెను.

ఆబ్రహాము బాల్యమునుండి దయామయుఁడు. కొందఱు బాలు రొకతాఁబేటివీపున నగ్గినిడి దాని వేధించుచుండిరి. ఆ యగ్గి దనవీపున నిడిన నెంతబాధ గలుగునో యంతబాధ నొంది యతఁడు,

“అటు చేయకు మటుచేయకు” మని యఱచెను. అందొకఁడు “ఎటుచేయకు మెటుచేయకు” మని వెక్కిరించుచు వ్రా. తాఁబేటి నొక కఱ్ఱతో నడఁచెను.

అంత శౌర్యము వలదు. నీ వీపునఁ జిచ్చిడిన నీ వేలా గుందువ్రో యొచ్చింపు” మని యాబి నుడివెను.

దానికి మఱియొకఁడు “ప్రయత్నించి చూఁడు” మని కేక లిడెను.

ఆ ప్రకార మాజుతున్న నలయించుట దౌర్జన్యంబును నీవత్వము నగు” నని యా బ్రహము గట్టిగఁ బల్కెను.

“కూర్తమాత్రమున కింతేల యటచెదరని” యొక్కండు నివారింపఁ జూచెను. అయిన నాబ్రహ్మ మొక కొయ్యతో నా తాఁబేటిపై నగ్గిని ద్రోసివేసి పిడికిలిఁబట్టి ధిక్కరించుచు నా దెబ్బకుఁ దాఱఁజాలితివేని దాని నలయింప సమకట్టుమని యా బాలు నట్టె నెట్టివెచెను. కరుణా విహీనుఁ డగు బాలుఁడు “ఆహా! నీవంటి భీరు వీ జగంబున లేఁడు. నీ కా కచ్చపము సోదరుఁడు గాఁ బోలు” నని హేళన మొనర్పఁ దొడఁగెను. “సోదరుఁడైన నగుఁగాక. నా యెదుట నీ విట్టి క్రూరకృత్యం బులు గావింపకకుండు” మని యాబ్రహ్మము శాసించెను. ఇంతలో నొక కొందఱు బాలు రాతనితో నేకీభవించుటయు నా తాఁబేటి వేదన తీరిపోయెను.

ఒకానొకరోజు బడి తీరి విద్యార్థు లెల్లరును దమతమ యిండ్లకు వెడలుచుండిరి. అం దిద్దఱకు వర్ణక్రమ విషయమున నొక పోట్లాట ప్రారంభ మాయెను. కొంచెపుమాటలు పోయి కఠినోక్తులకుఁ దిగి కఠినోక్తులుపోయి ముష్టియుద్ధము ప్రారంభ మగుగాల మాసన్న మాయెను. ఇది గమనించి యాబ్రహ్మము వారిద్దఱి మధ్యఁజేరి వారి భుజములపైఁ జేతులునిచి యం దొక్కరుని “ఈపనికిమాలిన విషయమున కింత పోరనేటికి? రా రమ్మ”నియెను. వాఁడు “న న్నన్యాయముగఁ గల్గిరి యననేల? నిన్ననిన నీ పూర కుందువే?” యనెను. తరువాతఁ

గొంత సంక్లాషణ జరిగినమీఁద నాబ్రహాము “మన మితరుల యారోపములఁ గైకొని యాగ్రహింపకున్న వా రూర కుండు ర” నిబుద్ధి చెప్పెను. ఈ లోపల నా బాలులు ప్రశాంతు లైరి. దుడుకుతనమునఁ గల్గిరి యనిన వాఁ డాపదప్రయోగ మునకుఁ జింతించుట సూచింప నాబ్రహాము వానినిఁ గొని యాఁడి మరల వారి నెప్పటివలె స్నేహితులఁ జేసెను.

ఏడవ ప్రకరణము.

కృషి, సంపాదనలు.

ఆబ్రహాము లింకనున కిరుగుపొరుగున నుండు జనులెల్ల మిక్కిలి మూఢులు. మన దేశమున గొందఱులె మంత్ర తంత్రములయం దత్యాదరము గలవారు. మంత్రకారులు మంత్రకత్తెలు మనలఁ దమ వశము చేసికొందు రనియు, నందు లకుఁ బ్రతిక్రియ వారి ప్రతిమలఁజేసి యవ్వాని వెండిగుండునఁ గాల్చుచు యే యగుననియు నమ్ముచుందురు. ఎవఁడైన వేఱు వెడలునప్పుడు దారిని గుక్క యడ్డుపడిన మిక్కిలి కష్టసూచక మనియు, నద్దాని నివారణార్థము నడిమివేళ్లఁ జైనవేసి యా కుక్క కనుమఱగువఱకు లాగుకొనుచుండురు. గొందఱు మంత్రాత్మికులు మంత్రపూరితదండములఁ గొని భూమిలోని క్రొవ్వు దవ్వనముదాయములఁ జూపెదమని జనుల భ్రమింపఁ

జేయుచుందురు. గూఢతంత్రములచేతను గుప్తాచారణల
చేతను వ్యాధుల మాన్ప నుద్యమించు వైద్యులనేకు లుం
దురు. ఏదో యొక పక్షి గవాక్షములోనికి దిగిన నాయంట
మృత్యువు ప్రవేశించు నని జడియుచుందురు. బిడ్డకు గుఱ్ఱపు
శ్వాసము దాకినఁ గుక్కదగ్గు ప్రారంభ మగునని తలంచుచుం
దురు. శుక్రవారముననే ముఖ్యకార్యమును జేయఁగూడదఁట
ఇక నిట్టి నమ్మికలు లెక్కకుమిరి యిప్పుడు మనల నెట్లో
వారి నప్పు డటు బాధించుచుండెను.

పుట్టినదిమొదలు పెద్దవాఁ డగువఱ క్రాబ్రహ్మ విగాలాటి
జనుల మధ్యఁ బెరుఁగుచు వచ్చెను. వారి యాచారవ్యవహార
ములును వారి యభ్యాసాభిప్రాయములు నెల్ల నతనికిఁ జక్కగ
మనసునకు వచ్చెను. అయిన నతఁడు వారి బాలురగూడి
మెలఁగుచుండుటను వారివద్ద పనులు సల్పుచుఁ గాలము గడ
వుటవలనను వారితోడన సంభాషింపుచు, వారికష్టనష్టములన
పరిగణించుటచేతను మఱి యేరివిషయములనైన నెఱింగి వాని
తోఁ దనజనులయాచారాదుల సరిపోల్చుకొనఁ జాలకుండెను.
అయిన నతని మనస్థితికిఁ దగు నున్నతాచారాభిప్రాయము
లెచ్చటను గానరాకుండెను.

తెయిలరు అనువాఁడు ఓహియో నదిమీఁదను కండర్
పను అనువాఁడు క్రీకుమీఁదను నొకచిన్నపడవతో వ్యాపా

రము సేయుచుండిరి. తన పడవనడుప మనుష్యుఁ డొక్కని నియమించుకొన నభిలషించి ధామసువద్ద కేతెంచి యా బ్రహ్మోము నంపెదవా యని యడిగెను. ఇద్దఱును గొంతతడవు బేరము లాడుకొనినతరువాత టెయిల రాబ్రహ్మోమునకు భోజనమువెట్టి నెలకు రెండున్నఱకూపాయిలు జీత మియ్య నొప్పుకొనెను. ధామసును అందులకు సమ్మతించి తన కొడుకును మఱునటిదినము పనికిఁ బంపెను.

యజమాను నాజ్ఞఁగొని యతఁడు నావికుఁడాయెను. సమయము పడిన చేనుకాపటిగను, గుట్టిపు మానిసిగను, ఇంట సేవకుఁడుగను కార్యములు నెరవేర్చవలె ననువిషయము గూడ నతని కెఱుకపఱపఁబడెను. ఓడ నడపుటాతనికి నవీనమగుట నెక్కుడు సంతసోత్సాహము లొసఁగెను. పదునేడు సంవత్సరముల బాలుఁ డైనను ఆఱుడుగుల నాలుగంగుళముల మైత్రై తదనుగుణముగ దళమై యాప్రాంతముల బలమున నెఱ్ఱర నతఁడు మించియుండెను.

టెయిలరుగారి యింటియం దతఁడు సర్వకార్యములను నెరవేర్చుచు వచ్చెను. తెల్లవాఱ నందఱికం టె ముందు నిదుర లేచి ప్రాయి రాజఁజేసి నీళ్లు సిద్ధపఱచి పచనకార్యమునకు వలయునదెల్ల నాయత్తము సేయుచుండును. చేసినపనియెల్ల మొక్కిలి జాగరూకతతో లోపముల కెడమీక ముగించుచుం

డును. కావున తేలరుభార్య యాబ్రహా మంతటియద్భుత బాలు నెన్నఁడుఁ జూడ నైతి నని యతని గారవించుచుంట విపరీతముగాదు.

తేయిలరుగారి గృహమున నాబికి యున్నతేడు రాష్ట్రపుఁ జరిత్రయు మఱి రెండుపుస్తకములును జేఁ జిక్కెను. వానిఁ జదువుటయం దతనికి మిక్కిలి యభిలాష యొడమెను. దిన మంతయుఁ గష్టపడి యొడలువంచి పనిసేసి రాత్రి నవ్వాని పఠించుచుండును. తేయిలరు గుమారుఁడు గ్రీను నిద్రాపర వశుఁడు. దీపము వెలుఁగున కోర్వక యాబీని నదలించుచుం డును. మనసునఁ గోపము నిండియుండియుఁ బైఁబడి కొట్టునంత బలమున నెప్పియు శాంతస్వభావము గలవాఁడు గావున నాబ్ర హాము గ్రీను నేమనక తనంతకుఁ దాఁ జదువుచుండెను.

అచ్చట నాబి సూకరవధ నేర్చుకొనియెను. తేయిల రీ పని కతని నియమించి నెల కిరువదిరూపాయిలవంతున సంపా దించుచుండెను.

ఓడనడపువాఁడుగ, వ్యవసాయదారుఁడుగ, గుట్టపువాఁ డుగ, నేవకుఁడుగఁ, గడపటఁ గటికవాఁడుగ నిట్లే పనిచేసి నను సంపూర్ణముగఁ దనశక్తినెల్ల నుపయోగించి జయప్రద ముగఁ దుదముట్టించుచుంట నాబ్రహాము యజమానుని నపరి మితానందమున ముంచెను.

నిర్ణీతమాసములు దొమ్మిది చనఁగానే యాబ్రహా మిల్లు చేరెను. అతని సోదరి పాణిగ్రహణ మహూత్సవ మప్పుడ యాలింకనుల కుటీరమున యధావిధిగ జరిగెను. తదర్థ మాబి కొన్ని పద్యములు వ్రాసి యతిథులకెల్ల హాష్టము గలుగఁజేసెను. నాప్రాంతముల నతఁడుదక్క మఱి యెవ్వరు నిట్టిసమయముల గ్రంథస్థితవిషయముల కథనముచేసియు, నూతనముగఁ గల్పించియు వాక్చాతుర్యమునఁ గవననైపుణినిఁ గనుబఱచి వినువారలఁ బ్రక్కలెగయ నవ్వఁ జెనకు సమస్థులు లేనందున నతఁ డిట్టి సంతససమయముల ముఖ్యుఁడుగ గణింపఁబడుచుండెను.

ఈ వివాహానంతర మొకసంవత్సరమునకు సాగా పర లోక ప్రాప్తి నొందెను. సోదరిని మిక్కిలి ప్రేమించుచుండె గాన నిది యాబ్రహాము హృదయముఁ గొంతకాలము చింతా క్రాంతముఁ జేసెను

కొద్దికాలమునకుఁ దరువాత నాబ్రహాము మఱియొక వ్యాపారి జోన్నుదగ్గఱఁబనికెఁ గుదిరెను. ఆయజమానుఁ డితని యద్భుతశక్తి కలరువాఁడు గాన నితని దన విశ్వాసార్హునిగఁ జేకొనియెను. అతనికొట్టు లింకనుల కుటీరముల కొకపన్నక మెల్లదూరమున నుండెను. అం చాబ్రహామునకు ఫ్రాన్స్ కి కొ డివితము మొదలగుఁ గొన్ని పుస్తకములు దొరకెను. వాల్తా పుస్తక గూడ నా యజమానుఁ డొకదానిఁ దెచ్చించుచుం

డును. వీనినన్నిటి నాబ్రహ్మము జక్కగఁ జదువఁ దొడఁగెను. రాజకీయ వ్యవహారముల జ్ఞానము సంపాదించుకొనుట కిదె యాబికిఁ బ్రథమప్రయత్నము.

జోన్ను యాజమాన్యము దప్పిపోయినపిదపఁగూడ నాబ్ర హ్మము స్నేహితులతో నాతని కొట్టునకు విచ్చేసి రాజకీయ వ్యవహారముల గుఱించి చర్చించుచుండుట సాధారణముగ నుండెను.

ఈ చర్చల నొకరాత్రి ముగించి స్నేహితులు దానును నిండ్ల కేగుచుండిరి. మంచు విశేషముగ గుఱియుచుండెను. చలికి నిలువలేక జంతుసంతానమెల్ల నెక్కడి వక్కడ ముడిగి కొని పోయియుండెను. చీకటు లల్లనల్లన దట్టమగుచుండెను. అట్టి సమయము నాదారియం దొక శరీరము గదలమెదల లేక పడియుండెను. పరిశీలింప నాప్రాంతమున నుండు నొక త్రాగుబోతు దప్పద్రాగి మై మఱచి నేల గూలియుండుటఁ గాంచిరి. తన మిత్రు లెల్లరు నట్టివాని కిట్టి శిక్షయె దగు లని నుడువుచుఁ దమతమ నెలవులకుఁ జనిరి. ఆబిమాత్రము వానిపైఁ జాలిఁగొని బలశాలి గావునఁ జేతులపై వాని నెత్తికొని పోయి సమీపము నుండు నొకమిత్రుని కుటీరమునఁ జేర్చెను. వాఁడును మొదట నుపేక్ష సేయఁబూని యాబ్రహ్మ మువన్యసింప జ్ఞానముఁ దెచ్చికొని యతనికి సాయ మొనర్చు

చుండెను. మంటవేసి రాత్రియంతయు నాయదృష్టహీనునకుఁ బరిచర్య లొనర్చుచు నాబియు నాతని స్నేహితుఁడును గడపిరి. మఱునాఁ డుదయమున మేల్కొంచి యా త్రాగుబోఁడై తొంత సంతసించి యుండునొ యన మెఱుంగఁజాలము.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

ప్ర వృ థ్ధి, ప్ర కా శ ము లు .

ఆబ్రహా మెప్పుడును దల్లి కెదురుసెప్పి మెఱుగఁడు. ఆ యమ చెప్పిన పనియంతయుఁ జేయుచుండెను. తల్లికూడ నతని మాటయనిన మిక్కిలి యాదరించుచుండు. అతఁడు పరలోకప్రాప్తిఁ జెందినతరువాత నంత గుణవంతుఁ బుత్రుఁ డా నెన్నడుఁ జూడ లేదని నుడువుచు నాపె పలుమాఱు విల ప్పించుచుండును. దేశాధ్యక్షత క్షాతఁ డియ్యకొనునపుడు దన మన మెట్లొ భయ మందెననియు, నతని కా పదవి రాకున్న మే అగునని దాఁ దలంచుచుండుననియుఁ జెప్పి పుత్రతత్నముఁ గోలుపోయి బ్రతుకుటకంటె దన ధవునకుఁ బూర్వమె దో నేల భూలోకము విడువకుంటి నని దుఃఖించుచుండును.

తండ్రిమాత్ర మా బ్రహాము పైఁ గొంచె మాగ్రహము గనుబ్రతుచుండును. నిత్య గ్రహించుటకుఁ గాలము దొలకు

నా యని వేచియుండి చిక్కిననిమిషమును విడువక యుపయోగించుకొనుచుఁ దండ్రుపనుపు లంత శీఘ్రముగఁ జేయకుంట. దండ్రు కంత సమృతముగా నుండదాయెను. అయిన నింతకంటె గొప్ప యాగ్రహకారణము మఱిం దుండెను. రాజకీయోపన్యాసములకును మతవిషయిక చర్చలకును నాబి పేరువడసెను. ఏచట నెక మొద్దు పడియుండిన దాని పై నెక్కి యుపన్యసించుట యతనికి సర్వసాధారణము. ప్రతి యాదివారమును సాయంకాలమునఁ బురోహితులు నుడువునదెల్లఁదాఁ జక్కగ వినుచుండును. దానిని దన మనోపేటికఁజేర్చి సంపూర్ణముగ జ్ఞాపక ముంచుకొని మఱునాఁడు పెద్ద మొద్దు నెక్కి కథనముసేయ మొద లిడును. అతఁ డెప్పు డుపన్యసించుటకుఁ బ్రారంభించునో యప్పుడ చుట్టుప్రక్కలవా రందఱు దమ పనుల వదలుకొని విన వచ్చుచుందురు. ఏ పురోహితుఁ డేమాటలతో నేవిధమున నేస్వనమున నుడువు నామాటలతో నావిధమున నాస్వనమున నాబ్రహ్మము వినువారల వీనుల విందుసేయును. ఇట్టినడత పనుల కడ్డమువచ్చుటఁబట్టి భామసుకుమారుని గోపించుచుండును. అయిన నిట్లు చేయఁగూడదని గట్టిగ నుత్తరువు సేయఁదాయెను. కొన్ని దినములమీఁద నాప్రాంతముల కొకయాచార్యుఁడు వింతవాఁ డేతెంచెను. అతఁ డుపన్యసించునపుడు బల్ల బద్ద లగునట్లు పిడికిటితోఁ గొట్టు టతని

కలవాటు. అతని మాటలు కేకలకు సమముగా నుండును ; స్వనము పగిలి ముక్కుగుండ వచ్చినట్లుండును. ఈ వైపరీత్యములెల్లఁ జిన్నవారలకు హాస్యాస్పదము లయ్యె. ఆబ్రహామవాని నట్లై ప్రదర్శింపఁ దొడఁగె. కొందఱు వయసుదీరినవారు మతాచార్యుల నట్లవమానపఱచుట తగదని ఖండించి నను వారుగూడ నాబ్రహము ప్రతికల్పనఁ గనినపుడు ప్రక్కలెగయ నవ్వుచుందురు. ధామసుసకుమాత్ర మిది మిక్కిలి దుర్భర మాయెను. తనకొనురుఁడు పలుమాఱి విధమున నితరులఁ బరిహాసించుట కతఁ డోర్వక పనిచెడునని తలంచి యిట్టి నడవడి మానివేయవలసినదని యాబి కాజ్జ యొసఁగెను.

అయినఁ గొడుకు బుద్ధికుశలతకును, ఉపన్యాస శక్తికిని ధామసు మనసున బహుసంతోషము నొందె ననుటకు నంది యము లేదు. అతఁడు సంతసించినను సంతసింపకున్నను ఆబ్రహాము మాత్రము దన పురోభివృద్ధికి నవశ్యంబులయిన సాధనంబుల సేకరించెను. రాజకీయోద్యోగములఁ బ్రాముఖ్యతఁ దెచ్చు సాధనముల గడించుట కీ యభ్యాసమునకుఁ బై శ్రేష్ఠ మైనది వేరొకటి లేదుగదా.

లింకనుల గుడిసెకు మైలున్నర దూరమున నివసించు పుండు సుద్దను నతనివద్ద పలువారు పనిసేయుట కాబ్రహాము నింకనునమునఁ బోవుచుండును. ఆ యజమానుఁడు రెండు

వార్తాపత్రికలఁ దెప్పించుచుండెను. అందొకటి మత్తుపదార్థముల ఖండన నిమిత్త మేర్పడినది. రెండవది రాజకీయ వ్యవహారములగుఱించినది నై యుండెను. రెండవదానికంటె నాబ్రహ్మహామునకు మొదటిదానియం దెక్కుఁడు గౌరవము. దానిఁ జదివించదివి తుట్టతుద కీ విషయమున మునిఁగిపోయి తా నొక పెద్ద యుపన్యాసమువ్రాసి యుడ్డుచేతి కిచ్చెను. అతఁ డద్దానిఁ జదివి పట్టరాని సంతోషమున నితరులకుఁ జూపి యాబౌలకుఁ బాగడి దాని వార్తాపత్రికయందుఁ బ్రచురింపించి యిరుగుపొరుగువా రందఱకుఁ జదువ నంపెను. చదివినవారెల్ల నాపత్రికయందలివిషయ మత్యుత్తమముగా వ్రాయఁబడినదని యెంచి, దాని వ్రాసిన యాబ్రహ్మహాముశక్తికి మెచ్చిరి. ఉడ్డుగా రతనిఁ జూచి “రాజకీయోపన్యాస మొండు వ్రాయఁ గల్గుదువే?” యనియె. “నే నిదివఱకుఁ గొన్ని వాక్యములు వ్రాసి యుంచితిని. గొప్ప యుపన్యాసము వ్రాయ నైతిని. ఇప్పుడు ప్రయత్నించెదఁ గాక,” యని యాబ్రహ్మహాము ప్రత్యుత్తర మొసఁగి విషయ మేదియైన బాగుండు నని యడిగెను. ఉడ్డుగా రొక ఖోన్ని యంశంబుల నూచించిరి. ఒక్కవారము గడవకముందె యాబ్రహ్మహా ముపన్యాస మతని కందెను. ఏమి వ్రాసినదియు సతనికి సంపూర్ణముగ జ్ఞాపకము లేకున్నను దాని ముఖ్యాంశము లివియని చెప్పియున్నాఁడు:

“బుద్ధి కుశలు లగు జనులకు నమెరికా ప్రభుత్వమే (అనగా ప్రజాప్రతినిధులచే బరిపాలన) తగును. ఇది చక్కగఁ బ్రబలి యెల్లకాల ముండుఁ గాత. దేశ మంతటను విద్యా దీపము వెలుఁగఁజేయుట గర్తవ్యము. రాజ్య నిబంధనలు గాపాడఁ బడవలసినది. రాజ్యైక్యము నృద్ధి చేయవలసినది చట్ట దిట్టములు చక్కగఁ బ్రయోగింపఁ బడవలసినది. జరులవ్వాని గౌరవింపవలసినది.”

ఉద్ధుగా రీ యుపన్యాసముఁ జదివి మునుపటికంటె నెక్కుడు సంతృప్తిఁ జెందిరి. ఎక్కు డాశ్చర్యాద్భుతములకును విడి యెడ మిచ్చెను. ఇప్పు డీ విషయమును బరిశీలించు మన యుపన్యాసము నూతనానందము గలుగఁజేయుచున్నది. ఆబ్ర హాము దేశాధ్యక్షత వహించునెడ మొదటి యుపన్యాసమున నీవిషయములే నుడివి వాని నెల్లఁ దా నెరవేర్పఁ ప్రౌఠంభిం చెను. అడవుల నిడుమలఁ బడుచుండు బొలుండగు నీయుపన్యా సవుఁ గర్త ముప్పదిమూడు సంవత్సరముల మీఁదట దేశా ధ్యక్షత వహించి రాజ్యైక్యపు శత్రువులు రాజ్యనిబంధనలఁ దుడిచివేసి యైక్యముఁ బోదోలి, చప్పదిట్టముల మట్టిఁగలుపఁ జూచుచుండఁ దన ప్రథమోపన్యాసమున వారికి వ్యతిరీకముగఁ దా బాల్యమున ప్రాసీన విషయముల నుడువుటెంత చిత్రము అహా! నీవివిత

గీ. పురుషకారంబు దానెంత పొరవడినను

దేవుఁ డెప్పుడు దగురీతిఁ దీర్చుచుండు.

ఈ రాజకీయోపన్యాసమునుగూడ నుడ్డుగారు పత్రిక
యందుఁ బ్రచురింపించుటకుఁ బ్రయత్నములు సేసిరి. ప్రిచ్చ
ర్థను నొక న్యాయవాది యా దారినిఁ బోవుచుండ నతని కా
లిఖితవిషయము నూపిరి. అతఁడు దానిఁ జదివి యుడ్డుగారి
దేమో యని సందేహించి యాబిస్పష్టి యని విని మనమున
నలరి తమ పక్షపుఁ బత్రికయందు ముద్రింపించుట కియ్య
కొనెను. కొన్ని రోజులలో నా యుపన్యాసము పత్రికయందుఁ
జేరి యుడ్డుగారికి సంతృప్తియు, నానికి సంతోషమును, ఇరుగు
పొరుగువారల కానందమును గలిగించెను.

ఆబ్రహామున కాటలయం దభిరుచి బహుమెండు. వాక్చా
తుర్యమున జనరంజకత్వము నెప్పు నతఁ డవ్వానియందు
మిక్కిలి పేరు వడసెను. అతను లేనిమాటలన్నియు మంగళ
సూత్రములులేని కన్యాదానములవలె నుండును. పదునెనిమిది
సంవత్సరములవాఁ డైనదాదిగ నతని కాయపుష్టి పేరొందిన
దామెను. రూపునందేగాక బలమునంఘఁగూడ రాక్షసునిఁ
బోలియుండును. ముగ్గురుమనుష్యులు సాధారణముగ మూయఁ
గల్గు బరువు నతఁ డవలీలగ నెత్తివైచుచుండును. ఘల్లయుద్ధ
మప్పటికాలమునఁ గడుప్రియ మగు నాట. దానియందు నాబి

బహు సమర్థుడు. తనతో నాడువారల నెల్లర సునాయాసముగ నొడించుచుండెను.

తోమ్మిదవ ప్రకరణము.

తెప్పజై బ్రయాణము.

ఆకాలమున సమెరికాయందుఁ బొగబండ్లుగాని, మంచి రాదారులుగాని లేవు. దట్టమగు సడవులచే నిండి చోరభయము గలిగించుచుండు ప్రదేశము లనేకము లుండెనని యిదివఱకే చెప్పఁబడియెను. నదులు దేశములకు మహాలాపకారులు. మఱి యేబాటలును లేనితరుణమున నివి రాకపోకల కుపకరణములుగ నుపయోగించుకొనఁబడుచు వచ్చుచున్నవి. పెద్దపెద్ద నదులపై నుండుపట్టణముల వ్యాపారము మెండుగ నుండుట పలుమాట తటస్థించుచున్నది. అమెరికాయందు నిట్టి పట్టణములు గొన్ని యప్పుడప్పుడ వృద్ధిఁజెందుచుండెను. అయిన నీటిమార్గమున వానిఁ జేరుటకుఁ దగిన సులభసాధనము లప్పుడు లేవు. ఇప్పటి నావికుల యధ్యక్ష ముప్పటివారి కుండఁ దాయెను. పడవ నిర్మించుట యనిన నాబుగుమొద్దు లొక్కఁ గలుగు. వీనివై నరకుల నెక్కించుకొని ప్రవాహమున నున్న బోవలసి యున్న దాళ్లచే మనుష్యుల నీడ్చికొని

పోవుచుందురు. రాత్రి యనక, పగు లనక, చలి యనక, గాలి యనక, యెండ యనక, నీడ యనక ప్రయాణము సేయుచు నా కాంతారంబుల శత్రువు లెదిర్చిన వారితోఁ బోరుచుఁ బ్రాణముల కాశింపక పనిసేయుచుండుట యప్పటినావికుల కతిసామాన్యము. ధైర్యసాహసంబులు వారియంద మూర్తీభవించినట్లుండుట యత్యావశ్యకము. ఇట్టి పడవల మిసిసిప్పి నదిపై కెక్కు సరకులన్నియుఁ బంపఁబడుచుండును. కొన్ని సమయములఁ దగినంత సామగ్రి యున్న గొప్పగొప్ప సాహుకారులు దామ యిట్టి వ్యాపారయాత్రలకు వెడలుచుందురు.

1828-వ సంవత్సరమున నాబ్రహాము జెంట్రి యను సాహుకారికి సేవకుఁడుగఁ జేరెను. అచ్చటను నాబి సర్వకార్యములు నిర్వహించుచుఁ దనదొరచే మెప్పువడసెను. అతని కాలెనను కుమారుఁడు గలఁడు. ఆ బాలుఁడును నాబియుఁ గలిసి పని సేయుచుందురు. జెంట్రి యాబ్రహాము గార్యనిర్వాహకత్వమున దక్షత గలవాఁ డని నమ్మి యతనిఁ దన గుమారుతో న్యూఆర్లియన్సు నగరమునకు సరకిచ్చి పంప నిశ్చయించుకొనెను. తండ్రి యాజ్ఞ యైనఁ దా వెడలుటకు సిద్ధముగా నున్నాఁడ నని యాబ్రహాము వచించెను. లింకనులు జీతము విషయము నిర్ధారణ సేసికొని యా ప్రయాణమునకు నాబిని సిద్ధము గఱునిరి. పదమూడు వందల మైళ్లు కష్టములకోర్చి

యశాయములకుఁ దలయొగ్గి రాత్రింబవళ్లు త్రోవ నడవవలయు నని విని “పసివాఁడ వీ వెట్లు పోఁగల్గుదువ్రా” యని యాబ్రహాము దల్లి కొంచె మనిష్టము గనుబఱచి “అయినను నీ కే ప్రయాణమున జయము గలుగుఁగాక. లోకజ్ఞాన మిందుముఱు అమునఁ గొంత యలవడుఁగాక. ధైర్యశైర్యము లింకను గుదురుఁ గాక. దేవుఁ డెప్పుడు నీకుసాహాయుఁ డగుఁగాకని” పంపెను.

ప్రయాణ సన్నాహములు వెనువెంటఁ జేయఁబడియెను. అచటి రేవున నొక పడవ యాయత్త మాయెను. ఆబీ యా లెనులు దమ సరకులతో మిసిసిప్పి నదిపైఁ దేల మొదలిడిరి. ఆబ్రహాము దెప్ప ముందుకు నడప మొదలిడెను. ఈ నవీ సానుభవ మాబ్రహామునకు మిక్కిలి యాహ్లాదకారి యాయెను. తా నిదివఱకుఁ జూడని ప్రపంచపు వింతలెల్ల నప్పు డతనికిఁ జూడఁగల్గెను. ఆ గొప్ప జలసముదాయముపై నూఁగాడు చుండుటచేతను నూతనవిషయములఁ బరికింపుచుండుటచేతను నతఁడు ప్రపంచపరిమాణ మిట్టిదిగదా యని యూహించు కొనుచు సర్వకర్తయగు నా సర్వేశ్వరు మహిమాతిశయంబుల గహింపఁ దొడఁగెను.

దారియందు వారి కనేకానుభవములు ప్రాప్తించెను. పాని నన్నిటి నిచ్చు వివరింప నలవిగాదు. పారి గాలమంతయు నా పుడవపైఁకఁ గడపఱచుచుండెను.

రాత్రులు పడవను గట్టున కీడ్చి పదిలముగఁ గట్టియుంచు పరువుల కాశింపక దానిపైఁబడి కంబళులఁ గప్పకొని నిదుర పోవుచుందురు. అడవులలోఁ బెరిఁగినవారి కివియెల్లయు నంత విశేషపుమార్పులు గాకున్ననుఁ గొంతమార్పు లైన నగును గాదే. కొన్ని రాత్రులయందు వా రొంటిగఁ బరుండుట చూచిన నేరికి వారిపైఁ జాలి గల్గుదు?

వారిప్రయాణ మసహ్యముగా నుండ దయ్యెను. దృగ్గో చరప్రదేశ మప్పటప్పటికి మాటుచుండుటపలనఁ గ్రొత్తగ్రొత్తల తావితానముల, వృక్ష సమూహముల, జంతుజాలములఁ, బ్రకృ తివిచిత్రములఁ బొడసూపి యానందము గలుగఁజేయుచుండెను. పలుమాటు నది దిగివచ్చు 'పడవలు'ను వానియందలి నావిక సమూహములును నెదురుపడుచుండెను. ఆ యేటియొడ్డున నుండు గ్రామజనులు గుంపులుగుంపులుగ వచ్చి సంభాషణచే సంతృప్తి సేయుచుండిరి.

ఎల్లకాల మొక్కరీతిగ నుండదుగదా! గాలివాన లత్యు గ్రముగ నప్పుడప్పుడు పైఁ గ్రమ్ముచుండును. అట్టి సమయ ములఁ దమ తెప్ప పల్లటిలకుండ నుంచుకొనుటకు వారి శక్తి యంతయు నుపయోగించి పాటుపడుచుందురు. దినదినమును వానలోఁదడిసి ప్రయాణము చేయవలసి యుండును. ఒక్కొక్క పర్యాయము రాత్రులు విపరీతముగ ఝంఝామారుత ల్లా

వీవ నాకసము చిల్లివడి కడవలఁ గ్రున్నురించిన తేజఁగునను,
 ప్రతివస్తువును నాధారల సముద్రుఁ జేర్తునని వరుణుఁడు
 మూర్తీభవించెనొ యనునటులను వర్షము గురియుచుండును.
 అట్టిరాత్రుల నా 'నావికులు' పరుండ వారికి మఱొండు శరణు
 లేదు. తను తెప్పనై జడివాన తాకుడుకు నడలక పడకచేసి
 కొని పడియుందురు. వారిధైర్యోత్సాహములఁ బరిశీలింప దైవ
 మున కిట్టివియ యుక్త మగుసమయములు. వారును దమ స్థితి
 గతుల గుఱించి యెప్పుడును వగచినది లేదు. ఎట్టి యిక్క
 ట్టులు వాటిల్లినపుడును నీ ప్రయాణమున కియ్యకొనకున్న
 బొగుండునని యాబ్రహాము దలఁచినది లేదు. అతని మన
 మాకార్యమున నంత మగ్న మయి యుండెను.

ఇట్లు పరిపూర్ణహృదయమున యాత్రనడపుచు నొక
 దినము సాయంకాలమున నా తెప్ప గట్టున కిడ్చి బంధించి దాని
 ముందరిభాగమునఁ బడి నిదురవ్రోవుచుండిరి. అర్థరాత్రమున
 నడుగుల చప్పుడు వారిని మేలుకొల్పెను. ఆబ్రహాము గొం
 చెముఁ జెవియొగ్గి విని యిది మోసమైనకృత్య మగునని యా
 లెనునకు గుసగుసద్వనితోఁ జెప్పెను.

వొంగల బెదరింప నమకట్టి యా లెను గంజీరన్ననమున
 తిబ్బి : తుపాకులఁ దెచ్చు వారిఁ బతిమార్చు' మని యుం

ఈ యటపులకు నీగ్రోలు జడియరైరి. ఎప్పటియట్లు మరల నిశ్శబ్ద మావరించెను. తమకడ సాధన మొక్కటియైన లేకుండుట సూచి యాబి ధైర్యము పూని యొకదుడ్డుకట్టఁ దీసికొని ప్రాణమునకై పోట్లాడవలె నని నుడువుచు మహారావమున “ఎవఁడురా దుర్గాఁ డని” యటచెను. దానికిఁ బ్రత్యుత్తరము లేనందున నింకను భయంకరముగ నదేవిధమున నటచెను.

“దుష్టవర్తనులారా! ఏల మీ రిచటి కేతెంచితిరి? మరలి చనిన మే లగు. లేకున్న నిదె మిము జలముల కాహుతి యొసంగెద” నని యాగ్రహమునఁ బల్కుచు శరాసనంబు నుండి విడువఁబడిన బాణంబువ్రాలె చీకటియనక రివ్వన వారిపై కురికెను.

కొంతకాలము గఱ్ఱలతో యుద్ధము జరిగెను. తరువాత దగ్గరదగ్గర చేరి ముష్టియుద్ధమే ప్రారంభమాయెను. సమరము మిక్కిలి ఘోరమై రక్తముల వెల్లువల కావాసమై ఫల మే మగునో యెఱుంగరాక పదినిమిషములవఱ కొక్కపెట్టునఁ బ్రబలసాగెను. తుట్టతుద కాబ్రహ్మము శత్రువులలో నొకనిఁ బీవాహంబునఁ ద్రోసె. తక్కినవారెల్ల నీట దుమికి పలాయితు లయిరి.

“వారి వెన్నంటి దఱిమి చంపుదముగా” కని భయంబెల్లఁ బోదోలి యాబ్రహ్మ మాఱెను లరమై లా నీగ్రోల

వెంబడించిరి. వారును నెందఱు 'నావికులు' దము నెదిర్చిపో
గదా యని భయపడి తిరిగిచూడక పరుకెత్తిపోయిరి.

ఈ నీగ్రోలు బానిసలు. తమ యజమానుని యుత్తరువు
సనుసరించి నాదారిఁ బోవు పడవలఁ గొల్లగొట్ట నేతెంచిరి.
ఆహా! బానిసవృత్తి యెంతహీన మైనదో చూడుఁడి. తమ
దేహముల దొర కర్పించుటయేగాక మనములఁ గూడ నర్పించ
వలసి వచ్చుచుండెను. దొంగతనముచేసి ధనము గొనిరమ్మనిన
నట్టిదుష్టకార్యము మే మెట్టుల నల్పుదు మనుటకు వారికి
స్వాతంత్ర్యము లేకుండెను. ఇట్టిదుర్దశయం దుండువారల నీ
తరుణమున నెదిర్చి పోరి యోడించి, వారిబెబ్బలచే నెన్నియో
గాయములు తగులఁ గంటి పైమచ్చ దాని కానవాలుగఁ
బ్రాణాంతమువఱకు నిడికొనిన యాబ్రహాము దేశాధ్యక్షత
వహించి యీదిక్కుమాలినవారికై పెనఁగి వారిదుర్దశ మాన్చి
వారికై ప్రాణము లర్పించు టెంతటిదైవికాజ్ఞయో గమనింపుఁడి.
తమ వైరులఁ బాఱఁదోలి యాబ్రహా మాలెనులు దమ
పడవను మఱియొకస్థలమునకుఁ గొంపోయి నాఁ డచట రాత్రి
గడపి తరువాతఁ బ్రయాణముసేసి న్యూఆర్లియన్సు చేరిరి.
వారి సరకంతయుఁ దగినవెల కమ్మబడియెను. మొదట నేర్ప
బుముకొనిన తెఱంగున వారిరువురను దమ యిండ్ల కొక పొగ

యొడవై వచ్చిచేరి

పదియవ ప్రకరణము.

కొన్నివిషయములు, ఇల్లినాయి సేరుట.

ఆబ్రహాము దనంతకుఁ దాఁ బనిచేసికొని బ్రతుకఁ బ్రయత్నములు సేయఁదొడఁగెను. అదివఱ కతఁ డొకపడవ నిర్మించుకొని దాని నడపుచుఁ గొంతధనము సంపాదించినట్లు నిదర్శనములున్నవి. ఒకతఱి తన పడవ చక్కఁబఱచుకొనఁ జూచుచుండెనట. అప్పు డిద్దఱు ప్రయాణీకు లేతెంచి తమ్ముఁ బొగయొడఁ జేర్పవలసిన దని యతని నేమించికొనిరట. వారి సామగ్రియంతయు నెక్కించుకొని యాబి నిర్ణీతస్థలము సేరి వారి పెట్టెల నెత్తి పొగయొడపై నిడి తన పడవ చేరి కూలికాసులకై వేచి యుండెనట. అంత వారు తలా యొక యరడాలరు (అనగా మన ర్పు. 1-4-0) ఆతనిచేత వేసిరట. దాని కతఁ డొందిన సంతసమునకు మేరయే లేకపోయెనట.

ఈవిషయముఁ దా దేశాధ్యక్షతకు వచ్చినతరువాతఁ జెప్పుకొని ' యీవిధమున నే మొదటిడాలరు గడించితిని. అప్పటి కీదీయ మహా నిధానము గనినతెఱంగున నుండె' నని చెప్పుచుండును.

న్యూఆర్లియన్సు యాత్ర ముగిసినతరువాత నతఁడు సంపాదనపరుడై కుతూహలమున నుడ్డుగారిని జేరి తన్ను

యోడవుం బని కెచటనైన నియమింపవలసినదని వేడెను. “నీ తండ్రిగారి కీవు సాయ మొనర్చక యిట్లువెడలుట తగునే” యనిన “నే నీవిధమునన యతని కెక్కుడు సహకారిగాఁ గల్గుదు” నని ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను. అయిన ను డ్డావిషయమున శ్రద్ధ తీసికొన నంగీకరింపనందున నాబ్రహా మింటికిఁ దరలెను.

స్త్రోగము చాడికి నిలువలేక యనేకులు “ఇల్లినాయి” నీవకుఁ జనియుండిరి. ధామసుగూడ నీప్రకార మొనరింతమా యని యోచించుచుండెను.

మధ్యకాలమున నాబ్రహాము ‘ఇందియానా చట్టదిట్టము’ ల నొక స్నేహితు నింటఁ గని యతఁడు సమవని వేళలఁ దాఁ జదువుకొనియెను. చట్టదిట్టములఁ జదువు టండఱ కానంద దాయిగాదు. క్రొత్త యూహలఁ బుట్టించి నూతనచర్చల కెడఱుచ్చినందున నవి యాబికి మిక్కిలి రుచ్యము లయ్యెను భావికాలమున నవి యతని కెంత తోడ్పడినది మన కెఱుక పడఁగలదు. తాత్కాలిక ఫలమొం డిచట వివరింతము.

ఆబికి న్యాయస్థానమున నేమిసేయుదురో వ్యాజ్యము లేలాగు విచారింతురో చూడవలె ననుయభిలాష పొడమెను.

బూన్వి ల్లనుగ్రామమువకుఁ బదునైదుమైళ్లు నడిచి న్యాయ స్థానము నేరెను. ఆచ్యటివిచిత్రవిధు లతని నాకర్షించి పలుమా రున్నట్టి బోజోజేసెను. ఒకానొకతటి ఒక “హత్య” విషయ

మై చర్చ జరుగుచుండెను. అచ్చటిన్యాయవాదులలో నగ్ర గణ్యుఁడగునతఁడు మిక్కిలిసమర్థతతో నుపన్యసించుచుండెను. దానిం గని తా నెన్నఁ డట్టి వక్త యగుదునను చింత యతని బాధించెను. సొంపుగుల్కుమాటలకు మిక్కిలి యలరి తన దీనస్థితిని మఱచి యాన్యాయవాది వెడలునెడ నతనిఁ జేరి “నే వినినయుపన్యాసములలో మీది యుత్తమ” మనియెను. ఈ మోటుబాలునిఁ జూచి విస్తయమంది యతఁడు మాటు మాటాడక తనతోవనఁ బోయెను.

ఇంటికి మరలివచ్చి వాగ్ధోరణి యనర్గళముగ వృద్ధిచేసి కొన నెంచి యాబ్రహాము సభల నేర్పఱచి యట సంభాషించుట, యుపన్యసించుట, చర్చించుట మొదలగుపనులకుఁ బూనెను. ఆప్రాంతములఁ బసివా రంద టీకార్యముల శ్రద్ధఁ జేయ నారంభించిరి. అనేకు లతనిచుట్టుఁ జేరి యతఁడు వక్కాణించునదంతయు నేకాగ్రచిత్తులై వినుచుందురు. అతని చమత్కారమునకు మెచ్చి యాబాలవృద్ధు లెప్పు డతని వాక్యామృతవర్షంబునకుఁ జంద్రకిరణములకుఁ జాతకపోతంబులువ్రోలె వేచియుందురు. ఈ సందర్భముల నాబికిఁ దా కఁతోక్తిగ నేర్చినవిషయము లన్నియు నుపయోగకారు లాయెను.

అతఁడు చర్చించుచువచ్చిన విషయముల నొకటి “నీగోల పుక్కుఁడన్యాయము జరుగుచున్నదా? ఇందియనులకా?”

యను నంశము. విశేషము పాటుపడి యీవిషయమునకు వలయు సాధనముల సమకూర్చుకొని యుండెను. ఇందియను లసిన నతనికి మిక్కిలి వైరము. వారు దన పూర్వికుల గాసిఁ బెట్టిరే యనుకిన్న యతని మనమున నాటియుండినను ఇందియనుల నన్యాయముగ బాధపెట్టుచుండు రనిమాత్రము నొక్కిచెప్పుచుండును.

అయిన నీగ్రోల దుర్దశ దుర్భరమని యతఁడు చక్కగ గ్రహించెను. కావున వారి గట్టములమాన్ని వారికి స్వేచ్ఛా విహార మొసంగవలె నని నాఁడు మొదటి యుపన్యాసము చేసెను.

ఈ యుపన్యాసముల వినుచుండిన ముదుకలి యొకతె మిక్కిలి యుత్సాహముతో “నాబి యునైటెడ్ రాష్ట్రపు దేశాధ్యక్షుఁ డగున” నెనఁట!

1830 - వ సంవత్సరము జనవరినెల ప్రారంభ మగునప్ప టికి ధామసు ‘ఇల్లినాయి’ సీమకు వెడల నిశ్చయించుకొనెను. ప్రయాణ ప్రయత్నములు నేయఁబడెను.

ఆబి ముప్పటి కిరువదియొక సంవత్సరములవాఁడు. తల్లి దండ్రులనిన నతనికి గడుప్రీతి. కాన నా యాతఁకుఁ దా లేనిది వారు పూనుట తగ జనితోషణ దానును వారితోడన పోవ నిశ్చయించుకొనెను. ఎంత జీవితమునను శుభ్రు డతఁ గల

రులకై పనిసేసి యుండనోపడు. తండ్రి కతఁడ పెద్దకుమారుడు. ప్రయాణములకాలమున మిక్కిలి ప్రయాసకారులు. అనేక విషయముల నపాయకారులును. నూతన గృహనిర్మాణమును కష్టతమంబె. కానఁ దన మాతాపితరులు, తన యక్కసెల్లెండ్రు, తనవా రెల్లగు సురక్షితముగ 'నిల్లినాయి' సేరి యచట క్రాఘరము గుదురువఱకు వారివెంట నుండుట కతఁడు గర్హ్యముగఁ జేకొనెను.

ఇట్లు నిర్ధారణ చేసికొని వెడలి యెట్టికష్టము తఱ్ఱియాపదలు దమ్మెదిరించినను సరకుచేయక దమవారికెల్లఁ ప్రోత్సాహ మొసఁగుచు బహుదినములు ప్రయాణముసేసి నూతననివాస ప్రదేశముఁ జేరిరి.

అచట నొక కొయ్యగుడిసె ఆబ్రహము దాన పూని నిర్మించియిచ్చెను. లింకనులు నివసించిన గుడిసెలలో నిదియయ్యుత్తమము.

తరువాత నితఁడు దన మఱఁదియగు జాన్ సాయముఁ గొని పద్మనై దెకరములభూమి నున్ని కంచెవేసి సిద్ధము చేసి యుంచెను.

ఆ శీతకాలమున నెప్పుడును మూడడుగుల దబ్బముగ మందు గప్పియుండెను. ఆబ్రహముయొక్క పట్టుదలయు సామర్థ్యమును దోచుపడకుండిన లింకనుల కనేకసౌల్యములు గల

లోనినై యుండుననుటకు సందియములేదు. అంతచలియం దతఁడు దుపాకి మోనుకొని వేటకుఁ బోయి భోజనమునకుఁ బలలముదెచ్చి పెట్టుచుండును. పంటలేమియుఁ బండఁజాలని యా ఋతువుల నీ 'మార్గదర్శికు' లింతకంటె వేటుమార్గము గానలేరు గదా!

ఇంట నింతపన్ని సేయుచు నాబ్రహ్మము బయట జీతము నకుఁ గుదిరి యజమానుల సంతృప్తిపఱచుచుండును. విద్యాభివృద్ధికిఁ బాటుపడుటయు మానఁడయ్యెను. ఈ యంశమునకు దృష్టాంత మిదె. బ్రాహ్మసతి యాబ్రహ్మము లింకను మరణానంతరము నెఱివిన మాటల వినుఁడి:

“లింకనును నే నెఱుఁగుదును మా ముసలాయనకై యతఁడు పసిసేయుచుండును. మాపొరుగున నె యతఁడు నివసించుచుండును. ఆకాలమున బాటసారులకు మార్గముల విశ్రమించుటకు సత్రము లుండలేదు. అందువలన వా రెవ్వరైన యుల్లుగలవారి సత్కారములకు లోనై యుందురు. ఒకసాయంకాలమునఁ దరుణవయస్కుఁ డొక్కరు డు మాకంచెయొద్ద గొట్టము నాపి మా ముసలాయనను కాత్రి విశ్రమింప స్థల మిచ్చెదరే యని వేఱెను. బాని కతఁడొకటి పశుప్రసకును మీకును నాకలి దీర్చుఁగల్గుదును. వికాకుఁ బరుండంటుకుమాత్రము నాసేవకుని ప్రక్క దక్క స్థలము లేదు. మీ యిచ్చ

వచ్చిన నతనిఁ జూడవచ్చు” నని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఆ పాంథుఁడు దిగిరా మా ముసలాయన యతని నింటివసాగాకుఁ దీసికొనిపోయెను. అచట నేలపై నాబ్రహ్మము చేత నొక పుస్తకము పట్టుకొని కాళ్లు చాచుకొని పలుండి యుండెను. అతని “నదె నాసేవకుఁ” డని యాతఁడు నూపెను. బాటసారి యు నాబ్రహ్మము స్నేహమున కంగీకరించి నాటిరాత్రి యునైటెడ్ స్టేట్సు దేశాధ్యక్షునితో నిదురించెను.”

ఆసంవత్సర మాకురాలుకాలమున నాప్రాంతములఁ జలి జ్వరములు విస్తారమాయెను. లింకనులందఱు నొకరివెనుక నొకరు వాని ననుభవించిరి. ఆబ్రహ్మముగూడ వానికి లోఁ బడియెను. గాని కొద్దికాలములోనె వాని బారినుండి తప్పించు కొనియెను.

ఇట్టిరోగములకుఁ బుట్టినిల్లగు నా సీమ వదలి మఱియొక సీమకుఁ బోయి యచ్చటినుండి ధామసు లింకను కోల్సు సీమ చేరెను. అచట నతఁడు 1871 వ సంవత్సరమున జనవరి 17 వ తేదినఁ బరలోకప్రాప్తిఁ జెందెను.

• ఇక ముందు ‘లింకను’ అనిన ఆబ్రహ్మ మని చదువరులు గ్రహించ వలయును.

పనునొకండవ ప్రకరణము.

న్యూ ఆర్లియన్సుకు రెండవ యాత్ర.

1831 వ సంవత్సర ప్రారంభమున ఫిర్రబేవరిలో నొకనాఁడు డెంటను ఆఫ్ఫుట్టను వ్యాపారి యొక్కఁడు దనసరకుల న్యూ ఆర్లియన్సుకుఁ గొనిపోవ 'నావికుఁడు' గావలె నని వెతకుచు జాన్ ను గాంచి నీవు నాకార్యము నెఱవేట్టువలె ననియెను. అతఁ డం దులకు వెనుదీసి యాబ్రహామైన నాపనికిఁ జాలునని పలికి వర్తకుని నొడంబఱచి వేతనముల నిష్కర్ష చేసికొని లింకను మాఱు దమ్ముఁ డగు జాన్ స్టనునుగూడఁ జేర్చుకొనున ట్లేర్పఱచి వారిద్దఱితోఁ గలసి మాట్లాడ వెడలెను.

ఆఫ్ఫుట్టాప్రదేశమున నెల్ల నుదారబుద్ధి గలవాఁ డని ప్రసిద్ధిఁ జెంది యుండెను. అతని యీగి కొన్నిసమయముల నతనికే హానికరముగ నుంఁదనంత యొక్క డనియు వదంతి గలదు. ఇది యెట్లుండెనను ఆబ్రహాము జాన్ స్టనుల కతఁ డియ్య నంగీకరించిన వేతనపు మొత్తముమాత్రము మిక్కిలీ యాదార్యమును సూచించుచుండెను. అంతటి కూలి వారది వఱకు గడించినది లేదు. కావున నాబ్రహాము జాన్ స్టను మిదున కానందంబున నెప్పకొనిరి.

ఆ మార్చినెల మొదటిదినముల నిర్ణీతస్థలమున నాఘట్టును జూచుటకు నీ త్రిమూర్తులు వెడలి యతనిఁ గాంచిరి. అతఁడు ప్రథమమున నాబ్రహ్మమును జూచి వెఱఁ గందెను. జాన్ చెప్పినమాటలవలన లింక నందఱకంటె బొడవు గలవాఁడుగ నుండునని యతఁడు దలంచెనేగాని భీమబలు నెదుట గాంచెద నని యొకనాఁడును ననుకొనఁ డయ్యెను. గాన నాజ్ఞానుబాహు నాబ్రహ్మముఁ గని విస్తయ మందెను. అయినఁ గొంతసేపటి కా యాశ్చర్యపు ననలు సంక్షిప్తములై స్నేహోంకురములు బయలు వెడలెను. అంతటఁ దనపనివారలఁ గలయఁజూచి “మన రేవున నేటికి పడవ సిద్ధముగ నుండు ననుకొంటిని. అది యింకను నాయత్తము గాలేదు. ఏమిచేయుటకును దోచకున్న యది” యనియెను.

అందు కాబ్రహ్మము “పడవ నొకదాని నిర్దింతముగా” కని స్ఫుటముగఁ బల్కెను.

ఆఘట్టు ముదమున “నిర్దింప నెఱుఁగుదువే” యని యడిగెను.

“మూడువారములలోపల మేముముగ్గురమును నాపనిని దీర్చెదముగాక. నా కోడలగట్టుట చక్కగఁ దెలియు” నని ప్రత్యుత్తర మొనఁగెను.

అడవియందలి చెట్లనఱకి దూలములు మొదలగు నుపకరణముల నాయత్తము చేసికొని నాలుగువారములలో నా బ్రహామును అతని స్నేహితులును బడవ సిద్ధముచేసిరి. ఆ ఘట్ట వారితో నడవియందుఁ గొన్ని దినములుండి వారు చేయు పనులఁ జూచుచుండెను. అప్పు డతనికి నాబ్రహాము సామర్థ్య మెఱుంగ వీలుగల్గెను. రుచ్యముగ భోజనము వండిపెట్టుట మొదలు, ఉపన్యాసము లిచ్చుచు రాజకీయవిషయముల చర్చించి సిద్ధాంతములు చేయుటవఱకు ననన్యసామాన్యశక్తి యాబ్రహామునందుఁ గాన నగుచుండెను.

పడవ సిద్ధమైనవెంటనే దానిపై బరువులనెత్తి యది క్రింది వైపునకు నడపఁ బ్రారంభించిరి. అచటనచట వ్యాపారము చేసికొనుటకై యాఘట్టును అపడవతోఁ జనెను. న్యూసేలము పట్టణము దాటి జనినతరువాత రట్లజ్జి యానకట్టతాకి యా పడవ వెనుకటిభాగము నీటిలోనికి దిగెను. ముందటిభాగము మాత్రము కట్టపై లేచియుండెను. ఇట్లొక్క రాత్రియంతయు నుండఁ గొంత పగలుగూడ గడచెను.

సరకులు వెనుకకు జరగుచుండెను తీరమున జనులు గుంపులుచేరి “జాగ్రత పడుఁడి. తేకున్న మీ పకవ నడిమికి విజిగినను చిఱుగు నీట మునిగినను మునుఁగు” నని కేక చిడుచుచుండె. ఆఘట్టు కలఁతఁజేంది యీ యాపద దక్షిణముకొను

టుకు మార్గము గన నెన్నివారములు పట్టునో యని కుందు
 చుండెను. ఆబ్రహాము మాత్రము ధైర్యమునఁ దనపని దాఁ
 జేయఁ దొడఁగెను. ఆఫుట్టున కభయమిచ్చి తమ పడవలోని
 సరకుల నింకొక పడవలోనికి దీయింపించెను. తరువాత నాన
 కట్టమీఁది కెగసిన యోడభాగపు టడుగున సెకబిల మొనర్చి
 యాబిలవ్వారమున లోపలిసీరు వెలువడువఱకు నీటిలోనిభాగ
 మును గొంచెముగొంచెముగఁ గదలించుటకుఁ దగు కొన్ని
 యుక్తులఁ బన్నెను. పడవలోనిజలమంతయు గ్రుమ్మరించిన పిదప
 నా బిల మొక్కినిమిషమున మూయఁబడియెను. పడవ యెప్పటి
 యట్ల నీటఁ దేల నారంభించెను. సరకులనెల్ల మరల నెక్కిం
 చుకొని ప్రయాణము సాగింప మొదలిడిరి. ఆఫుట్టు సంతోష
 మునకు మితి లేకుండెను. చూచువారల యాశ్చర్యమును
 దట్టమై సంతోషారావముల వెలువడియెను. ఎచ్చటఁ జూచిన
 నాబ్రహాము బుద్ధికుశలతకు మెచ్చి జనులు గొట్టు చప్పట్ల
 ధ్వని యాఫుట్టు వీనుల విందుచేసెను. అతఁడు మిక్కిలి యు
 త్సాహమునకు లోనై “నే నిలుసేరినతోడనే నొక పొగ
 యోడఁ గట్టించి దానికి నాబ్రహాము నధ్యక్షుని జేసెద ” నని
 యటచెను.

ఈ యపాయకర మగు ననుభవ మాబ్రహాము మనమునఁ
 బనిచేయఁ బ్రారంభించెను. ఇట్టి కష్టములపాలుగాక పడవలు

తాకపోకలు సల్పు శక్తి వాని కొసంగుట లెస్స యని యతనికిఁ దోఁచెను. యోచించియోచించి తుదకు న్యాయవాదిగ నుండునప్పు డతఁ డొక యుపకరణములతో బొమ్మ యోడను నిర్మించి యావిధి నొడల నిర్మింప నూతన కల్పనాధికారపత్రికఁ గొనుటకై యుచితస్థానమునకుఁ బంపెను. దాని నిర్మాణమందలి పన్నుగడ లెల్లరకు సులభముగఁ దెలియుచుండు ననియు నాబ్రహాము సూక్ష్మబుద్ధిని వెల్లడి చేయుచుండుననియు నెకా నొకరు వ్రాసి యున్నారు. అయిన నధికారపత్రిక తీసికొని యుపయోగించుకొనకుండుటకుఁ గారణము లెవ్వియో మన మెఱుఁగము. నావికుల ప్రయాసలఁ దగ్గించునిమిత్తము బహుకాల మీ లింకను శ్రమఁ జేసెననుటమాత్రము విదితము.

ఇక న్యూఆర్లియన్సు యాత్రకు మఱిలుదము. అట్లా గట్టు తగులుకోలు దప్పించుకొని మనప్రయాణికులు సాల్టు క్రీకను ప్రదేశము సేరిరి. అచట నాఫుట్టు సూకరములఁ గొన్నిటిఁ గొనెను. అవి పడవచేరుట యసాధ్యమాయెను. అతఁ డెన్నియో యుపాయముల వెదకెఁగాని యవన్నియు నిష్ఫలము లాయెను. కడవట నాబ్రహాము వానికండ్లఁ గుట్టి కాళ్లఁ గట్టివెచిన నవి కదలుమెదలలేక పడియుండునని సూచించెను. ఆఫుట్టదివిని మన మున నెల్లరి వల్ల యనియె. అంత నాజంతువుల జాణ చెవులచే నీడ్చిపట్టి నాబ్రహాము గండ్లఁ గుట్టివెచెను. పిదప దానినెల్లఁ గాళ్లు

గట్టి యొకబండిలో వైచిణ్ణానిపోయి యొకదానితరువాత నొక దాని నెత్తిపడవలో నుంచెను. ఇదంతయుఁ గ్రౌర్యమే యై గను పట్టినను బంతులతోఁ బెనఁగునెడ వానికిఁ దగువిధముననే నడవ వలయును గదాయని యాబ్రహాము సమాధానపఱచుకొనెను.

అటనుండి తఱలునపుడు పడవ వేగము హెచ్చుచేయుట కతఁడు పలకలతోను ముతకగుడ్డతోను ఒకవిధమగు నొడ చాపల నేర్పఱచెను. చూచువారల కది వింత యై నచ్చు పుట్టించినను శీఘ్రయానమునకుఁ గడు తోడ్పడెను.

మేనెల యగునప్పటికి న్యూఆర్లియన్సు చేరిరి. అచ్చటన బానిస లనుభవించుకష్టముల నాబ్రహాము సూచినది. సంకెళ్లతో బంధించి కొరడాదెబ్బలఁ దీయుచుఁ జూచువారల మనమున నాగ్రహభేదములఁ బుట్టించుచు సీగ్రోలఁ దోలు కొనిపోవుట ప్రధమమున లింకను కంటఁబడి హృదయమునకు శరవేగమున దిగి నాటుకొనిన దచ్చటయ.

దైవ మేరికిఁ దెలియనివిధములఁ బాటుపడుచుండును గాదే! ఆబ్రహాము నిటకుఁ దెచ్చి యీ ఘోరకృత్యములఁ గినఁజేసి వాని నట్లై యడంపఁ బ్రయత్నములు సేయ నుత్సుక మొసంగిన యాకరుణాంభోనిధి మహిమఁ గొనియాడఁ దరంబె?

జూకొనెలలో నాపుట్టును అతని ముగ్గురు పనివారును గృహాన్యులు లైరి. యజమానుఁడు దా మందఱు స్త్రీమరు

నెక్కిపోవ నేర్పఱచెను. కొంతదూర మరిగినతరువాత నా
 పుట్టు లింకనును న్యూసేలమున నుండు దన యంగడిలో
 గిడ్డంగిదారుడుగా నుండవలె నని యడిగెను. అందు కతఁడు
 దన కాపనికి వలయుశక్తి లేదనియు శక్తి యుండిన సంతసమునఁ
 జేసి యుండుదుననియుఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఆపుట్టు లింకను
 శక్తిసామర్థ్యంబు లెఱిగినవాఁడు గావునను అతనియందుఁ దన
 యందువలె నమ్మకము గలవాఁడు గావునను “నీ కదియెల్ల
 మిక్కిలిసులభసాధ్యము. నీ వైక్కమాట నుడివితేవేని నేను నీ
 కచట సర్వాధికార మిచ్చెదను. నాకు నీవలన నెంతటిపనీ
 యైనఁ గాఁగల దనునిశ్చయము గలదు. ఇయ్యకొను” మని
 పలిక యతని యంగీకారముఁ గొని తల్లిని దోఁబుట్టువులను
 జూచివచ్చుట కతఁ డింటికి వెంటనే పోయిరా సెలవిచ్చెను.

ఆబ్రహా మిలు సేరిన కొన్ని దినముల కతనితోఁ బోర
 నిచ్చ యొడమి యొక మల్లుఁ డచటి కేతెంచి భుజాస్థాల
 నంబుసేసి కస్తీకి రమ్మని పిలిచెను. లింకను దనకంత పరిశ్రమ లే
 దనియుఁ బోర నుద్యమింపననియు జవాబు చెప్పెను. చెప్పి
 నను విజువక యాజెట్టి యాబ్రహామును వెన్నఁ జెను. తుట్టి
 తుడ కతఁ డియ్యకొని నిర్ణీతస్థలమున వానినెదిరి సునాదాన
 ముగ రెండుమాటలు సంపూర్ణ జఠము గొనెను. ఆరెవోదుని
 మిక్కిలియవమానకాఠియై పోవనంబును బ్రజ్జనిల్లఁ

జేసెను. అంతట వాడు “నీవు నను బడవైచిన వైచితివిగాక. ముష్టియుద్ధమున నాకు నిలువఁగలవే యని” గర్వోక్తులాడెను.

“నాచేనైనను నిను ముష్టిపొడుపులఁ బొడువ నే నిష్టపడ న”ని గంభీరభావమునఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చుచు హాస్యాక్రిగ “నీ ముష్టిపోటులు నా కనవసరము” యనియెను.

ఆ మల్లుడు లింకనును విడువక తొందరపెట్ట సాగెను. ఎంత చెప్పినను విననందున నాబ్రహ్మము “ఇదె నీకొఱకై నిను మర్దించెద” నని లేవఁబోవ నతఁడు సమయము గుర్తించి తప్పించుకొనినఁ జాలునని యూరకుండ నియ్యకొని యాబ్రహ్మము సౌజన్యతకు మెచ్చి యతని స్నేహముఁ గోరెను.

పండ్రెండవ ప్రకరణము.

కొత్త యంగడి గుమాస్తా.

ఏర్పఱచుకొనినవిధమున లింకను దన యజమానుని న్యూనేలమునఁ గలసెను. సామగ్రి యా పట్టణముఁ జేరు టాలస్య మైనందున లింకను గార్మరాహిత్యమునఁ దిరుగుచుండెను. నిశ్వాచన దినమున నొక లేకరికై యధికారులు వెదకుచుండి యెదుటనుండు లింకనునుగాంచి యతనిని నియమించుకొనిరి. అతఁడు దనశక్తికొలది పనిచేసెద నని నమ్రతతో నియ్యకొ

నెను. ఆకాలమున నాదేశమున వ్రాయ గలుగువారే యరుదు. గాన వెదకుచువచ్చి యుద్యోగము లిచ్చుచుందురు. నాఁడు గార్యము దీర్చుటయందు లింకను మిక్కిలి సమర్థత సూపె ననుట కతని సాహాయ్యోగి యగు గ్రేహామను నుపాధ్యాయుడే “లింకను పనులెల్ల మిక్కిలి సౌలభ్యముతో న్యాయానుసరణముగఁ బక్షపాతరాహిత్యముతో సల్పెను. రాజకీయోద్యోగముల నతని కిదియే మొదటిది. నాటి పత్రము లిప్పటికిని స్ఫ్రింగుఫీల్డునం దున్నవి. చూడఁ గోరువారెల్లరును జూడ నగు” నని సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాఁడు.

న్యూసేలము జనులు లింకనును రట్లడ్డి యానకట్టమీఁదఁ జిక్కినపడవను జక్కచేసిన బుద్ధిశాలి వీఁడె యని గుర్తించి యుండిరి. నెల్ల నాపట్టణమును విడువఁదలఁచి యప్పుడు సంపూర్ణముగ నొడ్డు లొరసికొని ప్రవహించుచుండిన నదిపైఁ దమ్ము రక్షించుకొనిపోవువాఁ డెవ్వఁడని యరయుచుండ నందఱాబ్రహామను జూపిరి. ఆ సూచనానుసరణముగ లింకను గర్ణధారుఁడుగఁ జేకొనఁజేయెను. ఓడను సురక్షితముగ నడపి రేవుఁ జేర్చి తన వేతనమును గొని యతఁడు న్యూసేలమునకు వచ్చిచేరెను.

ఆఫుట్టు సరకులు దిగినతోడనే యా గ్రామస్తులీ నవీనా గతుని యుద్యోగము నెఱింగికొనిరి. లింక మొక్కొకవస్తువుం దేసి కొట్టున నుచితస్థలమున నుంచ నారంభించెను.

గాజుపాత్రలు, మట్టిపాత్రలు, పీంగాణిపాత్రలు, కాపీ
విత్తులు, తేయాకు, పంచదార, కత్తులు, గుండీలు, కత్తెరలు,
పలువిధములగు పాదరక్షలు, పొగాకు, వెన్న, తుపాకిమందు,
ఇవి మొదలుగాఁ గల యనేకవస్తువు లాయాస్థలములఁ గంటి
కింపగువిధమున నిలుపఁబడెను. కొద్దికాలములోనే క్రొత్త
సామానులు గ్రొత్తగిడ్డంగిదారుఁడును లోకులకన్నుల కానంద
మొనర్పఁ దొడఁగెను. లింకను మర్యాదచేష్టలును, అతని
జనప్రియత్వమును నంగడి కనేకుల నాకర్షింప మొదలిడెను.

ఆపు ట్టితరకార్యములఁ దగిలి న్యూసేలమున నుండలే
కుండెను. కావున నచ్చటి తిరుగలియంత్రపుఁ బై విచారణయు
నంగడియందలి సర్వాధికారమును లింకనున కప్పగించి విల్లియం
గ్రీను అనువాని నతనికి సాయ మిచ్చెను.

ఆపుట్టు పలుమాటలవాఁడు. లింకనును బొగడుటయం
దతనికిఁ దనివియే లేదు. ఒక్కొకమాటు “ యునైటెడ్ రాష్ట్ర
మున నుండినవారలలో జ్ఞానసంపత్తికి లింక నగ్రగణ్యుఁ డ ”
నును. ఒక్కొకమారు “ నేఁ జెప్పనది జ్ఞాపక ముంచుకొనుఁడు.
లింక నితముందు దేశాధ్యక్షత వహింపఁ గలఁడ ” నును. ఇట్టి
సంకీర్తనములచేతను రట్లడ్డి యానకట్టవీరాఁదఁ జూపిన బుద్ధి
కౌశల్యము చేతను లింకననిన నాగ్రామమున గొప్ప మర్యాద
తోఁ జూచుచుండిరి.

గొప్పవారి కితరులు సేయు మర్యాద లెల్లపుడు సమత
 వృత్తించి ఘనతర కార్యములఁ జేయ నుత్సాహముఁ గలుగఁ
 జేయును ఒకడు మనయెడల గారవము సూపిన మన మింత
 వార మైతిమని విజ్ఞవీగుట మాని యీ గారవమునకుఁ దగు
 నర్హత మనకుఁ గలదే యని తర్కించి యట్టియర్హత సంపాదింపఁ
 బాటుపడుట గదా సుజనుని లక్షణము.

లింకను దననయప్రవర్తనచేతఁ, గలుపుఁగోలుదనముచేత,
 నుస్యభావముచేత, నెల్లర యుల్లముల రంజిల్లఁ జేయుచుండును.
 అతని సత్ప్రవర్తనకుఁ బట్టణవాసులెల్ల సంతసింపుచుందురు.

ఒకనాడు డంకను సతికి రెండున్నెల డాలరుల వస్తువుల
 సమ్మెను. సాయంకాలము లెక్కఁజూచుకొన నామె యటడాల
 రెక్కు డిచ్చినట్లు తేలెను. వెంటనే యంగడి రాత్రికి మూసి
 వేసి తలుపుబిగించి యటడాలకు చేతఁగొని రెండుమెల్ల నడచి
 పోయి దాని నాపె కిచ్చి యిలుసేరి సుఖనిద్రవ్రామెను.

మఱియొకనాఁ డొక యబల సంధ్యాకాలమునఁ బ్రాద్దు
 గడచినతరువాత నంగడి మూయుసమయమున వచ్చి యటపోను
 తేయా కిమ్మని యడిగెను. వెల పుచ్చుకొని తేయా కిచ్చి క వాలము
 బంధించుకొని లింకనింటికిఁ బోయెను. మఱునాఁ డుడయమున
 వచ్చి సతొడనె తక్కడయందు కాలిపోను కాలు యుండు
 పోయి రాత్రి మాస్త్రీ కిఁ గాలిపోను దక్కువ యిచ్చుట గుర్తించి

యొక కాలుపాను తూచి యంగడి తలుపువేసి యా నెలత యిం
టికటిగి తేయాకు నిచ్చివచ్చి తన యుద్యోగమునకుఁ బూనెను.

ఇట్టి సన్తాన ప్రవర్తన లింకనునకు గౌరవస్నేహముల వృద్ధి
పఱచినదేగాక యా యంగడి కనేకుల బేరగాండ్ల రప్పించి
యాపుట్టుకు లాభము మెండుగఁ గలుగఁ జేసెను.

గిడ్డంగిదారుఁ డనిన నాగ్రామమున మిక్కిలి యాదరణ.
అందున నుత్తమ గుణసంపత్తిచే నెప్పి విద్యాదికములచే నలంక
రింపఁబడిన లింకనును గారవించనివాఁ డెవఁడు? ఆగ్రామము.
నందలి కలహములఁ దీర్ప సీతఁడె న్యాయాధిపతిగ గణంపఁ
బడుచుండెను. నిష్పక్షపాతముగ నేకార్యము జరగవలసినను
నిరువాగులవారును దమదమ దుఃఖముల నితనికిఁ జెప్పుకొని
యితని తీర్తానముల నడపుచుందురు.

ఉపాధ్యాయుఁడు గ్రేహము లింకనును ప్రబాణస్నేహితుఁ
డుగఁ జూచుచుండును. అతనియొద్ద లింక నింగ్లీషువ్యాకరణ.
మభ్యసించుటకుఁ బూనెను. వ్యాకరణపాఠమనిన ననేకులకు
విద్యార్థులకుఁ దలకంటగించును. లింక నిద్దాని నొప్పుకొనినను.
విద్య సంపాదించ నుద్యమించు ధీరుఁడుగాన నెట్టి కాతన్యమును
నతని నెదుర్చలేకుండెను.

శిథిల వ్యాకరణగ్రంథ మొక దాని నెచటనో సంపాదించు
కొని సమయము వేచి యొక నిమిషమాత్రము కాలము

దొరకినను దానిన వల్లించుచుండెను. పని తొందరలేనపుడు .
 మకాణపు బల్లపైఁ బగుండి చదువుచుండును. కొన్ని వేళల
 నంగడిముందటి చెట్లనీడనఁ బరుండి పఠించుచుండును. మఱి
 కొన్ని వేళల గ్రామము వెలువడిపోయి యేరికి నెఱుకరాని
 యేకాంతస్థలమునఁ గూర్చుండి పఠిశ్రమ సేయుచుండును.
 రాత్రివేళలఁ జాలసేపు మేలుకొనియుండి వీపాలు సేయవని
 కుంపటిలో నచటి చెత్తవైచి దానివెలుఁగునఁ జదువుచుండును.

తెలియని విషయముల గ్రేహము నడిగి తెలిసికొనును.
 విద్యాపాఠీణు లనిపించుకొని యా పట్టణము సొచ్చినవారంద
 ఱతనిచేఁ బ్రశ్నింపఁబడకపోవుట లేదు

ఇట్లెంతో పాటుపడి లింకను వ్యాకరణమునందు ప్రౌఢిమఁ
 గాంచెను. ఇతర విద్యలఁ బ్రవీణత వడసెను. ముందు కతని
 కత్యంత సహకారు లగుసాధనము లన్నిటి నతఁడు దైవికాజ్ఞా
 నుసారముగ నాయత్తపఱచుకొనుచుండెను. ఇట మఱియొక
 విషయముఁగూడ నుడువవలసియున్నది.

న్యూసేలముపట్టణములోనికిఁ గ్రొత్తవాఁ డెవఁడు వచ్చిన
 నతని బలుకష్టములఁ బెట్టు దుర్గానులసంఘ మొకటి యచ్చట
 నుండెను. వారు నూతనాగతుఁడు గాన్పించినతోడనే యతనిని
 బదుగెత్తుట, కుస్తీ, మొదలగుపందెములకుఁ బిలుతురు. అతఁ డం
 దుల కిఁగి కఠింపకున్నఁ బలువిధముల నవమానపఱతుడు. ముగ్ధుఁ

బట్టిగుంజుదురు. ముఖమునఁ బొగాకునీరుఁ జల్లుదురు. ఇవన్నియు నొప్పుకొనిన నేటికిఁ గొనిపోయి ముంచుదురు; లేకున్న ననేకు లొక్కరీతిఁ గాలుసేతులఁ దన్ని గ్రామము వెడలఁ జేతును. అతఁడు దమలొ నొకరితోఁ బెనఁగ నియ్యకొనియెనా యన్యాయపుఁబోకలఁ బోయి యతని వేధింతురు. దానికి వెను దీయక వారి నొడిచెనా వానిఁ దమవానిగఁ జేకొందురు.

ఇట్టి యిక్కట్లులు లింకనుకుఁ బ్రథమమునఁ దటస్థింప వయ్యెను. అతనిశక్తిని నానకట్టమీఁదఁ జూచినవా రగుటనొ యాఘట్టు పల్కు లాలకించి జడిసినవా రగుటనొ యా దుర్భాగములు లింకనును జెనకకుండిరి. అయిన నొకనాఁడు వారిలో నొకఁడగు బిల్లి యనువానికిని ఆఘట్టునకును సంవాదము గలిగి యొకరినొకరు దూషించుకొని తమతమ మల్లుల యెదు రొడ్డిరి. బిల్లి తమజాకుతో లింకను పోరవలెనని కోరెను. లింకను నమ్మతింపఁడాయెను. అందుపైని నాదుష్టులు లింకను ముక్కుఁ బట్టి గుంజి యతని నవమానపఱచిరి. అతఁడు వారిని హెచ్చ రించెను. వా రది లెక్కకుఁ గొనక నతని నలయించిరి. తుట్ట తుదఁ కతఁడు జాకుతో మల్లయుద్ధమున కంగీకరింపవలసి వచ్చెను. ఎన్నిమా యోపాయములు సేసినను లింకను జయమున కడ్డు తేకపోయెను. జాకు నోడించి చక్కగఁ జేఁ జూచి వాని మెడఁ బట్టి పై కెత్తి నిలుపుటఁ గాంచి యాదుష్టు లతని శరణుఁ

జొచ్చిరి. నాటినుండి యట్టి దుర్మార్గప్రవర్తనముఁ గూడదని ఖండించి లింకను వారినెల్ల మంచిపౌరులఁ జేసెను. నవీనా గతుల కష్టము లంతటితోఁ దీరిపోయెను. సత్పౌరులసంఖ్యయు నెక్కుడాయెను. సంస్కరింపఁబడిన జాకు మొదలగువారు లింకనునెడ భక్తిగలిగి యతనికి శిష్యభావమున మెలఁగుచుండిరి. దీనికిఁ దార్కాణ మొండు గలదు. ఒకదినము పరదేశీయుఁ డొకఁ డాగ్రామమునకు వచ్చెను. అతఁడు ధూర్తుడై జాకు తోఁ గలహామునకు సమకట్టెను. అంత జాకు గోపమున “నీవు పేలవు కల్లరి” వని యతని నొ నాడెను. అతఁ డాగ్రామమున నొకకొయ్యతో వాని నడచెను. ఇద్దఱును పెనఁగ నడుము గట్టుచుండిరి. దీని నాబ్రహాము గాంచి యచటి కేతెంచి విషయము విచారించి జాకునకుఁ దప్పఁ జూపెట్ట వాఁ డంగీకరించెను. తరువాత వారిరువురకును సంధిఁజేసి మైత్రి గలిపెను.

ఆపుట్టుగిడ్డంగిదారుగా నున్నపుడు లింక ననేక లాభములఁ బొందెను. మెల్లమెల్ల నడచి సభలకుఁ బోయి రాజకీయోపన్యాసము లొసఁగుచుఁ జిర్చు లుప్రకమించుచు వాక్పాటవదోరణుల సంపాదించెను. ఉడుపులకైన వెచ్చవెట్టిక ధనముఁ గూర్చి యొకవార్తాపత్రికఁ దెప్పించుకొని చదువుచుండును. అంగడిసనిలేసప్పుడంతయు నిద్వ్యాసంవాదసపరుడై యతఁడు

- అమఁ గడపెను.

ఆపుట్టు కొన్ని యందరాని స్రూనిపండ్ల కణ్ణులుసాచి
 నష్టముల పాలయ్యెను. తిరుగలి యంత్రపు వ్యాపారమున
 నతనికంత సొమ్ము దొరకదాయెను. ఇతర వ్యాపారములఁగూడ
 నతని సంచి యుత్తదగుచు వచ్చెను. లక్ష్మీకటాక్షము అతనిపైఁ
 బ్రసరించుట రానురాను దగ్గుచువచ్చెను. దినదిన మతని
 కష్టము లినుమడింపఁ దొడఁగె. తుట్టతుద కతని వ్యాపారశక్తి
 యే యడంగిపోయెను. అంగడి మూసివేయవలసి వచ్చెను.
 తిరుగలి యంత్రము నిలుపవలసి వచ్చెను. లింకనును దీసివేయ
 వలసి వచ్చెను.

పదమూడవ ప్రకరణము.

యుద్ధమునకుఁ బోవుట.

న్యూసేలమున మల్లయుద్ధమున నపజయమంది లింకను
 స్నేహమునకుఁ బాత్రుఁడై వర్తించుచు వచ్చిన జాకును అతని
 మిత్రులును లింకను నాధిపత్యముక్రింద యుద్ధమునకుఁ దర
 లుట ప్రాప్తించెను.

బ్లాక్ హాకను నొక “ఎట్టి ఇందియను” మహాఘోర
 యుగఁ దెల్లవారితోఁ బోరుచుండెను. వాని నెదుర్చుటకు దండు
 శాయతపఱచుటకై గ్రామగ్రామమునకు వార్త లంపఁబడెను.

జనులందఱ జావిషయమున మిక్కిలి యుత్సుకు లై యుండుట చేతఁ బ్రతి పల్లియయందును నొక పటాలము చేరుచుండెను. న్యూసేలములో బలవంతు లగువార లనేకు లుందురని యది వఱకే నుజువఁబడియెను. వారి దుర్భాగములఁబొపి సన్తార్థము నఁ బ్రవర్తింపఁజేసిన లింకను దన బలొన్నత్యముచే వారి కందఱకు నాయకుఁడు గాఁడని యుండెను. వారివారి కౌర్యధైర్యములఁ జూపి దేశముఁ గాపాడికొన సమయ మిదెయని లింకను ప్రోత్సాహమున నచట నొక పటాలము సిద్ధమాయెను. నాయక నిరూమకముమాత్ర మచట జరిగలేదు. అయిన నీవిషయమున గొప్పచర్చ ప్రారంభమాయెను. ఫేట్టుపాట్రకిక్కిను మఱియొకఁ డాబ్రాహాముతో నాయకత్వమునకుఁ బెనఁగుచుండెను. జనరంజకత్వము గలవాఁడే యొనను ఆబ్రహాము నెమట నిలువలేకపోయెను. సిద్ధీతస్థానమున నా యుద్ధభటులు నాయకునిఁ గోరుకొన సెలవైసంగఁ బడిరి.

లింక నొకప్రక్కన పాట్రకిక్కతనికెదురుగ నిలుచుండిరి. యుద్ధభటులలోఁ బ్రతివాఁడును డాఁ గోరుకొను నాయకుని జేరి నిలువవలసినదని యుత్తరువు సేసిరి. వెంటనే ముప్పాతిక మంది లింకను జేరిరి. గొప్పసంఖ్య లింకను ప్రక్క కుటుకుటఁ జూచి తక్కినవారు డామును అతనిచుండకు మఱిలిరి పాత్రకిక్కిని కలువ గాఁ నాయుఁడగుఁ జూచిన జూచి వేఁగుచుండె

నని కొందఱు పరిహాసించిరి. మఱికొందఱు లింకనకు వ్యతిరిక్తముగ నిలచుట కితనికి బుద్ధిమాంద్యము గాదా యని పలికిరి.

ఇట్లు సమ్మతులవలన నాయకుఁడుగ నేమింపఁబడిన లింకను పన్యాస మియ్యవలసినదని యతని శిష్యులు వేడిరి. దానికేఁ బ్రత్యుత్తరముగఁ దనకు వాకు చూపిన గారవమునకు వారికి వందనము లాచరింపుచు నమ్రతతోఁ దనశక్తికొలఁది దాఁ దనధర్మములఁ దీర్చ నుద్యుక్తుఁడై యున్నవాఁడ నని నుడివెను.

ఈ పటాలము బహుకాలము నిలువలేదు. ఈ యుద్ధభటులును విశేష కార్య మొక్కటియుఁ జేయలేదు. ముప్పది దినములు వీరు పనిసేయవలసినదిగ నేమింపఁబడి యుండెను. ఆ స్వల్పకాలమున జరగిన సంగతులలో నొకటి విస్తరింపఁ దగినది.

ఒకనాఁడు 'ఎఱ్ఱి యిందియ' నుఁ డొకఁడు వడవడంకు ముదుసలి యీ దండు విడిది ప్రవేశించి తా వారి మైత్రి గోరి వచ్చినవాఁడ నని నుడువుచు శరణ మడిగెను.

“మే మిందియనులఁ బరిమార్ప వచ్చితి” మని యొకఁడఱి చెను.

“నీకు దయగాదు; నీసవుగుండే గతి యగు న” ని మఱి యొకఁడు గద్దించె.

“చంపుఁడు, చంపుఁ డ” ని యనేకులు కేక లిడిరి.

“ పరవక్షువు వేగులవాఁడు, వేగులవాఁ డ ” ని యితరులు గర్జించిరి.

ఈ రావములచే దిగ్భ్రమఁజెంది యావృద్ధుఁడు దనచేత నున్న యొక కాగితపు ముక్క దిగ విడచి చనువుకొనుఁ డనెను. నాయకమణి లింక నది చదివి సేనా నాయకుఁడు కౌశ్య సిచ్చిన యోగ్యతా పత్రిక యగుట దెలియఁజేసెను.

“ సృష్టింపఁబడిన యసత్యపు లేఖ ” యను నటపులు దట్ట మాయె.

“ ఇట్టి మాయలు మముఁ గలంచునే ” యని కోపమునఁ బలుకుచు బిల్లి తుపాకి నెత్తి ముసలివానిఁ గాలువ జంకించెను.

వా రెల్లరు ‘ ఇందియను ’ జీవముఁ గొనఁ బట్టువట్టిరి. అందఱు గుమిగూడి వానిపైఁ బడఁబోవుచుండిరి. అప్పుడు దటాలున లింకను వారిముందటికి దుమికి తన దేహముచే నింది యనును గప్పి “ సేనాధ్యక్షుని యుత్తరు వాలించి తీరవలయును. వాని మీరు దాకఁగూడదు. నిలుం డని ” యాగ్రహమున వారింపఁ జూచెను.

అందులో నొక దుర్భాగుఁడు “ మే మిదె వాని యుసులులఁ దీయ నిశ్చయించితి ” మనెను.

లింకను గనలి భీకరాకారమున నిలచి వారిం దృణీకరించుచు “ ననుఁ గాల్చినం గాని వానిఁ జేరలే ” రని మహా వాచమున ననియెను.

పట్టుదలతో నేకాగ్రచిత్తమునఁ దన మాట నడప నుపక్రమించిన యతని భయదాకృతికి వెఱచి వారెల్లరు సూటివెట్టిన గుండుఁ బొర్రనీక మఱలిపోయిరి. కొందఱు గొణగొణ యను కొనుచుండిరి. ఒకఁడు మాత్రము లింకనునకు “ఇది నీ పిటికి తనమునకుఁ దార్కాణ” మనెను.

త్రొక్కుడు వడిన భుజంగపతిలీల విజృంభించి లింకను “నేఁ బిటికి ననువాఁడవు నాతోఁ బెనఁగి తెలిసికొందువుగాక. రమ్మ”ని కదనమునకుఁ జేరెను.

అం దొకఁడు “నీవు మా యందఱకంటె దళమగు వాఁడవే” యనియెను.

భయ లేశమును దోపని ముఖకాంతితో “వీఱు యిష్టమునకు వచ్చిన యాయుధములఁ గొని పోరుఁ డ”ని ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను.

వా రిది విని భయకంపితు లయి మాటు మాటాడక ‘ఇందియను’ నకు వే లైనఁ జూపనోడి యూరకుండిరి. ఆమీఁద నెప్పుడును లింకనునకుఁ బిటికితన మారోషింపఁ జూచిన వారు లేరు.

ఈవిషయమున లింకను ప్రాణము లపాయస్థితియం దుండెను. తన యుద్ధభటుల కూరకుండుఁ డని యుత్తరువు సేసి యుండినఁ దిరుగఁబడి యుందురు. వారిని దండించుట యనిన

దుస్సాధ్యము. పౌరుల నొక కట్టుగఁ జేర్చినందునను వారికి యుద్ధభటత్వమును సంప్రాప్త మయి యుండినందునను వారు లాభనష్టముల నెఱుంగునంతటి స్థితిలో నుండరైరి. వారి నిర్ణీత కాలమును నంతమందుచుండెను. కావున వారినేరములు పై వారికిఁ దెలియఁ జేయుట దన గార్యనిర్వాహ శక్తి కే లోపముగఁ గన్పట్టు. అందువలన నతఁడు దన స్వశక్తి స్థైర్యంబులఁ జూపుటయె యతనిఁ గాపాడెను.

ఈ పటాలము ముప్పదిదినము లైనతోడనే విడదీయఁ బడెను. ఎవరింటికి వారు వెడలిరి. అయిన లింకను మఱిరెండు పటాలముల నుద్యోగములఁ గొనెను గాని యెచ్చటను అతఁడు దన యోధశక్తిఁ జూపినదిలేదు. ఈ విషయమును గుఱించి లింకను మిక్కిలి చమత్కారముగఁ బలికియున్నాఁడు. దేశాధ్యక్షుత కతఁడును జనరల్ క్యాసును బ్రయత్నించుచుండిరి. క్యాసు పక్షపువా రతఁ డీయుద్ధమున మిక్కిలి పాటుపడెనని యొక్కవిధమునఁ జూటుచుండిరి. దానిని గుఱించి దేశీయ మహాసభలో ముచ్చటించుచు లింక నీవిధముగ నుడివి యున్నాఁడు.

అయ్యలూడా: నేను వీరాగ్రేసరుఁ డైనది మీ రెఱుఁగరా? వినుఁడు నేనగుదు. బ్లాక్ హాక్ యుద్ధముపుడు నే సమరమునర్చి నా రక్తము గొల్ల యుత్పించి యిటువచ్చి చేరితిని. నీసమర క్యాసి గాఁక కార్యములఁ జేర్చుచు నెడ నా కార్యము

లును స్థరణకు వచ్చుచున్నవి. 'హల్లు' గారు పట్టువడిన స్థలమునకు సమీపమున 'క్యాసు' గారుండిరఁట. అదేరీతి నేనును స్టిలుమన్ పరాజితుఁ డయినచోట లేకున్నను అతనికి సమీపముననే యుంటిని. కార్యమైనతరువాత నేనును అతనివలెఁ గార్యరంగమును బాడఁగాంచితిని. నావద్ద ఖడ్గము లేనందున నది విఱిగిపోవునంతటి దెబ్బ తిననైతిని; అయినను నా తుపాకి వంకర పోవునంతటి తగుణ మొక్కటిమాత్రము సంప్రాప్త మాయెను.

“జనరల్ క్యాసుగారు నాకంటె ముందు గెనుసుగడ్డల నెదుర్చుచు నేగినది వాస్తవమే; అయిన నుల్లిగడ్డలఁ బోరునందు నే నతని మించితిని. అతఁడిందియనుల యుద్ధభటులఁ గాంచుట నాకంటె నెక్కుడు పనిసేయుటయ; అయిన నాపెంపు మఱొండు గలదు. నే నెన్నియో దోమలతో నుగ్రసంగ్రామ మొనర్చినాఁడను; నే నెప్పుడును రక్తనష్టమున సోలలేదు గాని పలుమా రాకలికి బడలినాఁడను. నే నిఁకిప్పుడైన డెమొ క్రాటిక్ పక్షము (అప్పటికి క్యాసుపక్షము) చేరి దేశాధ్యక్షతకు నిలిచినను నిట్టి యుద్ధవీరుఁడుగ మాత్రము నాపక్షపువారు వృత్తించి నా హక్కు స్థిరపఱుపఁ జూడ కుందురుగాత.”

ఈ యుద్ధమునకు వెడలుటకుముం దొకసంగతి జరిగెను. దాని గమనింపవలెను. స్యూసేలమున గ్రీనునకును మఱియొక ఖికిని ఆబ్రహాము బలమును గుఱించి వివాద మాయెను.

గ్రీను “లింకను సారా బీషా నెత్తి దానిలోని రంధ్రమునుండి జారు ద్రావకము నాస్థితియంద త్రాగు” ననెను. వివాదకు లిరువురు పందెములు వైచిణ్ణాని లింకను దగ్గరకు వచ్చిరి. లింకను దన మిత్రుమాట సెల్లింప నతఁడు సెప్పినట్లు లఘువుగఁ బీషాయి నెత్తి ద్రావకము నొంటఁ బోస్తికొనెను. గ్రీను పరవక్షపు టతనికిఁ “జూచితివే” యని సంతసించుచుఁజూపి, లింకనుఁజూచి “నీవు త్రాగువాడవు గావే” యనుచుండ నొంటనుండిన హాలారసమును నేల నుమిసి “నే నెప్పటికిని ద్రాగను, ఇప్పుడును ద్రాగలేదు. నీమాట నడపుట కింతమాత్రమునకైన నియ్యకొంటి” నని నుడువుచుఁ బీషాయిఁ గ్రింద దింపెను. ఆ మూడవపాఁడట్టి యాశ్చర్య మెన్నఁడును జూడలే దని వెఱఁ గుపడి చూచుచుండెను.

చదువకులారా! మనము ముఖ్యముగఁ గమనింపవలసి నది యాబ్రహాము మనస్థైర్యము, దుష్టవస్తువును దూరముగ నుంచు దిట్టతనము, సురాపానము నతఁ డెంత నిరసించినదియు గలనాకే, ఇంతటితో నతఁడు నిలువలేదు. సాయంకాలమున గ్రీను నెక్కాంక స్తలమునకుఁ బిలిచి పందెములు వేసికొనుట జూదముతో సమానమని చీకొట్టి యూ దురభ్యాసము నిరకముందు వదలివేయమని బోధించెను. లింక నుపస్మయించిన విని

పని యెన్నటికిని జేయనని వాగ్దానము నేసి బ్రతికి నంతకాల
మది మఱవకుండెను.

పదునాలవ ప్రకరణము.

అ యా చిత గౌ ర వ ప్రా ప్తి.

బ్రాహ్మణులు యుద్ధమునకుఁ దరువాత నాబ్రహ్మణులు న్యూ
నేలమునకుఁ దిరిగివచ్చెను. ఉద్యోగ మేమైన దొరకిన బా
గుండునని యోచించుచుఁ గమ్మరిపనిపై దృష్టి సారించెను. ఆ
విషయమును గొందఱు మిత్రులు గమనించి యతనిఁ జట్ట
నిర్మాణసభకుఁ బంప నిశ్చయించితిమని చెప్పిరి. అతఁ డందుల
కంగీకరించుట గడుదుర్లభ మాయెను. తనకంటె విద్యావంతు
లును, ధనవంతులును, అనుభవశాలులును అనేకు లుండఁ
దా నెట్లాపదమునకుఁ బెనఁగఁ గలననియుఁ దన కావిషయ
మున నేలాటి కోరికలు లేవనియుఁ బలుకఁ దొడఁగెను. ఆ
పట్టణములోని గొప్పవారందఱు నతనిఁ బ్రతినిధిగ నుండుమని
యడుగుట కేతెంచిరి. స్నేహితులు దను విశేషము ప్రార్థిం
చుటఁ జేసి యాబ్రహ్మణులు తుట్టతుద కియ్యకొనియెను. అతఁడు
తన నియామకులకు నెడివినమాటల వినుఁడి :

“ఆర్యులార ! స్వదేశసోదరులారా ! నే నెవ రైనది మీ
కెలుగుదురని తలఁచెద. నేను బీద ఆబ్రహ్మణులు లింకనును.

చట్టనిర్మాణసభకుఁ బ్రతినిధిగ నియమింపఁబడ నిలువుమని నన్ను స్నేహితు లనేకులు నిర్బంధపఱచిరి. నా రాజకీయవిషయి కాభిప్రాయములు తక్కువ యై యింపైనవి. జాతీయనిధి యొకటి యుండవలె ననియు, స్వదేశములోపలిపనుల వృద్ధి సేయవలె ననియు, గొప్పసంరక్షణ సుంకముల వేయవలె ననియు గట్టిగ నమ్మువాఁడను. నా రాజకీయవిషయిక యభి ప్రాయములును, న్యాయములు నివి. మీరు నన్ను బ్రతినిధిగా నేర్పఱచినఁ గృతజ్ఞుఁడనై యుండెద; నేర్పఱచ కున్నను నా కొక్కటియ.”

ఇంతటి చిన్న యుపన్యాసమునకుఁ గారణ మతని నిగర్వ మనియే నుడువ నగును. ఈవిషయ మతని నిర్వాచకు లనగా సమ్మతు లిచ్చువారు గమనింపకుండలేదు. అతఁడు నియమింపఁ బడకపోయినను విజయమందిన యుద్యోగాధి కి తఁడు రెండవ వాఁ డాయెను. ఇతనికి వచ్చిన సమ్మతుల సంఖ్యయు నతనికి వచ్చిన వానికంటెఁ గొన్నిమాత్రము దక్కువగా నుండెను. ఆబ్రహామునెడ నితరులకుఁ గల గౌరవము న్యూసేలముల లాని 204 సమ్మతులలో 27 సమ్మతు లతఁడు సంపాదించె ననినఁ దెల్లము గాఁగలదు.

ఆబ్రహాము కెదురుపక్షమునా రతని యాచారవేషములఁ జూచి పరిహాసించుచుండును. అట్లు పరిహాసించుటకుఁ గొన్ని

కారణములుగూడఁ గలవు. అతనివిగ్రహమే యంతసుందరమైనది గాదు. మఱియతని యుడుపులును నన్వయపుట్టించునవిగనుండెను. అయిన నతనిఁ జూచి యతనిమాటల వినిన వారందఱు నిట్టి యభిప్రాయ మొప్పుడును మనములఁ జొరనీరైరి. అతని స్వరూపమును, వస్త్రములును నతని నమ్రతకు సాక్షులని కొనియాడుచుందురు.

ప్రతినిధి యుద్యోగపుఁ బనుల జయము గాంచకున్నను నాబ్రహ్మము మిక్కిలి ప్రసిద్ధిమాత్రము వడసెను. ముందు సమయము వచ్చినపుడు జయము గలుగు ననుట స్పష్టమాయెను.

ఈ పరిశ్రమ దీరినపిదప నాబ్రహ్మముబాక్కసమున నొక్క క్షణమైన లేకుండెను. న్యూసేలమున నతని కనేకులు స్నేహితు లుండిరి. గ్రీ నతని న్యాయపరీక్షకుఁ జదువుమని కోరెను. అతఁడు దనకు యోగ్యత చాలదనియు, నావృత్తి యం దన్యత మాడవలసి వచ్చుననియు, దా నాకార్యమును జేయ నెన్నటికిని సమ్మతింప ననియు, బలువిధముల నాస్నేహితునికి బదులుచెప్పుచువచ్చెను.

న్యాయవాదిగ నుండుటకు లొకనున కిష్టము లేకుండెను. ఆ వృత్తికి వలయు శక్తి దనకుఁ జాలదని యతఁడు జంకుచుండును గొప్పవారల కెంతటి నమ్రతయో గనుఁడి. తన్నుఁ

బోలె పెంచబడిన చిన్నవాఁడే ప్రకార మా వృత్తియం దడుగువెట్టునని యతనికి సందేహము. అయినఁ దన కొక్క జీవనాధార వ్యాపారములేక యటునిటు తిరుగుచుంట నతఁడు సహింపలేకుండెను. పసితనముననే యేదో యొక వృత్తి నిశ్చయించుకొని విడువక పాటుపడ కున్న మనుజుఁడు వాంఛాసిద్ధి వైందలేడని తర్కించి తా నట్లు చేయు మార్గ మరయు. అరసి కానలేక బహువెతలఁ దగులు. తా నెద్దానికీ బనికి రాఁ డని తలంచెనో దానిన దన స్నేహితులు ప్రయత్నింపు మనుచుండు టతని కింక నెక్కుడు వ్యసనకారి యాయెను. తన శక్తిని దాను గొద్దిగఁ దలంచుకొని యితరులు తన కెక్కుడుశక్తి నారోపించిరని వగచు. ఇది యతనియం దొకలోపమే యైనను మిక్కిలి మంచిలోపము. ఈవిధముగ లోపముగల పసివారి సంఖ్య చాల తక్కువ. తమ శక్తి సామర్థ్యములు ముల్లోకముల మించునని భ్రమసి తప్పుదారులఁ బట్టువా రనేకులు గలరు. శ్లోకము పనికిమాలిన వెడఁగులు లోకము దమకు లోకువ యనుకొనుచుందురు.

ఆ. వె. అల్పుఃదెపుడు పల్కు నాడంబరముగాను

సజనుండు పల్కుఁ జల్లగాను

గంచు మోఁగునట్లు కనకంబు మోఁగునా

విశంధాభిరామ విసతవేమ.”

అనిన విధమున గొప్పతనమునకు నిగర్వమే యానవాలు గదా? కావుననే లింక నితరుల దృష్టికిఁ దాఁ గనుపడినంత శక్తిసామర్థ్యములు గలవాఁడుగఁ దనకంటి కగుపడ కుండెను.

కమ్మరి యగుట మాని యాబ్రహాము వ్యాపారి యా యెను. బెట్టియను వానితోఁ జేరి యొక యంగడి నడపసాగెను. అయిన బెట్టి జ్ఞానహీనుఁ డై త్రాగుబోతుతనమున నప్పుల కుప్పయై నష్టములఁ దెచ్చిపెట్టి దివాలా యెత్తెను. అతని దివాలాతో నంగడి ముగిసి పోయెను. గొప్ప యప్పుమాత్రము నిలిచెను. గ్రీనువద్దఁ గొంతధనము పుచ్చుకొని యాబ్రహా మాయప్పును దీర్చివేసెను. తా న్యాయవాది యైన తరువాతఁ గ్రీనుకుఁ గడపటి కాసుతోఁ జెల్లించెను.

దుకాణ మదృశ్య మగుడు నుద్యోగహీనత్వ మాబ్రహా మున కాసన్నమాయెను. పనిలేనికాలమున నతఁ డనేక గ్రంథ ములఁ బఠించెను. అందు ‘పూర్వకాలపుఁ జరిత్రము,’ ‘రోమక రాజ్యప్రవృద్ధినాశములు’ మొదలగునవి సర్వోత్తమ ములు. అతఁడు చదివిన విషయముల నన్నిటిని సంగ్రహముగ వ్రాసియుంచుకొనును. తరువాత వానిని సులభముగ శిరో పేటికఁ జేర్చుచుండును. అతనికిఁ జిక్కులు విడఁదీసి యుదా హరణ బాహుళ్యము సూపి మనోరంజకముగ నుపన్యసించు శక్తి నొసంగిన దిదియ గాఁబోలును.

కొంత కాలమునకుఁ దరువాత హాటాత్తుగ నొకనాఁడతఁడు జూజ్ కాట్లానను భూములు కొలుచువానిని (సరవేయకును) గలసెను. అతఁ డాబ్రహామును గొల్పవనికే (సరవేపనికి) బూనుమని ప్రోత్సాహపఱచెను. కొంత యోచించి యాబ్రహామతనిదగ్గర నాటువారములలోఁ బసినంతయు నేర్చుకొనెను. అతఁడు సేయఁగల్గినంతపనియుఁ దాని కనుగుణమగు జీతమును రాఁ బ్రారంభించెను. ఆపనియందతఁడు సంపాదించినఁ బ్రావీణ్యమున నెట్టివివాదములు వచ్చిన నతనిని మధ్యస్థిగఁ బిలుచుచుందురు. ఎచ్చట నున్నను సింగపుబుడుత సింగపుబుడుత యే గదా.

తనకుఁ దీతీకయున్నపుడంతయు నాబ్రహామితకుల కుపకార మొనరించుచుండును. దురదృష్టము పాలఁబడినవారికిని, కష్టములఁ గుడుచువారికి, బీదసాదలకును నతఁడు సాయమొసంగఁ బ్రయత్నించుట రానురాను వృద్ధిపొందుచువచ్చెను.

చలి దట్టముగ గ్రమ్మినకాలమున నొకనాఁ డాబ్రామెంతునువాఁడు హిల్లనునతనికై పాడుపడిన యొకకొయ్యయింటిని గట్టెనిమిత్తము గొట్టి యుచ్చుచుండెను. త్రొంకు పాదరక్షలు లేక చలిలోఁ గడగడ వడకుచుండెను.

దానిఁ జూచి 'ఈపనికి నీ కేమికూలి' యని యాబ్రహామడిగెను.

“ ఒక్క డాలరు, పాదరక్షలకై పాటుపడుచున్నా ” నని ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచు, జలిచే రాయిగట్టిన పాదములఁ జూపెను.

అంత మాబ్రహ్మము “ ఆ గొడ్డలి నిటందిమ్ము. వెచ్చగ నుండుచోటికిఁ బోయి చలికాఁచుకొని రమ్మ ” ని వానిఁ బంపి వేసి త్వరితగతి నాయింటినంతయు క్షణములోఁ గొట్టిపెట్టెను. ఆ యింటి యజమానుఁడును ప్రెంటును ఈతని శక్తి కాశ్చ ర్యముం బొందిరి.

ఇక నిట్టివిషయము లెన్నియైనఁ జెప్పవచ్చును. అయిన గ్రంథవిస్తరభీతిచేఁ జెప్పనెల్ల.

1833 వ సంవత్సర మాబ్రహ్మము న్యూసేలము పోస్టు మాస్టరుగ నియమింపఁబడెను. ఆ పట్టణమున నతనికంటె నెక్కుడు తగినవారు గానరానందున నతనికే యాపని నిచ్చిరి. అచ్చటను నతఁడు దన సౌజన్యముఁ గనుపఱచెను. చదువు రానివారలకెల్ల నుత్తరములఁ జదివించెప్పటయు, ననేకులను సభగఁ జేర్చి వారికి వార్తాపత్రికల బిగ్గరగఁ జదివి వినిపించు టయు నతనికి మిక్కిలి సహజములాయెను. అతఁడు వచ్చినయుత్త రములఁ దనటోపీలో నుంచుకొని తా బయలువెడలునప్పుడు పంచిపెట్టుచుండెననికూడఁ గొందఱు చెప్పుచున్నాడు.

చట్టనిర్మాణ సభయందుఁ బ్రతినిధులు యెండుసంవత్సరముల కొకమాఱు నియమింపఁబడు చుండును. కావున 1834 వ

సంవత్సరము 1376 సమ్మతులవలన ననగా నిందలు జనుల
 కోరిక ననుసరించి యాబ్రహాము సంపూర్ణగౌరవమునఁ బ్రతి
 నిధిగఁ బేర్కొనఁ బడియెను. నిర్వాచకులకు ననగా సమ్మతి
 నిచ్చువారికి నాకాలమున సారాయితోఁ బండుగలు సేయుట
 యాచారమైనను నాబ్రహా మట్టిపనిఁ దలంచినవాఁడుగూడఁ
 గాఁడు.

ప్రతినిధిగఁ బేర్కొనఁబడి సభకుఁ బోవుటకుఁ దగు నుడు
 పులు లేనివాఁడగుట నొక స్నేహితునివద్ద కొంతధన మప్పు
 పుచ్చుకొని తగువేషము ధరించెను. సభయం దతఁడు దన
 నియామకుల విషయముల నెల్లఁ జక్కగఁ జర్చించుటకుఁ
 దత్పూర్వమే మిక్కిలి శ్రద్ధఁజేసి వానిని సంపూర్ణముగ నరసి
 తెలిసికొనెను. సభయం దతిశయముగ మాటలాడకున్నను
 గొప్ప యల్లకల్లోలములు జరుగు సమయముల వాని నాపు
 టయం దితఁ డనన్యసామాన్యఁ డాయెను.

ఈ తరుణమున నాబ్రహాము స్టూఅర్టను నొక గొప్ప
 న్యాయవాదితోఁ గలసిమెలసి దిరుగుచుండెను. అతఁ డీ చిన్న
 వాని శక్తి యపారమని గ్రహించి 'నీ వేల న్యాయవిద్య నభ్య
 సింపరా దని' యడిగెను. ఆబ్రహా మొప్పటివలె వెనుదీసెను.

అయిన స్టూఅర్టు మిక్కిలి ప్రోత్సాహపఱచి తా బుస్తుకము
 తిచ్చెదననిచెప్పి యాబ్రహామును సంమతింపఁ జేసెను. మ్యాసే

లమునం దాబి స్నేహితులెల్లగు నానందం బందిరి. అందఱు
 నతనికి సాహాయ్య మొనర్ప సిద్ధపడిరి. అతని వా గమ్యతు
 బున నొలలాడు మిత్రు లనేకు లతని విద్యాపరిశ్రమ దమ
 సౌఖ్యముఁ జెఱచునని తలంచిరి. కొల్తపనిఁ జూచుకొనుచు
 న్యాయవిద్యఁ గడించుట యనిన నెంత పరిశ్రమ, పట్టుదల,
 సౌఖ్యనిరసనములు గావలయునో వా రెఱుఁగరైరి. అయినను

శా. "ఆరంభింపరు నీచమానవులు విఘ్నా యాససం తస్తుతే

యా రంభించి పరిత్యజింతు రురువిఘ్నా యత్తులై మధ్యముల్
 ధీరుల్విఘ్న నిహన్యమానులగుచున్ధృత్యున్న తోత్సాహులై
 ప్రార భ్ధార్థములుజ్జగింపరుసుమీప్రజ్ఞానిధుల్ గావునన్."

లింకను స్నేహితులతో వినోదప్రసంగముల నుండుట మాని
 వేసెను. ప్రతిసాయంకాలమును దేహాపరిశ్రమ సేయుచుండు
 వాఁడు. అద్దానినిగూడ వదలవలసినవాఁ డయ్యె. పుస్తకము
 లకై యప్పుడప్పుడు స్ప్రింగుఫీల్డుకు నిరువదిమైళ్లు నడచిపోయి
 పెద్దపెద్ద గ్రంథముల నవలీలగ మోసికొనివచ్చుచు మార్గము
 నందె గొంతభాగము పఠింపఁ దొడఁగెను. కొల్తపనులఁ బగ
 లంతయు నొక్కొక్కతఱిఁ గడపవలసి యుండును. అప్పుడు రాత్రి
 వేళల బహుకాలము చదువును. ఈవిధమునఁ బట్టినపట్టు వద
 లక యనేకులు తరుణవయస్కులు వినోదముల నొటలఁ బొటలఁ

బుచ్చు ప్రొద్దుటల నితఁడు విద్యాభివృద్ధికై వెచ్చించెను. పగలు కొల్తపనిలో నుండునపుడుగూడ నతని మనము పుస్తకముల పై నుండును. తత్కారణముగ రాత్రిఁ జదివినది పగలు పునః పఠనము గావించుచుండెను. కాయపుష్టి ప్రార్థిగఁ గలవాఁడు గాన నతఁ డెంతెంతపరిశ్రమఁ జేసిన నంతంత యనురక్తి దానియందతనికిఁ బుట్టుచుండెను.

ఆబ్రహాము దననియామకుల యోగక్షేమమును గుఱించి చట్టనిర్మాణసభలో సంపూర్ణహృదయముతోఁ బనిచేసినందున వారు మరల 1836 వ సంవత్సరమున నతనినే నియమించు కొనిరి. ఇప్పటి కతఁడు మిక్కిలి యభివృద్ధిఁ జెందియుండెను. అతని యుపన్యాసము లుత్తమపదవిఁ జేర నారంభించెను. అప్పటిసభయందలి నియమితసభ్యులును గొప్పవారే యై యుండిరి. బానిసలవిషయము చర్చకేతెంచెను.

బానిసతనము నిర్మూలము చేయఁగోరువారు పత్రికల వ్రాసి యన్నిదిశలకుఁ బంపుచు, ముక్తస్త్రీమలయందు బానిసపుఁ బాపములనుజూపించి యుపన్యసించుచు, నెచ్చుటఁ జూచిన బానిసలగష్టముల వర్ణించుచు, బలువిధములఁ బాపపడుచుండెరి. 'సిమిదొర తనము' వారుగూడ వీరి నణఁపఁ జూచుచుండెరి. కల్లి నాయియఁడను వీరిఁ జూచిన వల్ల కల్లొలము గావించు చుండును. ఎరిగో ముఖ్యుఁడగు 'లన్జాయి' యను నఁడఁ

‘బానిసము మానుడ’ మని యొక పత్రిక ప్రచురించి నందులకు గుండు దెబ్బ గుడిచి లోకాంతర గతుఁ డై యుండెను.

ఇట్టిసమయమునఁ జట్టనిర్మాణసభయందు దాస్యపరులైన కొందఱు దాస్యనిర్మూలకులకు వ్యతిరీక్తముగఁ గొన్ని చట్టముల నిర్దింపఁ గట్టిగఁ బ్రయత్నించిరి. బానిసతనము ప్రవృద్ధియగుటకు వలయుసాధనముల నేర్పఱుపఁ జూచిరి. ఈ కార్యములు మిక్కిలి హేయములై యెట్టికట్టడి బానిససీమకును నపకీర్తి తేఁ గలిగియుండెను. అయిన దాస్యనిర్మూలకుల జడిపించి తమ కార్యము నెరవేర్పఁ బూనిరి. అనేకుల నాప్రకారము దమ వశులఁ జేసికొనిరి. ఆబ్రహాము మాత్రము లోఁబడకుండెను. మిక్కిలి కోపోద్దీప్తితుఁ డై యా చట్టములనెల్ల సంపూర్ణముగ ఖండించెను. దాస్యపరులను వారికార్యములను బట్టరాని యుగ్రతతో నిరాకరించెను. దాస్యనిర్మూలకులలో నొక్కఁడు డానుస్టోను మాత్ర మతనిఁ జేరును. వీ రిరువురును జాగరూకతతో నొక విరుద్ధాభిప్రాయపత్రిక వ్రాసి యాచట్టములన్మాయములనీయు లసంగతము లనియు ఖండించి యాసభఁ జర్చావిషయిక సంగ్రహపట్టికల లిఖింపించిరి.

1836 మొదలు 1838 వఱకు నా సభయందు స్వతంత్ర్యమునకై వాదించుచుండేసి లింకను నిర్మయముగ మహా

సామర్థ్యముతో న్యాయముకొఱకుఁ బెనఁగువాఁడని దేశమునం దంతయుఁ గీర్తిప్రఖ్యాతుల వడసెను.

1837వ సంవత్సరమున లింకను న్యాయవాది యాయెను. ఆవృత్తియం దతఁడు సూపిన బుద్ధిచాతుర్యములును అతఁడు గడించిన కీర్తిప్రసిద్ధులును ముందు ప్రకరణమున వర్ణింపఁబడెడిని.

చట్టనిర్మాణసభకు నతఁడు మఱి రెండుమారులు 1838-1840 లలో జయపరంపరలతో నియమింపఁబడెను. 1840 వ సంవత్సరము నియమింపఁబడినపు డా సభలో వాబాషుసీమ ప్రతినిధి యొకఁడు విధానలోపములని యనేక గట్టములఁ దెచ్చుచుండును. అందఱు నతని నణఁచలేక వెనుకముందుఁ ద్రొక్కుచుందురు. లింకనునియామకులకు సంబంధించిన యొకానొక విషయము చర్చింపఁబడుచుండెను. వాబాషు ప్రతినిధి వెంటనే లేచి యిది విధానలోపకలితమని ఖండింపఁ జూరంభించెను. దానికే బ్రత్యుత్తరముగ లింకను లేచి యీ ప్రకారము చెప్పఁదొడఁగెను.

“సభాద్యక్షా! ఈప్రతినిధిగారి యాక్షేపణవినిన నా పూర్వస్నేహితుఁ డొక్కరుఁడు జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నాఁడు. అతఁడు వింతచూపుట ముసలివాఁడు. కనుబొమలు మిక్కిలి చుట్టములై కనుల నావరించికొనఁ జూచుచుండును. వాని కింద

నాసికపై సులోచనముల జత యతని కలంకారముగ నొప్పు
 చుండును” (ఈవర్ణన విని ప్రతిసభ్యుఁడును వాబాషు ప్రతినిధిం
 జూచి వర్ణితాంశములు సూటిపడుట గమనించెను) “ఆ ముదు
 కఁడు ఒకనాఁడు ప్రాతఃకాలమున నిదుర లేచి బయటికివచ్చి
 యింటిముందటి చెట్టుమీఁద నొక యుడుతఁగాంచితి ననుకొని
 యెను. కావునఁ దన చేతితుపాకిఁ గొని దానిఁ గాల్చెను. ఆ
 యుడుత దీనికి లక్ష్యపెట్టినట్లు గనుపించ దాయె. అతఁడు
 మరల నొకమారుఁ గాల్చె. ఫలంబు మొదటియట్లై యుండె.
 కాన నావృద్ధు మఱిమఱి గాల్చుచుండె. పండ్రెండుమాటులు
 గాల్చి వేసవి ఫలసిద్ధి మార్గముఁ గానక తుపాకిఁ గ్రిందిడి ప్రక్కన
 నిలిచి చూచుచుండిన తన కుమారునితో “అబ్బాయీ! ఈ
 తుపాకి చెడినట్లున్నది” యనెను. వాఁడు తుపాకిఁ బరీక్షించి
 చూచి “ఇం దేమియు దోషము గానరాదే. మీ యుడత
 యొక్కడ” నని ప్రతిప్రశ్న సేసెను. దాని కా ముసలివాఁడు
 సులోచనముల దృష్టిసారించి చూచుచు “నీకుఁ గనుపించ
 లేదా? చెట్టునడిమి కెగఁబ్రాకినదే” యనెను. “లేదు నా
 కగుపడలే ద” నుచు నా బాలుఁడు దనతండ్రి ముఖముసూచి
 “ఓహూ! తెలిసె. మీ ముక్కద్దముపై నుండు నొక
 పేనుం జూచి చెట్టుమీఁది యుడుత యనికాల్చుచున్నార”
 నియెను.

ఇదివిని యచ్చటి సభ్యులందఱు ప్రక్కలు వక్కలగునట్లు నవ్వ నారంభించిరి. అటుతరువాత నెప్పుడును వాబాషు ప్రతినిధి విధానలోపములని యాక్షేపించినవాఁడు కాఁడు.

లింకను దన కత్టెగుడిసె వదలిన పదిసంవత్సరములలో నిల్లినాయిలో మహాప్రసిద్ధి వడసెను. ఇచ్చట న్యాయవాదులలోఁ బ్రాముఖ్యుఁ డెవ్వఁడనిన నాసీమ జనులెల్ల రతనినఁ చూపుచుందురు.

1842 వ సంవత్సరమున ముప్పదిమూఁడు సంవత్సరముల వయస్సున నతఁడు హానరబిల్ రాబర్టు యస్. టాక్ కూఁతు రగు మేరి టాడును బెండ్లియాడెను. ఈ వివాహమువలన నతనికి రాబర్టు, ఎడ్వార్డుసు, విల్లియము, థామసులను నలుగురు కుమారులు గలిగిరి. ఎడ్వార్డు బిడ్డగా నున్నపుడె చనిపోయె. విల్లియము పంఁడెండు సంవత్సరములవాఁడై వాషింగుటను పట్టణమున మృతినొందె. థామ సిరువదేండ్లవాఁడయి యిల్లినాయిలోఁ బరలోక ప్రాప్తి జెందె. రాబర్టుమాత్రము తరువాత వాషింగ్టనులో ముద్దవిషయిక కార్యదర్శి యయ్యెను.

పదునెదవ ప్రకరణము.

న్యాయవాదిత్వము.

లింకను న్యాయవాదియైపోయెను. నారంభించినపు డిచ్చనియొద్ద నొక కాలెనను తీసుకొనెను. న్యాయవాదులు

గుఱ్ఱమును దానిపై సామగ్రి మోసికొనిపోవుట కొక తిత్తియుఁ గొనుట కతనికి ధన మొకన్నేహితుఁ డియ్యవలసివచ్చెను. అశ్వ మావశ్యక మై యుండెనా యను సంశయము చదువరుల మన ములకు గోచరింపవచ్చును.

ఆకాలమునఁ గక్షిదారులు న్యాయస్థానమునకుఁ బోవుట లేదు. న్యాయస్థానము గక్షిదారులు నరసికొని సంచరించు చుండును. న్యాయాధికారులు దమతమ నిర్ణీతప్రదేశములకు వెడలి యెచ్చటి వివాదముల నచ్చటనె తీర్చివచ్చుచుండురు. ఇట్టిన్యాయస్థలములకుఁ దేబడు వివాదముల సంఖ్య కనుగుణ ముగ 'భ్రమణ' కాలము పట్టుచుండును. ఒక్కొకమారీ 'భ్రమణము' లనుండి లింక నింటికి మూడుమాసముతీమీఁదటఁ దిరిగి వచ్చుచుండెను. ఇట్లొకతరి యతఁడు గార్యార్థియై వెడలియుండి నపు డతనికి సందియముఁ గొలుప నాతనిభార్య దమగృహమున కింపులు గురిపించు మేడ గట్టించి నూతనాకారము వహింపఁ జేసెనట. లింకను మఱలివచ్చి యింటియందలి మార్పులఁ బరికించి తెలియనివానిబోలె దూరముననుండు నొకనిఁ బిలిచి.

“నాయనా! లింక నిప్పు డెచట నివసించు. ఇదివఱకే గేహంబున నుండునే?” యని ప్రశ్నించెనట.

కొంతద్రవ్య మార్జించినపిదప లింక నొక యింటిగుఱ్ఱపు ఁడిని సంపాదించెను. అదియు నంత యుత్తమమైనది గాదు.

సాంపుగాని దినముల నద్దాని నుపయోగించుకొనుచుండెను. ఇంతటిమితపరికరములు గలవాఁడైనను అతనిరాకమాత్రము భూస్వాములకును న్యాయవాదులకును మోదప్రదం బయి యుండెను.

న్యాయవాదిగ నున్నెడ నతఁడు నిష్ఠాపట్యము, నిష్పక్ష పాతము, న్యాయవాంఛ, దయ, ధారాశత్యములఁ జూపి ప్రసిద్ధి వడసెను. ఈ గుణముల సూచించు దృష్టాంతముల లీఖించి యొక గ్రంథము నింప నగును. అయిన నిచ్చటఁ గొన్నిటి మాత్రము పొందుపఱచెదము.

లింకనువద్ద కొక వ్యాజ్యకాఁడేతెంచి తన కథనెల్లఁ జెప్పకొనియెను. చక్కగ విని,

“నీకు నే నుపయుక్తుఁడఁ గాఁజాల. నీ వ్యాజ్య మనృత ” మనియెను.

“అదంతయు మీ పనిగాదు. నే డబ్బిచ్చి మిము నాప రము వాదింప నునిచికొనిన సరిగదా” యని వాఁడు ప్రతి వత్కెను.

“నే నట్లు వాచింపను. న్యాయవాదిగ నుండుట యన్యాయ మును న్యాయ మెవవర్పఁ గడఁగుట కాదు. నిస్సంశయముగఁ దప్పత్రోవలఁ ద్రొక్కువ్యాజ్య మే నెన్నటికిని నంగీకరింపను.”

“నా వెరిని మీరు దొందరలఁ బెట్లవచ్చును గాదా?”

“అవును. వివాదము నే గెలిచియిచ్చెద ననుటకు సందేహములేదు. ఒక ప్రదేశపు జనుల నెల్లరఁ దాటుమాటు చేయఁ గల్గుదును. ఆ విధమును ఆపె యాటుగురు దండ్రులేని బిడ్డలను రిక్తహస్తలఁజేసి న్యాయానుసారముగ వారికిఁ గల యాటువందల డాలరుల నీ కిప్పించఁ గల్గుదును. అయిన నే నట్టి యన్యాయపు పనులు సేయువాడను గాను.”

“మీ కెంత వేతన మిచ్చిననుఁ జేయరా?”

“నీకుఁ గలదంతయు నా కూడ్చి పెట్టినను నేఁ జేయను. చట్టదిట్టములు సరియని యొప్పుకొను విషయములు గొన్ని నీతిబాహ్యములు గలవని యెఱుంగుము. నీ వివాదమునకుఁ దోడ్పడుదు ననుట గల్గె.”

ఈ యుత్తర ప్రత్యుత్తరములకు వ్యాజ్యకాఁ డగ్రహము పూని,

“మీరు రాకున్న గుడ్డిగవ్వవ్రోయె. మీవంటి న్యాయవాదు లీసీమయందుఁ దండోపతండములు గల”రని నొడివి రభసమున వెడలఁబోయెను.

లింక నతని నాపి “వేతనముఁ దీసికొనక నీ క్షాకయాలోచన సెప్పెద వినుము. నీవు చూడ మిక్కిలి చుఱుకైన పనివాఁడుగ నున్నావు. ఆ యాటువందల డాలరు లింక నేవిధమున నైన గడింపుము. పొమ్మ”ని చెప్పి పంపెను.

ఒకనాటి మధ్యాహ్న కాలమున లింకను హెరండనుల యుద్యోగస్థలమున కొకముసలి నీగ్రో (సిద్దీ) స్త్రీ యేతెంచి తన విషయమెల్ల సాంతముగఁ జెప్పుకొనెను. అంతకుఁబూర్వ మాపె గెంటకీ సీమయందు హిస్కె లను నతని బానిసగా నుండెను. అతఁడు దయామయత్వంబున నామెను బిడ్డలను నిల్లినాయి సీమకుఁ దెచ్చి స్వేచ్ఛ యొసఁగి యుండెను. అప్పు డామె కుమారుఁడు న్యూఆర్లియన్సుకుఁ బోయి యుండి యవి వేకి యై గ్రామము సొచ్చెను. ఇతరసీమలనుండి వచ్చు ముక్త బానిసలఁ బట్టి మరల దాస్యమున కమ్మవచ్చు నను 'సీమ' చట్టము ననుసరించి పోలీసువా రతనిఁ బట్టి యుంచిరి. వెంటనే మరల్చుకొని రాకున్నఁ ద్వరలోనే మరల నతనికి దాస్యము సంభవించున ట్లుండెను. అట్టి యాపదనుండి తన పుత్రుఁ దప్పించరే యని యామె వేడెను. లింక నార్ద్రహృదయత్వము జెల్లివిరియఁ జొచ్చెను. కఠినచట్టములపై నాగ్రహమును వెం దయ్యెను.

హెరన్డను నవలోకించి "రాజకీయోద్యోగస్థలమునకుఁ బరువిడి యీ నీగ్రోను రక్షింప గవర్నరు చిస్పెటగా రేమైనఁ జేయఁగలుగుదురేమో తెలిసికొని రమ్మ" నెను.

ఆ యాలోచన నిష్ఫల మాయెను. గవర్నరు దన వా విషయమున నెట్టి యధికారమును లేదని వార్తఁ బంపెను.

ఇట్టి యాసురకృత్యమును నిరాకరింపజాలని చట్టముల హీనత్వంబునకు మిక్కిలి కనలి లేచి నిలిచి తన నిడుపుచేతుల నాకాశమార్గంబునకుఁ బఱపి,

“దైవానుగ్రహం బుండిన నా నీగ్రో నిప్పుడ రక్షించెద. లేకున్న గవర్నరు కిట్టివిషయముల నిష్టానుసారముగఁ బ్రవర్తింప నధికార మిచ్చువఱ కిరువదిసంవత్సరములైనఁ జట్ట నిర్తాణసభయందుఁ బోరాడి యల్లకల్లోలం బొనర్చెద” నని యెను.

వెంటనే లింకను హెరల్డ్లును దమ ధనము న్యూఆర్గియన్సుకుఁ బంపి యా నీగ్రోను విడిపించిరి.

లింక నెకతటి చిక్కుల కిక్క యగు నెక వ్యాజ్యములో వాదించుచుఁ దాను దప్పుపక్షమున నుంటఁ బొడఁ గాంచెను. కక్షిదారుఁడు దుర్మీతుఁడై యతని కబద్ధము సెప్పి యుండెను. అతఁడు శ్రమఁజేసి తన కక్షిదారుకై యొక యప్పులెక్కను సిద్ధాంతపఱచెను. అయినఁ బ్రతికక్షివా రా లెక్క కెల్ల విరుద్ధముగఁ జెల్లుచీటి (రశీదు) నొకదానిఁ గనుపఱచిరి. దీనివిషయము లింకనున కెఱుకయే లేదు. ఎమరు న్యాయవాది దన వాదము ముగించుటకుమున్నె లింకను న్యాయస్థలము నుండి లేచిపోయి యుండెను. దానిఁ గాంచి న్యాయాధికారి యతనిఁ బిలువ నంపెను. అయిన లింకను నేను రాజాల

నని న్యాయాధికారికిఁ జెప్పుము. నాహస్తము మాలిన్యంబు
నందినది, కడుగుఁగాన నేతెంచితి” ననిదూత ననిపెను.

హత్య వివాదమున నొక్కట ముద్దాయిని రక్షించుటకై
 లింకను సీవెట్టులు నేమింపుకొనఁబడిరి. సాక్ష్యము వినినతరువాత
 లింకనునకుఁ దనపక్షమువాఁడు నేరస్తుఁడే యని తోఁచెను.
 వెంటనే ప్రక్కగదిలోనికిఁ దన సహవాదింబిలిచి,

“సీవెట్టూ, మనవాఁడు నేరస్తుఁడే” యనెను

“అందుకు సందియములేదని” సీవెట్టు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.

“అతనిని నీవ రక్షించుకొనవలెను. నే నిక సాయ
 మొనర్పజాల” నని లింకను దన సదనమునకు వెడలెను.

సీవెట్టు మిక్కిలి చాతుర్యముతో వాదించి నేరస్తుని
 న్యాయశిక్షనుండి తొలఁగించెను. వాఁడు వేతనముగ న్యాయ
 వాదుల కని వేయిడాలరు లిచ్చెను. అయిన లింక నందొక్క
 వీసమైనఁ గొనఁడాయెను.

ఒకనాఁడొక యబల యతని మందిరమునకు వచ్చి తనకు
 న్యాయము జరుప నతని నియమించుకొనఁ గోరెను. అలోచన
 వేతనముగ రెండువందల యేఁబది డాలరుల చీటినిచ్చి మఱి
 నాఁడు రమ్మన నంగీకరించి పోయెను.

రెండవరోజుమో వచ్చు నప్పటికిఁ దగు విషయముల నెల్ల
 లింకను పరామర్శించి యుంచెను. ఆమో వచ్చినతోడనే

“అమ్మా, నీ హక్కు స్థాపించుట కావంతయైన నాధారము గానరా దనుటకుఁ జింతిల్లుచున్నా” ననెను.

ఆమె మిక్కిలి చిన్నవ్రాయి “అదెట్ల” ని విచారించెను.

అంత లింకను విషయములనెల్ల నామెకుఁ జక్కగ విశదీకరింప నామె లేచిపోవ నుద్యమించెను. లింకను “నిలునిలు” మనుచుఁ దన కోటు జేబులోనుండి యామె యిచ్చిన చీటిఁ దీసియిచ్చెను.

ఆమె వెఱఁగంది “మీ రద్దాని సంపాదించితిరి. అది మీదె యగు” ననెను.

“కాదు, కాదు, అది సరికాదు. నా ధర్మము నేఁ జేసితిని. నే నేమియు గ్రహింప” నని గట్టిగఁ బల్కి యామె దానిఁ గొని పోవునట్లు చేసెను.

లింకను బాల్యమున “పిన్ని హానా” యను నామె యతనియెడఁ బ్రేమ గలిగి యుడుపుల శుభ్రపఱచి యిచ్చుచు భుజించుట కప్పుడప్పు డేమైన నెసఁగుచుండెను. అందుకుఁ బ్రతికృతిగ లింక నామె కుమారుని యయ్యెల నూపుచుండెను.

ఇప్పటి కా శిశువుతండ్రి పరలోకప్రాప్తిఁ జెందియుండెను. ఆ శిశువు దరుణవయస్కుఁ డై పోరాని పోకలఁ బోవుచుండెను. అట్లు మెలఁగుచు నొక్కతటి హత్యనేరమునఁ జిక్కు

తొనెను. హానా దుఃఖము నిర్వచనీయ మాయె. తన కుమారుడు దుర్భాగమున నిట్టి యిక్కట్టులఁ బడి దండనీయుఁడు గావలసినే యను చింతచే నేమియుఁ జేయఁ దోవక భ్రమ జెంది కొంత సేపటికిఁ దెప్పిటిలి “గురుగుణుఁ డాచి” మనసునకుఁ దట్ట నతఁ డేమేని నాయ మొనర్చు నని నిశ్చయించుకొని లింకనుకు మొఱ వెట్టుచుఁ దన పుత్రు రక్షింపవలసిన దని వేడుచు వార్తఁ బంపెను. లింక నాజాబుఁ జూచినతోడనే చక్షువుల నుదకములు వ్రాల్చి తనకృతజ్ఞతఁ జూపుట కదియ నమయ మనుకొని, హానాకై యామె బిడ్డ నెంతకష్టముల కొల్పియెనఁ గాపాడఁ గంకణముఁ గట్టెను. శక్తికొలఁది పాటు పడుమననియు దైవానుగ్రహముండిన మేలు గాఁగలదనియుఁ, దక్షణ మాపె స్పృగుఫీల్డుకు రావలసిన దనియు హానాకుఁ బ్రత్యుత్తరము వ్రాసెను.

ఆమె కా వాగ్దాన మాతాశవాణి దోడ్పడ నెంచి పల్కిన జ్ఞగుపడెను. పగులుస్థితియందుండు గుండె ధైర్యముఁ గొన నామె సత్వరముగ స్పృగుఫీల్డుకు వచ్చి చేరి లింకనున కున్నవిషయముల వెల్లిడిపఱచెను. కొందఱు వయోవంతులు హాలారస పానమత్తులె హాస్యోసుకా ల ప్రసంగంబుల కారంభించి తన్నూలంబున వివాదంబులకుఁ గడఁగి రోషానలారుణితలోచనులై గొందసింధురంబులతెఱంగున మై జరిఱిచి కుండలొ

రులఁ దాకికొనుచుండ నందు మేట్టుగారను నతఁడు మృతి
 నొందెను. అతని చావునకు హానా కుమారుఁడు విల్లియము
 గారణమని యానేరము మోపియుంచిరి. హానా మాత్రము
 దనకుమారుఁడుగాక మఱెవ్వఁడో యాపనినిఁ జేసె నని
 నమ్మెను. ఆమె కథనెల్ల సంపూర్ణముగ వినిపించిన తరువాత
 లింకనుగూడ విల్లియము నిరపరాధియని స్థాపింప లేకపోయినను
 నపరాధి యనుటకుఁ దగినంత యాధారములు గానరాకుంట
 స్పష్టముగాఁ గనెను. అందువలన నా ముదుసల్లిపై షిక్కిలి
 దయపుట్టి యాపె పట్టిని యురినుండి యెట్లైన రక్షింపవలె నని
 నిర్ధారణ సేసికొనెను. నేరస్తుని దండింపించవలె నను నుత్సాహ
 మపు డతివిస్తరముగ నుండుటంబట్టియు, నీ విల్లియమే దండ
 నీయుఁ డను వార్త వ్యాపించి యుండుటంబట్టియు నప్పటి స్థితి
 యందు నిష్పక్షపాతులగు జ్యూరరులు (న్యాయసభలోని పంచా
 యితీదారులు) లభించుట గష్టతమ మనుట గుర్తించి యా
 వివాదపు విచారణ మఱియొక మాఱు మూడోమాసముల
 మీఁద జరుపవలసిన దని లింకను న్యాయవాదిని వేడి యక్ష్మ
 సేయుటకు నుత్తరువు గొనెను. ఈ మార్గ మవలంబించుటకు
 హానా దనవుతుఁ జూచుదత్తరమున నియ్యకొనకున్నను
 లింకను పైఁ జెప్పినవిషయముల విశదీకరించి తన వివాదము
 నిరపరాధి మకొనుటకుఁగూడ నది సహకారి యగునని నుడివిన

తరువాత నామె దన కుమారు లింకనున కప్పగించి యతఁ డేమిచేసినను మంచిద యని యంగీకరించెను.

నిర్ణీతదినమునకు మధ్యకాలములో నాబ్రహా మైనువేల డాలర్లు వేతనముగఁ గొనినవానిబోలె శ్రమపడి సాక్ష్యవిశేషముల సమకూర్చుకొనుచు నితర సాహాయ్యములఁ జేర్చుకొనుచుండెను.

విచారణదినమున న్యాయస్థానమున కనేకులు లగ్న హృదయు లాగతులైరి. వారు ప్రశాంతమనస్కులై మధ్యఁ గొంతకాలము గడపియుండుటచే మొదటిదినములయందువలె సంభ్రమచిత్తులై యుండుట మాని న్యాయాన్వయవివేచన సేయుటకుఁ దగిన మనోవృత్తి గలవారై యుండిరి. పిర్యాదు పరము సాక్షులొక్కరివెంబడి నెకరు పరీక్షింపఁబడిరి. కొందఱు విల్లియము పూర్వపు మప్పువ్రతన స్థిరపఱచిరి. మఱి కొందఱు నేరము సమయమునఁ దాము చూచినవిషయములఁ దెలుపుట కేతెంచిరి. పిర్యాదిమాత్రము విల్లియ మాయుధముచే నిహతునిఁ జావనడచినది చూచితినని దృఢముగఁ బలెక్కెను.

అయిన నీపిర్యాదిని జమత్కారముతోఁ బరీక్షించి లింకనుందఱువెఱఁగందఁ బ్రతిపక్షమువారి వాదమె వార్తిపైకిఁ బ్రతిపెను. సాక్ష్య మతఁడు విమర్శించువఱకు నచ్చటివారెల్ల

నేరము నిస్సంశయముగ స్థాపింపబడె ననుకొనుచుండిరి. అయిన నతనిచర్చ ప్రారంభమగుటతో నా నేర మన్యాయముగ నీతరుణమున విల్లియముపై మోపబడెననుట విశదమాయెను. లింకను మనస్థితి వర్ణింపఁ బదసామగ్రి చాలదు. ఒక్కొక్కఁ దన యుపకారికిఁ బ్రత్యుపకారము సేయవలయు నను వాంఛయు, నొక్కొక్కఁ నన్యాయపు నేర మారోపించిన దుష్టాత్ములపైఁ గిన్నయ, మఱి యొక్కొక్కఁ నిరపరాధి కిట్టి యిడుమలు దుస్థింపె నను వగపును, నింకొక్కొక్కఁ నితరులకష్టముల మాన్పఁ బురికొల్పు సహజదయామయత్వంబును నతనిహృదయముం బ్రబ్బరిల్లఁ జేయుచుండెను. దానఁజేసి యతని వాద మద్భుత వాక్పాటనము వల్లను, గ్రమక్రమముగ నారోహణ మొనర్చు స్వనగాంభీర్యము వల్లను, మాటిమాటికి మనోవికారముల బోధించు ముఖవైఖిరీభేదముల వల్లను వినువారి మనముల నినుమును గాంతమువ్రాలె నాకర్షించి యెండ్రజాల శక్తిబలం బునఁబోలె మార్చివేసెను. అచ్చటివారెల్ల లింకను వాదము వినకమున్ను విల్లియముపై నెంతయాగ్రహ మూనియుండిరో యంతయాగ్రహము వినిన తరువాతఁ బిర్వాదిపైఁ బూనిరి. వారందఱు లింకను శక్తికిమెచ్చి యనేకపర్యాయములు మహారావము నింగి ముట్టఁ జేతులు చఱచిరి.

న్యాయాధిపతియు జ్యోతిరులును విల్లియము నిరపరాధి యని యతని నిడువఁచేసిరి.

విల్లియము హానాల సంతసమునకు మేర లేకుండెను. లింకను నెడ వారికి గలిగిన కృతజ్ఞత వెలువరింప లేరైరి. అతఁడును వారి గౌరవాదరణవచనములఁ బ్రేమతో స్వీకరించి విల్లియమునకు బుద్ధిసెప్పి యతఁడు మరల నట్టి దుష్టసాంగత్యములకుఁ బోకుండుటయే తనకుఁ జూపఁదగు కృతజ్ఞత యని నొడివి వానిచేత నొప్పించుకొనియెను.

మఱియొకవిషయమునఁగూడ నీ “పిన్ని హానా” కితఁడు సాయ మొనర్చెను. అది పెంచి వ్రాయు టనవసరము.

మాఱుదల్లియెడ నితనికి గల యనురాగము గనఁబఱచు నట్టి యంశ మొండిటఁ జూపనగును. న్యాయవాదిత్వమునకుఁ బ్రారంభించిన కొన్ని దినములలో నొక్కవివాదమున లింక నేదువందల డాలర్లు గడించి వాని లెక్కించుకొనుచుండెను. అప్పుడు సహవాది యొకఁడు గనుపింప నాతనితో,

“ఇదె చూడుఁడు. నే సంపాదించినదానిల్లో నిదియె గొప్ప వేతనము. ఇత రెండువంద లేబదిఢాలరు లున్న నొక మంచి డ్డేత్రముఁ గొని వాముసలి మాఱుదల్లి కియ్యఁగల్గుదు” ననెను.

“మిగత భాగ మే నప్పిచ్చెద” వని యతఁడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

“అయిన సంతసించితిని. కానిమ్ము. అచుచు లింక నప్పు డతఁడు వ్రాయఁబోయెను.

“కొంచెము నిలువుము. నీవు చెప్పినరీతిని వ్యయపఱచుట కంగీకరింప” నని సహవాది వల్కెను.

“ ఏలాగో ? ”

“మీ మాటుదల్లి ముదుకలి యగుచున్నది. బహు కాలము జీవింపదు. ఆయమ యనంతర మాచేను నీవ యనుభవించున ట్లేర్పఱుపవలెను ”

“అట్లు నే నొక్కనాటికి జేయను. ఆయమ నాపైఁ గనుపఱచిన విశ్వాసప్రేమల కేనైనర్చు నుపకృతి బహు స్వల్పము. అందును లోపము సేయ నా మనసొప్ప” దని ఖండితముగఁ బలికి తనచేతనైన త్వరలో నాయాస్తిఁగొని మాటుదల్లి కిచ్చివేసెను.

1851 వ సంవత్సరమునఁ దండ్రికి మరణావస్థ దటస్థించిన దని విని లొకను గార్యబాహుళ్యమునఁ జేసియుఁ దనభార్యను ఘోరతర వ్యాధి బీడించుచుండుటఁజేసియుఁ గదలిపోఁజాలక పితృభక్తి యుట్టిపడు పదముల నుత్తరమొకటి వ్రాసి పంపెను. అందుఁ గొంతభాగ మొక్కింద వ్రాయఁబడుచున్నది.

“నాతండ్రికిఁగాని తల్లికిఁగాని వారు జీవించినంతకాల మెట్టిసౌఖ్యలోపంబును నుండఁగూడదని నాకోరిక. తండ్రిగారి కిప్పటి జబ్బు కుదురుటకు వలయు వైద్యులుగాని వస్తువులు గాని నాపేరు స్వేచ్ఛగ నుపయోగించి సమకూర్పవలసినది.

తండ్రిగారి కీజాడ్యమునుండి విముక్తి గలుగుఁగాకని యెప్పుడు దైవమున కెరఁగుచున్నాను. అయిన నెట్లుండి యెట్లువచ్చినను దండ్రిగారిని దయాసముద్రుండును, సర్వాంతర్యామియు, సర్వ శత్రుఁడును నగు నాపరమాత్మను మఱువక యారాధించి యతని మఱుఁగుఁ జొరు మనుము..... ఇప్పుడు నేనును దండ్రిగారును నొకరిని నొకరు చూచుకొనుట యిద్దఱికి మిక్కిలి దుఃఖప్రదముగనే యుండునుగాని సంతస విచ్యుఁజాలదు. దైవానుగ్రహము తప్పి యతఁ డిప్పుడు పరలోకమున కేగవలసివచ్చిననిది వఱ కటకుఁబోయిన ప్రియబాంధవుల సంతోషముతోఁ గలసికొనఁ గల్గును. అచిరకాలములోనే నిలువయుండు మేమును నీశ్వరాజ్ఞచే నా యానంద మనుభవింతుము గాక.”

పదునాఱవ ప్రకరణము.

గౌరవాధి క్యతం జెందుట.

లింకను న్యాయవాదిత్వమున నుండి సంపాదించిన ప్రజా ప్రతినిధి సభ్యత్వాది విషయములగుఱింపి నిశేషము న్యాయంబనిలేదు అతఁడు దేశాధ్యక్షతను కేమింపఁబడవలయును ప్రజా ప్రకాశముగ వృద్ధిబొందుచు వచ్చెను. జరుల కందఱ కాలని న్యాయసంపద విదిత మగుట కెల్లరును దమదేవు వృత్తాతేద

ముల గణింపక యతనినె విశ్వసించి యతనినే బహుకార్య స్థానముల కేర్పఱచుచు వచ్చిరి.

అతని యాన్నత్యమునకుఁ గారణభూతము లైనవిషయములు గొన్ని కలవు. బానిసవ్యాపారనిర్మూలనంబునకై యతఁడు దన శక్తి నంతయు నుపయోగించి పాటుపడెను. అతని వాక్చక్తియు వాదమహిమయుఁ బ్రతిమనుజుని సత్స్వభావంబును ఊణఊణ ప్రవర్ధమానపటుత్వముతోఁ గొల్లగొని యాశాపాశబద్ధులై న్యాయచింతనకు బహుదూరు లగు ప్రతిపక్షము వారిని బానిస వ్యాపారమం దుత్సాహులమాత్ర మంతకంతకుఁ గనలఁజేసెను. గొప్పగొప్ప సభల వైరు లతని బీదపుట్టుక నుపన్యసించి హేళనమునేయుటగూడఁ దటస్థించెను. అయిన నది యతని కవమానకారి గాక వారి నీచత్వమునే వెల్లడి చేసెను. ఏనుఁగుం జూచి కుక్క లఱచిన నేరికి లోకువ యను లోకోక్తికి వృథ యగునే?

లింకను దుష్టసమరము నొకదానిని నివారించ మిక్కిలి పాటుపడెయెను. అయ్యది బానిసవ్యాపార వృద్ధికై యొకా నొక సీమను లో బఱచుకొన జరపఁబడియెను. “ ధోర కర్క లచే నిండెయున్న యిట్టి దేశ మెన్నఁడైన సెకదినము దేవుని యాగ్రహ మనెడి యనలమునఁ బడి భస్మము గాఁగలదు. దాస్యము ప్రబలఁ జేయఁటకొఱ కొకసీమను నిర్బంధించుచు

యాసురంబగు” నని యతఁడు మంట లెగయుమాటల విను నారల మనముల జ్వలింపఁజేయుచు ఖండన మొనర్చెను.

సీమ ప్రతినిధి సభ్యత్వమునకుఁ బెనఁగుచు నచ్చటచ్చట నితఁ డిచ్చిన యుపన్యాసములు మహాద్భుతవిధమున లోకుల డెందముల కానందంబిచ్చి యితనియందలి గౌరవభావముం బెంచుచుండెను. ఒకనాఁ డితఁ డుపన్యసించి ముగించినతరువాత ననేకు లొక్కటిగ నితని భుజములపై నెక్కించుకొని కడు దూర ముత్సాహముతోఁ గేకలు వైచుచు మోనుకొని పోయి రఁట. మఱియొకతఱి నొక ముదుసలి ప్రతిపక్షమువాఁడు లింకను వాక్యామృత మంతయుఁ గ్రోలి తుట్టతుదకు మన స్సారఁ జేతులుచఱచి యాహ్లాదమున మునిఁగితేలి తనపక్షము ఙ్గిష్టికిఁ దెచ్చుకొని,

“ఇతఁడు సెప్పు నంశముల నొక్కటైన నే నమ్మును. అయిన నితని వాక్కుధాలహారి కేను సంతసించి మెచ్చి తీర వలసి యున్నది. అది యేమిచిత్రమోగాని యీతని భాషణము లింత బాంపుగ నున్నవి.” యనె నఁట.

ఇట్లున్నవఱివి కేతెంచు కాలమున లింకను గుణములఁ జూపు విషయములు తెంటి నిందుఁ గమనింపవలసి యున్నది.

ఒకదిన మతఁడు రాజకీయోద్దోగ స్థలమునుండి దిగి వచ్చుచు మెట్లమీఁదఁ దన కక్షిదారు నొకనిఁ బొడగాంచి,

“ఓ! కాడ్గల్ల” ని మనఃపూర్వకముగ హస్త మొనఁగి
 “మీ రీమధ్య పెద్ద దురద్రుష్టము పాలఁ బడితిరని వింటినే”
 యనెను. కాడ్గల్తుపాకిమం దాకస్తికముగఁ గాలుటవలన నొక
 చేయిఁ గోలుపోయి యుండెను. కావున “అవును. కొంతవఱ
 కద్రుష్టహీనుఁడనె! ఇంతకంటె నెక్కువ యపాయము గలిగి
 యుండవచ్చును. అది తప్పిన” దనెను.

“సరియె. అది వైరాగ్యమార్గ మయ్యెను. మీ
 వ్యాపారమైనఁ జక్కగఁ జరుగుచున్నదే” యని లింకను ప్రతి
 పల్కెను.

“చేడవలసినంత చెడినది. వ్యవహారమున నున్న యగు
 టయె గాక కాయస్థితినిగూడ నణఁగఁద్రొక్కఁ బఱినాఁడను.”

“మీ గతిఁజూచినఁ జాల విషాదము గల్గెడిని. అయ్యో!
 పాపమ” ని లింకను శోకార్ద్రహృదయముతో నొడివెను.

“తమకు నే నియ్యవలసిన ద్రవ్యమువిషయము యో
 చించుచుంటి” నని కాడ్గల్ విన్నదనమునఁ బల్కెను.

లింకను సగము నవ్వుచు “దానికేమి? మీ రావిషయ
 మింకఁ దలపెట్టకుండ” ని యనుచుఁ దన చేతిపుస్తకమునుండి
 యా పత్రముఁ దీసియిచ్చెను.

సీమ ప్రతినిధి సభ్యత్వ మొకమాఱు ముగురు కోరు
 చుండిరి. అం దొకఁడు లింకను. రెండవవాఁడు బ్రంబ లను

దాస్యనిరాసకుఁడు. మూఁడవవాఁడు బానిస వ్యాపారుల
 తోగకుఁ జేరినవాఁడు. అయిన నీ మూఁడవవాని దిగవిడిచి
 యాపక్షమువారు మాధిస ననువాని బానిస వ్యాపార విషయ
 మున నుపేక్షకుని నియమింపఁ బ్రయత్నించిరి. మూఁడు సమ్మ
 తులు సేరిన జయమందుకాల మతనికి సంప్రాప్త మాయెను.
 అది చూచి లింకను బానిస వ్యాపారులు విజృంభించి విజయము
 నొందుదురని తెలిసికొని తనపక్షమువారు దనకు సమ్మతు
 లియ్యవలదనియు ట్రంబలున కియ్యవలసిన దనియు వేడెను.
 అయిన నతని పక్షమువా రతనికి నిచ్చెదమని పట్టుపట్టిరి.
 దానిమీఁద నతఁడు మిక్కిలి స్థైర్యముపూని “మీ రట్లు చేసి
 తీరవలసినది. వేరుమార్గము లేదని” గంభీరస్వనమున శాసిం
 చెను.

అతని కక్షవారు గొందఱు మిక్కిలి చింతిల్లి యేడ్వగడఁ
 గినను నతనిమాట జవదాట రైరి. రెండుకక్షలవారు సేరుటచే
 ట్రంబలు సీమ ప్రతినిధి సభ్యుఁ డాయెను. ఈ తరుణమున లింక
 నాదార్యము బయలుపడినట్లు మఱియొప్పుడును బయలుపడ
 దయ్యెను. అప్పు డాతని గొప్పతన మచటిజనుల మనస్సీమ
 యందు స్థిరముగ నాటఁబడెను. దేశసంరక్షణమున కిట్టి
 యాదార్యమేగదా యనేకపర్యాయములు గావలసి యుండును.
 అదియు మనదేశమున నిప్పటి స్థితిలో మనకు ముఖ్యతమము.

గదా! చట్టనిర్మాణసభకు నేను ప్రతినిధి గావలె నేను ప్రతినిధి. గావలె ననుట మాని మనవా రెన్నడు లింకను గఱపినతెఱఁ గున 'నేరు ప్రతినిధి యైన నేమి? దేశక్షేమమునకుఁ బాటుపడు దము గాక' యందురు?

ఉపోద్ఘాతమున దేశాధ్యక్షులు నిర్వాచకుల సమ్మతులచే నేమింపఁబడుచుందురని వ్రాయఁబడియెనుగదా. అయిన నా నిర్వాచకులకుఁగూడ దారినూపువారు దేశజనులే యగుదురు. భిన్నాభిప్రాయము లెక్కడనుఁ గలుగక మానవు. ముఖ్య విషయముల నట్టి భిన్నాభిప్రాయము లొక దేశమున గలిగినచో నా యభిప్రాయముల ననుసరించి కక్ష, లేర్పడు. ప్రజాపరి పాలిత దేశముల నీకక్షల ముఖ్యాధికారము వహించును. ఏ కక్ష యభిప్రాయము జనసామాన్యమునకు సమ్మతం బగు నా కక్షయ శాసించుట కర్హత నందుచుండును. * రాజ్యాధికారుల

---

* ఇంగ్లాండునందును నిదేవిధము. మనకు లాఠ్డు కర్లను ప్రభువుగా నుండినపుడు కాంజర్వెటివు కక్షవారు రాజ్యాంగము నడపుచుండిరి. ఎల్ల ప్రజలకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య మియ్యఁగూడదనుట వారి యభిప్రాయము. స్వలాభము గణించుటయే వారి ముఖ్యోద్దేశము. కావుననే మన మప్పుడు గుడిచిన యిడుమలు మనల నిప్పటికిని వీడకున్నవి. ఇప్పు డన్ననో లిబరల్ కక్షవారు (అనగా నందఱకు స్వాతంత్ర్య మిచ్చుటయే యెల్లరకు లాభదాయి యను కక్షవారు) రాజ్యాంగము నడపుచున్నారు. కావున మనదేశమునకు మంచికోజులు మరలవచ్చిన వనియు మన మెక్కడు శ్రద్ధఁ బుచ్చుకొని

నియమింపఁబడుటకు మున్నాకక్షవా రొక గొప్పసభఁ జేర్చి తమ కిచ్చవచ్చినవానినిఁ బేర్కొందురు. అతఁడ సర్వసాధారణముగ జయ మందును.

లింకను దేశాధ్యక్షతకుఁ బెనఁగునప్పటి కిట్టి కక్ష లట మూ డుండెను. అందు రిపబ్లికను (అనఁగా ప్రజలుగాని, వారి ప్రతినిధులుగాని రాజ్యము నడపవలె ననియు నందఱకు జాతి మతభేదము లెంచక స్వాతంత్ర్యము గలుగఁజేయ వలె ననియు నను) కక్షయె మహాబలవంతముగ నుండెను.

ఈ రిపబ్లిక్ జాతీయసభ 1860 వ సంవత్సరము జూను నెల పదునాఱవతేదీన చికాగోలో జరుపఁబడెను. దూరాగత ప్రజలకును వారి ప్రతినిధులకును గూర్చొనుటకుఁ దగినవిధమున నొక పెద్దపందిరి నిర్మించియుంచిరి. సభనాఁ డచ్చట నిరువది యైదువేలజను లాసీనులైరి. ఆకక్షవారిచే నేమింపఁబడతగినవారు లింకనుతో నెనిమిదిగు రుండిరి. అందుఁ గొందఱు లింకనున కంటె నెక్కుడు ప్రసిద్ధిఁగొంచినవారు. అయినను వారిలో వారికి సమ్మతు లెచ్చుతక్కువ లైనతఱి వారివారుగూడ లింకనునకే సమ్మతు లిచ్చిరి. కావున నాసభవారిచే లింకను దేశాధ్యక్షతకుఁ బేర్కొనఁబడియెను. లింకను దేశాధ్యక్షతకు

పాటుపడిన ఫల మందుదుమనియు మనలోఁ ప్రాముఖ్యము నొక్కవక్కాణించుచున్నారు.

నుడువఁబడినతోడనే జనులు గనుపఱచిన సంతోషము వర్ణింపఁ దరముగాదు. ఒక్కెడ సభాసదుల కరాస్పాలనంబును, నొక్కెడ మహాత్ముకుల జయజయారావంబులును, వేరొక్కెడ 'లింకను పేర్కొనఁబడియెను. ఫిరంగుల మ్రోయించు' డను నేవకుల యార్భటములును, మఱొక్కెడ తెరతెరలై వచ్చు ఫిరంగి శబ్దంబులును మిక్కుటముగ పిక్కటిలి యుత్సాహాదధి మితిమీఱి వెల్లివిరియుటం దెల్లము సేసెను.

ఈ విషయము దంత్రీవార్తమూలముగ స్పృంగుఫీల్డున విననా యెను. అచ్చటివారు మిక్కిలి యలరి లింకనునకుఁ బూర్వాచారానుసరణముగఁ గొన్ని యుత్తమ సారాయిదిను సులఁ గొని కానుకగ నంపిరి. అతఁడు వానినెల్ల మరలఁ బంపించు మా యింట నిట్టి పదార్థము నెప్పుడు నుంచుకొన మని మీ రెఱుఁగుదుకు గాదే" యని ప్రత్యుత్తరము నిచ్చెను.

అగౌరవమునకుఁ బ్రతీకారముగఁ దనయింటికిఁ గొందఱు ప్రముఖు లాధిత్య మంగీకరింపఁ బ్రార్థితు లైరి. అతఁడు దనకుఁ సహజమగు సుస్వభావముచే వారి కెల్లరకు స్వాగతం బిచ్చి తన గృహమున దయామయుం డగు నీశ్వరుఁ డిచ్చిన శుద్ధో దకమునకన్న బలవంతంబగుఁ బానీయము లేదని పల్కి వారి యాయురారోగ్యములు దేవుఁడు హెచ్చించుఁగాత యని

ప్రార్థించుచు నొక గిన్నెడు తేటనీళ్లు స్వీకరించెను. * సమ
యానుగుణముగఁ దన యభిప్రాయముల లింకను మార్చుకొను
నని జను లనుకొనిరి గాని యతఁ డెప్పుడును మంచిమార్గము
వదలఁడాయెను. లింకను బానిసంబు నెంత బలముగ నెదిరించుఁ
ద్రాగుటను నంతియ బలమున ఖండించును. జనులు దేశా
ధ్యక్షుఁడు గౌరవాగ్రము ద్రాగుట ముఖ్యమని తలంచి యుండి
నను లింకను దనకార్యములచే నట్టిదాన గౌరవము లేదనియు
దేవుఁ డిచ్చిన స్వచ్ఛోదకమునకంటె బలిష్ఠమగు పానీయంబు
మఱొండు లేదనియు బహిరంగముగఁ జూపెను.

లింకను కేర్కొనఁబడియె ననువార్త పర్వగానే బద్ధ
సీమలయం దుద్భవించిన రోషజ్వాలలు నింగిముట్టెను. సంయో
గమునుండి వీడిపోయెదమని కొన్ని సీమలు జంకించెను. నవంబరు
నెలలో లింకను నిర్వాచకులచే నేమింపఁబడునప్పటికి దక్షిణ
సీమలేడు దాము మిక్కిలి పనిచేసి యొక నూతనసంఘ
మేర్పఱచుకొని రాబోవు మహాత్పాతముల నూచించుఁ
గొఱకొఱలు వినిపించెను.

కడుదూరమున శాత్రువజలదములు గుమిగుడుచుండెను.
వానియులుములును గొంచెముగా విననాయెను. నెమ్మది

* మనము మంత్రాక్షతలఁ గైకొని యాశీర్వదించు తెఱఁగునఁ బాశ్చాత్యు
లేదేని యొక పానీయముం బుచ్చుకొనుచు నాశీర్వదింతురు. ఆశీస్సు నందు
పారు మనయందువలె సమ్ముఖమున నుండవలెనను నిర్బంధము లేదు.

చూర్ణముల నొంటువడి గుండుదెబ్బలచే జయంతముగాకని బద్ధ
సీమలు బద్ధవైరముం బూనిరి. యుద్ధము తప్పక తటస్థించు
ననుట తెల్లమాయెను.

పేర్కొనఁబడినదాదిగ లింకను సమ్ముఖమున కనేకలు
వచ్చిపోఁ గడంగిరి. గొప్పవా రనక, సీచు లనక, ముదుకఁ
డనక. బాలుఁ డనక, బీద లనక, భాగ్యవంతు లనక యెల్లరును
నా మహనీయునిఁ జూడ వచ్చుచుండిరి. ఇట్లుండ నెకనాఁ
డిద్దఱుబాలు రతని కార్యస్థానము ముంగల నఱ్ఱాడుచుండిరి.

వారి నత్యాదరమున డాసి లింకను,

“నాయనలారా! సౌఖ్యంబున నున్నవారలే? మీ కే
నేమి సేయవలయు? రండు. కూర్చొనుఁ” డనియెను.

వారిలోఁ గుఱుచటివాఁడు “మేము కూర్చొనరాలే”
దనెను.

“మీ కేమి గావలయునో యడుగుఁ” డని లింకను
వారి జంకు నుడువువిధమునఁ బల్కెను.

దాని కా చిన్నవాఁడు “నేనును నాన్నేహితుఁడును
మీపొడవునుగుఱించి వివాదపడితిమి. తాను మీపొడుగున్నాఁ
డని నుడువుచున్నాఁ” డనెను.

అదివిని లింకను మొగమున చిఱునగ వంకురింప “ఆలా
గా? ఆ చిన్నవాఁడు నిశ్చయముగాఁ బొడవుగనే యున్నాఁడు.

చూతముగదా” యనుచు వెడలి తన కట్టం దెచ్చి “ఎవ్వరు పొడవైనది చూతము రమ్మ”ని జాగ్రత్తగ నా పిల్లవాని పొడగు తెక్కించి తనపొడవును తెక్కింపజేసి యిద్దఱొక్కటె పొడు గగుటఁ గాంచి,

“అవును నిజమ. మే మిరువుర మొక్కటియ. అతఁ డీవిషయమును సూక్ష్మముగ గ్రహించె” నని పొట్టిబాలునకుఁ జెప్పి వారి తగవుదీర్చి మంచిమాటలతో వారిని బుజ్జగించి పంపివేసెను.

ఘనత ఘనత యని మాధ్యముపూని యజ్ఞానులపై మండిపడెడు మహానుభావు లీ లింకను నడత గమనింతురు గాక!

అతఁడు న్యాయవాదిగ నున్నప్పుడు తన భ్రమణముల నొకొక ముసలాపెయింట భుజించుచుండును. ఆమె యతని దర్శింప నేతెంచెను. కొన్నివిషయములను స్మరింపజేసినతరు వాత నామెను గుర్తించి పంతసమున స్వాగతమిచ్చి కుశల ప్రశ్న లడిగెను. అందుమీఁద నామె,

“నాఁడు మీ కేను బెట్టిన బీదయుపభోజనము జ్ఞప్తియం దున్నదా?” యనెను.

“లేదు. మీయింట నే నెప్పుడును భోజనమున లోప మనుభవింపలేదు.”

“ ఒకరోజు మే మెల్లరమును గుడువఁ బదార్థము లెల్లయుఁ గర్చుపడి యుండెను. అట్టి తరుణమున మీ రేగుదెంచితిరి. కొంచెము రొట్టెయుఁ బాలునుమాత్రమునే మీ కొసంగితిని. మీ రది స్వీకరింపుచుండఁగ నే మన్నన వేడఁ జింతిలనేల. ఈయాహారము దేశాధ్యక్షున కైనం జాలదా’ యంటిరే” యని యావృద్ధనారి సాహృదయముగఁ బల్కెను.

లింకను దానికి నవ్వి యా స్వల్పాహారము జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుటకై స్నేహభావమున నెనిమిదిమెల్ల నడచివచ్చిన యవ్వం గొనియాడెను.

చికాగో పట్టణమున లింకనును గారవింప నొక గొప్ప సభ జరిగెను. ఆసమయమున నొక చిన్నపిల్ల భయపడుచు లింకనును జేరవచ్చుచుండెను. లింక నది గనిపెట్టి చేసెగచే దానిం బిలిచి “ అమ్మాయీ! నీ కేమి కావలయుఁ దెల్పు” మని యడిగెను. సంకోచవృత్తి నాకన్నె “ మీపేరు గావలె” నని వేచెను. ఇంతలో మఱికొందఱు గన్యలు వచ్చుటఁ గాంచి లింకను “ ఇక్కడ నింకను గొందఱుపడుచు లున్నారు. నీ క్షాక్కదానికె నా నామమిచ్చిన వా రెల్లరు నసంతుష్టు లగుదురుగదా” యనెను.

“ మొత్తము మే మెనిమిదిగు రున్నారము. మాకందఱకు మీ పేరియ్యవలయు నని” యా శిశువు వల్కెను.

వదలి వాషింట్లనునకుఁ దరలెను. అతఁడు దనస్నేహితులకు
నొడివిన వాక్యములొఁ దనకు దైవము సహాయపడవలెఁగాక
తా నెక్కడ యేమిసేయుటకు ననర్హుఁడయని దేవునిపై భార
మువైచి న్యాయమార్గముపై దృష్టి సారించుట వెల్లడించెను.

అతనిని శత్రువులు చంపుదురేమో యని దిగులొందిన
దతని జననిమాత్రము గాదు. స్వీంగుఫీల్డునందలి స్నేహితు
లెల్లరును నట్లే వ్యాకుల మందుచుండిరి.

అతఁడు వాషింట్లను సేరుమార్గమున నందిన గౌరవ
మంతింతనరాదు. త్రోవయందుఁ బ్రతిపట్టణమువారును నత
నింజీరి మహూత్సాహమున మర్యాదలు సలిపి యాతని
వాగమృతము గ్రోలుచు వచ్చిరి. ఎచటఁజూచినను గరాస్ఫాల
నంబులును, జయజయా రావములును, మంగళధ్వానములును,
జెవుల కానంద మొసఁగుచుండెను. చిత్రత్రోరణంబులును,
బహువిధ పతాకములును, సర్వజన సమూహములును నతని
దారి నలంకరించుచుండెను. ఇట్లనన్యసామాన్య వైభవంబున
మహావీరుండువ్రాతె లింకను ఫిలడెల్ఫియా సేరవచ్చునప్పటి
కాతనిఁ జంపఁ జేయఁబడిన ప్రయత్న మొండు గనిపెట్టిరని
వార్తఁ దెచ్చిరి. కావున మఱుసటిదినము మధ్యాహ్నము బహి
రంగముగ వైభవమునఁ బోవుట మాని నాటిరాత్రి యేరికిఁ
దెలియక లింకను ప్రయాణముసలిపి వాషింట్లను సేరెను.

పదునేడవ ప్రకరణము.

“సి త గృ హా” లంక రణ ము .

ఉత్తమోద్యోగమున లింకను సూపిన యాదార్యాది
 గుణసంపత్తిని గుఱించి తెలుపుటయె మనకుఁ గర్తవ్యము గాన
 నతఁడు దేశాధ్యక్షుఁడుగ నున్నంతకాలము ప్రబలుచుండిన
 “దిరుగుబాటు” నణఁచుటలో నతఁడు సేసిన యేర్పాటులనుఁ
 గనుపఱచిన శక్తియు వర్ణించుట యనవసరము. రెండుకోట్ల
 సంఖ్యగల “సంయోగపు” సేనను దీర్చుటయందును, దేశము
 నందలి యపాయకరంబులగు కక్షల నదపున నుంచుటయం
 దును, దేశభక్తిపూర్ణుఁడగుఁ బ్రతిమనుజుని గౌరవ విశ్వాస
 ముల సంపాదించుటయందును, వేనవేలు యుద్ధరంగముల జయ
 మందుటయందును, మహాశక్తియుత మగు నావిక సైన్యము
 నిర్మించుటయందును, యుద్ధమునకై మూఁడువేలకోట్ల డాలర్లు
 సేర్చుటయందును, రాజకీయ వ్యవహారముల జనులకు నమ్మిక
 గలుగఁజేయుటయందును, నాలుగుకోట్ల బానిసలకు స్వచ్ఛంద
 వృత్తి నొసంగుటయందును, మున్నెన్నటికంటె నెక్కుడుగ
 దేశమునకు నెమ్మది దెచ్చుటయందును లింకను వెల్లడించిన
 శక్తి సామర్థ్యంబు లత్యద్భుతములు. వీని నన్నిటింగూర్చి
 వ్రాయగడంగిన నెక్కొకదాని కొక్కొక సంపుటమైనం

జాలదు. రోమక రాజ్యమును మహాన్నతపదవికిఁ దెచ్చి లోకమునందలి నాయకశిఖామణుల శ్రేష్ఠుఁడని పేరు వడసిన స్త్రీజరునకంటె లింకను గొప్పవాఁడని యొకానొక పెద్దసభ యందు నుడువఁబడియెననిన మన కిక్కార్యముల నిశ్చయపరిమాణము స్ఫురింపఁగలదు. ఇంత మహాద్భుతవ్యాపకము గల విషయములఁ జర్చించుటలో లింకను స్వభావము సంపూర్ణముగ బయలుపడక పోవచ్చును. గొప్పరాష్ట్రాధిపతియై క్షోట్టో నెన్నఁదగుఁ బ్రజలఁ బరిపాలించుచు నతఁడు సర్వసాధారణకార్యముల నెట్లు మెలఁగెనో విశదీకరించిన నతని గొప్పతనమునకు దారిసూపిన గుణపుంజములు దెల్లము గాఁగలవు. ఉపన్యాస సహస్రములకంటెఁ గొన్ని యుదాహరణము లాతని సామర్థ్యము, న్యాయబుద్ధి, దేశభక్తి, ప్రయత్నశక్తి, దయాళుత్వము, స్వబలసాహాయ్యపరత్వము, మనోదాగ్ధ్యము, చాతుర్యము, వివేచన, ప్రతిభ, యశాదార్యము, ప్రాబల్యము మున్నగువాని జక్కగఁ జూపఁగలవు. ఈకారణముఁబట్టి “సితగృహము” *న లింకను గడపిన సంవత్సరముల నాతని చరిత్ర యందలి బోధకవిషయముల నెత్తివ్రాయుచు వచ్చెదము.

* అమెరికా దేశమందలి సంయుక్తరాష్ట్రముయొక్క రాజధాని యగు వాషింగ్ టన్ పట్టణములో దేశాధ్యక్షు లుండుటకు నిర్దిష్టపఁబడిన రాజమందిరముకు “సితగృహ” మని పేరు.

1861 వ సంవత్సరము మార్చినెల 4 వ తేది లింకను దేశాధ్యక్షత వహించు నుత్సవము జరుపఁబడియెను. ఆ యానందము చూచుటకు లక్షలకొలది జనులు వాషింగ్టను పట్టణమునకు వచ్చిచేరిరి. అల్లరుల కారంభించి దేశాధ్యక్షుని బాడిచివేయఁ బ్రయత్నములు గాఁగల వేమో యనుభయమున జనరల్ స్కాట్టా పట్టణమును గాపాడుటకుఁ దగిన దండు నాయత్పఱచి యుండెను. లింకను దన ప్రథమోపన్యాసము నీ క్రిందిపదములతో రాజ్యవైరుల హృదయములకు నాటఁ బల్కి ముగించెను.

“ అత్యుత్తలగు నో దేశీయసోదరులారా! నావలన నెంత మాత్రమును నంతర్యుద్ధప్రాప్తి గాఁ జాలదు. అట్టి ఘోర కృత్యము జరుగవలసివచ్చిన దానికి మీర యావశ్యకతఁ గలుగఁ జేయువా రగుదురు. రాజ్యనిర్వాహకు లెప్పటికిని మీపైఁ బడరు. మీరు ముందుపడి పోరాడకున్న మీ కెట్టి పెనం గుటయుఁ దటస్థింపదు. మీ రీ రాజ్యాంగము నశింపఁజేయుద మని దేవుని యెదుటఁ బ్రమాణము సేసియుండలేదు; అయిన నేనో నాయోపినంత రాజ్యాంగమును నిలిపి, సంరక్షించి, స్థాపింప సంపూర్ణ మనస్కుఁడ నై శపథ మంగీకరించి యున్నాను. ముగింపుసేయ నా మన సొప్పకున్నది. మనము శత్రువులము గాము. స్నేహితులమె యగుదుము. ద్వేషము మన మొకరిపై

నొకరము పూనుటయుఁ దగదు. తామస మొక్కతటి మనల
 లోఁబఱచుకొనినను నీ యనురాగబంధములఁ ద్రుంప సీయఁ
 గూడదు. అనేకయుద్ధరంగములనుండియు, ననేక దేశభుక్తుల
 సమాధులనుండియు నీదేశములోని ప్రతిమనుష్యుని హృదయ
 కమలమువఱకును బ్రతిమందిరమునందలి సభాస్థానమువఱకును
 వ్యాపించియుండు గుప్తస్థరణతంత్రీస్వర్భంబున మన సాత్విక
 గుణరాజంబుల ప్రదర్శంబునకంటె నెక్కుడుగ సంయోగకీర్త
 నాస్వనము ప్రబలఁజేయఁ గల్గుదుముగాక !”

నాఁటి ప్రాతఃకాలమున లింకను దన ప్రథమోపన్యాసము
 నింట భార్యాదులకుఁ జదివి వినిపించి తన్నొక్కటిగ విడిచిపొం
 డనివేడెను. కవాట మల్లె తెఱచియుండిరి. అతఁడు దన్నుఁ, దన
 పుత్రకళత్రంబులఁ, దనదేశంబును సర్వేశ్వరున కప్పగించుకొని
 యాతని దయామయత్వంబు దమనెల్ల సంరక్షించును గాత
 యని భక్తిరసానుగుణస్వనమునఁ బ్రార్థించుచుంట యాతనిమిత్రు
 లెల్ల వినిరి. అతనిపై నిడఁబడిన భారము మానవశక్తికి మించి
 దైవసాహాయ్యము లేక మోయ నలవి గాకుండెను.

లింకనునకుఁ బూర్వ ముండిన రాజకీయోద్యోగస్థులు
 దక్షిణసీమలవారై రాజ్యమును మహా హీనపదవికిఁ దెచ్చి
 యుండిరి. అంతర్ముద్ధమున కెన్ని మార్గములు వలయునో యన్ని
 మార్గము లేర్పఱచి యుండిరి. బొక్కసమున నొక్క కాసై

నను లేకుండఁ జేయుటయె గాక రాజ్యాంగమునందలి సమ్మకమును జెఱచి యప్పు పుట్టించుకొనుటయె దుస్సాధ్యముఁ జేసియుండిరి. దొరకిన ద్రవ్యమున విశేషభాగమును లంచములిచ్చి యల్లకల్లోలమునకు జనుల రేపఁజూచి రనియుఁ బ్రవాద మొకటి యుండెను. ఉత్తరసీమల యందలి గిజ్జంగులలోని మందు మొదలగు యుద్ధోపకరణముల నన్నింటిని దక్షిణసీమల ముఖ్యస్థానముల కనిపి వాని బలపఱచి యుత్తరసీమల నిరాధారములఁ జేసియుంచిరి. ఇక నొకాసేన గతిఁజూతు రేనిఁ దొంబని యుద్ధనావ లుండుటకు మానుగ లింకను దేశాధ్యక్షత పూనునప్పటికి రెండుమాత్రమ సిద్ధముగ రాజ్యవహుల కక్కరకు వచ్చునట్లుండెను. ఇట్టి తరుణమున దక్షిణసీమలు దిరుగఁబడిన రాజ్యాంగమునకుఁ బరాజయము తప్పక గలుగునటుల నుండెను.

లింకను దేశాధ్యక్షత వహించినవెంటనే సీమప్రతినిధి యొక్కఁ డతని కీ విషయముల విశదీకరించి యునైటెడ్ స్టేట్స్ సంయుక్తరాష్ట్రపుఁ దండ్రి యగు వాషింగ్టను సేనానాయకత్వమున కియ్యకొనినపు డెంత కఠినకాలముగ నుండెనో యప్పుడు నంత కఠినకాలంబ యనియు నతని కెంతసాధన న్యూనత గల్గెనో లింకనున కంత సాధన న్యూనతగల దనియుఁ జింతాసూచనముగఁ బల్కెను. దానికిఁ బ్రత్యుత్తరముగ లింకను,

“మీరు జెప్పునది గొంత నిజము. అయిన వాషింగ్టనున కంటె నాకుఁ బరికరము లెక్కుడు గలవు. రాజ్యహితులగు

లొకలు స్వదేశాభిమానులు నా పక్షమున నుండ నా కేమియు లోపము గలుగద" ని దీర్ఘాలోచన పరత్వమునఁ దన మనోనైర్మల్యంబును గనుబఱచుచు నుడివెను. దురభిమాన మతని కెప్పుడును లేదు. జనులలో మెలఁగి వారి యభిప్రాయముల నెఱింగికొని యనుభవముచే జ్ఞానము సంపాదించుకొన్నఁ దనశక్తివల్లన జయమందలే నని యతఁడు చక్కగ గ్రహించెను. పర్వజనానుకూలం బగునారాజ్యాంగముపైఁ దన దేశీయులందఱకు ననురాగము గలదనియు, నవినీతు లొక్కరిద్దఱెంత పాటువడినను జయమందఁజాలరనియుఁ గట్టిగ నమ్మి యుండెను. ఇట్లు జనుల నాదరించి కించితైన ననుమానభయములు లేక వారిం దనవారిగఁ బ్రభవమునుండిఁ జేకొనుటయె యట్టి మహిమాపద్రవకాలమునఁ గర్తవ్యాంశమని యతఁడు గనిపెట్టుట మిక్కిలిశ్లాఘనీయము. కొంచె మటునిటుఁ గొంకు వాఁడయి యుండిన నాపదవి కతఁ డనర్హుఁ డయి యుండును.

గతప్రకరణమున యున్న టెడ్ స్టేట్సులొ మూడుకక్షలుండె నని చెప్పితిమి. అందు లింకను రిపబ్లి కను గక్షకుఁ జేరినవాఁడు. దానితో ననేక విషయముల నంగీకరించునది మఱియొండు కక్ష గలదు. అందు ప్రముఖుఁడు డగ్లసను నతఁ డుండెను. అతనితో ననేకపర్యాయములు లింకను పోరాడి జయమందియుండెను. అయిన దేశోద్ధారణ కార్యమునకై డగ్లసు

న్నేహితు లతనిని లింకనుతోఁ జేరమని వేడిరి. అతఁడును జక్కగ యోచించి యిట్టి యుత్పాతముల కాలమున వెను దీసినఁ గార్యము సెడు ననుట పరికించి లింకనున్నేహముఁగోరి “సితగృహమున”కుఁ జని యట లింకనును దర్శించి,

“తండ్రీ! లింకను! ఈ రాష్ట్రమునకెల్ల దేశాధ్యక్షుఁడవగు నీవు నాకును దేశాధ్యక్షుఁడవె” యని చే యిచ్చెను. లింకను మనము కరగి మిక్కిలి సంతసమున నా కరంబు స్వీకరించి యతని దేశభక్తికి మెచ్చి వందనము లాచరించెను. ఈ విధమున మహా ప్రసిద్ధివడిన యిద్దఱు ప్రతి కక్షయందలి ప్రాముఖ్యులు దేశక్షేమమునకై యేకీభవించిరి. తరువాత లింకను డగ్గసునకుఁ దన యుద్దేశ పత్రమును జదివించెప్పెను. అం దతఁడు డెబ్బదియైదువేల సైనికులఁ జేర్చ నిశ్చయించి యుండెను. డగ్గసు దక్కినవిషయమునెల్ల లింకనుతో నంగీకరించి యివిషయమునమాత్రము “రెండులక్షల సేనకూర్చిన బాగుండును. మీ శత్రువుల టక్కరితనంబుల నే నెఱిగినంత చక్కగ మీ రెఱుంగర” ని తెచ్చి యాదేశ పటముపై రక్షింపఁబడవలసిన స్థలములనెల్లఁ జూపి రాజ్యాధికారు లిప్పటి తిరుగుబాటు నట్టె యణఁచివేయ గట్టి యేర్పాటులఁ జేసి తీరవలెనని చెప్పి ముగించెను.

మరునాఁడె లింకను డగ్గసు లొక్కటై రనుట దేశ మంతయుఁ దెలిసిపోయెను. నాఁడుమొదలు డగ్గసు పరలోక

ప్రాప్తిఁ జెందువఱకు లింక నతని యాప్తస్నేహితుఁడుగ గణించు-
చుండెను. అతఁడును లింకనుకు శత్రువుల మాయోపాయ
ములఁ బెలుపుచు మహూపకార మొనరించుచుండెను.
అతను దివి కేగ నాతని మరణము దేశమునకంతకు నష్టమనుట
లింకను వెల్లడిచేసెను.

లింకను దన ప్రథమోపన్యాసమునఁ జేసిన వాగ్దాన-
ములకు భేదముగ నెన్నఁడును నడచినది లేదు. “మీరు
ముందు యుద్ధమునకుఁ జొరఁబడకున్న మీ కెట్టి పెనంగుటయుఁ
దటస్థింప ద”ని తన ప్రతికక్షవారికిఁ జెప్పినవాక్కు నట్లె-
వాలించెను. దక్షిణరాష్ట్రముల సంఘమువారు 1861 వ సంవ-
త్సరము ఏప్రిల్ నెల 12 వ తేదిన దిరుగఁబడి సంటరుకోటపై
ఫిరంగిపేల్చి ముందు యుద్ధమును బ్రారంభించినవారైరి. నాఁటి
మధ్యాహ్నము “తిరుగుబాటు” సేనాని యాకోట సేనానిని
లోబడు మని యనియెను. అందుమీఁద నతఁడు “రాజ్యాం-
గముపరమున నీకోటఁ గాపాడుట నాకు ధర్మమై యున్నద”ని
ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

“అట్లయిన నీపట్టణమువారు మావైరులని యెంచెదమ”ని
“తిరుగుబాటు” సేన యాపట్టణమును ముట్టడించెను.

లింక నాపట్టణమునందలి సేనకు భోజనపదార్థముల
యుద్ధనావయందుఁ బంపుటమాని సాధారణ నావయందుఁ

బంపెను. శత్రు లద్దానిబట్టి యాపివేసిరి. ఈవిషయము లింక నెంత స్నేహముఁగోరి కలహమునకుఁ గారణ మొసంగ నయిచ్చు గలవాఁడో విశదము సేయుచున్నది.

తమ శక్తికొలఁదిఁ బోరాడి ఫలముగానక యా పట్టణపు సేన శత్రువులకుఁ బదుమూడవతేది లోబడియెను.

ఇట్లు దక్షిణమునందలి బద్ధసీమలు రాజ్యాంగముపై దాడివెడలుట సిద్ధమాయెను. రాజ్యాధికారు లవలంబింపవలసిన మార్గమును వార తెలియఁజేసిరి. ఎట్లయినను బ్రయత్నించి యల్లకల్లోలములనడుగంటఁజేసి బద్ధసీమలఁ బరాజితులఁ జేసి తీరవలెననుట విశద మాయెను. దానికి యుద్ధమువక్క వేరొండుపాయము లేకుండుటయు బయల్పడెను. అందువలననే లింకను డెబ్బదియైదువేల సైనికుల నియమింప నిశ్చయించెను. నాఁటినుండి యతఁడు శత్రువుల నడంపఁదగు నుపకరణముల సేకరించుటయందును సేనావిషయముల నెఱింగికొనుట యందును మగ్నుఁ డయ్యెను. అన్నివిషయముల నందఱి యభిప్రాయముల విని తనయభిప్రాయముల మాట్చుకొనుచుండినను లింక నితరులకు భయఁపడి తాను మంచిదని నమ్మినది వదులు వాఁడు గాఁడు.

దక్షిణసీమలయందలి బానిసలకు నాయుధములిచ్చి వారి సాయముఁ గొనినయెడల లెస్స యని యొక శార్వదర్శి వ్రాసెను.

దానికి లింకను “ ఇది యెన్నటికిం దగదు. ఈవిధమునఁ గార్య దర్శి స్వతంత్రింపఁగూడదు. ఆపని తనదిగాదు. నాదె యగు ” ననెను.

శత్రువులచేతఁ బడిన రాజ్యాంగసైనికుల వారు బహు క్రూరముగఁ జూచుచువచ్చిరి. దేశపు జనులెల్లరును గొన్ని ఘోరకృత్యముల విని కోపోద్దీప్తితులై యుండిరి. కావునఁ గొందఱు లింకనుం డాసి “ మనచేఁ బడినశత్రుజనుల బాధించి ప్రతీకార మొనరింపుఁడ ” ని నుడివిరి. అదివిని యతఁ డాగ్ర హము సూచించి,

“ ఆవిధమున నేనొక్కనాఁడును మనుష్యులఁ బీడింపఁ జాలను. ఎవ్వ రేమియాడిన నాడుమరు గాక. ఏమి చేసినను జేయుదురుగాక. నే నట్టి యమానుష కార్యముల సహింపఁ జాల ” నని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

లింకను కక్షవా రనేకులు కామేరనను కార్మదర్శిపై నిష్ఠములేనివారై యతని నాపదవినుండిఁ దీయింప సమకట్టి కొందఱు ప్రతినిధులనేర్చి లింకనువద్దకుఁ బంపిరి. వారు సెప్పున దూతయు విని లింకను,

“ అయ్యలారా! మీ రేమో చెప్పుచున్నారు. అయి నను నాకు నమ్మకము దట్టదయ్యెను. అతనిపై నొక్క సత్య మగునేరము సూపితిరేని నే నాతనిశిరంబు మీ కప్పగించెదను.

అయిన నిశ్చయ మావంతయైన లేని వెడగుమాటల నమ్మి నే
బనిబూనువాడను గా” నని నిర్భయముగఁ బలికి నారినిఁ
బంపివేసెను.

ఫిరంగి యొక్కటి క్రొత్తగఁ జేయఁబడెను. దానిఁ బరీ
క్షించుటకుగా నొక కొండలు సీమప్రతినిధి సభ్యులు నియ
మింపఁబడిరి. వా రావిషయమును విపులముగ నేఁబదిపుటలు
నింపి వ్రాసిపంపిరి. లింక నాగ్రంథముఁ జూచి “వీ రిందులఁ
గొంచము జ్ఞాన ముపయోగించి విషయముల సంక్షిప్తముగఁ
దెలుపవలదే? గుఱ్ఱమును బరీక్షింపుఁడనిన దాని రోమముల
లెక్కించునట్టి బుద్ధిమంతులుగ నున్నాడు. నే నిది సదువుకొన
మఱియొకజన్మ మెత్తవలసినదే” యనుచు దాని బల్లపైఁ బొఱ
వెచెను.

నొకా సేనాధికారు లిద్దఱు వ్యాపారుల నన్నదమ్ముల
రాజ్యాంగపు ధన మపహరించిరని వారిపై నేరముమోపి
కారాగృహమున నుంచి నెలలకొలఁది పీడించుచుండిరి. లింక
నావ్యాజ్యమును బరిశీలించి యన్నదమ్ము లిరువురును నిరప
రాధు లని తెలిసికొని తానే యధికారము పూని,

“ ఈ యిరువురును నొకా సేనవిషయమున లక్షయిరువది
యైదువేలవ్యాపారము జరుపుచుండిరి. అం దిరువదియైదువే
లపహరింప వారి కెడ ముండెను. వారిపై నేరము మోపినది

రెండువేల యిన్నూరింటికె. అందు నిప్పుడు సంశయించు చుండు నది నూటివిషయమె. నే నతఁ డొక్క కాసైన నపహరించెనని నమ్ముటలేదు. కావున నిదివఱకుఁ జేయఁబడిన తీర్పు లన్నియు నే నంగీకరించుటలేదు. అవియెల్ల నిందుమూల మున రద్దుపఱపఁబడి ప్రతివాదులకు స్వేచ్ఛ యొసఁగఁబడిన ద"ని యుత్తరువు చేసెను.

ఈవిషయములన్నియు లింకను మెత్తనివాఁ డైనను దగిన యెడ ధైర్యము సూపుచు వచ్చె ననుటను స్థిరపఱచుచున్నవి. అతఁడు దానే స్వయముగ యోచించి పనులఁ దీర్చుచుండె ననుటఁగూడ విశద మగుచున్నది.

లింకను దేశాధ్యక్షత వహించిన రెండవయే డతని కనేక దుఃఖములు సంభవించెను. యుద్ధపువార్త లొక్కటియెగాక యతని కుమారుఁ డొక్కఁడు మృతినొందెను. రెండవవాఁడు పరలోకప్రాప్తిఁ జెంద సిద్ధపడెను. లింకను వానిని గాచుచు బహుకాల మిలువెడలి బయటికి వచ్చిన దెఱుఁగఁడు. పుత్ర వియోగ మతనికి మిక్కిలి యసహ్య మాయెను. ఎంత పని పోటుల నున్నను 'నాయనా' యని ముద్దులొలుకుఁ బల్కుల దగ్గరఁజేరు కుమారుఁడు మరణావస్థయందుఁ బఱుండుటఁ జూచిచూచి యెల్లపుడు దుఃఖించుచుండెను. కుమారునిపై నెనరున విలపించుచుఁ గడు నమ్రహృదయుఁ డై పలుమాలు

దైవముం దలంచి ప్రార్థించుచుండును. అప్పుడు జరుగు యుద్ధమున న్యాయము జరుగుఁగాకనియు వేడుచుండెను.

రెండవకుమారుఁడు మెల్లమెల్లగ నానోగ్యము నందెను. యుద్ధమునందును రాజ్యాంగ మల్లనల్లన జయించుచు వచ్చెను.

లింకను దన రాష్ట్రపు సైనికులయందలి దురభ్యాసముల మాన్ప మిక్కిలి పాటుపడెను. త్రాగుబోతుతనము బట్టిదుఃఖానుట యను నీరెండువిషయములగుఁజేరించి చక్కగ నుపన్యసించి వాని రెంటిని నణఁచుట కుత్తరువులుసేసి వానినెల్లఁ గట్టిగఁ జెల్లించుచువచ్చెను.

లింకను యుద్ధభటులయెడఁ గనుపఱచినఁ బ్రేమాతిశయ విషయములును, నతఁడు బొనిసలకు ముక్తిసొసంగి వారి నాదరించిన తెఱంగును నొక్కొక్క టొక్కొక్కప్రకరణమున కర్హమైనది గాన నిచటఁ బొందుపఱపఁ బడవయ్యెను.

పదునెనిమిదవ ప్రకరణము.

యుద్ధభటులయం దనురాగము.

ఇంతకుఁబూర్వ మొకప్రకరణమున లింకను బ్లాకుహాకు యుద్ధమునకు సైనికుఁడుగ వెళ్లెనని వ్రాసితిమిగదా. అతఁడవు డనుభవించిన కష్టసుఖములు మనమున నుండఁగాన

ననగ్గళవిధిగ రావచ్చునని యతఁ డుత్తరువు సేసెను. అధికారు లడ్డగింపఁ బ్రయత్నించుటకుఁగూడఁ గారణము లేకపోలేదు. దేశాధ్యక్షత పనులె లెక్కకుమిారి లింకను కాలమంతయు నాక్రమించుకొని యతని నలయించుచుండును. ఈదిగువఁ గనుపఱచిన లింకను దినకృత్యములఁ బఠించినచో నతఁ డీయుద్ధభటుల నెప్పుడు దనియించుచుండెనో యను నాశ్చ ర్యము మనకుఁబుట్టకపోదు.

“లింకను వేకువజామున లేచువాఁ డగుట ప్రతిదినమును దన స్వంత లేఖన ప్రతిలేఖనమునకు రెండుమూడుగంటలఁ బుచ్చును. అంతలోపలన నేదో యొక వార్తాపత్రికఁ జదువును. తొమ్మిదిగంట లగుడుఁ బ్రాతఃకాల భోజన మాచరించి యుద్ధ కార్యస్థానమున కేగి యట వృత్తాంతము లర్హిణిని యచ్చటి సేనానాయకునితోఁ గొంత ముచ్చటించును. అచ్చటినుండి “సితగృహము” నకు వెడలి యొక్క కార్యదర్శి సాయముతో నుదయపుఁ దపాలుఁ జూచుకొనును. కొన్ని జాబులకుఁ బ్రత్యుత్తరాంశములు గార్యదర్శి వ్రాసికొనును. తక్కినవి లింకన యుంచుకొని తరువాత వానికిఁ దాన బదులు వ్రాయును. ప్రతి జాబును జక్కగ గమనింపఁబడును. చిక్కుల కిక్కలై నను బ్రత్యుత్తరముల నందఁ దగు జాబులెల్లఁ బ్రత్యుత్తరము లందుచుండును. మంగళ శుక్రవారములుమాత్రము మంత్రా

లోచనదినములు; తక్కుంగలదినముల దేశాధ్యక్షుం జూడఁగోరు
వారు ప్రక్కగదిఁజేరి తమపేరుగల చీటీలంపఁ బ్రార్థితులు. కొన్ని
సమయముల లింకను దపాలు చూచుకొనుట ముగించులోపల
సేవకుఁ డీచీటీల నొకకట్టగఁ బట్టుకొని యుంటఁగూడఁ దటస్థించు
చుండును. ఆచీటీలవరుసన లింకనును జూడఁగోరువా రతని
గదిఁ బ్రవేశింతురు. సాధారణముగా మూడునాలుగు గంటల
కాలము వీరు వచ్చుచునే యుందురు. అందుఁ బదిమందిలోఁ
దొమ్మిదిగు రుద్యోగార్థులు. వారి కందఱకును మిక్కిలి యాద
రణతో లింకను బదులు చెప్పచుండును. నయస్వభావంబునను,
మృదువాక్యములను నతఁడు చూడఁబోవువారలకెల్ల హృదయ
భాంధవుఁడో యనఁ జూపట్టుచుండును. నాలుగు గంటలమీఁద
లింక నీకార్యమునుండిలేచి భార్యతో సహా విహారార్థమేగును.
ఆఱుగంటలకు సాయంకాలభోజనంబు గుఱుచు. అతని పక్షికి
మిత్రు లొక్కరును లేని దినమే యుండదు. వారి సాంగత్య
మున నుద్యోగపుఁ జింతలనెల్ల మాని యతఁడు గెంటకీ సీమ
యందువలె మెలఁగుచుండును.”

“ లింకను రాత్రి పదిమొదలు పండ్రెండుగంటలవఱకుఁ
జుట్టివచ్చుచుండును. దగ్గరఁ గల్గుకార్యదర్ముల కందఱకు దర్శన
మిచ్చి వారితోఁ బలువిషయములఁగూర్చి సంభాషించుచుం
డును. అతని పద్ధతి నెఱిగినవా రతని రాత్రిఁ జూడవలెనన్న

బయట వెతకుచు నెక్కడలేకున్న సేనానాయకు నింటికడఁ గాంతురు. యుద్ధవిషయము లంతరాత్రివఱకు నటఁ దెలిసి యుండును గాన లింక నచటికిఁ బోయి వినుచుండును. తక్కుం గలవారెల్ల నిద్రించుచున్నను దేశాధ్యక్షుఁడుమాత్రము జాగ్రూకుఁ డై ప్రవర్తించుచుండును.”

ఇన్ని కార్యముల నిర్వహించుచు లింకను యుద్ధభటుల స్నేహితులవిన్నపము లాలకించి వానిని నెమ్మదిగఁ బరామర్శించి వారికిఁ దగు సాయ మొనర్చుటకును, వైద్యశాలలకు వెడలి పరీక్షించుటకును, సైన్యము లుండుశిబిరంబులకుఁ బోయి తన కుఱుల మేలుకీ శ్లెఱుంగుటకును గాల మెట్లు గడించుచుండెనో దెలియలేక యాశ్చర్యజలధి మునిఁగి తేలవలసి యున్నది. ఈ విషయ మతని మనము సొచ్చినంత మఱి యే విషయమును జూర లేదనుట కనేక నిదర్శనము లున్నవి. దేశక్షేమము యుద్ధ భటుల సామర్థ్యమువల్లనె కలుగుననుట యతఁడు బాగుగ గ్రహించి “వారిద యుత్తమ ధర్మము; వారే సంపూర్ణ గౌరవ మున కర్హు ల” నియెను. అతఁడు దనకడపటి దినమువఱకును యుద్ధభటులను బ్రభువులకంటెఁ బ్రజాపతినిధులకంటె నెక్కు డు సమ్మానించుచుండెను.

ఒకతఱి నీయనకు స్వాగత మిచ్చుట కనేకులు గుమిగూడి, యొకరివెంట నొక రతనిసమ్ముఖమునకు వచ్చి మన్నన వడయు

చుండిరి. రాజకీయోద్యోగస్థులకును, దేశీయసభాజనులకును, బ్రభువులకును గొందటికి హస్త మొసఁగి, విసిగి, తరువాతఁ దలయూచుట చేతనే సమ్మానించుచుండెను. తుట్టతుద కొక గాయముతగిలిన సైనికుఁడు నామమాత్రము వస్త్రధారియగుఁ దన ముసలితల్లితోఁ, బ్రవేశించుటఁ గని లింకను దనస్థానము నుండి వేగముగఁ బోయి వారి కత్యాదరముతో హస్త మొసఁగి యతినంతసంబున స్వాగత మిచ్చి ముదుసలినిగూర్చి “తల్లీ! నీకడుపు చల్లనయ్యె. ఇట్టి దేశాభిమాని యగు గుమారునిఁ గన్న నీవు ధన్యురాలవు. నీ పుత్రునిస్థితికి నే నెంతయు దుఃఖించు చున్నాను” అని చెప్పెను.

ఒకానొక దినమున లింకను, దన గదినుండి ప్రక్కగాఁ బోవు తోవనఁ దేసీళ్లు పుచ్చుకొని వచ్చుటకుఁ బోవుచు, మార్గముమధ్యమున నొక పాపని యాక్రందన ధ్వని విని వెను కకుఁ దిరిగి యుద్యోగస్థానమున కేతెంచి సేవకుని బిలిచి,

“ఓయీ! ప్రక్కన నెవరైన నొకస్త్రీ వేచియున్నదా” యని యడిగెను. “అవును మహాప్రభూ! మూడురోజుల నుండి యామె యున్నద”ని వాఁ డనెను. అట్టి యాలస్య మునకుఁ జింతిల్లుచు నాయమ నిచ్చటికిఁ దక్షణమే తీసికొని రమ్మని యానతిచ్చెను. చంటిపిల్ల నెత్తుకొని, యొకస్త్రీ శీఘ్ర కాలములోఁ బ్రవేశించి సేననుండి పాఠిపోయినందుకుఁ దన

భర్తను దలదీయ నిశ్చయించిరని చెప్పి యాకఠినశిక్ష మాన్పి తనకు పతిభిక్ష నిడవలె నని వేడెను. వెంటనే దేశాధ్యక్షుఁడు మన్ననపత్ర మొకటి వ్రాసి యామె కిచ్చి తగు నధికారుల యొద్దకుఁ బోవ నియమించి, యామెభర్తను గాపాడెను.

కృశించి సన్నగిలి వికారాకారుఁడగు నొకపిల్లకాయ దేశాధ్యక్షునిఁ జూడవచ్చిన గుంపులో నిల్చియుండెను. వానిఁ జూచి, “నాయనా! నీ కేమి కావలయు”నని లింక నడిగెను. “ప్రభూ! మీ పటాలములలో నొకదానియందు నేను రెండేండ్లు నగారా వాయింఛుచుంటిని. కర్నల్ కోకనాఁడు నాపై నాగ్రహమువచ్చి నన్నుఁ దఱిమివేసెను. రోగపీడితుఁడనై యాషఢ శాలఁ జేరి చాలకాల మైనతరువాత, స్వస్థతఁజెంది మరల మీకృపాకటాక్షములపాలుగా నిట్లు వచ్చితి” ననెను. అది విని వానిస్థితిగతుల విచారించి, బంధుమిత్రులు లెవ్వరును లేక యేకాకియై పనిచేయు దార్థ్యములేని యాదిక్కుమాలిన మానిసి వృత్తాంతమునకుఁ జాలిఁగొని, కండ్ల నీళ్లు నించి మాట లాడ నోరాడక యొక కాగితముపై “నీబాలుని జాగ్రత్తగఁ గాపాడుఁ డ” ని వ్రాసి తగునధికారులయొద్దకుఁ బంపి యా బాలుని సంతసింపఁజేసెను.

వాషింగ్టన్ పురవాసి యొక్కఁ డీకథఁ జెప్పుచున్నాఁడు: ఒకనాఁడు నే దేశాధ్యక్షునిఁజూచుటకుఁ బోయియుంటిని. అప్పు

దొకవృద్ధస్త్రీ ఖన్నవదనయై యాతనిఁజూడఁ గాచియుండెను. అతఁడు తనకు స్వాభావికమగు నాదరముతో నామెను దగ్గరఁ జేరి వృత్తాంతంబడిగెను. ఆయమ “అయ్యా! నావిభుఁడును, ముగ్గురు కుమారులును సైనికులైరి. గడచిన యుద్ధమున నా మగఁడు పరలోకగతుఁడాయెను. అప్పటినుండి యేకాకినై బహుదుఃఖములఁ జెంది కష్టజీవి నై యున్నదానను. నాపెద్ద కుమారు నాకప్పగింప వేడుదమని వచ్చితి న”నెను. ఆమె ముఖమువైపు కొంతకాలము చూచి, మిక్కిలి మృదుపదంబుల “తల్లీ! నీవు మాకెల్లరనిచ్చి, నీయేడుగడఁ గోలుపోయితివి. కావున నీపుత్రులనెక్కని నీ కిచ్చుట ధర్మమే” యని చెప్పుచు, వెంటనే యుత్తరువు వ్రాసియిచ్చెను.

ఆ యుత్తరువుం గొని యామె స్వయముగ నేనవిడిదికిఁ గుమారుఁ గొనిరా వెడలెను. అయిన నతఁడు యుద్ధమునఁ జావుదెబ్బదిని వైద్యశాలకుఁ దీసికొనపోబడి యుండెను. ఈ సమాచారమువిని యా మాత మిక్కిలి తత్తరమున నచటికిఁ బోయెను. ఆమె పుత్రునిఁ గండ్లఁజూడకమున్నె యతఁడు ప్రాణములు విడిచెను. పట్టరాని శోకము నట్టె యణఁచుకొని యక్కడి వైద్యుఁడు వ్రాసియిచ్చిన పత్రముం గొని యామె మరల లింకనును జూడ వేచియుండెను. నాఁడును నే నచటికిఁ గార్యార్థి నై వెడలి యుంటిని. ఆమె

విషయమే నాకు జ్ఞాపక ముండలేదు. అయిన నాపెను గాంచినతక్షణమే లింక నామెవ్వారనంతయు విని “అమ్మా! నీవు వేరుగ నన్నడుగుట యనవసరము. నీకుఁ గావలసినవస్తువు నీ కిప్పించెద. నీద్వితీయపుత్రుని సైన్యమునుండి విడిపించెద” నని యుత్తరువు లిఖింపజొచ్చెను.

అతఁ డట్లు వ్రాయుచుండ నావృద్ధురాలు దల్లికుమారుం జూలె లింకను దల నిమురుచు నశ్రువుల రాల్చుచుండెను. లింకను ముగించి యార్ద్రచక్షువులతో గద్గదస్వనంబున “నిదె కొమ్ము. నిలచినయిగుళురలో నీ కొక్కఁడును నా కొక్కఁ డును నయ్యె” ననుచుఁ బత్ర మందిచ్చెను. ఆయవ్వు దానిం బుచ్చుకొని కనుల నీళ్లు నిలిపి మరల నొకమా రతని శిరంబుఁ దడవి “నాయనా! లింకను! దేవుఁడు నీకు మేలు సేయుగాత. నీవు చిరాయు వగుదువుగాక. నీవె యెల్లపు డీరాష్ట్రధిపత్యము వహింతువుగాక” యని దీవించిపోయెను.

ఒకానొక సైనికుఁడు మూడుమాటులు సేనవిడిచి పాటి పోయియుండెను. ఒకతూరి రక్షకభటులఁ గొందఱిని విషము పెట్టి చంపఁ బ్రయత్నించెను. కావున వాని నురిదీయవలసినదిగో దండనవిధించి యురిదీయఁబడుటకు నతనిఁ గారాగృహమునం దుంచిరి. అయిన నతఁడుచేసిన కార్యము లున్నాదజనితము లని సీమప్రతినిధి హారిసునకుఁ దెలియవచ్చెను. కార్యదర్శి

మొదలగువారినిఁ బతిమాలి యాసైనికుని మిత్రులు విఫలము నొందిరి. తరువాత హరిసు దేశాధ్యక్షుని దగ్గరకు వెళ్ల నిశ్చయించుకొనెను. బృహస్పతివారము ప్రాతఃకాలము సైనికుని నురిదీయ నిశ్చయించిరి. బుధవారమురాత్రి పండ్రెండుగంటలకు హరిసు లింకను గృహము సేరెను. అప్పుడు లింకను నిదురబోవుచుండెను. హరిసు వేచియున్నాడను వార్త చేరి చేరకమున్నె యతఁడుమేల్కొని లేచి రాసెలవిచ్చెను. హరి సాయనప్రక్కనఁ గూరుచుండి యాసైనికునికి నిశ్చయముగా మనోవైకల్యమే యనియు నతనిశిక్ష యతఁడు వైద్యులచే బరిక్షింపఁబడువఱకు నాపఁబడవలెననియు వేడెను. వెంటనే లింక న్నాసైనికునికి విధించిన దండన యాపివేయఁ బడవలసినదని యొక తంత్రీవార్త బంప నుత్తరువుచేసెను. ప్రొద్దునలేచి మఱి యొక తంత్రీవార్తఁ బంపెను. సరియగుకాలమున నీవార్తలు చేరునో లేదోయను భయమున నాలుగువయిపుల నాలుగు వార్తలు నియమితకాలములోఁ బంపెను.

మఱియొకసారి యొకపసిసైనికునకుఁ బహుదా కాచువేళ నీద్రవ్రోయినందునకుఁ గాల్పఁబడవలయు నను శిక్షవిధించిరి. అయిన నేదియో యొక కారణమున, నాతనిశిక్షించుట కొన్ని రోజులవఱకు నాపియంచిరి. అప్పు డతఁడు తండ్రికి మిక్కిలిధైర్య మొసఁగుచు గంభీరోర్తులఁ, దానొక స్నేహితునితల్లికిఁ జేసిన

వాగ్దానమునకై యాస్నేహితుఁడు బడలియుండినందున నతని మూటలు మోయుటవలననుఁ గడుదూరము నడుచుటవలనను అలసియుండినను, అతనిధర్మము దానెరవేర్ప నియ్యకొనె ననియుఁ, బాపపునిదుర తన్నుమోసపుచ్చుట నెఱుఁగఁజాయె ననియు, దనయధికారి స్వధర్మ మాచరింపవలసినందునఁ దనకు సాయమియ్యఁజాల ననియెఁ గావునను, దనమిత్రుఁడు దనకు బదులు ప్రాణము లర్పింప సిద్ధపడియుండుటను, వా రిరువురును నిందనీయులుగా రనియు, దైవము తన్నుఁ గరుణించి, పైకిఁ గొనిపోవుచున్నాఁడనియు వ్రాసి యొక లేఖఁబంపెను. అతనిచేలి యలు దేశాధ్యక్షునిదయాభుత్వ మెఱిఁగినది గావున నాజాబుఁ దీసికొని లింకనుగారియొద్దకుఁబోయి తనసోదరుని రక్షింప వేడి యాజాబు చేతికిచ్చెను. ఆయన దానిని జదివి, గుండెకరిగి యశ్రువులు చింద నాపడుచున కభయమిచ్చిపంపి, విడుదలయుత్తరువు వ్రాసి తానె దానిని దీసికొనిపోయి తగునధికారుల కిచ్చెను.

సందర్భవశమున నిదివఱు కొకపర్యాయము లింక నొక గొప్ప వైద్యశాలను దర్శించి రా వెడలుట దెలుపఁబడెను. దాని నిచట విపులముగ వర్ణింతుముగాత. ఒకతఱి సిట్టిపాయింటు నందలి వైద్యశాలలనెల్లఁ దాఁ జూచి యుద్ధభటుల కందఱకుఁ జేయి యిచ్చి గారవించి రా గోరి లింక నచటి ముఖ్యవైద్యు నకు వార్కఁ బంపెను. అతఁడు లింకనుగడ కేతెంచి,

“దేశాధ్యక్షా! తా మెంతకార్యమునకుఁ గడఁగితిరో యెఱుంగుదురే?” యనెను.

“మీవైద్యశాలలయం దెందఱున్నారని” లింక నడిగె.
 “ఐదాఱువేల భటు లున్నారు. మీ రందఱకు దర్శన మిచ్చు నప్పటికి మిక్కిలి యలసెద ర” ని యా వైద్యుఁడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

అదివిని లింకను దరహాసిత వదనుండై “ఆపని కేను బూర్ణముగఁ దగియున్నానని నమ్ముచున్నాను. ఎఱ్ఱైనను బ్రయత్నించి నా యోషినంత చేసెద. నా ‘కుఱ్ఱల’ నే నికఁ జూడను గాఁబోలు. కావున వారు దేశక్షేమమునకై పడినపాఠ్లనెంత మెచ్చితి నె వారి కిప్పుడె వెల్లడిపఱచెద” నని వైద్యుఁ డశాలకుఁ బ్రయాణమై పోయెను.

ముఖ్యవైద్యుఁడు త్రోవనూప లింకను ప్రతిమంచముకడ నిలచి ప్రతిభటుని విషయము లారసి కొందఱస్థితికి హర్ష మందుచుఁ, గొందఱగతికి వగచుచుఁ, గొందఱఁ జీరుచు, గొందఱఁ గరుణించుచు నందఱ సమ్మానించి హస్తం బొసంగు చుండెను.

ఇట్లతఁడు గౌరవించుచు నొక తిరుగుబాటు సేనా భటుఁడు పట్టువడినవాఁడు పరుండిన శయ్యఁ దరియుచుండెను. అతఁడు చేసాచుటకుమున్న వాఁడు హస్తము ముందిడి

“ ప్రభూ! లింకను. నేను రాజ్యాంగమునకు వ్యతిరేకముగఁ బోరాడిన తప్పిదమునకై ఊమింపుమని వేడఁ జాలకాలము వేచియున్నాఁడ ” నని కన్నీరుగార్చుచుఁ బల్కెను.

లింకను వాని యునికికి వ్యసనపడి ప్రత్యశ్రువులువ్రాల్చి వాని మన్నించి యభయహస్తంబిచ్చి సంతసింపఁజేసెను. ఇటు నాతఁడు దనకు లోఁబడిన శత్రువుల ఊమింపఁజేసిన యుత్తరవు స్తరణకు వచ్చుచున్నది. “ తన దుష్ప్రవర్తన కెవ్వఁడు పరిపూర్ణమనమునఁ బరితపించి దానిం దగువిధమునఁ గనుపఱచునో వాని నిర్భయముగ ఊమింపవచ్చును. అట్టివా రేరైనను సరియె. భిన్నాభిప్రాయము వలదు.” ఈకడపటి మాటలనేక యుపన్యాసములకం టె స్ఫుటముగ ఊమాపరిపాకంబుం బ్రకటింపవే!

వైద్యశాలచుట్టుం దిరిగి పనిముగిసె ననుకొని లింక నా నీనుఁడై యుండెను. అప్పు డాశాలయం దొక్కభాగమునకు వారు పోలేదనియు, నచ్చటి ‘కుఱ్ఱలు’ లింకనును జూడఁ గోరెద రనియుఁ దెలియనాయెను. అంత నావైద్యుఁ డతనిఁ జూచి,

“ మీరు మిక్కిలియలసితిరి. నేనును డస్సితిని. పోకున్ననుఁ దొందరలేదు. మీరు వెడలకుఁ డ ” నియెను. “ నేను వెడలియే తీరవలెను. నాకుఁ దెలియునంతవఱ కొక్కనినైనను

విడిచిపోను. నా 'కుష్టలు' ననుఁ జూడకున్న మిక్కిలి యసంతుష్ట హృదయు లగుదురని" లింకను మరలఁబోయి నిలువ యున్న భటుల నాదరించి మనస్సంతోషమునఁ బలుగంటల మీఁద నింటికిఁ దరలెను.

యుద్ధమున నెచటనేని యనేకులు హతులై రని లింకను వినిన మిక్కిలి కుండు. "ఘోరము, ఘోరము" ని పలుకుచుఁ బలుమాటు భోజనాదులపై దృష్టియే సారింపకుండు. జయవార్తలు వచ్చిన నితరులు దనుఁ బొగడినఁ దాను యుద్ధభటుల చేతన యాజయం బొదవెనని వారిని గొనియాడు. వారిపై నెల్లప్పుడుఁ బ్రాణము లుంచుకొని వారి కేహోని వచ్చినను దానె యనుభవించినట్లు దుఃఖించుచుఁ గొంత తనదేహ దార్ధ్యముఁగూడఁ గోలుపోవుచుండు. సైనికుల త్యాగంబున కతఁడు మిక్కిలి యలరి వా రొకవిధమునఁ దనకంటె గొప్పవారని తలంచు. అ ట్లగుట వారి సాఖ్యాభివృద్ధికిఁ జేయఁబడు ప్రయత్నములనెల్ల నతఁ డామోదించుచుండును.

సైనికులకు సాయ మొనర్ప ద్రవ్యము సేర్చుటకుఁ గొన్ని గోప్ప సంతలు జరుపఁబడియెను. అచ్చోటులనెల్ల లింక సగ్రస్థానము వహించుచువచ్చెను. ఫిలడెల్పియా పట్టణమున జరిగిన సంతలో 50 లక్షల డాలర్లు దొరకె నని విని లింకను "దేశాభిమానమునను న్యూగిన్ దేశమునుబోలిన దేశము

మఱొం డున్నదే? ధైర్యవంతులగు నా 'కుజ్జల' కిది యెంత సౌఖ్యం బిచ్చుచున్నదో చూడుఁడి" యని యుప్పొంగి పలికెను.

'తిరుగుబాటు' సేనయందలి యుద్ధభటులు చేఁ జిక్కినపుడు వారి కాహారాదులు లేకుండఁ జేసెను. కఠఁ డెప్పటికిని నియ్యకొనకుండుటయేగాక వారిని గట్టములపాలు సేయుటకుఁగూడ నంగీకరింపకుండును. ప్రతికృతి యొనరింపవలసివచ్చినను మఱియేవిధముననైన నొనరింపవలసినదేగాని యుద్ధభటుల నిడుమలు గుడిపించుటమాత్రము దగదు. లింకను దిరుగఁబడిన సైనికులయెడఁ గూడ నితరులయెడఁబోలెఁ దన దయామయత్వముఁ జూపుచుండును.

ఒకతఱి ననేకులు గాయపడిన 'తిరుగు బాటు' సైనికులుంచఁబడిన గృహమునకు లింకను వెడలెను. వా రందఱిఁ గలయఁజూచి యతఁడు,

“మీరాటంకము వలుకకున్న మీ కెల్లర కేను హస్తంబాసఁగఁగోరుచున్నాను. మన దేశమునకై నడపి తీరవలసిన ధర్మముంబట్టి యీ యుద్ధముఁ జరపవలసియున్నది. మీ శక్తికి మీరినకారణములచే మీలో ననేకులు నాకు వైరులుగఁ గన్నట్టుచున్నారనుట నిజమ. అయిన మీపై నాకెట్టి క్రోధమును లేదు. మీ మేల కోరుచు స్నేహభావమున హస్తంబాసఁగెద” ననియెను.

వారును గొంచెము వెనుదీసియుఁ గొంత తడవునకు దేశాధ్యక్షుని చేయిఁగొన ముందు కేతెంచిరి. అయిన నందనే కులు లేవనేరని యంత దుర్బలు లయియుండిరి. కావున లింకను వారికడకేగి కై యొసఁగి “కుఱ్ఱలారా! ధైర్యము విడనాడ కుఁడి. ఉల్లాసమున నుండుఁడి. మా యోపినంత జాగ్రత్తతో మిముఁ గాపాఁడెదము గాక. దైవము మీకు మేలుసేయును గాత” యని ప్రోత్సాహపఱచెను.

ఈ ప్రసంగము చూపరుల మనంబు నట్లై గొల్లఁగొని యెను. అచట నున్నవారల నొక్కరును గంటినీరు విడువని వారు లేరు. ‘తిరుగుబాటు’ సైనికుల ననేకులు గొల్లని యేడ్వ సాగిరి. వారి కెప్పుడు నిట్టి యాదరణ దటస్థించునని వారు గలనైనఁ దలపరైరిగదా!

ఇట్టి యుపకృతియెగదా లింక నొనరింప వేచియుండును!

కం. “ఉపకారికి నుపకారము

విపరీతము గాదు చేయ వివరింపంగా

నపకారికి నుపకారము

నెప మెన్నక చేయువాఁడు నేర్పరి సుమతీ.”

పందొమ్మిదవ ప్రకరణము.

బానిసలకై పడినపాట్లు.

లోకములోన ననేకులు దమ జాతివారలఁ, దమ మతము వారలఁ, దమ దేశీయుల నిడుమలనుండి విడిపించి మహా శౌరవం బందియున్నారు. గాని యితరజాతివారల నితరమత స్థులఁ దమకంటె హీనజన్తులుగఁ బరిగణింపఁబడువారలఁ దమ దాసుల లేవనెత్తఁజూచినవాకు గడుఁ దక్కువ. గ్రీసు దేశమునందుఁ బ్రజలుత్తమ నాగరికమున నుండుతఱి నాగరిక స్వభావము దయ నంకురింపఁజేయఁ గొందఱు ప్రభువులు దమదాసుల బిడ్డలవలెఁ బరిగణింపుచు వారికి సేచ్చనెసం గుచు వచ్చిరి. అయిన నది “మనుష్యులెల్లరు నొక్కటియ. అందఱు విశ్వంఖలలీల పనిచేసినంగాని లోకము సుఖంబున నుండదు. ఒకరికొకరు సాహాయ్యులు గావలసినదనియే గాని యొకరు మఱియొకరి యాత్మదేహముల రెంటింగొని తమ స్వలాభమున కుపయోగించుకొనఁ గూడదనుట దైవికాజ్ఞ” యను జ్ఞానము వైడముటవలన జరుగుచు వచ్చినదిగాదు. అట్టి జ్ఞాన మంకురించి వృద్ధిపొందుట కారంభించినది పదు నెనిమిదియవ శతాబ్దమునఁ గడపటి సంవత్సరములయందు.

దానికి దారిసూపినవా రమెరికనులు * దాని పరిపాకమును గనబఱచిన వారును వారె. లోకాద్భుతంబును లోకోపకారంబును నగువారికార్యము బానిసజాతిగ నేర్పఱుపఱబడి యున్న నీగ్రోల దాస్యమునుండి విముక్తులఁ జేయుటయ. అక్కార్యమునకు ముఖ్యకారకుఁడు లింకను. అతఁడు మొదట బానిసలఁ జూచుటయు వారి స్థితినిగుఱిచించి దయాద్రిహృదయంబునఁ బిన్ననాట నె యుపన్యసించుటయు మన మెఱుఁగుదుము. అతఁడు గ్రమక్రమముగ వృద్ధి నొందిన కాలమునఁగూడ సమయము దొరకినయెడల నెల్ల బానిసమును ఖండించుచు వచ్చుటయు మనకుఁ దెలిసినవిషయమే. అతఁడు దేశాధ్యక్షత వహించి స్వ దేశోద్ధారకుఁ డగుటయెగాక దాస్యజాతికి ముక్తిదాయకుఁడుగ నయ్యెను. రాష్ట్రపు సంయోగము నిలుప నెప్పుడు పాటువడియెనో న్యాయ పరిపాలనం బెప్పుడు దలపెట్టెనో యప్పుడ లింకను దానుల వర వుడములఁ జెంఱాడ నిశ్చయింపవలసి వచ్చెను. అంతర్ముద్ధము మూడు సంవత్సరములు జరిగినతరువాత నతఁడు నిరంకుశసరణి నిర్భయముగ నిస్సంశయముగ నీరీతిఁ బల్కెను:

“స్వభావమువలననే నేను దాస్యమునకు వైరిని. దాస్యము నిస్సందేహముగా భూమియందలి యన్యాయములలో మొద

* ఈవిషయమున నాంగ్లేయులును సమ్మానమందవలసినవారె. వారును నితరులకు స్వాతంత్ర్యము గలుగఁజేయఁ బాటుపడిరి.

టిది. అది ఘోరము గాదంటిరేని మఱి యే తప్పప్రవర్తనయు
 ఘోరము గాఁ జాలదు. నేను బానిసల నెప్పుడుఁ గనినను,
 వారి దుర్దశం గుఱించి యెప్పుడు వినినను వారి స్థితినిగుఱించి
 యెప్పుడు దలపోసినను దాస్య మమానుషం బనుట నా మన
 సునకు వచ్చుచున్నది. అయిన నా దేశాధ్యక్షపదము నా
 యిచ్చుచొప్పున నీవిషయమునఁ దెగించి నాకుఁ బనిసేయుటకు
 ననర్హులకి నొసంగలేదనుటయు నే నెఱుఁగుదును.....
 బానిసము మొదలుగా గల్గు చిన్నవిషయముల నిలపుటకై
 రాజ్యమును, రాజ్యపద్ధతులును, రాజ్యాంగమును నశింపఁ
 జేసితినేని నేను నా ధర్మముఁ జేసినవాఁడను గాఁజాలను.....
 జరుగు కార్యములకును వాని ఫలములకు నేను గర్తను గాను.
 అవియ నాకుఁ గర్త లనిచెప్పనొప్పును. మూడుసంవత్సరముల
 యుద్ధమునకుఁ బిదప నేఁడు మన రాష్ట్రపు స్థితిఁజూచిన నొక
 గక్షచేఁగాని మనుజునిచేఁగాని నిర్ణయింపఁబడినట్లు గనఁ
 బడదు. దైవము యిట్లు నడపుచున్నాఁడు. మనగతి యేమి
 యగుననుటయు విదితము. ఈ గొప్ప యన్యాయ ప్రవర్తనం
 బును లోకమునుండి తుడిచివేయవలె ననియు నా యన్యాయ
 మున కింతకాలము మన యుత్తరదక్షిణాసీమలనుండు మనము
 ప్రోద్బల మిచ్చినందులకుఁ దగువిధమున శిక్ష నొందవలె
 ననియు దైవము దలంచెనా నిష్పక్షపాతపురుషులు దేవుని

న్యాయస్వరూపుడనియు సౌజన్యమూర్తి యనియుఁ బొగడ
మఱొం డతని కార్యరాజంబులం గందురుగాత.”

లింక నొకానొక స్నేహితునకు వ్రాసినజాబు నొకదాని
నిటఁ బొందుపఱచెదము.

“ ఏరైనను దాస్యమును నిలుపనిదే సంయోగము నిలుపఁ
జాలమనిరేని వారితో నే నేకీభవింపను.

“ ఏరైనను దాస్యముఁ దుదముట్టించనిదే సంయోగము
నిలుపఁజాలమనిరేని వారితోను నే నేకీభవింపను.

“ నాకుఁ గర్తవ్యము సంయోగ సంరక్షణయేగాని దాస్య
సంరక్షణగాని దాస్యసంహారముగాని కావు ”

“ ఒక్క దాసునినైన విముక్తుఁజేయక సంయోగము
నిలుపఁ గల్గుదునేని యట్లై చేయుదు. అందఱు విడిపించిన
సంయోగము స్థిర మగునెడ నా త్రోవనె త్రొక్కుదును.
కొందఱు విడిచినఁ గార్యము సరి యగునెడ నట్లై యొనరుతు.

“ దాసులకై నేఁ జేయు పనియెల్ల సంయోగము స్థిర
పఱచుటకె. నాకెయ్య దీపనికి సహకారి గాదని నమ్మిక
గలిగు నద్దానిఁ బరిత్యజింతు.

“ నాయందలి లోపములఁ జూపినపక్షమున నవి తప్పులే
యైనఁ దిద్దుకొనియెద. క్రొత్తమార్గములఁ దెల్పిన సరి యగు
మార్గము లైన వాని నంగీకరింతు.

“నే నిట నాపదమునఁ గర్తవ్య విషయముల నొడివితిని.
దీనఁజేసి సర్వజనులు స్వతంత్రు లై సమాను లై యుండవలె
నను మదిచ్చి యెంతమాత్రమును మార్పు సెందలేదనుటను
వ్యక్త పఱచుచున్నాఁడను.”

ఇట్టినియమములకును నపేక్షలకును లోనై లింకను దాస్య విషయమును దఱిసి యయ్యాసుర నిర్ధాణమును నిర్మూలించి యదే కారణంబుగ నుద్భవించిన యుద్ధమునకు రెండులక్షల సీగ్రోల (బానిస సిద్దీల) భటులుగ నియమించి యాదేశమందలి ప్రతి బానిసకును స్వతంత్రం బొసంగెను. ఇట్లొసంగుటయందును నతఁడు మిక్కిలి జాగరూకత సూపెను. సంయోగపు సైన్యములు ‘దిరుగుబాటు’ నణఁచునంతటి గొప్ప జయమందువఱకును దాను బానిసలపరమునఁ జేయు నుత్తరువులు రిత్త యగు నని గుర్తించి లింక నెందఱు దాస్యవిమోచనప్రకటనము సేయు మనినను జేయక తరుణము వేచియుండెను. అంటీటమను యుద్ధ రంగమునఁ దనసేనలు సంపూర్ణ జయం బందె ననెడివార్త దిక్కు దిక్కునకుఁ బర్వినతోడనె 1862 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల 22 వ దినమున లింక నెల్లర మనము రంజిల్లఁజేయు దీన విమోచన ప్రకటనపత్ర మమెరికాసీమలయం దన్నిటఁ జదువఁ బడవలసినదిగ నేర్పఱచెను. 1863 వ సంవత్సర ప్రారంభమున నుండి దిరుగఁబడిన సీమలయందలి దాసులెల్లరును స్వతంత్ర

పౌరులఁబలెఁ బరిగణింపఁ బడుదురుగాక. యున్నెఱెడ రాష్ట్రపు
 నధికారు లీ విషయము గుర్రెఱింగి బానిసలు విడుదలనొందు
 టకై చేయు ప్రయత్నములం దెల్లఁ దోడ్పడుదురుగాక. వారి
 కేలాటి యభ్యంతరములును జేయకుందురు గాక” అను
 సారాంశములు గలప్రకటన యారాష్ట్రము దంతయుఁ బ్రజ్వ
 రిల్లెను. ఈ విమోచన ప్రకటనపత్రంబె యమెరికనుల స్వా
 తంత్ర్య గౌరమున కనూనతార్కాణంబై నేటికిని ఇఁకముం
 దెప్పటికిని వారి రాజ్యాంగమునకు నుత్తమాలంకరణముగ
 నొప్పెడిని.

ఈ విమోచనపత్రము వెలువడినతోడనే దక్షిణసీమల
 వారు పలువిధముల లింకనుకు జంకుపుట్టింపఁజూచిరి. అయిన
 ప్రయత్నములెల్ల వృథ యయ్యెను. 1863 వ సంవత్సరము
 ప్రారంభ మగుటయు విమోచనపత్రము సంపూర్ణముగఁ జెల్లిం
 పఁబడియెను.

కొంద టుత్తరసీమలవారు దాస్యనిరాసకులుగూడ నీపత్ర
 మునకుఁ గినిసిరి. లింక నొక్కపెట్టున నందఱకు స్వేచ్ఛ గలుగఁ
 జేయలే దనియు ననేక నిబంధనలఁ జేర్చెననియు వారసంతృప్త
 లైరి. సంయోగముఁ జేరఁగోరిన దాస్యము వదలుట ముఖ్యమై
 యుండెను. కావుననే తిరుగుబాటుసీమయేని నిర్ణీతదినమునకు
 మున్ను సంయోగముం జేరెనా ముక్తసీమ దనంతటఁ దాన

యగు. చాస్యము వలయుసీమలు తిరుగుబాటుసీమలుగ నుండు. తిరుగుబాటున నుండుటంజేసి వానియందలి దాసులకు నీపత్రపు నధికార ముపయోగింపఁబడును. ఏవిధమునైన నీగ్రోలు ముక్తి గాంతురనుటను లింకను గ్రహించి యుండెను. కావున నతని మ్యూమే క్యాలోచితముగ నుండె ననుటకు సందియములేదు.

ఇక లింకను నీగ్రోలకుఁ జూపిన దయానురాగంబులును వా రతనికిఁ గనుపఱచిన గారవప్రేమలును వెల్లడిసేయు విషయములఁ గొన్నిటిం దెల్పెదము.

సాజర్న డనునొక నీగ్రోస్త్రీ ముదుసలి మిషిగను నుండి గడుదూరము లింకనును జూడ నేతెంచెను. లింకను దన కుర్చీనుండి లేచి మనఃపూర్వకంబుగ నాపెకు స్వాగతమిచ్చి “మిముఁ గాంచి మిక్కిలి సంతోషించితి” నని నుడువుచు నాసనంబునఁ గూర్చుండుఁడని సమ్మానించెను.

“దేశాధ్యక్షా! తాము మొదట నీపదవి నందినతోడనే మిము నసురులు సించినైతు రని నామనము భయం బందెను. అట్లు జరుగకుండ దైవము మిముఁ గాపాడుం గాత మని వేడి, నను నతఁడు సజీవిగ నుంచిన మీ దర్శనము సేసికొందు నని నిర్ణయించితిని. నా యిచ్చ దేవుఁ డిప్పటివఱకు నాలుగు సంవత్సరములు నెఱవేర్చి యున్నాఁడు. నా కోరికఁ దీర్చుకొను దము గా కని వచ్చితి” నని యా యబల పల్కెను.

“నేటివఱకు మీ కీశ్వరుఁ డాయు వైసంగుటకు నే నెంతయు సంతసించుచున్నాఁడ” నని లింకను ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

“మీ గుణంబుల నెంతయు మెచ్చితిని. ఇదివఱకుం గల దేశాధ్యక్షులలో మీర యుత్తములని” యా వృద్ధనారి లింకనునకుఁ దన మనంబు వెల్లడిసేసెను.

“మీజాతి విముక్తిగుఱించి తలపెట్టుచున్నారు గాఁబోలు” నని దేశాధ్యక్షుఁడు ప్రతివల్కెను.

తరువాత నొక యటగంటకాలము లింక నామెతో సంభాషణ సల్పెను. ఆమె కతఁడు సూపిన మర్యాదయు స్నేహమును నాపట్టణమందలి స్వేత స్త్రీలలో నుత్తమురాలికైనను జూపియుండఁడనిన నతిశయోక్తి గానేరదు.

ప్రభెడరిక్కు డగ్గసను ముక్తబానిస యొకరుఁడు వాషిం గ్టనున కేతెంచెను. ఆసంగతి విని లింక నతని బసకుఁ దన బండినంపి “వచ్చి నా గృహమునఁ దేనీళ్లు స్వీకరించి పోవలె” నని * వేడెను. డగ్గ సా యాధిత్య మంగీకరించె. దేశాధ్యక్షుని గేహమునకు నల్లమానిసి విందారగింప నేతెంచిన దిదియ ప్రథమతరుణము. లింకను దన యతిథి నతిగౌరవమునఁ

---

* మనము భోజనమునకుఁ బిలిచి గౌరవించు తెఱంగున నిది పాశ్చాత్యులలో నొక గౌరవసూచక సాంప్రదాయము.

జూచుచు నతని లోకువను స్థరింపజేయ నెడమియ్యకుండెనని డగ్గను నుడివియున్నాఁడు.

ఒకనాఁడు వాషింట్టను పౌరుఁ డొకఁడు దేశాధ్యక్షుని కార్యస్థానముం జేరి యతఁ డాదేశపు నొట్లఁ గొన్నిటి లెక్క పెట్టుచుంటఁ గాంచెను. లింక నాతనిం గాంచి “ఈ పని నా దేశాధ్యక్షుతకు సంబంధించిన సాధారణపుఁ గార్యములలోనిది గాదు. రాజాంగపుఁ జట్టదిట్టములచే విధింపబడని పను లనేక ములు దేశాధ్యక్షుఁడు సేయవలసి యుండు” ననియెను.

ఆ పెద్దమనుష్యుఁ డుచితవిధి నంగీకారము సూచించి యా కార్యమున నెట్టి విశేషముగలదో యెఱుఁగ నిచ్చఁ గొన్నింపజేసెను.

“ఈ ద్రవ్యము కోశప్రకరణమునకుఁ జేరిన యొక పేద నీగ్రో ద్వారపాలకునిది. అతఁ డిప్పుడు మశూచికముచే మిక్కిలి వంతలందుచు వైద్యశాలయం దున్నాఁడు. చేవ్రాలు సేయ నశక్తుఁ డగుట నతఁడు జీతముఁ గొన ననర్హుఁ డయ్యెను. కావున నే నాయిక్కట్టుం దీర్చ మిక్కిలి శ్రమపడి తుట్టతుదకుఁ బారిభాషిక గ్రంథములఁ దరింప నతని వేతనముం గొనఁగం టిని. ప్రస్తుతము దాని నాతని యిచ్చచొప్పునఁ బంచిపెట్టు చున్నాను. అం దొక్కభాగమును నాచేతన నొక సంచయం దుంచి పైన పేరువ్రాసి దాచవలె నని యాతని కోరిక యై

యున్నది. దానిప్రకారము యొనర్చుచున్నాన”ని దయామ
యత్వంబున నీ మహానీయుఁడు దన పదవి కార్యముల నుపే
క్షింపరాని వాని వదలి రోగపీడితుఁడై దుఃఖమున మున్నిన
హీనమానవునికి సాయ మొనర్చి యోదార్ప సమకట్టి యుం
డుట వెల్లడి పఱచెను.

“తిరుగుబాటు” పరిపాలకులు నీగ్రోయుద్ధభటులు చేఁజిక్కి
నచో దయ యనుమాటయే తలపెట్టక వారిని నాసుర
ప్రవర్తనంబుచే నలయించి పోలియించుచుండిరి. ఆ ఘోర
వృత్తాంతము దన చెవిఁబడినతోడనే లింకను నీగ్రో సైనికుల
సంరక్షణార్థమై యీక్రింది యుత్తరువు ప్రకటించెను.

“దేశమందలి ప్రజలకెల్లరకును జాతిమతాది భేదము
లెంచక సంరక్షణ యొసంగుట ప్రతిప్రభుత్వమువారికిని ధర్మ
మయి యున్నది. అందునను సైనికులుగ గ్రహింపఁబడినవారికి
శరణ మొసంగుట ముఖ్యతమము. రాష్ట్రముల చట్టము
ననుసరించియు సభ్యజాతుల యుద్ధ నిర్వహణ కార్యముల
యనాది మర్యాదలం బట్టియుఁ బట్టువడిన పరజాతి బందాల
నాదరించుటయందుఁ దెల్లవారు నల్లవా రను తారతమ్య
మొంచఁగూడ దనుట విదితము. చిక్కిన యేమనుజుని నైనను
నీగ్రో యనికాని యకారణముగఁగాని బానిసగ నమ్ముట
యమానుషంబును నిప్పటి నాగరిక జనుల కొక పెద్ద యప

రాధమును నగు. యునైటెడ్ స్టేట్సు సంయుక్తప్రభుత్వమువారు దమ సైనికుల కందఱ కొకవిధమగు సంరక్షణయె యొసంగుచున్నారు. ఇందుకు వ్యతిరేకించి మాశత్రువు లేరనైన రంగు పాపమున దాస్యమున కమ్మిన దానికీ దగిన ప్రతికృతి మా వశమున నుండు వారిసైనికుల కొనర్తుమనుట గ్రహింపవలసినది. కావున యుద్ధపుచట్టములకు వ్యతిరీక్తముగ మాసైనికుఁడొకఁడు చంపఁబడిన నెదురుసైనికుఁడొకఁడు మాచే హతుఁ డగుననుట యెఱుంగునది ; మాసైనికుఁడొకఁడు దాస్యమున కమ్మఁబడినఁ బరసైనికుఁడు మఱియొకఁడు మాదేశమునందలి జనోపయోగ కార్యములకు నేమింపఁబడి మావాఁడు విడుదల చెందువఱకుఁ గష్టతమవృత్తి నుంచఁబడు ననుటయుఁ దెలియునది.

ఆబ్రహాములింకను.”

లింక నెపుడును గష్టతమంబగు ప్రతికృతి గావింప నొల్లఁడు. పట్టువడిన సైనికులఁ బస్తువెట్టి చంపు టతనికి స్వభావ విరుద్ధము. కాని శత్రువులవల్ల జగుగు నాసుర కర్తలఁ గడతేర్ప మఱొం డుపాయములేమి లింకను ప్రాణమునకుఁ బ్రాణముఁ గొన సిద్ధపడియెను.

ఒక బానిసవ్యాపారికి నైదుసంవత్సరములు గారాగృహ నివాసమును నొక వేయిడాలరుల యపరాధమును విధింపఁ బడియెను. అతఁడు కారాగృహవాసము పూర్తిగ సలిపియుం

దెను. అపరాధ మియ్యలేనందున నాతని నట్టే పట్టియుంచిరి. కావున నతనిపరమునఁ గొందఱు లింకనుఁ డాసి యతని మన్నించి విడుదలసేయుమని వేడుచు నతనినుండి గుండె గఱి గించుఁబత్రము నెక్కదానిని దెచ్చిరి. ఆజాలి వ్రట్టించు జాబు చదివి లింకను “ ఈలేఖ నాభావముల నాకర్షించుచున్నయది. శరణుసొచ్చి దయకుఁ బాత్రులమని విన్నవించువారల కేను లోఁబడుట నాలోపమని యెఱుఁగుదు. ఈయపరాధి మనుష్యుఁ డెప్పుడు సేయనట్టి క్రూరహత్య చేసియుండినను నీమొ తాల కించి విడుతును. అయిన నితఁడు నాలుగు డాలర్ల కాశించి దక్షిణాఫ్రికా కదేపనిగ వెడలి యాదేశపుఁ గన్నులుదెఱవని కూనల దొంగిలించి వారిసెల్ల నంత్యములేని పరవుడమున కమ్మ సాహసించిన మహాహతకుఁడు; గారాగృహంబునఁ గుల్లి ప్రాణ ములు విడిచిన విడుచునుగాక. నాక్షమాపణ నెన్నటికి నంద జాలఁ డనుట నిత్యము నిస్సంశయము నిర్ధారితము.” అనెను.

యుద్ధము సంపూర్తి యయినతరువాత లింకను నీగ్రోలకు దెల్లవారలతో సమానముగ రాజ్యాంగ విషయముల సమ్మతు లిచ్చు నధికార మిచ్చుటకు దీర్ఘానించె ననుటయు వారియెడ నతనికేఁగల యాదరణ దెల్లమగుచున్నది.

లింకనున ణాకతతీ గొప్ప స్వాగతమిఁబడెను. తెల్ల వారందఱు అతనిఁ దర్జించి చనినపిదప నీగ్రో లొకరితరువాత నొకరు

లింకనును భయమున డాయుచుండిరి. అతఁ డదిగురైఱిఁగి చిలునగవుతో వారిం జీరి చేయిచ్చెను. అంత వారిహార్షంబునకు మితితేకపోయె. కొందఱు వెట్టిగ నవ్వసాగిరి. మఱి కొందఱు టేడ్వసాగిరి. అనేకులు గొంత నవ్వుచుఁ గొంత యేడ్చుచుండిరి. అందఱును “తండ్రీ లింకను! దేవుఁడు నిన్నెప్పుడు గాపాడుగాత. నీ కెప్పుడు సుఖంబు లొడగూర్చుఁగాత” మని పలువిధముల దీవింపఁదొడఁగిరి.

ఇట్లు లింకనునకు నీగ్రోలు గనుపఱచిన గౌరవ మంతింతయని వర్ణింపనేరము. వర్ణించుటయు ననవసరము. అనేకులతనిఁ జూచిన సంతోష మను మహాసముద్రమున మునిఁగి యొడలెఱుఁగక హర్షాశ్రువులు రాల్చుచుందురు. కొందఱు తాతని దీవించుటయందఱ తమకాలమెల్లఁ బుత్తురు. అందఱును నతని దమ విమోచనకారుఁ డని దైవముం బోలెఁ దమతమ యిండ్లఁ బూజించుచుందురు.

లోకమునఁ బూర్వపద్ధతులెల్ల నశించి బూర్వపు రాజ్యములెల్లఁ దారునూరై, ప్రజాపరిపాలనంబె న్యాయపరిపాలనంబని నెగడి, సర్వజనులు స్వాతంత్ర్య రాజ్యముల సుఖంబుఁడు నప్పటికిఁ గూడ నమెరికాయందలి యే మాఝులు దృష్టిపథంబు నుండిఁ దొలఁగిపోయినను, లింకను దేశాధ్యక్షతయందలి యే యుద్ధము లేకార్యము లేసంస్కరణములు మనుష్యుల మన

ములనుండి సెలవు గైకొనినను నతఁడు చేసిన దాస్యవిమోచనమును దాసులకై యతఁ డొనర్చిన మేలును లోకమెప్పటికిని మఱవకుండుననుటకు సందేహములేదు.

ఇరువదియవ ప్రకరణము.

ద్వితీయ నిర్వచనము, యుద్ధసమాప్తి.

లింకను దేశాధ్యక్షత వహించి నాలుగుసంవత్సరములు గావచ్చెను. ఆ పదవికి మరల నతనినే యనేకులు పేర్కొనుచువచ్చిరి. కొందఱు పౌరు లడ్డువలుకఁ జూచిరిగాని వారి మొఱ్ఱలరణ్యరోదనము లయ్యె. బాల్లిమోరునందు దేశీయ మహాసభ జరుగుటయు లింకనె తమపాలకుఁ డౌ గాతమను నుత్సుకుల సంఖ్య వీచికలపై వీచికలువ్రోలెఁ బారలి ప్రతికూల శేషమునట్టె నెట్టి దట్టమగు నొంటుగుటతిట్టలఁ బట్టించె. యుద్ధరంగమునుండి లింకననుంగులు దమ యయ్య నెయ్యంబున మరల దేశాధ్యక్షుఁ డై తమ్ముధ్యక్షింపవలసిన దని తెల్లముగ వెల్లడించిరి. కాన దేశీయ మహాసభయం దొక్కసీమవారు దక్కఁ దక్కినవారెల్ల నొక్కపట్టునఁ దమ సమ్మతుల లింకనున కచ్చుపడ నిచ్చుటయు నవ్వారును నివ్వెఱం దమసమ్మతుల నతనికె క్రమ్మఱించిరి. ఇవ్విధమున నతఁడాసభవారందఱచేఁ బేర్కొనఁబడియెను.

పేర్కొనబడిన రెండుమాసములకు లింక నేబదిలక్షల
 సైనికుల నప్పటిసేనకుఁ జేర్చి సమకట్టి తన యుద్దేశముం
 బ్రకటింప నుద్యమించెను. యుద్ధమనిన జనులు వేసరి యుం
 డుట విశదముగఁ గాంచి యాలోచన సభ్యులు లింకను మరల
 నిర్వచింపఁబడకపోవుట కయ్యది కారణంబగునేమోయని జడిసి
 దాని నాపివేయఁ బ్రయత్నించిరి. వారు నుడువున దెల్ల సావ
 ధానముగ విని లింక నెప్పటివలె స్థైర్యంబూని “నేను మరల
 దేశాధ్యక్షత వహించు టావశ్యకము గాదు. ధైర్యమున యుద్ధ
 సీమఁ బోరాడు నాకుఱ్ఱులకు సాయం బాసంగుటయు దేశము
 నపాయమునుండి సంరక్షించుటయుఁ గర్తవ్యంబులు. నే నేబది
 లక్షల సైనికులఁ జేర్చియే తీరెద. అందులకై యపజయం
 బందవలసివచ్చిన గౌరవమున నందెదనుగాక” యని తన దలఁ
 చినకార్యముం జేసెను. దైవ మతని పరిశ్రమల సఫలంబుసేసె.
 అతని కపజయముఁదలంచిన శత్రువు లడఁగిపోయిరి. అదివఱ
 కెన్నఁడును నేరికిని జేరనన్నిసమ్మతు లతని కితఱిఁ జేరెను.
 ఆ జయమున కనేకు లలరి తమ సంతసము బహిరంగముగ
 నతనికిఁ బెలియఁజేసిరి. లింకను దనయందు వారికిఁ గల నమ్మక
 మునకుఁ గృతజ్ఞత సూచించి యెవ్వరియెడను దన కసూయ
 యొడమనందున తన గెలుపునంజేసి యాత్మవిజయంబును నరి
 పరాజయంబును గల్గెనని ముదమందుట లేదనియు నితరులకు

దుష్టచింతన లాకోపించుట దన స్వభావములోనిది గాదనియు జనులు స్వాతంత్ర్యపరమున నుండ వారిచే నాపనిని జేయించి నందులకు సర్వనియామకుం డగు నా సర్వేశ్వరునకు నతు లొనర్చుననియుఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

1865 వ సంవత్సరము మార్చినెల 5 వ తేది లింకను రెండవమాటు దేశాధ్యక్ష్యత వహించెను. నాటిదినము ననే కోత్సవములు జరిగెను. దేశమంతట సంతోషచిహ్నములు గాననయ్యె. అతని యుపన్యాసము మిక్కిలి చక్కగ నుండెను. అం దతఁడు గడచిన నాలుగుసంవత్సరములలో జరిగిన వృత్తాంతముల సంగ్రహముగ వర్ణించి తాము ప్రారంభించిన పని నెవరిమీఁదను గ్రౌర్యమూనక న్యాయముఁదప్పక దేశక్షేమము పై దృష్టియుంచి చిరమగు నెత్తుది గలుగఁజేయువిధమున నెరవేర్ప దైవము దోడ్పడుఁగాక యని ప్రార్థించి ముగించెను.

రాజకీయోద్యోగములఁగుటించి లింకను మొదట తీర్థా నింపవలసి వచ్చెను. అప్పటివఱకేగక్షవారు ప్రబలులైన నా గక్షకుఁ జేరనివారిఁ దీసివేయుచుంట యాచారముగ నుండెను. మౌటికిమాటికి నేర్పాటులు నేయుటలోఁ గాలహరణ మొక్క టియెగాక తమపక్షముపేరుకొఱకు నన్యాయముగ సమర్థులఁ గూడ నెక్కికమాలు తఱిమివేయవలసి వచ్చుచుండును. ఇంతియకాక యొక్కస్థానమునుండి యొక్కరునిఁ దీసివైచిన

దాని కిరువదిగురు పెనంగుటయు, నేరో యొక్కఁ జేర్పడినతరువాత నితరులు పందొమ్మిదిగురు గౌరణము లేక యె దేశాధ్యక్షుని పైఁ గోప మూనుటయుఁ దటస్థించుచుండును. ఈవిషయముల నెల్ల గమనించి లింకను దనప్రభుత్వమునఁ దప్పులేక నేరిని దీయఁగూడదనియు, సమర్థులకుఁ బ్రోత్సాహ మొసంగవలసిన దనియుఁ గట్టుచేసి నడిపించెను.

రెండవమాటు లింకను దేశాధ్యక్షుత వహించుటే సం యోగసైన్యమునకు స్వాతంత్ర్యపక్షమున న్యాయపుఁ గక్షకు నేఁబదిలక్షల సైనికులఁ జేర్చినంతటిబలం బొసంగెను. తిరుగు బాటుసీమల కంతకంతకు దూరమగుచుండిన జయఘటన దృష్టిపథంబున నుండియె తొలంగిపోయెను. వారికి బరా జయమే సంప్రాప్త మగుచువచ్చెను.

లింకను రెండవమా అధికారము పూనిన మూడువార ములకు దేశాధ్యక్షము నిమిత్తమును దన 'కుఱ్ఱులకు' దగ్గర నుండు నిమిత్తమును సిట్టి పాయింటుకుఁ దరలెను. అప్పుడ దానికిఁ గొంచెము దూరమున మహా యుద్ధం బొండు జరిగె. తిరుగు బాటు సేన లోటువడి తమ యాధీనమందలి రిచ్చండు కోటలో దాగుకొనియె. సంయోగపు సేన లాపట్టణము ముట్టడించెను. సంగ్రామం బతియుగ్ర మయ్యెను. లింక నద్దానిని మిక్కిలి జాగరూకుడై గమనించి యుద్ధకార్యదర్శికిఁ దెలియఁజేయు

చుండెను. చూడు దినములమీఁదట నాపురము లోఁ
బడియెను. శత్రువులు చెల్లాచెదలైరి. పట్టువడిన ప్రదేశము
నం గెలిచినవారు వందిహారావములతో జయభేరులు మ్రో
యించుచు వందిమాగధబృందపరీవృతులై యట్టహాసమునఁ
జేరుచుండురు. లింకను మాత్రము సర్వసాధారణముగ వీధు
లంబడి నడచి మనఃపూర్వకముగ లోబడియుండిన జేవిసు
కార్యస్థానముంజేరి యా పురముం గొనెను. అతఁ డింత
సాహసమున శత్రువుల యూకుసొచ్చి స్వామిద్రోహి వదలి
పోయి యుండినగృహముననె రెండుదినము లుండెను. దేశభక్తు
లందఱతఁ జేమి యగునో గదా యని కంప మందుచుండిరి.
అనేకు లతఁడు మూర్ఖ సాహసమున నాకార్య మొనర్చె నని
తెగడిరి. అతఁడు మరలివచ్చి వాషింట్టను చేరె నని వినిన
వెంట నె యెల్లరును హర్షం బందిరి.

రిచ్చండు లోబడెనని సంతసమున దేశమంతయుఁ బండుగ
లనుభవించిరి. ఉపన్యాసములును, సంగీతములును, ఘంటా
రావములును, బాణసంచులును, దీపావళులును, లోకుల యా
నందంబును వెల్లడించెను. ప్రతిచోటను జనులు లింకనును
స్తరించి యతనిబుద్ధిని, దేశభక్తిని, కార్యనిర్వాహకత్వమును
వేనొళ్లఁ బొగడిరి.

ఈ యుత్సవములు జరుగుచుండగనే రిచ్చండు పట్టువడిన
వారము కాలమునకుఁ 'దిరుగుబాటు' నాయకుఁడు లీ పరా

జితుడయి రాజ్యాంగపు దండుకుఁ జిక్కెనను వార్త దేశము
పైఁ బర్వి యాహ్లాదముం బదిరెట్లు హెచ్చించెను.

యుద్ధము పరిసమాప్తి నొందెను. స్వాతంత్ర్యము జయ
మందెను. వాషింగ్టనుపురపు రాజ్యభవనమున

“దైవమునందును, జనులయందును, రాజ్యాంగమునం
దును నమ్మక ముంచుటచే నీసంయోగము నిలచిన దని” యొక
చోటను,

“ఈశ్వరుఁ డీవిధమున నొనర్చియున్నాఁడు. అతని కృత్య
ములు మహాద్భుతములని” రెండవపట్టునను లిఖించి యచ్చో
టుల జయధ్వజము లెత్తిరి. ఆమెరికాకు మహోత్సవ కాల
మిదె యేతంచెను.

ఆనందకరం బగు నెమ్మదిసమయము ప్రాప్తించెననువార్త
విద్యుల్లతాగమనంబున దేశమంతట వ్యాపించెను; సముద్ర
మధ్యమునఁ బఱచి దేశదేశములకుం జేరి స్వాతంత్ర్యంబు
జయమొందె సనిచాటి జనులెల్లర హర్షవీచికలఁ దేల్చెను.

యునైటెడ్ స్టేట్సు రాష్ట్రపుఁ బ్రజలు గనుపఱచిన
సంతోషమునకు మేరయే లేదు. లీ పట్టువడెననువార్త చేవి
సోకినంత నె యనేకు లనేకవిధములఁ దమ ముదమును వెల్ల
డించిరి. కొందఱు దేవాలయములందలి (అనగా చర్చీలయం
దలి) గంటల మ్రోయించిరి; కొందఱు ఫిరంగులఁ బేల్చిరి ;

కొందఱు తమతమ స్నేహితులఁ గొగిలించిరి; కొందఱు అశ్రువులు
 రాల్చిరి; మఱికొందఱు నవ్వనారంభించిరి; అందఱుఁ దమతమ
 రీతి సంతసంబును వెలిబుచ్చిరి. ఇప్పట్టున నమెరికాయందు
 దమ యారావములచే నింగిముంచు సంఖ్యాతీతము లగు గంట
 మ్రోగుడులును, దమ గంభీరధ్వానములచే దిశ లవియఁ
 జేయు ఫిరంగిమొత్తముల యుద్రేకములును, దమ యల్ల
 కల్లోలముచేఁ బరాజితశత్రువులఁ గల గుండువడఁజేయు జయ
 నినదములును, సంతోష తరంగముల విచ్చలవిడి వాయుమండ
 లమునఁ బ్రసరింపఁజేయు మంగళ వాద్యములును, దాస్యాంధకా
 రము వాపి యిదె స్వాతంత్ర్యభానుండు వెడలెను గనుఁ డని
 ప్రకటించు జ్యోతులయు బాణసంచులయు వెలుంగులును, మిక్కు
 టముగ బిక్కటిలి యంతటి సుదినము లాదేశము నకట మున్నె
 పుడును గలుగ లేదనుట ననూన మార్గంబున నగుపఱచెను.

లింకను దాఁ దన పరిపాలనయునఁ జేయ సమకట్టిన మహా
 కార్యము నెరవేర్చెను. తిరుగుబాటును మొదలంటి నశింపఁ
 జేసి సంయోగము నుద్ధరించెను. అమెరికనులును వారి పరి
 పాలకులును నొక్కరు దప్పక యెల్లరును నతనిని గొనియా
 డుచుఁ దమచే నగు విధమునఁ గృతజ్ఞత నూపుచున్నారు. *
 ఎప్పుడును నతనిని యునైటెడ్ రాష్ట్రపుఁ దండ్రుడుగు

* మొన్నమొన్న (ననగా 1903 వ సంవత్సర ప్రాంతముల) లింకను

వాషింగ్టనునకు సమానుఁడుగ సమానించుచున్నారు. * వీరిరువురును మహాకష్టదినముల రాజ్యాంగమును నడపి సంరక్షించి జయప్రదముగ నిక్కట్టులనుండి తప్పించి స్వాతంత్ర్యమున మొలఁగుట గలుగఁజేసిరి.

ఇరువదియొకటవ ప్రకరణము.

ఘోరహత్య ; అంత్యము.

లింకను దేశాధ్యక్షత వహించినది మొదలెవ్వ రతని పైఁబడి యొప్పుడు వధించెదరొ గదా యనుభయ మందఱకు నుండె ననువిషయ మిదివఱకే తెలుపఁబడెను. అతనికిఁగూడ నట్టి యంతము దనకు వేచియున్న దేమో యనిశఁకించుటకుఁ దగినంత సూచనలు పొడసూపెను. అధికారము వహించు

పైఁగారవముసూప నాతనిసతికి నిచ్చుభరణమును రాజ్యాంగమువారు మిక్కిలి యాదార్యము గనుపఱచుచు హెచ్చించి యున్నారు.

* రాజ్యభవనమున నొక ప్రక్కన జాతీయ స్వాతంత్ర్యముం గలుగఁ జేసిన వాషింగ్టను జ్ఞాపకార్థ మతనిపేర నొక శాసన మొప్పుచుండెను. యుద్ధముముగిసినతోడనే దానికి సమానముగ మఱియొక ప్రక్కన సంయోగపు స్థైర్యమునకును స్వాతంత్ర్యోద్ధరణమునకుఁ గారణభూతుఁ డగు లింకను జ్ఞాపకార్థము మఱొండు శాసనము నిలిపి యాస్థానము నలంకరించిరి.

చినదాదిగఁ దన్ను బ్రాణములు గొందుమని జంకించుచు
వైరులు వ్రాయుచువచ్చిన పత్రము లనేకము లతఁ డందు
కొనుచుండెను. అయిన నవి దనకుఁ బ్రారంభమునఁ గొంచె
మార్తి గలుగఁజేసినను రానురాను సర్వసాధారణ మగుటవలన
నలయింప లేకుండెనట. ఏమివింత? ప్రాణాపాయనూచనలు
గూడ సాధారణము లగునే?

ఇతరాధికారులు పలుమాటలు లింకను సంరక్షణార్థము
గొంతదండు నతనిగృహముచుట్టు నుంచుటకును నాతనివెం
బడి పంపుటకును బ్రయత్నించిరి. దాని కతఁ డంగీకరింపకుం
డెను. అట్లు చేయుటవలన లాభ మొక్కటియు లేదనియు
దుర్గార్యుల కవనమ్మకముం గనుపఱచి వారి కోపానలంబు నింక
నెక్కుడు చేయువిధం బగుననియుఁ, దన్ను సంహరింప నిశ్చ
యించిన వారి కెన్నియో మార్గములు గలవనియు, వానినెల్ల
నాపుటకుఁ బ్రయత్నించుట రాజ్యాంగపుఁ బనిని నిల్పుటయే
యనియు, నట్టియుద్యమముల ఖండించుచు వచ్చెను.

1865 వ సంవత్సరము 14 తేది ప్రాతఃకాలమున లింకను
కుమారుఁడు సేనానాయకుల నొక్కఁడు లీ పట్టువడినతెఱం
గెఱింగింప నేతెంచెను. అతనితోడన జనరిల్లాల నను స్నేహి
తునివద్దనుండి లింకనుకు రిచ్చండుపట్టణముఁ జొచ్చినరీతి మరల
సాహసించి దనప్రాణముల నపాయస్థితియం దిడుకొవఁగూడదని

బోధించుచు నుత్తరము వచ్చిచేరెను. లింకను నద్దానికి సమ్మతించి జాగ్రత్తగ నుండెను.

నాఁడ ప్రథమజయపు నాలుగవ సంవత్సరోత్సవదినము. నాఁడ రిపులచేఁ జిక్కియుండిన సంయోగ రాష్ట్రపు ధ్వజము గోటపై కెక్కింప నియమిత మయియుండెను. ఈ రెండుత్సవములును మహాసంతసమునఁ జరుపఁబడెను. ప్రతిగ్రామమునుండియు రాజభక్తు లనేకులు గుంపులుగుంపులుగ విచ్చేసి సంపూర్ణ హృదయమున నుపన్యాసములు విని, మంగళవాద్యముల కలరి, మిక్కిలి సంతుష్టహృదయు లయి యుండిరి.

ఇంకను దమ యాహ్లాదమును వెల్లడిసేయ నాఁటిరాత్రి మహావైభవమునఁ గడప నిశ్చయించి నాటకాదివినోదముల కేర్పాటులు గావించిరి. అం దొక గొప్పనాటకశాలయందలి ప్రదర్శనము వీక్షింప రాష్ట్రపు నుద్యోగస్థులఁ బ్రాముఖ్యులెల్లరును నాహూయమాను లైరి. లింకను మొదలుగ నందఱు నచటికిఁ దఱలుదురని వార్తాపత్రికలు ఘోషించెను.

నిశాసమయమున నెనిమిదిగంటలమీఁద నలుబదినిమిషములకు లింకను దనభార్యతోను గొప్ప యుద్యోగస్థులతోను నాటకశాలఁ బ్రవేశించెను. ఆ మహనీయుని రాక కచ్చటిజనులుప్పొంగి కరాస్ఫాలనంబున జయజయారావంబుల నతనికి స్వాగత మిచ్చుచు గారవముసూప లేచి నిలిచిరి. అతఁడు:

నాట్యరంగమున కెదురుగ నొక యుత్తమాసనమున నాసీనుఁ
డయ్యెను. ఆశాలయందలి జనులెల్లరు దమతమస్థానములఁ
గూర్చుండిరి. సద్దడఁగినాటకము ప్రారంభమాయెను.

పదిగంట లగునప్పటి కొకగుండు రివ్వమని పాటుట
విననాయెను. కొందఱు అది నాటకమున నొకభాగ మేమో
యని తలంచుచుండిరి. అయిన లింకనుసతికేక లిడుటయు
హతకుఁడు లింకను నాసనము క్రిందినుండి నిర్గమించుటయు
నొక ఘోరకార్య మనివార్యముగ జరిగెననుట యెల్లరకుం
దెల్లము నేసెను. ఆ హతకుఁడు రంగస్థలమున కెగసి

“రాజబ్రువు లిట్లై మడయుదురు గాత” మని గర్జిం
చుచుఁ దళతళమెఱయు నొక ఖడ్గముం ద్రిప్పి,

“నేటికి దక్షిణాసీమల పగదీరె” ననుచుఁ దప్పించుకొని
పోయెను.

చూపరులెల్ల రొక్క నిమిషమాత్రము దిగ్భ్రమఁజెంది
చూచిరి. వెంటనే వారిలో నొకఁడు ‘జాన్ విల్కుసు
బూ త’ని బిగ్గరగ నఱచె. అనేకులు ‘వానిం గాల్వొడి
కాల్వొఁ డని’ వాని వెన్నంటిరి. స్త్రీలు గొల్లుమని యెడ్చి
మూర్ఛవ్రొయిరి. పురుషు లొడలుదెలియనివారింబోలె నద
రించుచు బెదరించుచుండిరి. అందఱును వ్యాకులచిత్తు లయిరి.
వారి యవస్థ వర్ణింప నలవిగాదు. మహా వైభవమున సంతోష

తరంగముల నొలలాడుచుండిన జను లెల్లరును నగాధశోక కర్దమాంబుధి మునింగి లేవలేకుండిరి. ఇట్లుండఁ జిచ్చునకు గాలి తోడ్పడినతెఱంగున లింకను కార్యదర్శి సీవార్డు చంపఁ బడెనని తెలియనాయెను. లోకుల భేదభయంబులు దెల్పు నుక్తులుచాలవు. ఎచ్చటఁ జూచినను హత్యల వార్తయె మొండయ్యెను. రాజ్య మరాజక మగు ననియు గొప్ప యుద్యోగస్థు లెల్లరును బ్రాణము లర్పింప సిద్ధపడవలె ననియు వదంతి గలిగెను.

‘బూతు’ మొదలుగాఁ గల్గు కొందఱుదుర్కారులు దాస్యవ్యాపార పక్షపాతు లొక సంఘముగఁ జేరి రాజకీ యోద్యోగస్థులఁ దుదముట్టింపఁ దీర్తానించి యుండిరి. లింకనును మార్చి 4 వ తేదీననె సంహరింపఁ బ్రయత్నించిరి గాని వారి పన్ను గడలు జయమందలేదు. కాన తమ మనోరథము నిపుడు తీర్చికొనిరి. సేనానాయకుఁడు పనివడి పిలచెల్చియాకు వెడలి యుండఁ గానఁ దప్పించుకొనియెను. లేకున్న లింకనుతో నతఁడును దివికేగియుండును.

రాజ్యాధికారు లీ దుర్కారులవెదకిపట్టిరి. బూతును అతని స్నేహితులును దాము చేసిన కార్యములకు ఫలముగ గుండు దెబ్బలు దిని పరలోకప్రాప్తిఁజెందిరి.

లింకను జంపఁబడె ననువార యునైఁకెడ్ రాష్ట్రమున నంతయు రెండవరోజుదయమునఁ దెలియనాయెను. పట్టణపట్టణ మందును, బల్లియపల్లియందును, దుఃఖ తిమిరములు దట్టము లయ్యెను. అంగళ్లయందలి నలుపువస్త్రములెల్లయు నుపయో గింపఁబడియెను * ప్రతిమనుజుఁడు వేరొక్కరుని దనస్నేహితునిఁ జూచినపుడెల్ల “ ఘోరముఘోర మ ”ని విలపించుట విన నాయెను. జనులు సభలుచేర్చి తమ దుఃఖమును వెల్లడించిరి. దేవాలయముల ననేకులు గుమిగూడి దైవము లింకను జీవ మును సుగతిం జేర్చుగాతమని ప్రార్థించిరి.

ఇక నీగ్రోల స్థితి యంటిమే యూహింపం గూడఁజూ లము. తండ్రి గతుఁడైన శిశువు లెట్లు విలపింతు రట్లు లింకను చావునకు వీరు విలపించిరి. ఎచ్చటఁ జూచినను నీ నల్ల వారు దుఃఖముచే ముఖములు వాంచి చేతులు విసికికొనుచు ‘ దైవమా ’ ‘ దైవమా ’ ‘ దైవమా ’ యని మొట్టలిడుచు నేరు పలుకరించినను బలుకనేరక వీధులంబడి పోవుచుంటయ నేనేకు లొక్కటిగఁజేరి మోకాళ్లపై నొరగి దేవునికి దమ యూర్తహృదయముల నివేదించుటయుఁ గాన నయ్యెను.

---

* పాశ్చాత్యులు దుఃఖముఁ గనుపఱుప నల్లవస్త్రముల ధరింతురు. తమగృహోదుల నలుపునఁ గప్పుదురు. వార్తాపత్రికలలోను జాబులలోను గూడఁ గాగితము చుట్టును నల్లగీతల ముద్రింతురు.

లింకను మరణవార్త దేశ దేశములకుఁ బర్యాయము. మన చక్రవర్తినిగా నుండిన విక్టోరియాను, ఫ్రాంసు చక్రవర్తిగ నుండి స్వాతంత్ర్యమునకుఁ బాటుపడిన నెపోలియను, నతని సతీయు, ఫ్రాంసు, రష్యా, ఇటలీ, ప్రషియా మొదలగు దేశముల రాజ్యాంగమువారును దమ దుఃఖమును వెల్లడిసేయుచు లింకనుసతి నోదార్చుచు పత్రికలు వ్రాసిరి. స్వాతంత్ర్యముఁ గోరువారందఱును లింకను మరణము విని యశ్రులు రాల్చిరి.

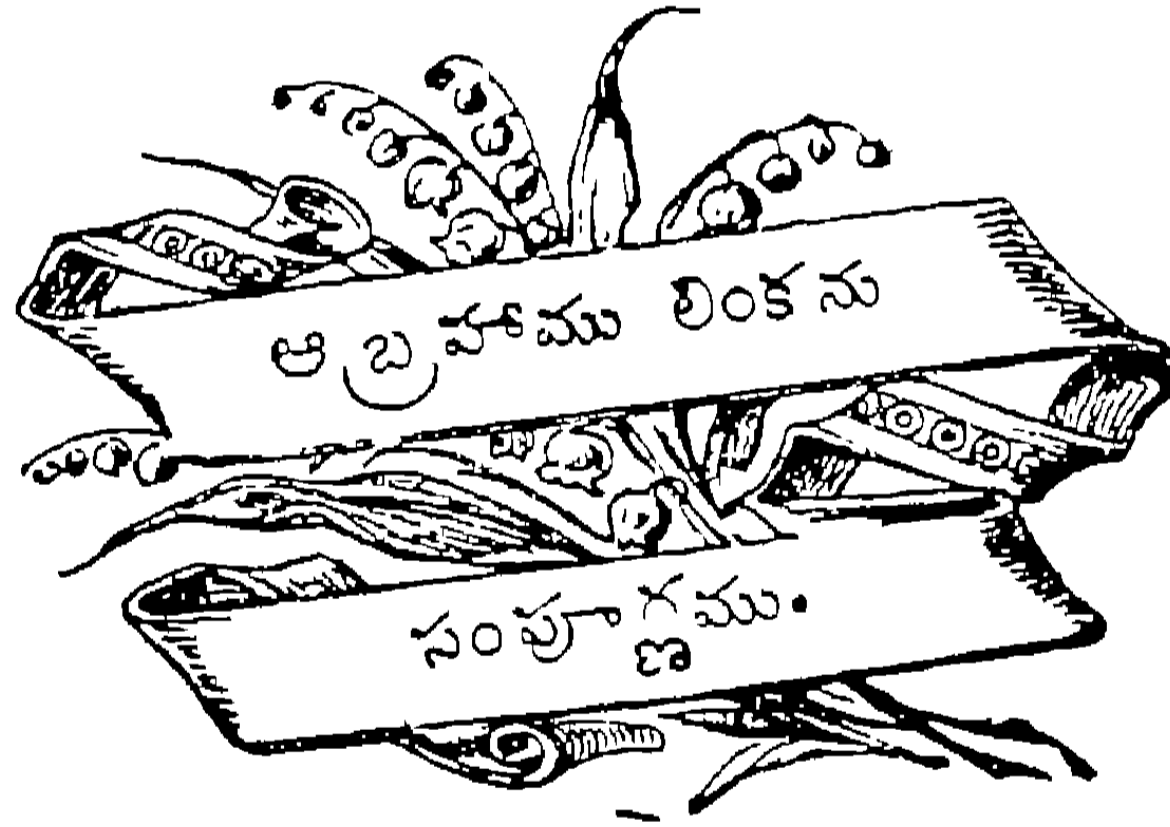
లింకను కళేబరమును రెండవరోజు వాషింగ్టనునందు సీతగృహమునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. అచ్చటినుండి యుచితవిధమున స్పింగుఫీల్డునకు నతని స్వగ్రామమునకుం గొంపోవ నేర్పఱచిరి. ద్రోవయం దొక్కొక్కపట్టణమునను కొట్లకొలఁది ప్రజలు లింకను శవమునకు మహా గౌరవముఁ జూపి తమదుఃఖమును వెల్లడిచేసిరి. శోకార్చాహృదయులు సల్పు సపర్యలఁ గొనుచు లింకను దేహమాత్రుఁడై యిలువచ్చిచేరెను. అచ్చట నతని బంధుమిత్రు లెంత పొగిలిరో చదువరుల యూహింతురుగాక. మరణానంతరకృత్యముల నొనర్చి నతాన నులై మానమున దుఃఖధారల వెల్లడించుచు వేనవేలు జను లాతని కళేబరమును సమాధిఁజేర్చిరి. * అచ్చట నాచార్యులు

* అచ్చట నొక పెద్దభవనముఁగట్టి రాజ్యాంగమువారు లింకనును గౌరవించియున్నారు.

లింకనునుగుఱించి నుడివిన వాక్యములలోని ముగింపుభాగముతో మనమును ముగింతముగాక.

“నాయకశిఖామణి! ఇక సెలవైసంగుము. పోయివచ్చెదము. దేశమంతయు నిను వీడఁజాలక దుఃఖించుచున్నారు. అయిన నేమిచేయనగు. దేవునియాజ్ఞ యైనది. మాకోరిక లిప్పుడు పనికిరావు. నిన్ను మే మెప్పుడును మఱువము. దేశమునఁ దల్లులు దమ కుమారులకు నీపేర మొదట గఱపుదురు గాత. మన బాలురెల్లరు నీగుణముల సంపాదింపఁ బ్రయత్నింతురుగాక. రాజ్యనిర్వాహకులు నీ జేసిన కార్యములఁ గనిజ్ఞానము సెందుదురుగాత. పెదవులు గదలలేకున్నను నీమాట లింకను మాకు వినవచ్చుచున్నవి. నీ వదనమునకుఁ జలనము లేకున్నను దానినుండి యుద్భవించిన స్వాతంత్ర్యమున కగు వాక్కుల ఛాయ లోకమునందెల్ల ప్రౌఢముగ విననగుచు బానిసల నలరఁజేయుచున్నది. కాలుఁడు నిను నిర్బంధించినట్లగుపడుచుండినను గీర్తిచే నీ స్వేచ్ఛమై లోకమునందెల్ల సంచరించుచున్నాఁడవు. నీ చావు నీకొఱకు గాదు; నీ సంహారకుఁడు నీపై వైరమూనఁడయ్యెను. మనములు గట్టివెచి మా జాతీయత సంహరింప నతఁడును నతనివారును సమకట్టిరి. అయిన నీప్రాణములైన నర్పించి మాయిదుమల దప్పించినం ములకు మాయుద్ధారకుండుగ మేము నినుఁ బూజించు

చున్నారము. భూమియు నిన్నుఁ దన జయోపేతపుత్రుం
డని యుగ్గడించుచున్నది. వీరాగ్రేసరా! దేశోద్ధారకా! లోక
పూజితా! స్మిత్రా! నీకుఁ బరలోకమున మే లగుఁగాత.”

త ప్పొ ప్ప లు .

పుటము	సంక్తి	తప్పు	ఓప్పు
24	1	మెండగొలె	మెండగాలె
26	3	గ్రంథము	గ్రంథము
27	1	నిరర్థకం	నిరర్థకం
38	4	గన్నములు	గన్నముల
38	6	కిటికీదట్టము	కిటికీచట్టము
45	6	పుస్తకత్రయంబులును	పుస్తకత్రయంబును
47	3	దిగులంది	లింకనుదిగులంది
49	13	జాపు	జాబు
50	17	ప్రథమ	ప్రథమ
53	15	గాని	గాక
61	7	సమర్థతకును	సమర్థతకును
67	10	ప్రేమతో	ప్రేమలతో
73	8	డటు	డట్లు
73	20	ఆండర్ సను అనునాఁడు క్రీకుమీఁదను	ఆండర్ సను క్రీకుమీఁదను
74	1	సేయుచుండిరి	సేయుచుండెను
76	1	నిర్ణత	నిర్ణత
85	18	లింకనులు	జెంఱిలింకనులు
92	1	యోడపు	యోడనడపు
95	6	నుండుటకతఁడు	నుండుటతఁడు
95	18	మూడడుగుల	మూడడుగులు
102	3	డొక	డొకకొన్ని

పుటము	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
109	19	శిథిల	శిథిల
114	3	యది	యిది
116	1	పరపక్షుపు	పరపక్షుపు
117	8	జేరెను	జీరెను
118	20	క్యాసిగారి	క్యాసుగారి
119	14	నిఁకిప్పుడైన	నిఁకెప్పుడైన
122	16	న్యూసేలముల	న్యూసేలము
132	2	ప్రఖ్యాతుల	ప్రఖ్యాతులు
132	17	సభాద్యక్షా	సభాద్యక్షా
133	10	వేసవి	వేసరి
134	1	వక్కలగు	వ్రక్కలగు
155	2	కరాస్ఫాలనంబును	కరాస్ఫాలనంబును
165	14	యని	మని
166	20	జెప్పు	నెప్పు
169	4	అతెను	అతఁడు
174	6	బట్టిడు	ఒట్టిడు
183	19	నాపియంబిరి	నాపియుంచిరి.
189	7	యని	మని
190	8	నేచ్చ	స్వేచ్చ
191	11	ముక్తిదాయకుఁడుగ	ముక్తిదాయకుఁడును
192	8	నిలుపుటకై	నిలుపుటకై

For Books Apply to :—

M. R. Ry. RAVICHETTY RANGA RAO,

Residency Bazaar, Hyderabad (Deccan).

M. R. Ry. G. HARISARVOTTAMA RAO, B. A.,

Training College, Rajahmundry.